

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

HATÁROZATOK

2014/200/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2013. július 17.) a Spanyolország által végrehajtott SA.21233 C/11. (korábbi NN/11., korábbi CP 137/06.) számú állami támogatási programról A spanyol adólízing-rendszerként is ismert, bizonyos pénzügyi lízingmegállapodásokra alkalmazandó adórendszer (az értesítés a C(2013) 4426. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 1

2014/201/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2013. október 2.) a Simet SpA részére az 1987 és 2003 között nyújtott közlekedési közszolgáltatásokért járó kompenzációról (SA.33037 (2012/C) sz. állami támogatási intézkedés – Olaszország) (az értesítés a C(2013) 6251. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 48

2014/202/EU:

- ★ A Bizottság határozata (2014. március 20.) az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás szerinti irányítási testületek által meghozandó, a kiszolgáló számítógépek és szünetmentes tápegységek előírásainak a megállapodás C. mellékletéhez történő hozzáadásáról, valamint a C. melléklet kijelzőkre és képalkotó berendezésekre vonatkozó előírásainak felülvizsgálatáról szóló határozattal kapcsolatos uniós álláspont meghatározásáról ⁽¹⁾ 68

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2013. július 17.)

a Spanyolország által végrehajtott SA.21233 C/11. (korábbi NN/11., korábbi CP 137/06.) számú állami támogatási programról A spanyol adólízingrendszerként is ismert, bizonyos pénzügyi lízingmegállapodásokra alkalmazandó adórendszer

(az értesítés a C(2013) 4426. számú dokumentummal történt)

(Csak a spanyol nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2014/200/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután a fent hivatkozott rendelkezésekkel összhangban felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére⁽¹⁾, és tekintettel ezen észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) A Bizottságnál 2006 májusát követően iktatott több panasz szerint a hajózási társaságokra 2002 óta alkalmazandó spanyol program (a spanyol adólízingrendszer) lehetővé tette a tengeri szállítási társaságok számára, hogy 20–30 %-os engedménnyel vásároljanak hajókat Spanyolországban. Különösen a hajógyárak két nemzeti szövetsége, valamint egy egyéni hajógyár tett panaszt, hogy e program következtében spanyol hajógyárak nyertek el hajógyártási szerződéseket e szövetségek tagjaival szemben. 2010. július 13-án hét európai ország hajógyártási szövetsége írt alá közös petíciót az úgynevezett spanyol adólízingrendszerrel szemben. Legalább egy hajózási társaság támogatta e panaszokat. 2010 augusztusában az Európai Parlament egy képviselője is ugyanebben a témában tett fel kérdést⁽²⁾.
- (2) 2006. szeptember 15-i, 2007. január 30-i, 2007. november 6-i és 2008. március 3-i levelében a Bizottság tájékoztatást kért Spanyolországtól. Spanyolország a 2006. október 16-i, 2007. február 23-i és 27-i, valamint 2008. január 11-i és március 27-i levelében válaszolt. Egy 2008. április 29-én tartott értekezleten a Bizottság további tájékoztatást kért, amelyet Spanyolország a 2008. június 17-i levelében adott meg. A Bizottság 2008. szeptember 23-i levelében további információt kért, amelyet Spanyolország a 2008. október 24-i levelében adott meg.
- (3) A panaszosoktól származó új információk fényében a Bizottság 2010. január 11-i és május 25-i levelében további tájékoztatást kért. Spanyolország a 2010. március 10-i, illetve július 26-i levelében válaszolt. 2011. január 24-én értekezletet tartottak a spanyol hatóságokkal.

⁽¹⁾ HL C 276., 2011.9.21., 5. o.

⁽²⁾ Lásd a 2010.8.31.-én megválaszolt, E-5819/2010. számú parlamenti kérdést.

- (4) 2011. június 29-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta Spanyolországot arról a döntéséről, hogy megindítja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást a támogatással kapcsolatban.
- (5) 2011. augusztus 2-i levelében Spanyolország észrevételeket tett a hivatalos eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatban.
- (6) A hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot (a továbbiakban: C(2011) 4494 végleges határozat) közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket az intézkedések vonatkozásában.
- (7) A Bizottsághoz több érdekelt féltől érkeztek észrevételek. 2012. február 23-i, március 7-i, július 11-i és október 29-i, valamint 2013. február 12-i, 25-i és április 22-i levelében a Bizottság továbbította ezeket Spanyolországnek, és lehetőséget biztosított számára a válaszadásra. Spanyolország 2012. április 30-i, május 24-i, július 9-i és 23-i, november 14-i, valamint 2013. február 25-i, március 12-i és május 21-i levelében tett észrevételeket. További észrevételeket is benyújtott a 2012. október 3-i és 9-i levelében. Kérelmére a Bizottság 2012. november 13-án és 2013. február 4-én értekezletet tartott a Pequeños y Medianos Astilleros en Reconversión (PYMAR) ⁽⁴⁾ szövetséggel, valamint 2013. március 6-án a spanyol hatóságokkal.

2. A SPANYOL ADÓLÍZINGRENDSZER LEÍRÁSA

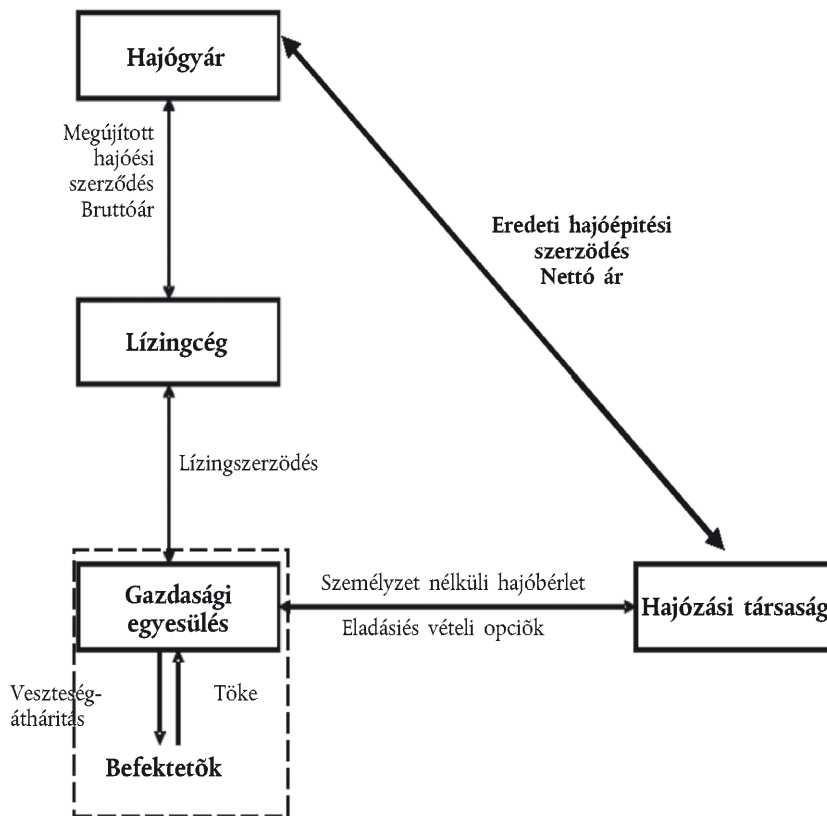
- (8) A spanyol adólízingrendszer olyan ügyletekre alkalmazható, amelyekben a hajógyárak (eladók) tengerjáró hajókat építenek, a tengeri szállítási társaságok (vevők) pedig megvásárolják azokat, ezen ügyleteket pedig ad hoc jogi és pénzügyi struktúrák révén finanszírozzák.
- (9) Az adólízingrendszer alapja:
 - banki irányítás alatt álló ad hoc jogi és pénzügyi struktúra, amely a hajózási társaság (vevő) és a hajógyár (eladó) között áll,
 - az ügyletet lebonyolító felek közötti összetett szerződés-hálózat,
 - több spanyol adóintézkedés alkalmazása.
- (10) A Bizottság kérésére a spanyol hatóságok megerősítették, hogy az adólízingrendszert 273 hajóépítési és -vásárlási ügylet során alkalmazták 2002. január 1. és 2010. június 30. között, összesen 8 727 997 332 EUR értékben. A rendszert 2011. június 29-ig, a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáig alkalmazták. A vevők európai és Európán kívüli hajózási társaságok. Az ügyletek mindegyike – egy kivétellel (egy 6 148 969 EUR értékű szerződés) – spanyol hajógyárakat érintett.

2.1. AZ ADÓLÍZINGRENDSZER – A JOGI ÉS PÉNZÜGYI STRUKTÚRA

- (11) A fentiek szerint tehát egy adólízingügyletben a hajótulajdonos a hajógyár által szabott árhoz képest 20–30 % árengedménnyel építtethet új hajót. A hajózási társaság akkor kapja meg a kedvezményes árat (az engedmény levonása utáni árat), ha a hajót nem közvetlenül a hajógyártól, hanem bank által létesített, spanyol jog szerint bejegyzett gazdasági egyesülettől vásárolja meg.
- (12) Az adólízingrendszer egy általában bank által irányított adótervezési rendszer, amelynek célja, hogy adóelőnyöket generáljon egy adózási szempontból átlátható gazdasági egyesülés befektetői számára, és ezen adóelőnyök egy részét a hajó árából adott engedmény formájában átruhazza a hajózási társaságokra. Az előny fennmaradó része a gazdasági egyesülés befektetőinél marad, a befektetésükért járó díjazásként. A gazdasági egyesülés mellett az adólízingügyletben más közvetítők, azaz egy bank és egy lízingcég is részt vesznek (lásd az alábbi ábrát).

⁽³⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet.

⁽⁴⁾ A kis és közepes hajógyárak spanyol szövetsége.

- (13) A gyakorlatban a gazdasági egyesülés a hajógyártás megkezdésének napjától lízingbe veszi a hajót egy lízingcégtől. A hajó megépülését követően a gazdasági egyesülés a hajót személyzet nélkül bérlébe adja a hajózási társaságnak, a hajózási társaság pedig megkezdja a hajó üzemeltetését. A gazdasági egyesülés mindenesetre vállalja, hogy a lízingszerződés lejártakor megvásárolja a hajót, a hajózási társaság pedig vállalja, hogy a személyzet nélküli hajóbérlési szerződés lejártakor vásárolja meg a hajót kölcsönös adásvételi opciós szerződés⁽⁵⁾ keretében. A lízingszerződésben megállapított opciós jog gyakorlásának időpontját úgy kell kitűzni, hogy néhány héttel megelőzze a személyzet nélküli hajóbérlési szerződésben meghatározott opció gyakorlásának időpontját. Mindkét opciót gyakorolni kell, ha a gazdasági egyesülés átlép a hajóúrtartalomadó-rendszerbe (részletesebb tájékoztatás tekintetében lásd a 2.2.4. szakaszt, 4. intézkedés: A hajóúrtartalomadó-rendszer). Az érintett felek keretszerződést kötnek, hogy garantálják, az adólízing-struktúra megszervezésében és működésében mindannyian egyetértenek.
- (14) Ezeket az adólízingrendszer különböző résztvevői között létrejött ügyleteket részletesebben a C(2011) 4494 végleges határozat⁽⁶⁾ ismerteti (2.2. szakasz), a Spanyolország által bemutatott példákon keresztül⁽⁷⁾.

2.2. AZ ADÓLÍZINGRENDSZER – ADÓZÁSI SZEMPONTOK

- (15) A fenti 2.1. szakaszban bemutatott adólízingrendszer célja először is az, hogy egyes adóintézkedésekhez kapcsolódóan előnyt teremtsen a gazdasági egyesülés és az abban részt vevő befektetők oldalán, amelyek ezt követően ezen előnyök részét az új hajót megvásárló hajózási társaságra hárítják át.
- (16) A gazdasági egyesülés két különböző adószabályrendszer szerint két szakaszban jut adóelőnyhöz. Az első szakaszban az „általános” társaságiadó-rendszerben előrehozott és gyorsított értékcsökkenési leírást alkalmaznak a lízingelt hajóra. Ez erőteljes adóból levonható veszteségeket generál a gazdasági egyesülésnél. A gazdasági egyesülés adózási átláthatósága miatt e veszteségek levonhatók a befektetők saját bevételeiből, a gazdasági egyesülésben fennálló részesedésükkel arányosan.

⁽⁵⁾ Mind a lízingcég, mind a hajózási társaság ír alá vételi (call) és eladási (put) opciós szerződéseket.

⁽⁶⁾ Lásd a 3. lábjegyzetet.

⁽⁷⁾ A 2010. július 26-i levélben.

- (17) Rendes körülmények között a hajó költségének ezen előrehozott és gyorsított értékcsökkenésével elért adó megtakarítást később magasabb adófizetéssel kell kompenzálni, vagy akkor, ha a hajó értékcsökkenését teljes mértékben leírták, és több értékcsökkenési leírás már nem vonható le, vagy ha a hajót eladják, és az eladásból tőkenyereség keletkezik⁽⁸⁾. A gazdasági egyesülés adózási átláthatósága miatt a későbbi években bekövetkező nyereségnövekedés szokásosan hozzáadódik a befektetők saját bevételéhez, és adóköteles lesz.
- (18) Az adólízingrendszerben azonban a gazdasági egyesülés a teljes értékcsökkenés leírását követően nem tartja meg a hajót. A második szakaszban a kezdeti veszteségekből eredő és a befektetőkre ruházott adó megtakarításokat védi, hogy a gazdasági egyesülés a társasági adózásról áttér a hajóúrtartalomadó-rendszerre, és a hajó hajózási társaság részére történő, az új rendszerre történő átállást követően nem sokkal bekövetkező eladásából eredő tőkenyereségek teljes mértékben mentesülnek az adó alól⁽⁹⁾. E két szakaszról további részletek találhatóak a C(2011) 4494 végleges határozatban (2.3.1. szakasz).
- (19) A Bizottság rendelkezésére álló információ szerint⁽¹⁰⁾ az adólízingrendszerben alkalmazott adóintézkedések összetett hatása következtében a gazdasági egyesülés és befektetői a hajó eredeti bruttó ára megközelítőleg 30 %-ának megfelelő adónyereséget érhetnek el. Ezen adónyereség egy része, amelyet a gazdasági egyesülés/annak befektetői értek el, a befektetőknél marad (10–15 %), egy részét pedig átruházzák a hajózási társaságra (85–90 %), amely társaság végül a hajó tulajdonosa lesz, a hajó eredeti bruttó árának 20–30 %-os csökkentése mellett.
- (20) Amint az már kifejtésre került, az adólízingügyletek különböző egyedi, ugyanakkor összefüggő adóintézkedéseket kapcsolnak össze adóelőny generálása céljából. Az alábbi szakasz röviden bemutatja ezeket az intézkedéseket. További részletek találhatóak a C(2011) 4494 végleges határozatban (2.4. szakasz).

2.2.1. 1. intézkedés: A lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírása⁽¹¹⁾

(a TRLIS 115. cikkének (6) bekezdése)

- (21) Spanyolországban a lízingügylet adóügyi megítélése eltér annak elszámolási módszerétől. A társasági adóról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt változatának (TRLIS) jóváhagyásáról szóló, 2004. március 5-i 4/2004. sz. királyi törvényerejű rendelet⁽¹²⁾ XIII. fejezete, valamint a társasági adóról szóló rendelet jóváhagyásáról szóló, 2004. július 30-i 1777/2004. sz. királyi rendelet (RIS)⁽¹³⁾ 49. cikke alkalmazandó a legalább két évre kötött pénzügyi lízingszerződésekre, ha a szerződés tárgya ingó vagyon, illetve a tíz évre kötött szerződésekre, ha a szerződés tárgya ingatlan vagyon vagy ipari létesítmény.

⁽⁸⁾ Tőkenyereség szokásosan olyan eszköz értékesítéséből keletkezik, amelyre túlzott értékcsökkenést alkalmaznak előrehozott és gyorsított értékcsökkenési leírással, mivel az eszköz adóügyi maradványértéke valószínűleg jelentősen elmarad eladási áráról.

⁽⁹⁾ A hajó eladási ára és adóértéke közötti különbség. A hajó adóértéke a megfizetett eredeti ár mínusz az értékcsökkenésére figyelemmel levott összegek (költségek). Jelen esetben a hajót teljesen vagy majdnem teljesen leírják, mielőtt a gazdasági egyesülés átáll a hajóúrtartalom-adózásra, így könyv szerinti értéke nulla vagy nullához közeli lenne.

⁽¹⁰⁾ Ez Spanyolország által átadott információkat foglal magában: ezek a gazdasági egyesülések által a társasági adóról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt változata (*Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* – TRLIS) 115. cikkének (11) bekezdése alapján benyújtott három aktuális kérelem, valamint az e kérelmekhez csatolt szerződések és egyéb mellékletek.

⁽¹¹⁾ E határozatban értékcsökkenési leírás alatt érteni kell megkülönböztetés nélkül az eszköz amortizációs költségeinek tulajdonos általi levonását, valamint az eszköz költségeinek a lízingbe adó általi visszanyerése tekintetében tett kifizetések lízingbe vevő általi levonását. Ennek megfelelően a lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírása a lízingbe vevők azon lehetőségére utal, hogy e kifizetéseket a lineáris amortizációs kulcs kétszeresének vagy háromszorosának erejéig levonják.

⁽¹²⁾ A társasági adóról szóló rendelet egységes szerkezetbe foglalt változatának jóváhagyásáról szóló, 2004. március 5-i 4/2004. sz. királyi törvényerejű rendelet, közzétéve a Spanyol Hivatalos Közlönyben (BOE) 2004. március 11-én.

⁽¹³⁾ A társasági adóról szóló rendelet jóváhagyásáról szóló, 2004. július 30-i 1777/2004. sz. királyi rendelet, közzétéve a Spanyol Hivatalos Közlönyben (BOE) 2004. augusztus 6-án.

- (22) Kizárólag adózási céllal a kifizetések azon aránya, amely lehetővé teszi a lízingbe adó számára az eszköz költségeinek megtérülését⁽¹⁴⁾, adóból levonható kiadásnak minősül bizonyos határokon belül, nevezetesen: a leírt összeg nem haladhatja meg az adott eszköztípus maximális lineáris amortizációja hivatalos együtthatója kétszeresének vagy háromszorosának és az eszköz költségének a szorzatát.
- (23) Hajók esetében a szokásos lineáris amortizációt adózási célból tíz évre számolják (évi 10 %). A maximális gyorsított amortizációs kulcs a lízingelt eszközök esetében évi 20–30 % között mozog (40–60 hónapig tartó időszakra). A spanyol jogszabályok szerint a hajótulajdonosok csökkenő amortizációt⁽¹⁵⁾ vagy az évek számának összege módszert⁽¹⁶⁾ is alkalmazhatják.

2.2.2. 2. intézkedés: A lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenésének diszkrecionális alkalmazása

(a TRILS 115. cikkének (11) bekezdése és 48. cikkének (4) bekezdése, valamint a RIS 49. cikke)

- (24) A TRILS 115. cikke (6) bekezdésének értelmében a lízingelt eszköz gyorsított értékcsökkenési leírása azon a napon kezdődik, amikor az eszköz megkezdzi üzemelését, azaz azelőtt nem, hogy az eszközt átadnák a lízingbe vevőnek és az megkezdene annak használatát. Ugyanakkor a TRILS 115. cikke (11) bekezdésének⁽¹⁷⁾ értelmében a Gazdasági és Pénzügyminisztérium a lízingbe vevő hivatalos kérelme alapján korábbi időpontot is meghatározhat az értékcsökkenési leírás kezdő időpontjaként. Ez a rendelkezés bizonyos feltételekkel elvben minden, lízingszerződés tárgyát képező és gyorsított értékcsökkenési leírásra alkalmas lízingelt eszközre alkalmazható.
- (25) A TRILS 115. cikkének (11) bekezdése gyakorlatilag két általános feltételt ír elő. Először is, az új kezdő napot „az eszköz tekintetében a szerződéses vagy kivitelezési időszak sajátos jellemzőire és az eszköz gazdasági rendeltetésének jellegére” tekintettel kell meghatározni. A RIS 49. cikkének értelmében az adóhatóság csak akkor ad engedélyt a kivitelezési időszak kezdetére előrehozott értékcsökkenési leírásra, ha ez a kivitelezési időszak meghaladja a 12 hónapot és a lízingszerződés előrehozott díjfizetéséről rendelkezik. Másodszor, „ezen időpont meghatározása nem érinti az eszköz tényleges használatából eredő adóköteles összeg számítását, sem a tulajdonátruházásból eredő kifizetéseket, amelyeket vagy az általános adórendszer, vagy a TRILS VII. címének VIII. fejezetében előírt különleges rendszer szerint kell megállapítani”.
- (26) A TRILS 48. cikkének (4) bekezdése⁽¹⁸⁾ szerint a TRILS 115. cikkének (1) bekezdésében bemutatott előrehozott amortizációs rendszerbe tartozó eszközöket Spanyolországban bejegyzett gazdasági egyesüléseknek adják lízingbe, amelyek cserébe allízingbe adják azt harmadik feleknek. Ezenfelül a TRILS 49. cikke megállapítja az abban az esetben követendő eljárást, ha a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírását kérelmezik.

2.2.3. 3. intézkedés: Gazdasági egyesülések

- (27) Amint az már kifejtésre került, a spanyol gazdasági egyesülések a tagjaikétől elkülönült jogalanyisággal rendelkeznek. Ennek megfelelően – amennyiben teljesítik a spanyol jog szerinti jogosultsági követelményeket – a gazdasági egyesülések kérelmezhetik mind az előrehozott amortizációs intézkedést, mind a TRILS 124–128. cikkében előírt alternatív hajóúrtartalomadó-rendszert (lásd a 2.2.4. szakaszt), még akkor is, ha egyik tagjuk sem hajózási társaság.
- (28) Ugyanakkor adózási szempontból a gazdasági egyesülések átláthatóak, tekintettel spanyol illetőségű részvényesekre. Más szóval, adózási tekintetben a gazdasági egyesülések nyereségeit (vagy veszteségeit) közvetlenül spanyol

⁽¹⁴⁾ A vételi opció értékét meghaladóan.

⁽¹⁵⁾ Minden évben állandó százalékos arányt alkalmaznak az eszköz előző adóévben fennálló maradványértékére (maradványérték = vásárlási érték mínusz a múltban elszámolt értékcsökkenés). Ahelyett, hogy az eszköz költségét egy bizonyos időszakra egyenletesen osztanák el, e rendszer eredményeként az értékcsökkenési leírás csökken az egymást követő időszakokban.

⁽¹⁶⁾ Ha egy adott eszközt öt év alatt kell leírni, az évek számának összege 15 (= 1 + 2 + 3 + 4 + 5), az amortizációs költség pedig az első évben a beszerzési érték 5/15-e, a második évben 4/15-e, és így tovább az ötödik évig, amikor 1/15 lesz ez az arány.

⁽¹⁷⁾ A 43/1995. sz. törvény 24/2001. sz. törvénnyel bevezetett korábbi 128. cikke (11) bekezdéséből átveve, 2002-től alkalmazandó. Az „előrehozott értékcsökkenési leírás” a leírás kezdő időpontjának előrehozását jelenti. Jelen esetben, feltéve, hogy megkapják a szükséges adóhatósági engedélyt, az adózók a gyorsított értékcsökkenési leírást megkezdhetik a hajóépítéskor, tehát azelőtt, hogy a hajót az adóalany leszállítanák, vagy mielőtt az adóalany elkezdene azt használni.

⁽¹⁸⁾ A TRILS 48. cikke különös adózási szabályokat állapít meg a gazdasági egyesülésekre. Lásd a 2.2.3. szakaszt; 3. intézkedés: Gazdasági egyesülések.

illetőségű tagjaiknak tulajdonítják arányos alapon. Mivel az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesületeket tagjaik befektetési eszköznek és nem a közösen végzett tevékenység egy formájának tekintik, e határozat ezekre befektetőkként hivatkozik.

- (29) A gazdasági egyesületek adózási átláthatósága azt jelenti, hogy a gazdasági egyesülés által az előrehozott és gyorsított értékcsökkenési leírás révén elért jelentős veszteség közvetlenül áthárítható a befektetőkre, amelyek e veszteségeket levonhatják saját nyereségükből, ezáltal csökkenthetik a fizetendő adót.

2.2.4. 4. intézkedés: A hajóúrtartalomadó-rendszer (a TRLIS 124–128. cikke)

- (30) A spanyol hajóúrtartalomadó-rendszer 2002 óta hatályos. Lehetőséget biztosít a hajózási társaságok adóköteles nyereségének alternatív számítására az erre jogosító szállítási tevékenységeik tekintetében, az üzemeltetett úrtartalom, és nem a bevétel és kiadás különbsége alapján.
- (31) A Bizottság összeegyeztethető állami támogatásként engedélyezte⁽¹⁹⁾ a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszert a tengeri szállítási ágazatnak nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás (a továbbiakban: tengeri szállítási iránymutatás)⁽²⁰⁾ alapján. A hajóúrtartalomadó-rendszert szabályozó rendelkezéseket a TRLIS XVII. fejezetének 124–128. cikke tartalmazza.
- (32) Spanyolország végrehajtási intézkedéseket is elfogadott a RIS VI. címében, az 50–52. cikkben. A Bizottság megjegyzi, hogy a TRILS 124–128. cikkében foglalt szabályokkal ellentétben, amelyeket bejelentettek a Bizottságnak, és amelyeket a Bizottság jóvá is hagyott, ezeket a végrehajtási intézkedéseket és különösen a RIS 50. cikkének (3) bekezdésében foglalt kivételt (lásd a 2.2.5. szakaszt), nem jelentették be a Bizottságnak, és az nem is hagyta ezeket jóvá.
- (33) Amint más tagállamok esetében is, a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszerbe való belépés opcionális, ahhoz a hatóságok előzetes engedélye kell, amely tíz évig érvényes. A nem hajózási vagy nem jogosult tevékenységekből származó jövedelmekre a rendes jövedelemadó-szabályokat kell alkalmazni.
- (34) A spanyol jog szerint az adólízingrendszerben részt vevő gazdasági egyesületeket fel lehet venni a hajózási társaságok valamelyik nyilvántartásába⁽²¹⁾, mivel a spanyol hatóságok úgy ítélik meg, e társaságok tevékenysége kiterjed saját és bérelt hajóik üzemeltetésére is. A hajó üzemeltetésének fogalma tehát kiterjed a hajó személyzet nélküli hajóbérleti szerződés keretében harmadik fél rendelkezésére bocsátására is.
- (35) A jogosult hajózási tevékenységek adóalapját a bruttó úrtartalom alapján számítják ki:

Nettó regisztertonna	Napi mennyiség 100 tonnára (EUR)
0-tól 1 000-ig	0,90
1 001-től 10 000-ig	0,70
10 001-től 25 000-ig	0,40
25 001 felett	0,20

- (36) A hajózási társaság által üzemeltetett bruttó úrtartalomnak megfelelő alternatív adóalap kiszámítását követően ezen adóalapra a rendes társaságiadó-kulcsot kell alkalmazni.
- (37) A TRLIS 125. cikke (2) bekezdése első franciabekezdésének értelmében a hajóúrtartalom-adó adóalapja a nyílt tengeren folytatott (jogosult) hajózási tevékenységekből származó valamennyi bevételt magában foglal, többek között a hajóúrtartalomadó-rendszerben kedvezményezett vállalkozás által újonnan vásárolt hajó későbbi eladásakor úgy realizált tőkenyereséget is, hogy a vállalkozás közben a hajóúrtartalomadó-rendszer hatálya alatt marad.

⁽¹⁹⁾ Az N 528/2003. számú ügyben hozott határozattal módosított, az N 736/2001. számú ügyben 2002.2.27.-én hozott bizottsági határozat, C(2002) 582 végleges.

⁽²⁰⁾ HL C 13., 2004.1.17., 3. o.

⁽²¹⁾ A nemzeti kikötőkről és a kereskedelmi hajózásról szóló, 1992.11.24.-i 27/1992. sz. törvényben hivatkoztak szerint.

Fordított esetben, minthogy a rendes társaságiadó-szabályok szerint az adóalapot a bevétel és a kiadás különbségeként határozzák meg, ha a vállalkozás által megszerzett hajót később tőkenyerességgel értékesítik, ezek a rendkívüli tőkenyerességek adóköteles bevételnek minősülnek, így növelik azt az adóalapot, amelyre a társasági adót kivetik.

A rendkívüli tőkenyerességek adóügyi megítélése abban az esetben, ha a hajó átkerül a hajóúrtartalomadó-rendszerbe

- (38) Különös szabályokat kell alkalmazni, ha a már nem új hajó és az abból származó bevétel adóztatása a rendes társaságiadó-rendszerből átkerül a hajóúrtartalomadó-rendszerbe. Amennyiben egy hajó már a vállalkozás birtokában van, amikor az belép a hajóúrtartalomadó-rendszerbe, illetve másodkézből vett (a továbbiakban: használt) hajót akkor vásárolnak meg, amikor a vállalkozás már a hajóúrtartalomadó-rendszerben adózik, a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdésében⁽²²⁾ foglalt különleges eljárást kell alkalmazni. Ezen eljárás szerint egyes összegek csak akkor adóznak a rendes társaságiadó-rendelkezések szerint, ha a hajót a későbbiekben eladják:

— A hajóúrtartalomadó-rendszer alkalmazásának első pénzügyi évében, illetve a használt hajó megszerzésének évében az e szabállyal érintett minden egyes hajó szokásos piaci értéke és a nettó könyv szerinti értéke közötti különbözettel megegyező, nem felosztható tartalékot kell képezni, vagy ezt a különbözetet külön kell feltüntetni az egyes hajókra vonatkozó éves beszámolóban minden olyan pénzügyi évben, amikor a hajó feletti tulajdonjog fennáll.

— Az említett pozitív tartalék összegét, valamint a tulajdonjog átruházásának időpontjában fennálló, az értékesített hajó adó szerinti értékcsökkenése és könyv szerinti értékcsökkenése közötti pozitív különbözetet hozzá kell adni a TRLIS 125. cikkének (1) bekezdésében említett hajóúrtartalomadó-alaphoz, amikor a hajó értékesítése lezárul.

- (39) Így a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszer Bizottság által jóváhagyott szokásos alkalmazásának eredményeként a potenciális tőkenyerességet a hajóúrtartalomadó-rendszerbe történő belépéskor adóztatják, és feltételezik, hogy a tőkenyeresség adóztatására, ha késleltetve is, de sor kerül a hajó eladásakor vagy forgalomból való kivonásakor. Amint a 2.2.5. szakaszban kifejtésre került, az adólízingrendszerben erre az adóztatásra nem kerül sor halasztottan, hanem az teljes egészében elmarad, mivel az érintett hajókat újaknak és nem használtaknak tekintik. Így a különleges eljárás nem alkalmazandó.

2.2.5. 5. intézkedés: A RIS 50. cikkének (3) bekezdése

- (40) Az engedélyezett adólízingügyletek esetében a Bizottság megjegyzi, hogy a gazdasági egyesülések elhagyhatják a szokásos társaságiadó-rendszert és beléphetnek a hajóúrtartalomadó-rendszerbe anélkül, hogy rendeznék az előrehozott és gyorsított értékcsökkenési leírásból eredő rejtett adókötelezettséget akár a hajóúrtartalomadó-rendszerbe történő belépéskor, akár a későbbiekben a hajó eladásakor vagy forgalomból történő kivonásakor.

- (41) Ugyanis a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabály alóli kivételként a RIS 50. cikkének (3) bekezdése⁽²³⁾ kimondja, hogy amikor a hajókat az adóhatóság által korábban jóváhagyott lízingszerződés részeként vételi opcióval szerzik meg, ezeket a hajókat újaknak⁽²⁴⁾ és nem használtaknak kell tekinteni – anélkül hogy figyelembe vennék, hogy üzemeltették-e vagy leírták-e már azokat – a lízingopció gyakorlásának napjától kezdve, azaz azt követően, hogy a gazdasági egyesülés átlépett a hajóúrtartalomadó-rendszerbe. A Bizottság rendelkezésére álló információ szerint ezt a kivételt csak a hatóságok által a TRLIS 115. cikke (11) bekezdésének (lásd a fenti 2.2.2. szakaszt, 2. intézkedés: A lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenésének diszkrecionális alkalmazása) értelmében vett előrehozott értékcsökkenési leírás iránti kérelmek vonatkozásában jóváhagyott egyedi lízingszerződésekre alkalmazták, azaz adólízingügyletek során megvásárolt, egy kivétellel spanyol hajógyárakból származó új tengerjáró hajók lízingelésére.

- (42) Ezekben az esetekben úgy tekintették, hogy a hajókat a gazdasági egyesülés a lízingelési opció gyakorlásának napján, azaz a gazdasági egyesülés hajóúrtartalomadó-rendszerbe történő belépését követően újként szerezte meg. A RIS 50. cikkének (3) bekezdésében foglalt kivétel első következménye, hogy a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szabályok alkalmazását mellőzik. A gazdasági egyesülésnek nem kell nem felosztható

⁽²²⁾ Lásd a TRLIS 125. cikke (2) bekezdését.

⁽²³⁾ Bevezette a 2003.2.28-i 252/2003. sz. királyi rendelet, Spanyol Hivatalos Közlöny (BOE) 62. szám, 2003.3.13.

⁽²⁴⁾ A RIS 50. cikkének (3) bekezdése. Megjegyzendő, hogy ez a kivétel csak azokra a gazdasági egyesülésekre alkalmazható, amelyek számára az adóhatóság már engedélyezte az előrehozott értékcsökkenési leírást.

tartalékokat képeznie, és nem adóztatják meg sem a hajózási társaság által kifizetett ár és a hajó gazdasági egyesülés könyveiben szereplő értéke közötti pozitív különbözetet⁽²⁵⁾, sem a hajó könyv szerinti értéke és adóértéke közötti pozitív különbözetet⁽²⁶⁾. A második következmény, hogy a hajózási társaságnak történő értékesítésből keletkező bevételt (a személyzet nélküli hajóbérleti opció gyakorlásának jelentős ára) a hajóúrtartalomadó-rendszerbe tartozó vállalkozás által megvásárolt és eladott hajóból származó bevételnek tekintik, és azt a TRLIS 125. cikke (2) bekezdése első franciabekezdésének értelmében beszámítják a hajóúrtartalom-adó alapjába.

3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI

- (43) Először is a Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a spanyol adólízingrendszert a különböző adóintézkedések ellenére egyetlen, egységes programként kell vizsgálnia (átfogó megközelítés), mivel a különböző intézkedéseket csak együttesen lehet alkalmazni – jogilag vagy ténylegesen –, és azt állapította meg, hogy e rendszer állami támogatásnak minősül.
- (44) Második lépésként az egyedi intézkedéseket a Bizottság egyenként is értékelte (egyedi megközelítés), és ebben a szakaszban a következőket állapította meg:

- A lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírása (1. intézkedés) ugyan állami támogatásnak minősülhet, mindenesetre létező támogatás, mivel a csatlakozást megelőzően hajtották végre. Ebből következően ezen intézkedés tekintetében a Bizottság nem indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást.
- A lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírása (2. intézkedés) állami támogatásnak minősülhet, mivel szelektív előnyt biztosít, tekintettel a spanyol jogszabályok által megállapított bizonytalan feltételekre és a spanyol adóhivatal által e feltételek értelmezése során gyakorolt mérlegelési jogkörre. Ezt a 2002-ben hatályba lépett⁽²⁷⁾ intézkedést a Bizottság jogellenesnek tekintette, és úgy ítélte meg, hogy valószínűleg összeegyeztethetetlen állami támogatást képez.
- A gazdasági egyesülési jogállást (3. intézkedés) a Bizottság nem tekintette lehetséges állami támogatásnak. Ezen intézkedés tekintetében a Bizottság nem indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást.
- A hajóúrtartalomadó-rendszert (4. intézkedés) a Bizottság 2002-ben összeegyeztethető támogatásként engedélyezte. A jóváhagyott hajóúrtartalomadó-rendszer összeegyeztethetőségének kérdése nem merült fel a C(2011) 4494 végleges határozatban. A Bizottság általi engedélyezés folytán ezt az intézkedést mindenesetre létező támogatásnak kell tekinteni.

A Bizottság ugyanakkor a hajóúrtartalomadó-rendszerrel kapcsolatban két szempontot is felvetett:

- A Bizottság megkérdőjelezte egyes vállalkozások, köztük az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesülések számára biztosított azon lehetőséget, hogy élhetnek a hajóúrtartalomadó-rendszer kínálta előnyökkel, minthogy tevékenységeik hajók személyzet nélküli bérbé vagy lízingbe adására korlátozódnak. A Bizottság úgy vélte, hogy ezek a vállalkozások nem a tengeri személyszállítási vagy áru fuvarozási ágazatban tevékenykedtek, amint azt a 4055/86/EGK⁽²⁸⁾ és a 3577/92/EK tanácsi rendelet⁽²⁹⁾ meghatározza, hanem a pénzügyi befektetések és a dologbérlet, illetve lízing ágazatában. A Bizottság megjegyezte, hogy ezek spanyol hajóúrtartalomadó-rendszerre való jogosultságát nem jelentették be a Bizottságnak, és a Bizottság azt nem is engedélyezte.
- A tőkenyeresség adómentességét (5. intézkedés), amely a hajóúrtartalomadó-rendszer végrehajtási intézkedéseinek (a RIS 50. cikkének (3) bekezdése) következménye, és amelyet a spanyol hatóságok az engedélyezett hajóúrtartalomadó-rendszer részeként adtak elő, a Bizottság az általa 2002-ben adott engedély hatályán kívül esőnek tekintette. Ezt az intézkedést emellett jogellenesnek és valószínűsíthetően összeegyeztethetetlen támogatásnak ítélte.

⁽²⁵⁾ A hajóúrtartalomadó-rendszerbe történő átlépéskor.

⁽²⁶⁾ A hajó feletti tulajdonjog hajózási társaságra történő átruházásakor.

⁽²⁷⁾ Lásd a 17. lábjegyzetet.

⁽²⁸⁾ A Tanács 1986. december 22-i 4055/86/EGK rendelete a tagállamok közötti, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti tengeri szállításban a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének alkalmazásáról (HL L 378., 1986.12.31., 1. o.).

⁽²⁹⁾ A Tanács 1992. december 7-i 3577/92/EK rendelete a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról (HL L 364., 1992.12.12., 7. o.).

- (45) A támogatás potenciális kedvezményezettjeiként a következőket határozták meg:
- a gazdasági egyesületek, mint az adókedvezmények elsődleges kedvezményezettjei,
 - a gazdasági egyesületek tagjai/befektetői, amelyek részesülnek a gazdasági egyesületek átláthatósága következtében az adókedvezményben,
 - a hajózási társaságok, amelyek az adókedvezmény egy részét a hajó árából adott engedmény formájában kapják meg,
 - valószínűsíthetően a hajógyárak, az érintett bankok, lízingcégek és más közvetítők.
- (46) A Bizottság úgy vélte, hogy a támogatás nem tűnik a belső piaccal összeegyeztethetőnek.

4. SPANYOLORSZÁG ÉS AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (47) Észrevételek a spanyol hatóságoktól és 41 harmadik féltől, köztük hatóságoktól, ágazati szövetségektől és egyedi vállalkozásoktól érkeztek, amelyek vagy részt vettek az adólízingügyletekben, vagy az azokban részt vevők versenytársai voltak, mint például külföldi hajógyárak vagy hajógyártási szövetségek.
- (48) Az észrevételek a C(2011) 4494 végleges határozatban foglalt bizottsági értékelés következő szempontjaival foglalkoznak:
- eljárási szempontok,
 - az általános megközelítés: az adólízingrendszer programkenti értékelése szemben az adólízingrendszer részét képező egyedi intézkedések értékelésével,
 - az egyedi intézkedések állami támogatássá minősítése (előny megléte, állami források, államnak tulajdoníthatóság, a versenyre és a kereskedelemre gyakorolt hatás), és hogy ezek némelyike létező támogatásnak minősülhet-e,
 - a támogatás kedvezményezettjeinek megnevezése,
 - a lehetséges állami támogatás összeegyeztethetősége,
 - a támogatás visszafizetésével kapcsolatos akadályok (egyenlő bánásmód, jogos bizalom, jogbiztonság).

4.1. ELJÁRÁS

- (49) Spanyolország úgy véli, a Bizottság anélkül indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást, hogy fő következtetéseit egyeztetette volna a spanyol hatóságokkal. Ennek következtében a spanyol állam védelemhez való joga és a bármely közigazgatási eljárás szempontjából lényeges kontradiktórium elv sérült.
- (50) Számos harmadik fél szerint a Bizottságnak a létező támogatásokra vonatkozó eljárást kellett volna alkalmaznia, mivel amennyiben támogatásnak minősülnek, a két adóintézkedés (a lízingelt eszközök értékcsökkenési leírására vonatkozó szabályok és a hajóúrtartalomadó-rendszer) létező támogatás lenne.

4.2. AZ ADÓLÍZINGRENDSZER PROGRAMKENTI ÉRTÉKELÉSE/AZ EGYEDI INTÉZKEDÉSEK ÉRTÉKELÉSE

4.2.1. A panaszosok

- (51) A Holland Shipbuilding úgy véli, hogy az adólízingrendszert egységes programnak kell tekinteni, mivel olyan szervezett rendszerről van szó, amely szándékosan aknáz ki különböző adóintézkedéseket, hogy gazdasági előnyt generáljon, amely előny jóval meghaladja a különböző intézkedések különálló alkalmazásával esetlegesen elérhető összes előnyt, és mivel ezek az intézkedések kölcsönösen függenek egymástól. A hajóúrtartalomadó-rendszer igénybevétele lehetővé teszi a gazdasági egyesületek számára az előrehozott és gyorsított értékcsökkenési leírásból származó ideiglenes adókedvezmény tartóssá tételét. Az előrehozott értékcsökkenési leírás alkalmazásával kapcsolatos bizonytalan feltételek és azok spanyol hatóságok általi értelmezése mérleglelési jogkört ruháznak az adóhivatalra. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a gyakorlatban csak akkor adnak engedélyt, ha a rendes társaságiadó-rendszerről állnak át a hajóúrtartalomadó-rendszerre.

- (52) A Danish Maritime és a(z) [...] (*)⁽³⁰⁾ szintén állami támogatási programnak tekinti az adólízingrendszer egészét, amely a kedvezményezettektől függetlenül egyértelműen előnyben részesít bizonyos vállalkozásokat.

4.2.2. Spanyolország és az adólízingügyletek résztvevői

- (53) Spanyolország és a Bizottság által lehetséges kedvezményezettként azonosított vállalkozások (hajózási társaságok, bankok, gazdasági egyesületek befektetői, adólízingügyletekben részt vevő hajógyárak) vitatják ezt az átfogó megközelítést.
- (54) Úgy vélik, hogy az adólízing, mint olyan nem szerepel a spanyol adójogszabályokban, hogy az adólízingügyletek magánmegállapodások (lízing, személyzet nélküli hajóbérlés, gazdasági egyesülés), amelyet magánfelek kötnek, akik szabadon választhatják meg az eszköz finanszírozásának legolcsóbb módját és használhatják a rendelkezésükre álló szerződéses és adóügyi rendelkezéseket. Azt is fenntartják, hogy Spanyolország nem tehető felelőssé az adóterhüket csökkenteni kívánó adófizetők által megszerzett előnyökért. Ezenfelül az adójogszabályok nem írják elő a Bizottság által a C(2011) 4494 végleges határozatban említett valamennyi intézkedés alkalmazását.
- (55) Az Asociación Española de Banca (a Spanyol Bankszövetség – AEB) úgy véli, hogy ez az első olyan alkalom, hogy a Bizottság egy jogszabályi rendelkezés helyett magánfelek közötti jogügyletek kombinációját minősítette állami támogatásnak.
- (56) Az AEB úgy véli, hogy nem rendszerről, inkább két különböző programról van szó (az értékcsökkenési leírás rendszere és a hajóúrtartalom-adó), amelyek egyértelműen megoszthatók és elkülönítetten kezelhetők, tekintet nélkül arra, hogy elkülönítetten vagy együttesen alkalmazzák-e azokat.
- (57) Ezenfelül az AEB úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak nem sikerült általános referenciarendszert azonosítania, mielőtt a szelektív előnyt meghatározta volna. Az AEB szerint egy eszköz megvásárlása számtalan módon finanszírozható a jogi eszközök és adóintézkedések különböző kombinációjának alkalmazásával, a Bizottságnak pedig mindezen alternatív megoldásokat össze kell vetnie. Annak megállapítása tehát, hogy az adólízing szelektív előnyhöz juttat bizonyos vállalkozásokat, mesterséges lenne, különösen ha a Bizottság adózási szempontból a befektetés finanszírozásának legköltségesebb módszerét veszi alapul, és ezáltal figyelmen kívül hagy minden, a befektetők rendelkezésére álló ösztönző intézkedést.
- (58) Ebből következően az adólízingrendszer nem juttat szelektív előnyhöz. Ezt különösen az a tény támasztja alá, hogy a Bizottság több potenciális kedvezményezettet is meghatároz, amelyeket nem lehet gazdasági ágazatoknak megfeleltetni. Az AEB az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre⁽³¹⁾ (a továbbiakban: a vállalkozások adóztatásáról szóló közlemény) és a holland *Groepsrentebox*-ügyben hozott bizottsági határozatra⁽³²⁾ hivatkozva úgy véli, hogy nem lehet olyan következtetést levonni, hogy az intézkedés szelektív, mert nagyobb kedvezményt biztosít a gazdasági egyesületek olyan tagjai számára, akik tengerjáró hajókba fektetnek be, mint akik más eszközökbe.
- (59) Minthogy az adólízingrendszerben csak olyan magánfelek vesznek részt, akik az általános adóintézkedéseket magánmegállapodásokban használják fel, nem kerül sor állami források bevonására.
- (60) Az AEB szerint a tagállamok közötti verseny és kereskedelem érintettsége sem merül fel, mivel a Bizottság által azonosított fő kedvezményezettek hajózási társaságok, és az intézkedés Európa- és világszerte valamennyi hajózási társaság előtt nyitva áll.
- (61) Észrevételeinkben e harmadik felek az adólízinget egymással össze nem függő intézkedések soraként írják le (egyedi megközelítés), és az adólízinggel, mint egységes rendszerrel kapcsolatban nem tesznek további észrevételt.

(*) Üzleti titok/bizalmas információ.

⁽³⁰⁾ [...]

⁽³¹⁾ HL C 384., 1998.12.10., 3. o., lásd a 14. pontot.

⁽³²⁾ Lásd a C 4/07. számú *Hollandia – Groepsrentebox* ügyben hozott 2009/809/EK bizottsági határozatot.

4.3. AZ EGYEDI INTÉZKEDÉSEK ÉRTÉKELÉSÉVEL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEK

4.3.1. Gyorsított értékcsökkenési leírás (a TRLIS 115. cikkének (6) bekezdése⁽³³⁾) – 1. intézkedés

- (62) Spanyolország és egyes harmadik felek szerint ez az intézkedés általánosan alkalmazandó valamennyi eszköztípusra és ágazatra. A lízingdíjak eltérő adóügyi megítélése és elszámolási módja nem jár *de facto* szelektivitással, amit igazol az is, hogy sokféle ágazat alkalmazza ezt az intézkedést. Ráadásul a spanyol társaságiadó-rendszer alternatív rendelkezéseket tesz lehetővé a gyorsított értékcsökkenési leírás tekintetében. Az AEB azt állítja, hogy a lineáris amortizációt nem lehet (egyedüli) referenciaként figyelembe venni az előny meglétének megállapítása során, mivel általában megengedettek más értékcsökkenési módszerek. A TRLIS 11. cikke és a RIS 1–5. cikke lehetőséget biztosít degresszív módszerek alkalmazására, ilyenek például a csökkenő amortizáció⁽³⁴⁾ vagy az évek számának összege módszer⁽³⁵⁾, valamint az a lehetőség, hogy az adóhivatallal elfogadtatott egyedi terv szerint írják le az adott eszközt⁽³⁶⁾. Az AEB azt a példát hozza fel, hogy a csökkenő amortizációt a hatályos lineáris amortizációs kulcsnál, azaz 25 %-nál 2,5-szer magasabb kulccsal kell alkalmazni.

4.3.2. Az előrehozott értékcsökkenési leírás diszkrecionális alkalmazása (a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése, 48. cikkének (4) bekezdése, valamint a RIS 49. cikke) – 2. intézkedés

- (63) Azzal érvelnek, hogy az előrehozott értékcsökkenési leírás csak a gyorsított értékcsökkenési leírás egy módszere, amely szerint a gyorsított értékcsökkenési leírás bizonyos feltételek mellett azt megelőzően is megkezdődhet, hogy az eszközt átadják a végső felhasználónak vagy az megkezdjené annak üzemeltetését. Ha nem lehetne levonni az eszköz kivitelezése során kifizetett összegeket, ez tulajdonképpen az adózás előrehozását jelentené. Az előrehozott értékcsökkenési leírás csak helyreállítja a semlegességet és a pénzáramlás és az adóügyi megítélés közötti kapcsolatot.
- (64) Az AEB azzal érvel, hogy az amortizációs időszak előrehozatalának lehetősége olyan általános intézkedés, amely a TRLIS 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjában és a RIS 5. cikkében is szerepel, amelyek meghatározzák az értékcsökkenési leírásra alkalmazandó általános szabályokat. Ezek a rendelkezések lehetővé teszik az adóhivatal számára, hogy jóváhagyja az adóalany által benyújtott és indokolt egyedi amortizációs tervet, akár kivitelezés alatt álló eszközök esetében is.
- (65) Az előrehozott értékcsökkenési leírás előzetes engedélyezésének és az adóhivatal által követett eljárásnak az az egyetlen célja, hogy ellenőrizze, az ügylet valódi, és a jogszabályban megállapított objektív követelmények teljesülnek. Különösen azt kell biztosítani előzetesen, hogy: legyen olyan lízingmegállapodás, amelynek kezdő időpontja megelőzi az eszköz megrendelését vagy leszállítását; amennyiben kérelem érkezik, feltüntessék, hogy az eszköz költségeinek megtérülésével kapcsolatos kifizetések levonhatók; a szerződés olyan eszköz megvásárlásáról szóljon, amelyre az eszköz üzemi feltételeivel összhangban hosszú szerződéses/kivitelezési időszak vonatkozik; az eszköz kivitelezéséről szóló szerződést aláírják, és egyértelműen utaljanak az eszköz használatát szabályozó konkrét szerződéses feltételekre.
- (66) A RIS 49. cikkében foglalt általános feltételek mellett a TRLIS 48. cikkének (4) bekezdése további feltételt ír elő arra az esetre, ha a kérelmező gazdasági egyesülés. Az engedély nem függ más intézkedések alkalmazásától, sem további dokumentumok benyújtásától. Végül az eljárás mérlegeléstmentességét jelzi az a tény is, hogy az adóhivatalhoz beérkezett egyetlen kérelmet sem utasítottak el eddig. E tekintetben az AEB úgy véli, hogy a Bizottságnak közelebről is meg kellene vizsgálnia, hogy miért nem kerül sor finanszírozási ügyletekre. Amennyiben, amint azt a Bizottság nemhivatalos információk alapján állítja, a hajózási társaságok nem tudnának bankot találni az ügylet megszervezéséhez, ez inkább annak köszönhető, hogy a felek nem tudnak megegyezni az ügylet egyes feltételeiben, például az árban. Az AEB hivatalosan tagadja, hogy bármely tagja részt vett volna a spanyol hatóságok értekezletein, vagy hogy nemhivatalos kapcsolatot tartana fenn e hatóságokkal. A helyzet nyilvánosan nem ugyanaz, mint a francia *GIE fiscaux* ügyben⁽³⁷⁾ hozott bizottsági határozatban bemutatott, ahol az a feltétel, amely szerint

⁽³³⁾ TRLIS: a társasági adóról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt változata.

⁽³⁴⁾ Lásd a 15. lábjegyzetet.

⁽³⁵⁾ Lásd a 16. lábjegyzetet.

⁽³⁶⁾ Lásd a TRLIS 11. cikke (1) bekezdésének d) pontját és a RIS 5. cikkét.

⁽³⁷⁾ A Bizottság 2006. december 20-i határozata a Franciaország által a francia adótörvénykönyv 39 CA. cikke alapján biztosított támogatási rendszerről – C46/2004. számú állami támogatás (HL L 112., 2007.4.30., 43. o.).

az ügyletnek jelentős gazdasági és társadalmi érdeket kell képviselnie, pontatlannak bizonyult, és az adóhatóságok mérlegelésére volt bízva. Ellenkezőleg, az AEB tagadja, hogy a RIS 49. cikkében foglalt feltételek bármelyike pontatlan lenne és értelmezés tárgyát képezhetné.

- (67) Ebből következően az előrehozott értékcsökkenési leírás a gyorsított értékcsökkenési leíráshoz hasonlóan általában alkalmazandó valamennyi eszköztípusra és ágazatra. Ez általános intézkedés.
- (68) Mivel ez a gyorsított értékcsökkenési leírás alkalmazásának egyik módszere, ha állami támogatásnak minősülne, azt létező támogatásnak kellene tekinteni.

4.3.3. A gazdasági egyesülések adózási átláthatósága (a TRLIS 48. cikke) – 3. intézkedés

- (69) Az AEB szerint a gazdasági egyesülések átláthatósága összhangban van a spanyol adórendszer logikájával. Ez az átláthatóság lehetővé teszi több befektető számára, hogy olyan közös befektetést hajtsanak végre, amelyet egyikük sem vállalna önállóan, és olyan adóügyi megítélést érjenek el ezen átláthatóság következtében és a befektetésben való részesedésük arányában, amely akkor lett volna alkalmazandó, ha egyedül fektettek volna be. Így a gazdasági egyesülés jogállás alkalmazásához nem kapcsolódik előny. Ez a jogállás emellett nem tartalmaz ágazati korlátozásokat. Bármely spanyol adófizető tagja lehet gazdasági egyesülésnek. Ez mutatja a szelektív jelleg hiányát.

4.3.4. A hajóúrtartalom-adózási rendszer (a TRLIS 124–128. cikke) – 4. intézkedés

- (70) Minthogy a Bizottság kimondta a C(2011) 4494 végleges határozatban, hogy 2002-ben a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszert a tengeri szállítási iránymutatással⁽³⁸⁾ összeegyeztethető támogatásként engedélyezte, a spanyol hatóságok és a harmadik felek észrevételeiket a 2002-es jóváhagyás hatályára és arra a konkrét kérdésre összpontosították, hogy az adólízingügyletben részt vevő pénzügyi gazdasági egyesülések⁽³⁹⁾ igénybe vehetik-e a hajóúrtartalomadó-rendszert.
- (71) Ami azt a kérdést illeti, hogy azok a pénzügyi gazdasági egyesülések⁽³⁹⁾, amelyek adólízingügyletekben vesznek részt, de nem üzemeltetnek hajókat, hanem befektetnek azokba és pénzügyi befektetésük részeként azokat bérbé adják, részesülhetnek-e a hajóúrtartalomadó-rendszer kedvezményeiben, Spanyolország azt állítja, hogy e társaságok üzemeltetnek hajókat azáltal, hogy azokat bérbé adják, és ezért azok a spanyol hajórajstromokban is szerepelnek (mint hajózási társaságok) az 1989. július 28-i 1027/1989. sz. királyi rendelet⁽⁴⁰⁾ 1. cikke értelmében, amelyet az 1992. november 24-i 27/1992. sz. törvény 9. cikke ismét meg. Minthogy a Bizottság a hajóúrtartalomadó-rendszer alkalmazását a spanyol hajórajstromban szereplő valamennyi társaság tekintetében engedélyezte⁽⁴¹⁾, ez az engedély kiterjed olyan társaságokra is, amelyek hajók tulajdonosai és e hajókat bérbé vagy lízingbe adják harmadik feleknek. Ha ezt az intézkedést állami támogatásnak minősítik, azt ennél fogva létező támogatásnak kell tekinteni.

4.3.5. A RIS 50. cikkének (3) bekezdése – 5. intézkedés

- (72) Spanyolország, a PYMAR és néhány bank azzal érvel, hogy a RIS 50. cikkének (3) bekezdése pusztán a jogbiztonság garantálását szolgáló végrehajtási intézkedéseket tartalmaz. Úgy vélik, hogy a spanyol jogrendszer elveivel összhangban az adóintézkedések lényegi elemeit törvényben kell meghatározni, és ez a rendelkezés, amelyet egy királyi rendelet tartalmaz, nem vezet be újdonságot, csak egyértelművé teszi a TRLIS 125. cikke (2) bekezdésének hatályát. Nem tér el a törvénytől, és nem teremt további kedvezményeket sem. A tőkenyeresség adóztatás alóli mentesítése már a Bizottság által engedélyezett program részét képezte, ennél fogva ha támogatásnak minősül, azt létező támogatásnak kell tekinteni.

⁽³⁸⁾ Lásd a 20. lábjegyzetet.

⁽³⁹⁾ A Bizottság nem tekinti problémának a hajóúrtartalom-adó gazdasági egyesülésekre történő alkalmazását, amennyiben azok ténylegesen üzemeltetnek hajókat tengeri szállítási szolgáltatások nyújtása céljából és megfelelnek a tengeri szállítási iránymutatásban foglalt feltételeknek.

⁽⁴⁰⁾ „E rendelkezést alkalmazni kell valamennyi hajóra és tengerészeti gépre származásától, úrtartalmától és rendeltetésétől függetlenül. Alkalmazni kell továbbá a hajókat ... üzemeltető hajózási társaságokra függetlenül attól, hogy azok tulajdonosai e hajóknak vagy azokat lízingmegállapodás, bérleti megállapodás vagy a jog által megengedett bármely egyéb konstrukció alapján üzemeltetik.”

⁽⁴¹⁾ Lásd a 2002. február 27-i C(2002) 582 végleges bizottsági határozat „Kedvezményezett” című 2.4. szakaszát: A hajóúrtartalomadó-rendszer kedvezményezettjei lehetnek a spanyol jog szerint bejegyzett hajózási társaságok, amelyek tevékenysége magában foglalja saját tulajdonú vagy bérhajók üzemeltetését.”

- (73) Emellett Spanyolország és az állítólagos kedvezményezettek azt állítják, hogy logikus a hajót „újnak” tekinteni, mivel a lízingbe vevő előtt senki nem használta azt, és az opciós jog gyakorlásáról a lízingszerződés aláírásakor állapodnak meg⁽⁴²⁾. Az AEB azt állítja, hogy általában egy eszközt újnak tekintenek, ha azt lízingszerződés opciója révén szerzik meg.

4.4. AZ ÁLLAMI FORRÁSOK ÁTRUHÁZÁSÁVAL ÉS AZ INTÉZKEDÉSEK ÁLLAMNAK TULAJDONÍTHATÓSÁGÁVAL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEK

- (74) A panaszosok szerint az adólevonás állami források átruházását jelenti, minthogy adóbevétel esik ki. Az adólízing/adóintézkedések az államnak tulajdoníthatók, mivel mindegyik intézkedésről a spanyol jog rendelkezik. Emellett az adólízing olyan engedélyre épül, amelyet az adóhatóságok adnak ki. Még ha ezek az engedélyek egyedi intézkedésekhez kapcsolódnak is, egyértelmű, hogy a gyakorlatban a teljes adólízingügylet tekintetében adják azt meg. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy az előrehozott értékcsökkenési leírás iránt az adóhivatalhoz benyújtott kérelem részletesen bemutatja az adókedvezmény konstrukcióját és annak a gazdasági egyesülés, illetve befektetők és a hajózási társasági közötti megoszlását, valamint egy feljegyzést tartalmaz a hajógyártól, amelyben az kifejti a rendelkezéstől várható társadalmi és gazdasági előnyöket. Ha e dokumentumok nem lennének ténylegesen a jóváhagyás előfeltételei, indokolatlan lenne azokat rendszeresen benyújtani.
- (75) A hajózási társaságok másfelől azzal érvelnek, hogy a hajógyár vagy a gazdasági egyesülés által az eredeti árhoz képest adott árengedmény nem az államnak tulajdonítható, hanem a gazdasági egyesülés és az ügyletben részt vevő hajózási társaság közötti magánjellegű szerződéses jogviszony eredménye.

4.5. A VERSENYTORZULÁSSAL ÉS A KERESKEDELEM ÉRINTETTSÉGÉVEL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEK

- (76) [...] úgy véli, hogy az érintett előny nagyságrendje (14 millió EUR a C(2011) 4494 végleges határozatban szereplő példában) kétségtelenül érinti a kedvezményezettek piaci pozícióját, ezért jelentős torzulásokat eredményez az erőteljes versennyel jellemzett piacokon. A rendszer jókora előnyt nyújt a spanyol hajógyárak számára, amelyek olyan, a többi európai hajógyárnál alacsonyabb árakon tudják kínálni hajóikat, amely árak tartalmazzák az adólízingrendszerből eredő kedvezményeket. [...] hivatkozik a Spanyol Ipari Minisztérium statisztikáira, amelyek szerint a spanyol hajógyárak egyre több külföldi hajótulajdonost láttak el az idő előrehaladtával.
- (77) Ami a hajózási társaságokat illeti, [...] véleménye szerint azáltal, hogy ezek jóval olcsóbban vásárolnak hajót a spanyol hajógyáraktól, állandó költségeik jelentős részét tekintve több millió eurót takarítanak meg. Minthogy ez az előny eloszlik a hajó költsége megtérülésének időszakára, e társaságok versenyelőnyhöz jutnak más hajóüzemeltetőkkel szemben, ezért a verseny hosszú évekre torzul.
- (78) Amint az már kifejtésre került, a hajótulajdonosok azzal érvelnek, hogy minden hajózási társaság élhet a spanyol hajógyárak kínálta feltételekkel, ezért részesülhet a spanyol hajógyárak által esetlegesen kínált bármilyen árengedményben. Azzal is érvelnek, hogy tisztességes piaci árat fizettek, és nem részesültek semmilyen gazdasági előnyben. Ennélfogva a hajók spanyol hajógyáraktól való megvásárlása valószínűleg nem csökkenti jelentősen működési költségeiket, és nem erősíti tartósan pozíciójukat sem, amint azt a Bizottság C(2011) 4494 végleges határozata állítja.

4.6. A TÁMOGATÁS KEDVEZMÉNYEZETTJEINEK MEGHATÁROZÁSÁVAL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEK

- (79) Az AEB szerint a gazdasági egyesüléseket nem lehet a támogatás kedvezményezettjeinek tekinteni. Adózási átláthatóságuk miatt a befektetőknek kell a gazdasági egyesülés kereskedelmi tevékenységéből eredő adót megfizetniük. Így a gazdasági egyesülések semmilyen gazdasági előnyben nem részesülnek az adócsökkentés eredményeként. Emellett bármely spanyol adófizető befektető – tag – lehet gazdasági egyesülésben.

⁽⁴²⁾ Lásd különösen a spanyol hatóságoknak a Bizottság C(2011) 4494 végleges határozatára válaszul 2011. augusztus 2-án küldött levelét az „Állítólagos új támogatás – a RIS 50. cikke (3) bekezdésének 9. pontja” című 3.2.3.2. szakaszban: „[...] a társasági adó területén a »használt« fogalom olyan elemekre terjed ki, amelyeket magán az adott rendelkezés alkalmazására törekvő adóalanyon kívüli harmadik fél használt.”

- (80) Másfelől számos hajózási társaság véli úgy, hogy kizárólag a gazdasági egyesülések a támogatás lehetséges kedvezményezettjei. A hajógyárak nem lehetnek a támogatás kedvezményezettjei, mivel nem spanyol adófizetők. Ezenfelül úgy érvelnek, hogy a Bizottság tévesen vélte úgy – és magyarázatot sem adott arra –, hogy az adóelőnyöket a gazdasági egyesülés árendedményen keresztül a hajózási társaságra ruházza. Az árat lényegében az eszköz magántulajdonosának kereskedelmi döntése eredményeként határozzák meg.
- (81) A hajótulajdonosok azzal érvelnek, hogy a hajózási társaságok világszerte általában különböző országok hajógyáraitól veszik hajóikat, többek között, amennyiben úgy kívánják, spanyol hajógyáraktól. Ezért a spanyol hajógyárak által kínált árendedményekben mindegyik hajózási társaság részesülhet.
- (82) Több hajótulajdonos érvel azzal, hogy amennyiben az adólízing állami támogatásnak minősül, nem ők e támogatás kedvezményezettjei. Ezt két dologgal indokolják: először is, az adólízing-struktúra működése arra utal, hogy a gazdasági egyesülés és a hajógyár egyeztet, ezáltal egyetlen érdekeltséget alkotva, és így határozzák meg az eladási árat; másodsor, vontatóhajókat és mentőhajókat üzemeltető társaságok jelentik a példát arra, hogy Spanyolországon kívüli hajógyáraktól is kérnek be hasonló vontatók építésére vonatkozó ajánlatokat. Ezek az ajánlatok ugyanabban az ártartományban mozognak, vagy még olcsóbbak is, mint a véletlenszerűen kiválasztott spanyol hajógyárak. Azzal érvelnek, hogy ebből következően tisztességes piaci árat fizettek, és nem részesültek semmilyen, az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett gazdasági előnyben. Amennyiben az adólízingrendszer gazdasági előnyt biztosítana, a kedvezményezettek az adólízingügyletekben részt vevő hajógyárak és nem a hajózási társaságok lennének.
- (83) A Holland Shipbuilding úgy véli, hogy a támogatás kedvezményezettjei a gazdasági egyesülések és azok befektetői, valamint a hajózási társaságok, de a spanyol hajógyárak is, mivel jelentős különbség van a hajótulajdonos által fizetett és a hajógyár által kapott ár között, amely ár meghaladja a piaci árat. A nemzeti hajógyártási szövetség véleménye szerint a rendszerrel a hajógyáraknak kívántak kedvezni. Helytelen lenne azt megállapítani, hogy az adólízingrendszer a hajózási társaságokat juttatja előnyhöz. A kivitelezési ár csökkentése nem feltétlenül jelent előnyt a hajó vevője számára. Emellett a spanyol hajógyárak csak olyan vevőket részesíthetnek ebben az előnyben, amelyek az adólízingrendszert alkalmazzák. Az adólízingrendszer a hajógyártáshoz nyújtott jogellenes támogatás, amely károsítja azokat a nemzeti hajógyártókat, amelyek a spanyol hajógyárak közvetlen versenytársai.
- (84) A PYMAR úgy véli, a Bizottság nem indokolta kellőképpen a C(2011) 4494 végleges határozatban, hogy miért azonosította a hajógyárakat az állami támogatás lehetséges kedvezményezettjeiként. Arra is rámutat, hogy hasonló adórendszerrel kapcsolatos, a *GIE Fiscaux*, a *Brittany Ferries*, az *Air Caraïbes* vagy a *Le Levant* ügyben hozott határozatokban ⁽⁴³⁾ a Bizottság az eszköz gyártóját nem nevezte meg a támogatás kedvezményezettjeként.

4.7. A LÉTEZŐ VAGY JOGELLENES TÁMOGATÁSKÉNTI MINŐSÍTÉSSEL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEK

- (85) Amint az a fenti 4.3. szakaszban említésre került, Spanyolország és egyes harmadik felek úgy vélik, csak két intézkedés jöhet szóba: először is a TRLIS 115. cikkének rendelkezései, amelyek a pénzügyi lízingszerződés keretében szerzett eszköz költségeinek leírására vonatkoznak. Spanyolország e rendelkezéseket az uniós csatlakozása előtt fogadta el. Így tehát, amennyiben ez az intézkedés támogatásnak minősül, az létező támogatás, amint azt a C(2011) 4494 végleges határozat is kimondta, és a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése, amely lehetővé teszi az adóhivatal számára, hogy a leírás kezdőpontját meghatározza, pusztán a 115. cikk végrehajtási szabálya. Másodsor, a TRLIS 124–128. cikkében foglalt hajóúrtartalomadó-rendszer, amelyet a Bizottság 2002-ben jóváhagyott, és amely ezért szintén létező támogatás. A végrehajtási rendelkezések, különösen a RIS 50. cikkének (3) bekezdése nem változtatnak a törvényben foglalt szabályokon, ezért azokra kiterjed a bizottsági engedély.

4.8. A TÁMOGATÁS ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉGÉVEL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEK

- (86) A spanyol hatóságok és az állítólagos kedvezményezettek azzal érvelnek, hogy a támogatás a 2002-ben jóváhagyott hajóúrtartalomadó-rendszer alapján összeegyeztethető, mivel „a spanyol jog ⁽⁴⁴⁾ szerint bejegyzett hajózási társaságokra” terjed ki, „amelyek tevékenysége magában foglalja saját tulajdonú vagy bérhajók üzemeltetését”. Mivel a RIS 50. cikkének (3) bekezdése csak végrehajtja a hajóúrtartalomadó-rendszert, arra szintén kiterjed a 2002. évi határozat.

⁽⁴³⁾ A Bizottság C 46/04. számú *GIE Fiscaux* ügyben 2006.12.20-án hozott határozata, a C 31/98. számú *Brittany Ferries* ügyben 2001.5.8.-án hozott határozata; az N 474/03. számú *Air Caraïbes* ügyben 2003.12.16-án hozott határozata és a C 74/99. számú *Le Levant* ügyben 2008.5.20.-án hozott határozata.

⁽⁴⁴⁾ Hivatkozás a 27/92. sz. spanyol törvényre. Kedvezményezettek ennek alapján lehetnek olyan társaságok, amelyek székhelye Spanyolországban található, illetve olyan uniós székhelyű társaságok, amelyek telephellyel rendelkeznek Spanyolországban.

- (87) Harmadik felek azzal is érvelnek, hogy bármely olyan támogatás összeegyeztethető lenne a tengeri szállítási iránymutatással, amely kiterjed saját tulajdonú és bérhajók üzemeltetésére és az ezen iránymutatásban meghatározott maximális támogatási intenzitás alatt marad.
- (88) Az Asociación de Ingenieros Navales y Oceánicos de España (Hajógyártók és Hajómérnökök Spanyol Szövetsége) úgy véli, bármely támogatás összeegyeztethetőségét az átfogó versenykörnyezetben kell elemezni, és nem a belső piacra kell koncentrálni, mivel a nem uniós országok hajógyárai is támogatást kapnak, amely támogatás nem áll a versenyszabályok hatálya alatt, mint az EU esetében.
- (89) Ezzel szemben [...] úgy véli, a rendszert egyáltalán nem lehet összeegyeztethetőnek tekinteni, még – amint azt a C(2011) 4494 végleges határozat kimondja – a tengeri szállítási iránymutatás szerint sem. Úgy véli először is, hogy Spanyolország nem tudja bizonyítani, hogy bármely hajó jogosult az ezen iránymutatásban foglalt kedvezményekre, és másodsorban, hogy a támogatás csak abban az országban csökkenti a kedvezményezett által fizetendő adót nullára, amely a rendszert elfogadja. Ezért egyetlen nem spanyol hajótulajdonos sem részesülhet a rendszer előnyeiből, a spanyol hajótulajdonosok által fizetett adó pedig valószínűleg korlátozott, mivel azok élvezik a hajóúrtartalomadó-rendszer előnyeit, szociális terheik pedig csökkentettek.

4.9. A VISSZAFIZETÉssel KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEK

- (90) Mind a spanyol hatóságok, mind a lehetséges kedvezményezettek azt állítják, hogy a visszafizetést ki kellene zárni, mivel az sértené az uniós jog alapvető elveit⁽⁴⁵⁾, jelesül az egyenlő bánásmódot, a bizalomvédelmet és a jogbiztonságot.

4.9.1. Egyenlő bánásmód

- (91) A PYMAR azzal érvel, hogy hasonló adóintézkedéseket vizsgáltak két másik ügyben (*Brittany Ferries*⁽⁴⁶⁾ és *GIE Fiscaux*), ahol nem rendeltek el visszafizetést. Amennyiben a Bizottság azt állapítaná meg, hogy támogatás áll fenn, ezt a támogatást összeegyeztethetőnek kellene tekinteni a tengeri szállítási iránymutatás 11. fejezetében megállapított határon belül, és az e határt meghaladó összeg tekintetében a jogbiztonság védelme a francia esethez hasonlóan arra kellene indítsa a Bizottságot, hogy tartózkodjon a visszafizetés követelésétől. [...] úgy véli, hogy mivel a francia gazdasági szereplőkkel sem fizették vissza a támogatást, a spanyol gazdasági szereplőktől egy nagyon hasonló esetben várt visszafizetés ez utóbbiakat előnytelen versenyhelyzetbe hozná és sértené az egyenlő bánásmód elvét.
- (92) Spanyolország és a PYMAR egy sor határozatra hivatkoznak, amelyek esetében a Bizottság nem követelt visszafizetést a Bizottság vagy valamely tagja által tett nyilvános nyilatkozat miatt. Hivatkoznak a belga koordinációs központok, a luxemburgi 1929-es holdingtársaságok és más koordinációs központok, valamint multinacionális vállalatok csoporton belüli tevékenységei ügyében⁽⁴⁷⁾, a spanyol cégérték-ügyben⁽⁴⁸⁾, egy nehéz helyzetben lévő nagyvállalatoknak nyújtott olaszországi támogatási ügyben⁽⁴⁹⁾ és két halászati ügyben⁽⁵⁰⁾ (Shetland- és Orkney-szigetek) hozott határozatra.

⁽⁴⁵⁾ Lásd az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet 14. cikkének (1) bekezdését.

⁽⁴⁶⁾ A Bizottság C 31/98. számú ügyben 2001.5.8.-án hozott határozata (HL L 12., 2002.1.15., 33. o.).

⁽⁴⁷⁾ Koordinációs központok (DE), koordinációs központok és pénzügyi vállalatok (LU), vizcayai koordinációs központok (ES), székelyhelyek és nemzetközi pénztár-szövetségek (FR), külföldi jövedelem (IE), nemzetközi finanszírozási tevékenységek (NL).

⁽⁴⁸⁾ A Bizottság 2011. január 12-i határozata a külföldi vállalkozásban való részesedés szerzés esetén az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási amortizációról (C 45/07, HL L 135., 2011.5.21., 1. o.).

⁽⁴⁹⁾ A Bizottság 2000. május 16-i határozata az Olaszország által a nehéz helyzetben lévő nagyvállalatok számára nyújtott támogatási programról (HL L 79., 2001.3.17., 29. o.).

⁽⁵⁰⁾ A Bizottság C 87/2001. számú ügyben 2003. június 3-án hozott határozata – Az Orkney-szigetek Tanácsának halászati nyilvántartási programja (HL L 211., 2003.8.21., 49. o.) és a Bizottság 2003. június 3-i határozata a Shetland-szigeteken halászati kvóták vásárlásához nyújtott hitelekéről (HL L 211., 2003.8.21., 63. o.).

4.9.2. Jogos bizalom és jogbiztonság

- (93) Spanyolország⁽⁵¹⁾ és egyes, az adólízingügyletekben részt vevő harmadik felek szerint az ügyletekben részt vevők a következő tényezők alapján vélték úgy, hogy az ügyletekben alkalmazott adóintézkedések nem minősülnek állami támogatásnak:
1. a Bizottság *Brittany Ferries* ügyben 2001-ben hozott határozatában⁽⁵²⁾ tett állítása abban az értelemben, hogy a spanyol adólízinghez hasonló rendszer, a francia *GIE Fiscaux* általános intézkedésnek minősült;
 2. az intézkedéstervezetek (előrehozott értékcsökkenési leírás és hajóúrtartalomadó-rendszer) közzététele a Spanyol Parlament Hivatalos Közlönyében 2001. október 10-én⁽⁵³⁾;
 3. a Bizottság 2001-es levele, amelyben tájékoztatást kér Spanyolországtól több állítólagos támogatási intézkedéssel kapcsolatos vizsgálattal összefüggésben, ezen intézkedések közé értve egy, a hajógyártás javára létrehozott adólízingrendszert;
 4. egy 2004. évi bizottsági határozat⁽⁵⁴⁾, amely elutasítja a holland hajógyáraknak azon a címen nyújtott támogatást, hogy az ugyanazon hajógyártási szerződéseikért versengő spanyol hajógyáraknak állítólagosan nyújtott támogatást kompenzálják;
 5. a francia *GIE Fiscaux* ügyben⁽⁵⁵⁾ 2006-ban hozott határozat;
 6. az akkoriban a versenyjogért felelős Kroes biztos 2009. évi levele⁽⁵⁶⁾ a norvég kereskedelmi és ipari miniszternek válaszul arra a panaszra, hogy a spanyol adólízingrendszer előnyhöz juttatja a spanyol hajógyárakat;
 7. az intézkedéstervezetek 2001-es közzététele, a rendszer 2002-es indulása, illetve a Bizottsághoz 2006-ban beérkezett első panaszok és az eljárás 2011. júniusi megindítása között eltelt idő. Ez a hosszú időtartam megerősíti azt a vélekedést, hogy nem volt elégséges bizonyíték az eljáráshoz;
 8. egy körültekintő gazdasági szereplő nem láthatta volna előre az állami támogatást olyan különböző rendszerek kombinációjában, amelyek a nemzeti adóztatásnak régóta részét képezik (a lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírása, a gazdasági egyesülések jogállása), illetve amelyeket a Bizottság korábban jóváhagyott (hajóúrtartalomadó-rendszer);
 9. az értékcsökkenési módszerekre vonatkozó intézkedéseket illetően a támogatás hiányára utaló állítások a vállalkozások adóztatásáról szóló közleményben⁽⁵⁷⁾.

4.9.2.1. A Bizottság 2001. évi határozata a *Brittany Ferries* (BAI) ügyben

- (94) Az említett határozat (193) preambulumbekkezdésében a Bizottság kimondta, hogy: „[...] tekintettel a gazdasági egyesülésekre, és az általuk esetlegesen juttatott adókedvezményekre, a Bizottság úgy véli, hogy ezek általános intézkedéseknek minősülnek, mivel Franciaországban megszokottak tekinthetők, hogy a gazdasági tevékenységek valamennyi ágazatában kialakíthatók és a közjog részét képezik”.

⁽⁵¹⁾ Különösen a 2011. augusztus 2-i levél.

⁽⁵²⁾ A Bizottság 2001. május 8-i határozata a Franciaország által a Bretagne Angletterre Irlande vállalatnak (BAI vagy *Brittany Ferries*) nyújtott állami támogatásról (HL L 12., 2002.1.15., 33. o.).

⁽⁵³⁾ Lásd a Spanyol Parlament Hivatalos Közlönyét, Képviselőház, VII. törvényhozási ciklus., A. sorozat: Törvénytervezetek, 50-1. szám, 2001. október 10., 22–25. o. (<http://www.congreso.es>).

⁽⁵⁴⁾ C 66/2003. számú állami támogatási ügy, a Bizottság 2004. június 30-i határozata azon állami támogatásról, amelyet Hollandia négy hajógyárnak kíván nyújtani hat hajóépítési megrendeléshez (HL L 39., 2005.2.11., 48. o.).

⁽⁵⁵⁾ A Bizottság 2006. december 20-i határozata a Franciaország által a francia adótörvénykönyv 39 CA. cikke alapján biztosított támogatási rendszerről – C46/2004. számú állami támogatás (HL L 112., 2007.4.30., 43. o.).

⁽⁵⁶⁾ 2009.3.9-én kelt levél.

⁽⁵⁷⁾ Lásd különösen a 13. pontot.

- (95) A határozatot 2002. január 15-én tették közzé a Hivatalos Lapban. A *GIE Fiscaux* ügyben 2006-ban hozott határozatban a Bizottság úgy vélte, hogy: „Ha igaz az, hogy a szóban forgó rendszer ebben az ügyben ugyanaz volt, mint az 1998 előtt hatályos, azt mindazonáltal meg kell állapítani, hogy ez a tény ennek a határozatnak az indokaiból nem következett egyértelműen, és hogy ez a körülmény ily módon a szóban forgó rendszer kedvezményezetteit félrevezethette.”
- (96) Spanyolország⁽⁵⁸⁾ és egyes harmadik felek azzal érveltek, hogy ez az állítás vagy jogbizonytalanságot teremtett a felépítésében és hatásaiban nagyon hasonló spanyol adólízingrendszer jogszerűségével kapcsolatban, vagy pedig jogos bizalmat keletkeztetett azt érintően, hogy a spanyol adólízingrendszer nem minősül állami támogatásnak.

4.9.2.2. Az intézkedéstervezetek közzététele a Spanyol Parlament Hivatalos Közlönyében

- (97) A PYMAR szerint a Bizottság tudomást szerzett az adólízingrendszer meglétéről, amikor az azt alkotó intézkedéseket (a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírásának diszkrecionális alkalmazását és a hajóúrtartalomadó-rendszert) 2001. október 10-én közzétették a Spanyol Parlament Hivatalos Közlönyében ugyanazon törvénytervezet részeként. Ezt követően a hajógyárak az ezen intézkedések nyomán keletkező előnyöket belefoglalták az új hajógyártási projektekkel kapcsolatos ajánlataikba, és nem várták meg az intézkedések hatálybalépését, hogy előrelépjenek az első adólízing-struktúrák megtárgyalásának és végrehajtásának folyamatában.

4.9.2.3. A spanyol adólízingrendszerrel kapcsolatos 2001. évi tájékoztatókérés

- (98) A PYMAR hivatkozik a Bizottság által 2001. december 21-én, számos olyan állami intézkedéssel szembeni panasz nyomán küldött levélre, amely intézkedések állítólag csökkentették a spanyol hajógyáraktól vásárolt hajók költségét. Ebben a levélben a Bizottság különösen az adólízingrendszerrel kapcsolatban kért tájékoztatást:

„A Bizottság tudomására jutott, hogy számos intézkedés csökkentheti a spanyol hajógyáraktól származó hajók vásárlásának költségét. A Bizottság különösen azt az információt kapta, hogy a következő intézkedések állnak rendelkezésre:

...

3. Egy olyan adólízingrendszer, amelyben a Spanyolországban vásárolt hajókat fel lehet használni adócsökkentésre különleges célú gazdasági egység alkalmazásán keresztül. Úgy tűnik, az e kombinációból származó nyereséget alacsonyabb áron vagy csökkentett lízingelési költségek mellett a hajótulajdonosokra ruházzák. A Bizottság arra kéri Spanyolországot, hogy adjon meg minden releváns információt, amely lehetővé teszi e kérdés értékelését”.
- (99) A PYMAR szerint ez a levél arra utal, hogy a Bizottságnak rendelkezésére állt információ, és tudomása volt az adólízingrendszer létezéséről, és hogy már 2001-ben vizsgálta az ügyet, anélkül, hogy további lépéseket tett volna; mindez jogos bizalmat ébresztett aziránt, hogy a spanyol intézkedés nem minősül támogatásnak.

4.9.2.4. A holland bejelentésről szóló 2004. évi határozat

- (100) 2002. szeptember 9-én a holland hatóságok bejelentettek egy „kiegyenlítő támogatást”, amelyet a holland hajógyáraknak kívántak nyújtani az állítólag Spanyolország által nyújtott támogatás kiegyenlítése érdekében⁽⁵⁹⁾. A hivatalos vizsgálat lezárultakor⁽⁶⁰⁾ a Bizottság végleges határozatában⁽⁶¹⁾ azt állapította meg, hogy mivel „a spanyol illetékesek egyértelműen cáfolták, hogy a támogatást valaha is rendelkezésre bocsátották volna”⁽⁶²⁾, a Bizottság nem rendelkezik „az állítólagos spanyolországi támogatás kielégítő bizonyításához” szükséges bizonyítékokkal, és a bejelentett támogatást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.
- (101) A PYMAR szerint, minthogy a spanyol adólízingrendszer 2002-ben már hatályos volt, mielőtt Hollandia bejelentette volna a támogatást, a 2004. évi bizottsági határozat jogos bizalmat ébresztett volna aziránt, hogy az adólízingrendszer nem minősül állami támogatásnak.

⁽⁵⁸⁾ Lásd a 2011.8.2-i levelet.

⁽⁵⁹⁾ Az N 601–N 606/2002. ügyszámon iktatott bejelentések.

⁽⁶⁰⁾ Lásd a 2003. november 11-én kelt levelet, HL C 11., 2004.1.15., 5. o.

⁽⁶¹⁾ Lásd a C(2004) 2213 határozatot, HL L 39., 2005.2.15., 48. o.

⁽⁶²⁾ Lásd a C(2004) 2213 határozat (24) preambulumbekzdését.

4.9.2.5. A francia GIE Fiscaux ügyben 2006-ban hozott határozat

- (102) A PYMAR szerint a francia GIE Fiscaux rendszer nagyon hasonlít a spanyol adólízingrendszerre. Ennek eredményeként a francia ügyben hozott 2006. évi határozat ahhoz a jogos bizalomhoz vezetett a gazdasági szereplők részéről, hogy: 1. az adólízingrendszer összeegyeztethetőnek tekinthető a belső piaccal a tengeri szállítási iránymutatás 11. fejezetének határain belül, és 2. az iránymutatás 11. fejezetében foglalt felső határt meghaladó támogatások visszafizettetését nem követelik majd, tekintettel a két ügy eljárási hasonlóságaira.
- (103) Emellett a PYMAR számtalan bizottsági határozatra hivatkozik, ahol egy adott intézkedésnek egy korábban a Bizottság által jóváhagyott intézkedéshez való hasonlósága a gazdasági szereplők jogos bizalmát alátámasztó tényező volt. A PYMAR különösen arra hivatkozik, hogy nem rendeltek el visszafizettetést például a következő esetekben⁽⁶³⁾: külföldi jövedelem (Írország), nemzetközi finanszírozási tevékenységek (Hollandia), koordinációs központok és pénzügyi vállalatok (Luxemburg), vizcayai koordinációs központok (Spanyolország), ellenőrzési és koordinációs központok (Németország), központi vállalati pénztárak, székhely- és logisztikai központok (Franciaország), egyesült államokbeli külföldi exportvállalkozásokra vonatkozó adóügyi határozatok (Belgium), gibraltári kötelezett társaságok (Egyesült Királyság); ezek az esetek nagyon hasonlóak a Bizottság által korábban jóváhagyott belga koordinációs központok rendszeréhez.

4.9.2.6. Kroes biztos 2009. évi levele

- (104) A norvég hatóságok azon levelére válaszul, amely a spanyol adólízingrendszerrel összefüggésben panaszt emel a norvég hajógyárakkal szembeni állítólagos diszkrimináció ellen, Kroes biztos azt válaszolta, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság: „már vizsgálta az ügyet”, és kérésére Spanyolország nyilvános nyilatkozatot tett közzé egy adófizető adóhivatalhoz intézett kérdésére adott válasz⁽⁶⁴⁾ – adóügyi határozat – formájában, amely megerősíti, hogy az intézkedés nem korlátozódott a spanyol hajógyárakra és azt más tagállamokban gyártott hajók vásárlása esetén is igénybe lehet venni. A levél azt állapította meg, hogy e pontosításra tekintettel nincs szükség további lépésekre.
- (105) A PYMAR szerint 2009. április 2-án egy norvég hajótulajdonos megosztotta Kroes biztos levelének tartalmát egy spanyol hajógyárral, amellyel együtt részt vett az adólízingügyletekben. A PYMAR benyújtotta a Gerencia del Sector de la Construcción Naval⁽⁶⁵⁾ (GSN) 2012. szeptember 13-i levelét is, amely arról tanúskodott, hogy még 2009-ben megismerte Kroes biztos levelének tartalmát, és azt megosztotta az adólízingügyletekben részt vevő jogalanyokkal, valamint a PYMAR-ral rendszeres értekezleteik alkalmával.

4.9.2.7. A panasz és az eljárás megindítása között eltelt idő

- (106) A PYMAR szerint kilenc év telt el aközött, hogy a Bizottság 2001 decemberében tudomást szerzett a rendszerről, illetve, hogy a rendszer 2002-ben elindult (az első panaszok 2006-ban történő bizottsági kézhezvételét követően pedig öt év), és aközött, hogy az eljárást 2011-ben megindították. Az idő anélkül telt el, hogy a Bizottság lépéseket tett volna, ez pedig azt a vélekedést támasztotta alá, hogy nincs elegendő bizonyíték az eljáráshoz.

4.9.2.8. Körültekintő gazdasági szereplő nem láthatta volna előre az állami támogatás fennállását több intézkedés kombinációjában

- (107) A PYMAR és más harmadik felek szerint ez az első alkalom, hogy a Bizottság több intézkedés együttes alkalmazását állami támogatásnak minősíti, ezt szokásos körülmények között egy körültekintő gazdasági szereplő nem láthatta volna előre.

⁽⁶³⁾ Lásd a 2003.2.17-i határozatot, HL L 204., 2003.8.13., 51. o. (IE); a 2003.2.17-i határozatot, HL L 180., 2003.7.8., 52. o. (NL); két 2002.10.16-i határozatot, HL L 153., 2003.6.20., 40. o. és HL L 170., 2003.7.9., 20. o. (LU); a 2002.8.22-i határozatot, HL L 31., 2003.2.6., 26. o. (ES); a 2002.9.5-i határozatot, HL L 177., 2003.7.16., 17. o. (DE); 2002.12.11-i határozatot, HL L 330. o., 2003.12.18., 23. o. és a 2003.5.13-i határozatot, HL L 23., 2004.1.28., 1. o. (FR); a 2003.6.24-i határozatot, HL L 23., 2004.1.28., 14. o. (BE) és a 2004.3.30-i határozatot, HL L 29., 2005.2.2., 24. o. (UK).

⁽⁶⁴⁾ Spanyolország 2008. december 1-jén tette közzé az adóügyi határozatot: <http://petete.meh.es/Scripts/know3.exe/tributos/CONSUVIN/texto.htm?Consulta=CONSULTA&Pos=7262> (utoljára megtekintve 2013.6.19.-én).

⁽⁶⁵⁾ A La Gerencia Naval (<http://www.gernaval.org/>) létesítő okirata szerint állami vállalat, amelyet a 2000. december 22-i 3451/2000. sz. királyi rendelet hagyott jóvá (BOE, 2001.1.11.).

4.9.2.9. Az értékcsökkenési módszereket érintően vállalkozások adóztatásáról szóló bizottsági közleményben foglalt állítások

- (108) A PYMAR azzal érvel, hogy a vállalkozások adóztatásáról szóló bizottsági közlemény 13. pontja értelmében a teljesen technikai jellegű adóintézkedések, mint például az értékcsökkenés leírására vonatkozó szabályok nem minősülnek állami támogatásnak. Ennek alapján a gazdasági szereplők jogosan vélhették úgy, hogy az előrehozott értékcsökkenési leírással kapcsolatos intézkedés nem minősül állami támogatásnak.

4.9.3. A visszafizettetés következményei

- (109) Attól az időponttól, hogy a Bizottság tudomást szerzett az adólízingrendszer meglétéről, az általa tett lépések és az eltelt idő jogos bizalomhoz vezetett aziránt, hogy nincs szó támogatásról, és ennek következtében, hogy a korábban végrehajtott ügyletekhez nyújtott támogatást nem kell visszafizetni. A Bizottságnak tehát minden ügylet esetében tartózkodnia kell a támogatás visszafizetésének elrendelésétől.
- (110) Hasonlóképpen, Kroes biztos 2009. évi levele is azt erősítette meg, hogy a rendszert a Bizottság vizsgálta. Az adólízingügyletben részt vevő valamennyi fél (hajózási társaságok, gazdasági egyesülések, bankok és közvetítők stb.) jogosan várhatták, hogy a Bizottság feltárt volna bármilyen támogatást a rendszerben, és mivel nem került sor további vizsgálatra, nem volt szó támogatásról.
- (111) A PYMAR hivatkozik olyan határozatokra is, amelyekben a Bizottság elismerte, hogy az uniós intézmények (Bíróság, Bizottság stb.) eljárása jogos bizalmat kelthetett aziránt, hogy a múltban odaítélt támogatást nem kell majd visszafizetni, ami gátolná a Bizottságot abban, hogy elrendelje a visszafizetést, ideértve azt az esetet is, amikor a támogatást a jogos bizalmat keltő eljárást megelőzően ítélték oda. Hivatkoznak a spanyol cégérték-ügyben a belga koordinációs központok ügyében, az osztrák energiaadó-kedvezmény ügyében és a nehéz helyzetben lévő nagyvállalatoknak Olaszországban nyújtott támogatás ügyében hozott határozatokra ⁽⁶⁶⁾.

4.9.4. Szerződéses kikötések

- (112) A spanyol hatóságok és a PYMAR azt állítják, hogy a Bizottság által a hajózási társaságok vagy a gazdasági egyesülések és a befektetők javára szólóként azonosított támogatások mindenképpen érintenék a hajógyárakat, amelyekhez a gazdasági egyesülések vagy a befektetők, illetve befektetési társaságok követeléseket nyújtanának be az adólízingügyletekben részt vevő különböző szereplők közötti szerződéses jogviszony értelmében. A PYMAR szerint ugyanis egyes szerződéses kikötések előírják a hajógyárak számára, hogy kártalanítsák a befektetőket és a hajózási társaságokat különösen az ügyletet érintő jogszabályi, többek között adójogi változás esetén.

5. ÉRTÉKELÉS

5.1. ELJÁRÁS

- (113) A Bizottság úgy véli, hogy az alkalmazott eljárás nem sértette Spanyolország védelemhez való jogát, sem harmadik felek meghallgatáshoz való jogát. Ellenkezőleg, a hivatalos eljárás megindításáról szóló határozat az első hivatalos lépés, amelyet a Bizottságnak meg kell tennie az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet ⁽⁶⁷⁾ (a továbbiakban a 659/1999/EK rendelet) értelmében, ha az előzetes vizsgálatot követően kétségei vannak az állami támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően (a 659/1999/EK rendelet 13. cikke és 4. cikkének (4) bekezdése). Az eljárás megindításáról szóló határozatnak pontosan az a célja, hogy összefoglalja a vonatkozó ténybeli és jogi kérdéseket, megtegye az előzetes értékelést a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a belső piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket, valamint felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket (a 659/1999/EK rendelet 6. cikke).
- (114) Ráadásul a Bizottság nem indított hivatalos vizsgálati eljárást a lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírása (a TRLIS 115. cikkének (6) bekezdése) tekintetében, mivel rámutatott arra, hogy ha az intézkedés állami támogatásnak minősülne, azt mindenesetre létező támogatásnak kellene tekinteni. Nem merültek fel kételyei a hajóúrtartalomadó-rendszerrel kapcsolatban sem, legalábbis amennyiben azt a Bizottságnak bejelentették, és a Bizottság azt

⁽⁶⁶⁾ A Bizottság 2011.1.12-i határozata a C-45/2007. számú ügyben, (192) preambulumbekendés, HL L 135., 2011.5.21., 1. o.; a Bizottság 2007.11.13-i határozata a C-15/2002. számú ügyben, (85) preambulumbekendés, HL L 90., 2008.4.2., 7. o.; a Bizottság 2004.3.9-i határozata a C-33/2003. számú ügyben, (47), (48) és (66) preambulumbekendés, HL L 190., 2005.7.22., 13. o.; és a Bizottság 2000.5.16-i határozata a C-68/1999. számú ügyben, (73) preambulumbekendés, HL L 79., 2001.3.17., 29. o.

⁽⁶⁷⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

engedélyezte (a TRLIS 124–128. cikke), mivel ezt az intézkedést is létező támogatásnak tekintették. Ezt a két intézkedést a C(2011) 4494 végleges határozat csak azért említi és mutatja be, mert az adólízingrendszer lényeges elemei, és a hivatalos vizsgálat hatálya alá vont intézkedésekhez (a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése és 48. cikkének (4) bekezdése, a RIS 49. cikke és 50. cikkének (3) bekezdése, valamint a hajóúrtartalomadó-rendszer nem szállítási tevékenységekre történő alkalmazása) kapcsolódnak.

- (115) A Bizottság úgy véli, hogy a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése és 48. cikkének (4) bekezdése, a RIS 49. cikke és 50. cikkének (3) bekezdése, valamint a hajóúrtartalomadó-rendszer nem szállítási tevékenységekre történő alkalmazása elkülöníthetők az előző preambulumbekkezdésben említett más intézkedésektől (azaz a TRLIS 115. cikkének (6) bekezdésétől és a TRLIS 124–128. cikkétől), és nem minősülnek létező támogatásnak a 659/1999/EK rendelet 1. cikke b) pontjának értelmében, mivel ezeket Spanyolország uniós csatlakozását követően, 2002-ben és 2003-ban vezették be, és a Bizottság előzetes engedélye nélkül léptették hatályba. Ezért ezen intézkedések tekintetében a Bizottság jogosan követte a jogellenes támogatásra alkalmazandó eljárást (a 659/1999/EK rendelet 1. cikkének f) pontja, 13. cikke és 4. cikkének (4) bekezdése.

5.2. AZ ADÓLÍZINGRENDSZER PROGRAMKÉNTI ÉRTÉKELÉSE/AZ EGYEDI INTÉZKEDÉSEK ÉRTÉKELÉSE

- (116) Az a tény, hogy az adólízingrendszer különböző intézkedésekből tevődik össze, amelyek nem mindegyike képezi részét a spanyol adóügyi jogszabályoknak, nem elegendő ahhoz, hogy megakadályozza a Bizottságot annak programkénti leírásában és értékelésében. A Bizottság ugyanis a C(2011) 4494 végleges határozatban kifejtetteknek megfelelően úgy véli, az adólízingügyletekben alkalmazott különböző adóintézkedések jogilag vagy ténylegesen összekapcsolódnak. Jogilag a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírásának diszkrecionális alkalmazása (a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése) a lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírása előrehozott alkalmazásának (a TRLIS 115. cikkének (6) bekezdése) felel meg. Hasonlóképpen, a RIS 50. cikkének (3) bekezdése kivételt állapít meg a hajóúrtartalomadó-rendszer keretében alkalmazandó különleges eljárás alól. Jogilag a RIS 50. cikkének (3) bekezdése csak a hajóúrtartalomadó-rendszer igénybevételére jogosult hajókra és az adóhivatal által engedélyezett lízingszerződésekre vonatkozik. Ténylegesen a lízingszerződéseket csak a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírására adott engedély keretében tekintették az adóhivatal által engedélyezettnek. Jogilag az előrehozott értékcsökkenési leírás lízingszerződés keretében megszerezhető eszközök széles skálájára alkalmazható lehet. Ugyanakkor az előrehozott értékcsökkenési leírás feltételei értelmezés tárgyát képezhetik, és ténylegesen csak akkor tekintették azokat teljesítettnek, és az engedélyt csak akkor adták ki, ha a hajó jogosult volt a hajóúrtartalomadó-rendszer igénybevételére.
- (117) Emellett a Bizottság megjegyzi, hogy az adólízingrendszerben foglalt három fő intézkedésből kettő (az előrehozott értékcsökkenési leírás diszkrecionális alkalmazása és a hajóúrtartalomadó-rendszer jogosultsági szabályai) ugyanazon a napon (2002. január 1.), ugyanazon törvényben léptek hatályba.
- (118) A Bizottság megjegyzi azt is, hogy amikor a jogos bizalommal és az egyenlő bánásmóddal érvelnek, ugyanazok a harmadik felek, akik vitatják a Bizottság átfogó megközelítését, az adólízingrendszert a francia *GIE Fiscaux* rendszerhez nagyon hasonlóként írják le. Az a tény, hogy a francia intézkedés valamennyi jellemzőjét egyetlen jogi rendelkezésbe foglalták, szükségképpen átfogó értékelést vont maga után. Ebben a tekintetben az, hogy az adólízingrendszer különböző elemeit eltérő, de ténylegesen egymáshoz kapcsolódó jogi rendelkezések írják le, ilyenként nem indokol eltérő megközelítést.
- (119) Ebből kifolyólag a Bizottság úgy véli, hogy a spanyol adólízingrendszert olyan programként kell leírni, amely összefüggő adóintézkedésekből áll, hatásait pedig ebben a kölcsönös összefüggésben kell értékelni, figyelembe véve az állam által bevezetett vagy jóváhagyott tényleges kapcsolódási pontokat.
- (120) A Bizottság mindenestre nem csak az átfogó megközelítésre támaszkodik. Az átfogó megközelítés mellett a Bizottság az adólízingrendszert felépítő egyes intézkedéseket is elemezte. A Bizottság úgy véli, hogy a két megközelítés kiegészíti egymást, és egybehangzó következtetésekhez vezet. Az egyedi értékelés annak meghatározásához szükséges, hogy az adólízingrendszer által teremtett gazdasági előnyök mely része jön létre általános, illetve szelektív intézkedések eredményeként. Az egyedi értékelés azt is lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy szükség esetén meghatározza, a támogatás mely része egyeztethető össze a belső piaccal, és mely részét kell visszafizetni.

- (121) Ez a kettős megközelítés, amelyet már a C(2011) 4494 végleges határozatban is alkalmazott, lehetővé teszi a Bizottság számára olyan referenciarendszer meghatározását mind az egyes egyedi intézkedések, mind az adólízing-rendszer egésze tekintetében, amelynek segítségével azonosíthatók az állami támogatásnak minősülő szelektív előnyök. Minden adólízingügylet esetében a támogatás meglétét úgy vizsgálják a kontrafaktuális elemzés keretében, hogy magát az ügyletet veszik alapul ugyanazon szerződéses rendelkezések mellett, de az állami támogatásként azonosított intézkedések nélkül. E tekintetben egy ténylegesen eltérő szerződéses és pénzügyi rendelkezésekre épülő alternatív ügylet nem lenne megfelelő alap a kontrafaktuális elemzéshez.
- (122) A gazdasági szereplők szabadon strukturálhatják eszközfinanszírozási ügyleteiket kívánságuk szerint, és ehhez azt az általános adóintézkedést vehetik igénybe, amelyet a legmegfelelőbbnek ítélnék. Ugyanakkor mivel ezek az ügyletek szelektív adóintézkedések alkalmazásával járnak, amely intézkedések az állami támogatásokkal kapcsolatos ellenőrzés hatálya alatt állnak, az ezen ügyletekben részt vevő vállalkozások állami támogatás potenciális kedvezményezettjei. Egyfelől az a tény, hogy több ágazat vagy vállalkozáskategória azonosítható potenciális kedvezményezettként nem arra utal, hogy az adólízingrendszer általános rendelkezés⁽⁶⁸⁾. Másfelől az a tény, hogy a rendszert a vásárlás, a személyzet nélküli hajóbérlet és tengerjáró hajók viszonteladásának finanszírozására használják, egyértelműen arra utal, hogy az intézkedés ágazati szempontból szelektív.

5.3. AZ EUMSZ 107. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN VETT TÁMOGATÁS FENNÁLLÁSA

- (123) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében „a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.
- (124) Az állami támogatási szabályokat csak a gazdasági tevékenységet végző vállalkozásokra kell alkalmazni. Ezenfelül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumok kumulatív jellegűek. Ezért a vizsgált intézkedések állami támogatásnak minősülnek a Szerződés értelmében, ha valamennyi fent említett feltétel teljesül. Alapvetően a pénzügyi támogatásnak:
- az állam által vagy állami forrásokból biztosítottnak kell lennie,
 - bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését előnyben kell részesítenie,
 - torzítania kell a versenyt vagy versenytorzulással kell fenyegetnie; továbbá
 - érintenie kell a tagállamok közötti kereskedelmet.
- (125) A Bizottság két különböző szinten végezte el értékelését:

- Az érintett egyedi intézkedések szintjén, amely esetben a Bizottság azt vizsgálja, hogy az egyes intézkedések az adólízingrendszerben betöltött szerepüktől függetlenül állami támogatásnak minősülnek-e.
- Az adólízingrendszer egészének szintjén: amint az már kifejtésre került, az adólízingrendszer ezen intézkedések kombinációjára épül, amely intézkedések ténylegesen vagy jogilag egymáshoz kapcsolódnak.

5.3.1. Az EUMSZ 107. cikkének értelmében vett vállalkozások

- (126) A Bizottság úgy véli, hogy az adólízingügyletekben részt vevő valamennyi fél az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett vállalkozás, és ezt sem Spanyolország⁽⁶⁹⁾, sem más harmadik fél nem vitatja, mivel tevékenységeik áruk és szolgáltatások piaci kínálatából állnak⁽⁷⁰⁾. Közlekedéssel, a hajógyárak újonnan épített hajókat vagy építési, javítási és felújítási szolgáltatásokat kínálnak; a lízingcégek finanszírozási lehetőségeket kínálnak; a

⁽⁶⁸⁾ Lásd a C-75/97. sz., *Belgium kontra Bizottság* (Maribel a/b) ügyben 1999. június 17-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-3671. o.) 32. pontját.

⁽⁶⁹⁾ Lásd különösen a spanyol hatóságoknak a Bizottság C(2011) 4494 végleges határozatára válaszul 2011. augusztus 2-án küldött levele „Gazdasági egyesülésekre alkalmazandó átláthatósági rendelkezések” című 3.2.2. szakaszának első bekezdését: „A gazdasági egyesülésekről szóló, 1991. április 29-i 12/1991. sz. törvény 1. cikke értelmében [...] e szervezetek jogalanyisággal rendelkeznek, kereskedelmi jellegűek és gazdasági tevékenységet folytathatnak.”

⁽⁷⁰⁾ Lásd a 118/85. sz., *Bizottság kontra Olaszország* ügyben 1987. június 16-án hozott ítélet (EBHT 1987., 2599. o.) 7. pontját, a C-35/96. sz., *Bizottság kontra Olaszország* ügyben 1998. június 18-án hozott ítélet (EBHT 1998., I-3851. o.) 36. pontját, és a C-180/98–C-184/98. sz., *Pavlov és társai* egyesített ügyekben 2000. szeptember 12-én hozott ítélet (EBHT 2000., I-6451. o.) 75. pontját.

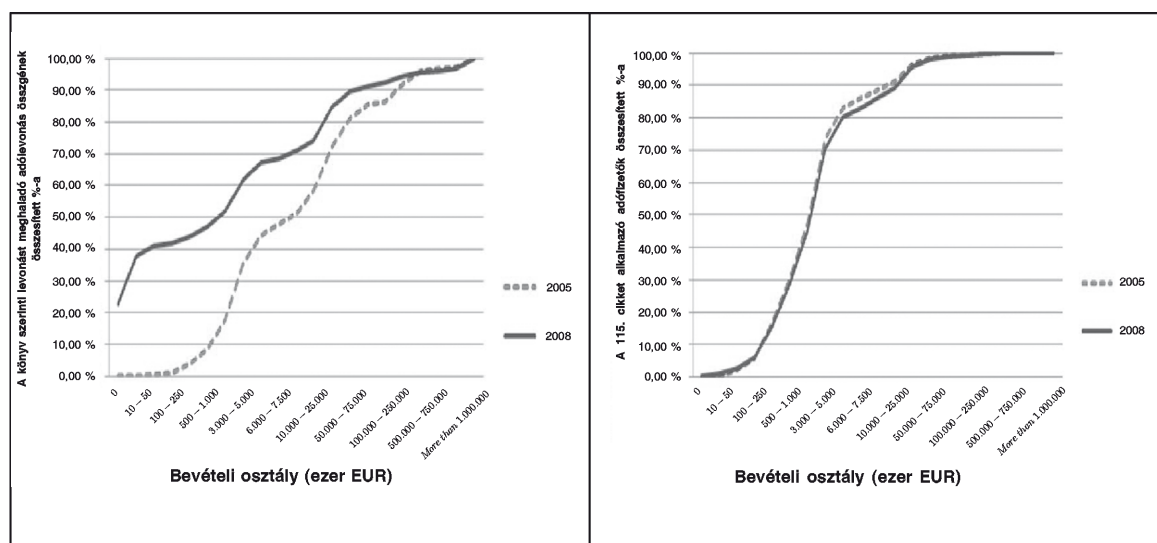
gazdasági egyesülések hajókat adnak bérbe és értékesítenek; a befektetők árukat és szolgáltatásokat kínálnak számos piacon, kivéve, ha gazdasági tevékenységet nem folytató magánszemélyek, amely esetben nem tartoznak a határozat hatálya alá; a hajózási társaságok tengeri szállítási szolgáltatásokat kínálnak; a szervező bankok közvetítési és finanszírozási szolgáltatásokat, más közvetítők pedig közvetítési és tanácsadási szolgáltatásokat kínálnak.

5.3.2. Szelektív előny fennállása

- (127) Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint: „a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában azt kell eldönteni, hogy egy adott jogi szabályozás keretén belül alkalmas-e a nemzeti intézkedés arra, hogy »bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos termékek előállítását« előnyben részesítsen olyan vállalkozásokkal és termékekkel szemben, amelyek a szabályozás céljára tekintettel jogi és ténybeli szempontból azokkal összehasonlíthatóak. Igenlő válasz esetén az érintett intézkedés teljesíti a [...] szelektivitás követelményét.”⁽⁷¹⁾

5.3.2.1. Gyorsított értékcsökkenési leírás (a TRLIS 115. cikkének (6) bekezdése) – 1. intézkedés

- (128) A C(2011) 4494 végleges határozatban a Bizottság azt mondta ki, hogy ha az intézkedés állami támogatásnak minősülne, azt létező támogatásnak kellene tekinteni, és nem folytatott le értékelést. A hivatalos vizsgálat eredményeként a Bizottság immár arra a következtetésre jutott, hogy ez az intézkedés, elszigetelten vizsgálva, nem minősül állami támogatásnak, mivel nem részesít előnyben bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos termékek előállítását. A Bizottság megjegyzi, hogy az intézkedés valamennyi, a spanyol társasági adó hatálya alatt álló vállalatra alkalmazandó, a tevékenységi ágazatra, székhelyre, méretre, jogállásra vagy az eszközök elhelyezkedésére vonatkozó korlátozás nélkül. Emellett kivétel nélkül alkalmazandó az értékcsökkenési leírás tárgyát képező valamennyi árura.
- (129) A lízingelt eszközökre való korlátozás ráadásul nem minősül a szelektivitás egyik elemének, mivel bármely eszköz vásárlása finanszírozható pénzügyi lízingszerződések útján, amelyek általánosan elérhetőek bármely ágazat bármilyen méretű vállalatára számára. Semmi nem utal arra, hogy az intézkedések kedvezményezettjei ténylegesen egy adott ágazatra vagy termelési típusra összpontosulnának. A TRLIS 115. cikkének spanyol adófizetők általi igénybevételeivel kapcsolatos, Spanyolország által átadott statisztikák (lásd az alábbi ábrákat) azt erősítik meg, hogy a pénzügyi lízinget az adóköteles bevételek széles skáláját felmutató vállalatok alkalmazzák (a 115. cikk alkalmazásáról nyilatkozóak 45 %-a kevesebb, mint 1 millió EUR-t termel, 70 %-uk kevesebb, mint 3 millió EUR-t) (lásd a baloldali grafikont). A többletkiadás⁽⁷²⁾ TRLIS 115. cikke értelmében történő leírásának eredményeként keletkező ezen adókedvezmény abszolút összege szintén az adófizető bevételeivel összhangban alakul (lásd a jobboldali grafikont).

Forrás: Gazdasági és Pénzügyminisztérium

⁽⁷¹⁾ Lásd a C-172/03. sz. Heiser-ügyben 2005. március 3-án hozott ítélet (EBHT 2005., I-1627. o.) 40. pontját.

⁽⁷²⁾ E többletkiadást, amely a 115. cikk értelmében adózási céllal leírt kiadás és a könyvekbe felvett kiadás közötti pozitív különbségnek felel meg, fel kell tüntetni a kedvezményezett adóbevallásában.

- (130) A spanyol hatóságok megerősítették azt is, hogy a lízingszerződéseket és a TRLIS 115. cikkét más tagállamokban gyártott (vagy onnan származó) eszközökre is lehet alkalmazni. Végül a Bizottság megjegyzi, hogy a TRLIS 115. cikke (6) bekezdésének alkalmazási feltételei egyértelműek, objektívek és semlegesek, és alkalmazásukhoz nincs szükség előzetes engedélyre. Ebből következően az adóhivatalnak nincs hatásköre arra, hogy saját mérlegelése alapján engedélyezze vagy elutasítsa az intézkedés alkalmazását ⁽⁷³⁾.
- (131) A Bizottság ennél fogva azt állapítja meg, hogy a lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírása (a TRLIS 115. cikkének (6) bekezdése) mint olyan nem juttatja szelektív előnyhöz a gazdasági egyesületeket az adólízing-ügyletek során.

5.3.2.2. Az előrehozott értékcsökkenési leírás diszkrecionális alkalmazása (a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése, 48. cikkének (4) bekezdése, valamint a RIS 49. cikke) – 2. intézkedés

- (132) A spanyol adójogszabályokban szereplő, értékcsökkenés leírására vonatkozó szabályok (a TRLIS 11. cikke) általában azt írják elő, hogy az eszköz költségét gazdasági élettartamának egészére kell vetíteni, tehát attól az időponttól kezdve, amikor azt gazdasági tevékenységhez használják. A TRLIS 115. cikke (6) bekezdésének értelmében a lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírása során figyelembe kell venni, hogy az eszköz mikor kezdte meg működését. Mivel a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése megengedi, hogy a gyorsított értékcsökkenési leírás azelőtt megkezdődjön, hogy az eszközt használatba vennék, ezzel gazdasági előnyt nyújt.
- (133) Ez a lehetőség a 115. cikk (6) bekezdésében foglalt főszabály alóli kivétel, amely a spanyol hatóságok mérlegelési jogkörébe tartozik; ez az intézkedés ezért első látásra szelektívnek tűnik. Ellentétben azzal, amit Spanyolország és egyes harmadik felek állítanak, az engedély megadásának kritériumai nem egyértelműek és objektívek, és még akkor is, ha egyértelműek és objektívak lennének, ez nem lenne elegendő a szelektív jellegük kizárásához ⁽⁷⁴⁾. A Bizottság megjegyzi, hogy a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdésében foglalt kritériumok homályosak, azokat az adóhivatalnak kell értelmeznie, amely semmilyen igazgatási szabályozást vagy magyarázatot nem adott ki e tekintetben. Az előrehozott értékcsökkenési leírás e kétértelmű kritériumokon alapuló diszkrecionális alkalmazása szelektívvé teszi az adólízingrendszert, még akkor is, ha a mérlegelési jogkört nem önkényesen gyakorolják ⁽⁷⁵⁾. Ezenfelül a Bizottság megjegyzi, hogy Spanyolország nem fejtette ki meggyőzően, hogy a TRLIS 48. cikkének (4) bekezdése és a RIS 49. cikke által meghatározott feltételek mindegyike miért szükséges a visszaélések elkerüléséhez. Igazolni kell például az eszköz gazdasági rendeltetésének egyedi jellemzőit ⁽⁷⁶⁾, emellett az eszköz használatából vagy a tulajdonjog átruházásából származó adóköteles jövedelemre gyakorolt hatás hiányát is ⁽⁷⁷⁾. E korlátozásokat nem indokolták, ami további szelektivitáshoz vezet. Spanyolország azt sem bizonyította be, hogy miért van szükség előzetes engedélyezésre. A lízingügylet realitásának garantálása például ugyanolyan fontosnak tűnik az eszköz lízing-/amortizációs költségeinek szokásos leírásához vagy a gyorsított értékcsökkenési leírás alkalmazásához, mint e leírás előrehozott alkalmazásához. Az előbbi intézkedések ugyanakkor nem képezik előzetes engedélyezés tárgyát, és amint ez a helyzet ezen intézkedések tekintetében, elégségesnek tűnik a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírására alkalmazandó egyértelmű és objektív kritériumok utólagos ellenőrzése.
- (134) A C(2011) 4494 végleges határozatban a Bizottság szerint a spanyol hatóságok megerősítették egy értekezlet során, hogy a kiadott engedélyek alapján a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdésében foglalt feltételeket csak olyan hajók vásárlása esetén tekintették teljesítettnek, amelyek átálltak a rendes társaságiadó-rendszerrel a hajóúrtartalomadó-rendszerre ⁽⁷⁸⁾, és a hajó tulajdonjogát ezt követően személyzet nélküli hajóbérleti szerződés keretében

⁽⁷³⁾ Lásd a C-295/97. sz. *Piaggio*-ügyben 1999. június 17-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-3735. o.) 39. pontját, és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

⁽⁷⁴⁾ Lásd a T-92/00. és T-103/00. sz., *Diputación Foral de Álava kontra Bizottság* egyesített ügyekben 2002. március 6-án hozott ítélet (EBHT 2002., II-1385. o.) 58. pontját.

⁽⁷⁵⁾ Uo., 35. pont.

⁽⁷⁶⁾ A TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése: „A minisztérium [...] meghatározhatja a (6) bekezdésben említett időpontot [...] figyelembe véve az eszköz tekintetében a szerződéses vagy kivitelezési időszak sajátos jellemzőit, valamint az eszköz gazdasági rendeltetésének sajátos jellegét, feltéve, hogy ezen időpont meghatározása nem érinti az eszköz tényleges használatából vagy a tulajdonjog átruházásából eredő adóköteles összeg kiszámítását, amelyet vagy az általános adórendszer, vagy a különös rendszer [...] alapján kell kiszámítani” (kiemelés a szerzőtől).

⁽⁷⁷⁾ A RIS 49. cikke (3) bekezdésének c) pontja: „A kérelemnek legalább a következő információt kell tartalmaznia: c) Az eszköz rendeltetésének sajátos jellemzői. A pénzügyi lízingmegállapodás keretében vásárolt eszköz rendeltetésével kapcsolatos jogi és pénzügyi beszámolókat be kell nyújtani, feltüntetve az alkalmazni tervezett konkrét szerződéses formulákat és a bekövetkező pozitív vagy negatív pénzáramlást.”

⁽⁷⁸⁾ A spanyol hatóságok 2008. március 27-i, 2010. március 10-i és 2010. július 27-i levelei, amelyekben a 2010. júniusának végéig kiadott engedélyeket foglalták össze.

gyakorolt opció révén átruházták a hajózási társaságra. Spanyolország tagadta ⁽⁷⁹⁾, hogy illet állított volna, de elismerte az értelmezési nehézségeket ⁽⁸⁰⁾. A Bizottság megjegyzi, hogy nem adtak át azt megállapító bizonyítékokat, hogy az előrehozott értékcsökkenési leírás alkalmazása iránti engedélyeket más körülmények között megadták volna ⁽⁸¹⁾.

- (135) A spanyol hatóságok által átadott példák alapján úgy tűnik, a gazdasági egyesülések által az adóhivatalhoz benyújtott, előrehozott értékcsökkenési leírás iránti kérelmek részletesen bemutatják a teljes adólízing-struktúrát, és átadnak minden releváns szerződést (különösen a hajógyártási szerződést, a lízingszerződést, a személyzet nélküli hajóbérelti szerződést, az opciós szerződéseket, a tartozásátvállalási és -elengedési megállapodást). Spanyolország szerint ezek az elemek szükségesek a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdésében, a 48. cikkének (4) bekezdésében és a RIS 49. cikkében foglalt feltételeknek való megfelelés ellenőrzéséhez.
- (136) A Bizottság ugyanakkor megjegyzi, hogy a végrehajtási rendeletekben ⁽⁸²⁾ megállapított eljárás jelentős mérlegelési jogkört biztosít az adóhivatal számára a jogi követelmények értelmezéséhez és adott esetben további követelmények meghatározásához. Az adóhivatalnak különösen lehetősége van arra, hogy bekérjen az értékelés szempontjából relevánsnak ítélt további információt ⁽⁸³⁾. E tekintetben a Bizottság megjegyzi azt is, hogy néhány bemutatott példában a kérelmezők által benyújtott kérelmekben olyan további mellékletek is szerepelnek, amelyek nem szükségesek a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdésében, a 48. cikkének (4) bekezdésében és a RIS 49. cikkében foglalt feltételeknek való megfelelés igazolásához: 1. az összes adókedvezmény részletes kiszámítása, valamint annak megoszlása egyrészt a hajózási társaság, másrészt a gazdasági egyesülés vagy befektetői között, és 2. a hajógyár nyilatkozata, amely részletesen bemutatja a hajógyártási szerződéstől várható gazdasági és társadalmi előnyöket. Egyes panaszosok szerint ezeket a dokumentumokat az adóhivatal kéri be az engedélyezési eljárás keretében. Spanyolország szerint ezeket a dokumentumokat a kérelmezők (gazdasági egyesülések) önszántukból nyújtották be. Ezek a dokumentumok többek között arra utalnak, hogy figyelembe veszik a hajógyártási szerződés spanyol gazdaság szempontjából vett jelentőségét, valamint az adólízingügylet által generált összes adókedvezményt is.
- (137) A Bizottság azt állapítja meg, hogy a kötelező előzetes engedélyezési eljárás, a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdésében, a 48. cikkének (4) bekezdésében és a RIS 49. cikkében foglalt homályos feltételek szükségszerű értelmezése, és az a lehetőség, hogy az adóhivatal bármilyen további dokumentumot vagy információt bekérhet, egyértelműen azt bizonyítja, hogy az adóhivatal széleskörű mérlegelési jogkörrel rendelkezik az adólízingügyletek engedélyezésével kapcsolatos feladata ellátásának keretében.
- (138) Amint azt az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény (a továbbiakban: az adózási támogatásról szóló közlemény) ⁽⁸⁴⁾ említi, a Bíróság elismeri, hogy a gazdasági szereplők diszkrecionális alapon történő kezelése azt jelentheti, hogy egy általános intézkedés egyedi alkalmazása szelektív intézkedés jellegét ölti, főleg ott, ahol a mérlegelési jogkör gyakorlása az adóbevétel egyszerű kezelését az objektív kritériumra való hivatkozással meghaladja ⁽⁸⁵⁾ ⁽⁸⁶⁾.
- (139) A Bizottság ezért úgy véli, hogy a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírásának a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése, a 48. cikkének (4) bekezdése és a RIS 49. cikke alapján történő diszkrecionális alkalmazása szelektív előnyben részesíti az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesületeket és befektetőiket.

⁽⁷⁹⁾ „A spanyol hatóságok tagadják, hogy gyakorlatilag megerősítették – amint az a bizottsági határozat 34. pontjában szerepel –, hogy csak a később a hajóúrtartalomadó-rendszer hatálya alá kerülő eszközökre vonatkozhatnak a TRLIS 115. cikke (11) bekezdésének rendelkezései.”

⁽⁸⁰⁾ A spanyol hatóságok pusztán rámutattak a jogalkotó által megállapított követelmény okozta értelmezési nehézségekre, amely követelmény szerint az előrehozott értékcsökkenési leírás alkalmazásának feltétele az eszköz tényleges használatából származtatott adóalap számítására és az eszköz átruházásából származó bevételre gyakorolt hatások hiánya.

⁽⁸¹⁾ Úgy tűnik, a gazdasági egyesülés és a hajózási társaság közötti, személyzet nélküli hajóbérelti szerződés a TRLIS 48. cikkében megállapított egyik feltétel értelmezéséből ered, és az adóhivatal felülvizsgálati és engedélyezési hatáskörébe tartozik.

⁽⁸²⁾ Különösen a RIS 49. cikke.

⁽⁸³⁾ A RIS 49. cikkének (4) bekezdése: „Az Adóügyi Főigazgatóság bármely szükségesnek vélt adatot, beszámolót, jegyzőkönyvet és bizonyítékot bekérhet az adóalanytól.”

⁽⁸⁴⁾ HL C 384., 1998.12.10., 3. o.

⁽⁸⁵⁾ Lásd az adózási támogatásról szóló közleménynek a diszkrecionális hatósági gyakorlatról szóló részét a 21. és 22. pontban.

⁽⁸⁶⁾ A C-241/94 sz., *Franciaország kontra Bizottság* (Kimberly Clark Sopalin) ügyben 1996. szeptember 26-án hozott ítélet (EBHT 1996., I-4551. o.).

5.3.2.3. A gazdasági egyesületek adózási átláthatósága (a TRLIS 48. cikke) – 3. intézkedés

- (140) A Bizottság úgy véli, hogy a gazdasági egyesületeknek a TRLIS 48. és 49. cikkében foglalt, adózási szempontból átlátható jogállása pusztán arra jogosítja a különböző gazdasági szereplőket, hogy beruházások finanszírozása vagy gazdasági tevékenységek folytatása érdekében egyesüljenek. Ennek következtében az említett intézkedés nem nyújt szelektív előnyt a gazdasági egyesületek vagy tagjaik számára.

5.3.2.4. A hajóúrtartalomadó-rendszer (a TRLIS 124–128. cikke) – 4. intézkedés

- (141) Amint az a fenti 2.2.4. szakaszban kifejtésre került, a hajóúrtartalomadó-rendszer létező támogatási programnak minősül, amelyet a C(2002) 582 végleges bizottsági határozat hagyott jóvá 2002. február 27-én. A rendszer tartalmazza a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabályokat, amelyek a rejtett adókötelezettség és a tőkenyeresség kezelésével foglalkoznak a korábban az általános adórendszer hatálya alatt álló használt eszközök hajóúrtartalomadó-rendszerbe történő átvitele keretében.
- (142) Amint azt a fenti (17) preambulumbekkezdés kifejti, a szokásos körülmények között, azaz, ha egy társaság az általános adórendszerben marad, ahelyett, hogy átállna a hajóúrtartalomadó-rendszerre, az első években az előrehozott vagy gyorsított értékcsökkenési leírással elért adókedvezményt (a rejtett adókötelezettségek növekedése) nagymértékben ellensúlyozzák a következő években (a rejtett adókötelezettség csökkenése) vagy az eszköz értékesítése vagy forgalomból való kivonása alkalmával (tőkenyeresség adóztatása). A teljes időszakban ez a folyamat bizonyos adóösszegek halasztott megfizetését eredményezi. Mivel a hajóúrtartalomadó-rendszerben fizetendő adó nem függ a bevétel és a kiadás különbségétől, az időszak közepén a hajóúrtartalomadó-rendszerre való átállás azzal jár, hogy a rejtett adókötelezettségeket nem egyenlítik ki.
- (143) Összehasonlítva azzal a helyzettel, amely az általános adórendszer keretében állna elő, a hajóúrtartalomadó-rendszerben a rejtett adókötelezettségek kiegyenlítésének elhalasztása, amelyet a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdése lehetővé tesz, további szelektív gazdasági előnyhöz juttatja azokat a társaságokat, amelyek átállnak a hajóúrtartalomadó-rendszerre, azokkal szemben, amelyek az általános adórendszerben maradnak.
- (144) Amint az az alábbi 5.4. szakaszban kifejtésre kerül, a hajóúrtartalomadó-rendszer a Bizottság által jóváhagyott formájában nem terjed ki a személyzet nélküli hajóbérletből származó bevételek adóügyi megítélésére, amely ezért nem létező támogatás, hanem új.

5.3.2.5. A RIS 50. cikkének (3) bekezdése – 5. intézkedés

- (145) Összehasonlítva azzal, amit a bejelentett hajóúrtartalomadó-rendszer részeként engedélyeztek, a RIS 50. cikkének (3) bekezdése egy további előnyt nyújt: azáltal, hogy kivételt létesít a TRLIS 125. cikke (2) bekezdésének szokásos alkalmazása alól, egyes tengerjáró hajókat, amelyeket általában használnak vagy másodkézből vettnek kellene tekinteni, a hajóúrtartalomadó-rendszerbe való átkerülésükkor újnak kell ítélni. Ebből következően a rejtett adókötelezettségek rendezése, amelyet a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdése szerint általában elhalasztanak az eszköz értékesítéséig vagy forgalomból való kivonásáig, végleg elmarad. Ez az elmaradás gazdasági előnyt jelent.
- (146) A RIS 50. cikkének (3) bekezdésével juttatott gazdasági előny szelektív, mivel nem terjed ki valamennyi eszközre. Ráadásul nem is alkalmazható a hajóúrtartalomadó-rendszer és a TRLIS 125. cikke (2) bekezdésének hatálya alatt álló valamennyi hajóra. Ez az előny ugyanis csak azzal a feltétellel érhető el, ha a hajót az adóhivatal által korábban jóváhagyott pénzügyi lízingszerződés keretében vásárolják meg. Amint az már említésre került, a spanyol hatóságok megerősítették, hogy az adóhivatal ezt a feltételt akkor tekintette ténylegesen teljesítettnek, ha a TRLIS 115. cikke (11) bekezdésének értelmében vett előrehozott értékcsökkenési leírás iránti kérelem keretében engedélyezték a pénzügyi lízingszerződést. Sem Spanyolország, sem harmadik fél nem hivatkozott olyan egyéb körülményekre, amelyek mellett az adóhivatal egy lízingszerződést előzetesen engedélyezhetne. Amint az a fenti 5.3.2.2. szakaszban említésre került, ezeket az engedélyeket az adóhivatal által gyakorolt jelentős mérlegelési jogkör keretében és kizárólag újonnan épített tengerjáró hajók vonatkozásában adták meg.
- (147) Ellentétben a Spanyolország és egyes harmadik felek által előterjesztett érvekkel, a RIS 50. cikkének (3) bekezdése nem pusztán pontosítja a bejelentett különleges eljárást vagy a „használt hajó” fogalmát. Azzal, hogy a lízingelt hajót még új hajónak tekintik a vételi opció lízingbe vevő általi gyakorlásának időpontjában, feltéve, hogy a

lízingszerződést az adóhivatal korábban jóváhagyta, eltérnek a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdése szerinti különleges eljárástól⁽⁸⁷⁾. Ez a szelektivitás további előnyt keletkeztet azáltal, hogy meggátolja a későbbi tőkenyereségek adóztatását.

- (148) A Bizottság úgy véli, hogy e további szelektív előny juttatása, történjen az az általános adórendszerre hivatkozással vagy az alternatív hajóúrtartalomadó-rendszer és a TRLIS 125. cikke (2) bekezdésének a Bizottság által engedélyezett szokásos alkalmazására hivatkozással, nem indokolható a spanyol adórendszer jellegével és általános felépítésével.
- (149) A Bizottság ugyanis olyan különleges eljárásaként engedélyezte a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdését, amelynek célja a 125. cikk (1) bekezdésével való visszaélés megelőzése volt, azaz, hogy megakadályozza a gazdasági szereplőket abban, hogy kizárólag azért vigyék át a használt és túlzott értékcsökkenés alá vont hajókat a hajóúrtartalomadó-rendszerbe, hogy azt jelentős tőkenyerességgel adják el, amely tőkenyeresség a hajóúrtartalomadó-rendszerben adómentes lenne. A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy az adólízingügyletekben gazdasági egyesületek szerepelnek, amelyek egyetlen olyan hajót lízingelnek, majd rövid ideig a tulajdonjogát is megszerzik, amelyet nem ők maguk üzemeltetnek, és csak arra a rövid időszakra állnak át a hajóúrtartalomadó-rendszerre, amely a lízingszerződésben foglalt opció gyakorlásához és ahhoz szükséges, hogy ezen egyetlen hajó feletti tulajdonjogukat átruházzák a hajózási társaságra. Ezek az ügyletek nem tűnnek a hajóúrtartalomadó-rendszer tengeri szállítási iránymutatásban is meghatározott célkitűzéseivel összhangban lévőnek.
- (150) A Bizottság következőképpen nem ért egyet azzal, hogy logikus egy hajót „újnak” tekinteni az opció gyakorlásának napján, mivel a lízingbe vevő előtt azt senki nem használta, vagy mivel az opció gyakorlásában már a lízingszerződés aláírásakor megegyeztek.
- (151) Ami ezen érvelés első részét illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy az elhatárolási szabály a valamely gazdasági szereplő által az általános adórendszerből a hajóúrtartalomadó-rendszerbe átvitt hajókra is vonatkozik, azaz a tulajdonjogban bekövetkezett változás és bármely harmadik fél általi használat nélkül.
- (152) Ami a második részt illeti, annak a ténynek, hogy az opcióban előzetesen megállapodtak, semmi köze annak meghatározásához, hogy vajon a hajó új-e vagy sem. A Bizottság nem kapott semmilyen magyarázatot, hogy miért kellene ezeket a hajókat újnak tekinteni – függetlenül attól, hogy ki a tulajdonos – az opció gyakorlásának napján. Arra sem érkezett meggyőző magyarázat, hogy ez az elmélet miért csak akkor ésszerű, ha az adóhivatal korábban jóváhagyja a lízingszerződést.
- (153) Ebben a tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a tőkenyeresség nem lenne adómentes, ha a RIS 50. cikkének (3) bekezdése csak azt mondaná ki, hogy a lízingelt hajók újnak tekintendők a lízingszerződés aláírásának napján, figyelmen kívül hagyva azt, hogy az opciót mikor gyakorolják. Ebben az esetben a gazdasági egyesületet kellene a hajó tulajdonosának tekinteni, mielőtt azt átvinnék a hajóúrtartalomadó-rendszerbe, a hajót használnak vagy másodkézből vették volna meg, tekinteni a hajóúrtartalomadó-rendszerhez való csatlakozásakor, és a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdését kellene alkalmazni, ezáltal a rejtett adókötelezettségeket a későbbiekben rendeznék, illetve a tőkenyerességet megadóztatnák a hajó értékesítésekor vagy forgalomból történő kivonásakor.
- (154) A Bizottság ezért úgy véli, a RIS 50. cikkének (3) bekezdése szelektív előnyben részesíti azokat a vállalkozásokat, amelyek az adóhivatal által korábban jóváhagyott pénzügyi lízingszerződések útján vásárolnak hajókat és különösen az adólízingügyletben részt vevő gazdasági egyesületeket vagy azok befektetőit.

⁽⁸⁷⁾ Lásd a 2002. február 27-i C(2002) 582 végleges bizottsági határozat „Tőkekezdmények” című 2.12.1. szakaszát: „A hajóúrtartalomadó-rendszerbe való belépés előtt szerzett tőkenyeresség a társasági adó szokásos szabályai szerint teljes körűen adóköteles a hajó értékesítésekor. E rendelkezés biztosítása érdekében a kedvezményezettnek minden egyes hajó szokásos piaci értéke és a nettó könyv szerinti értéke közötti különbözettel megegyező tartalmat kell képeznie, ez tükrözi az e rendszerbe belépő hajó tőkenyerességét. Ez a tartalom teljes körű adózás tárgyát képezi a hajó tulajdonjogának átruházásakor. Emellett, az adóelkerülés megelőzése érdekében az új rendszerre történő átállásakor az adó szerinti értékcsökkenés és könyv szerinti értékcsökkenés közötti esetleges pozitív különbözet szintén teljes körűen adózik a szokásos kulcsokkal a hajó értékesítésekor, így kerülhető el, hogy az adó szerinti értékcsökkenésénél alacsonyabb könyv szerinti értékcsökkenés alacsonyabb nominális tőkenyerességgé alakuljon, és így részben kikerüljék a tőkenyeresség utáni adó teljes körű megfizetését.” (kiemelés a szerzőtől).

5.3.2.6. Az adólízingrendszer egészéből eredő szelektív előny. Az előny kedvezményezettjei

- (155) Az adólízingrendszer egészéből eredő gazdasági előny összege annak az előnynek felel meg, amelyet a gazdasági egyesülés nem realizált volna ugyanezen pénzügyi ügylet során kizárólag általános intézkedések alkalmazásával. A gyakorlatban ez az előny megegyezik a gazdasági egyesülés által a fent említett szelektív intézkedések alkalmazása révén szerzett előnnyel, azaz a következőkkel:
- az előrehozott értékcsökkenési leírás értelmében elhalasztott adófizetés összege után megtakarított kamat (a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése, a 48. cikkének (4) bekezdése és a RIS 49. cikke),
 - a hajóúrtartalomadó-rendszer értelmében bekövetkező adókerülés összege vagy az elhalasztott adó után megtakarított kamat (a TRLIS 128. bekezdése), mivel a gazdasági egyesülés nem volt jogosult a hajóúrtartalomadó-rendszerre,
 - a hajó értékesítése révén a RIS 50. cikke (3) bekezdésének értelmében szerzett tőkenyerességgel összefüggő adókerülés összege.
- (156) Az adólízingrendszer egészét tekintve az előny szelektív, mivel a kötelező előzetes engedélyezési eljárás, továbbá az előrehozott értékcsökkenési leírásra vonatkozó feltételek pontatlan megfogalmazása következtében az adóhivatalra ruházott mérlegelési jogkörön alapult. Mivel a kizárólag a tengeri szállítási iránymutatás értelmében támogatható tengeri szállítási tevékenységekre alkalmazandó többi intézkedés (különösen a TRLIS 50. cikkének (3) bekezdése) ezen előzetes engedélytől függ, a teljes adólízingrendszer szelektív. Ennek eredményeként az adóhivatal csak a tengerjáró hajókat finanszírozó adólízingügyleteket engedélyezi (ágazati szelektivitás). Amint azt a Spanyolország által átadott statisztikák megerősítik, a 2010 júniusáig végrehajtott mind a 273 adólízingügylet tengerjáró hajókra vonatkozott.
- (157) Ebben a tekintetben az a tény, hogy valamennyi hajózási társaság, ideértve a más tagállamokban létesítettek is, potenciálisan hozzáférhetett az adólízing típusú finanszírozási ügyletekhez, nem befolyásolja azt a következtetést, hogy a rendszer bizonyos tevékenységeket előnyben részesít, nevezetesen a tengerjáró hajók lízingszerződés keretében történő megvásárlását, különösen azok személyzet nélküli bérbeadása és azt követő viszonteladása céljából.
- (158) Az európai hajógyárak számos alkalommal jelezték, hogy nem férnek hozzá a spanyol bankok adólízinghez nyújtott finanszírozásához.
- (159) A hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság megjegyezte, hogy az adólízingrendszerbe felvett hajókat egy kivétellel spanyol hajógyárakban építették. A Bizottság kétségeit fejezte ki ⁽⁸⁸⁾ azt illetően, hogy az események ilyen alakulása ésszerűen magyarázható lenne a kizárólag a gazdasági szereplők szabad és versengő piacon gyakorolt szabad választásából eredő ügyletek összefüggésében.
- (160) Ugyanakkor arra utaló bizonyítékok hiányában, hogy a nem spanyol hajók vásárlása iránti kérelmeket elutasították, a Bizottság nem állapíthatja meg, hogy az adólízingrendszer ténylegesen spanyol hajók megvásárlására korlátozódik. Ezenfelül a Bizottság megjegyzi, hogy egy esetleges jövőbeli befektető kérdésére válaszul az adóhivatal által 2008. december 1-jén kiadott kötelező közleményben a spanyol adóhivatal kifejezetten megerősítette, hogy az adólízingrendszer az EU más tagállamaiban épített hajókra is alkalmazható ⁽⁸⁹⁾. Ilyen körülmények között a Bizottság azt állapítja meg, hogy az adólízingrendszer nem von maga után újabb, a spanyol hajógyárakat előnyben részesítő szelektív elemeket és nem diszkriminál a hajógyár székhelye alapján.
- (161) A Bizottság úgy véli, hogy az előny a gazdasági egyesületekre és az átláthatóság következtében a befektetőkre háramlik. A gazdasági egyesülés ugyanis az a jogalany, amely igénybe veszi valamennyi adóintézkedést, és amely adott esetben a kérelmeket benyújtja az adóhivatalhoz. Az például nem vitatott, hogy az előrehozott értékcsökkenési leírás vagy a hajóúrtartalom-adó iránti kérelmeket a gazdasági egyesületek részéről nyújtották be. Adózási szempontból a gazdasági egyesülés adójogilag átlátható jogalany, adóköteles bevételei vagy leírható költségei automatikusan a befektetőihez kerülnek.

⁽⁸⁸⁾ Lásd a C(2011) 4494 végleges bizottsági határozat (73) preambulumbekzdését.

⁽⁸⁹⁾ Lásd: <http://petete.meh.es/scripts/know3.exe/tributos/CONSUVIN/texto.htm?NDoc=12728&Consulta=buques&Pos=230>.

- (162) Egy adólízingügyletben gazdasági értelemben a gazdasági egyesülés által szerzett adókedvezmény jelentős része árengedmény révén a hajózási társasághoz kerül. A gazdasági egyesülések által az előrehozott értékcsökkenési leírást érintő előzetes engedély iránti kérelemhez csatolt egyes mellékletek (lásd az alábbi (168) preambulumbekendést) megerősítik, hogy az adólízingügyletben részt vevő gazdasági szereplők úgy tekintik, az ügyletből származó adóelőnyök megoszlanak a gazdasági egyesülések vagy befektetők és a hajózási társaságok között. Ugyanakkor ezen előny államnak tulajdoníthatóságával a következő szakasz foglalkozik.
- (163) Minthogy az adólízingügyletek más szereplői, például a hajógyarak, lízingcégek és más közvetítők ezen előny közvetett hatásait élvezik, a Bizottság úgy véli, hogy a gazdasági egyesülések és befektetők által eredetileg szerzett előny nem kerül hozzájuk.

5.3.3. Állami források átruházása és az államnak tulajdoníthatóság

Állami források

- (164) A gazdasági egyesüléseknél és tagjaiknál megjelenő, a fenti 2., 4. és 5. intézkedés tekintetében (lásd az 5.3.2.2., az 5.3.2.4. és az 5.3.2.5. szakaszt) azonosított szelektív előny adójogi rendelkezések alkalmazásának eredménye.
- (165) Az adólízingügyletek mindegyike esetében az állami források felhasználása abban nyilvánul meg, hogy lemondanak a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírásából eredő halasztott adó kamatainak beszedéséről, lemondanak a rejtett adókötelezettségek rendezéséről, amikor a gazdasági egyesülés átlép a szokásos társaságiadó-rendszerből a hajóúrtartalomadó-rendszerbe, és lemondanak a hajó tulajdonjogának hajózási társaságra történő átruházásakor keletkező tőkenyeresség megadóztatásáról. Az adólízingrendszer egésze végleges adóbevételek-kieséssel jár, amely az adóügyi kiadások és az elmaradt kamat formájában felhasznált állami forrásokkal egyenértékű.
- (166) Az adólízingügyletekkel összefüggésben az állam először a gazdasági egyesületekre ruházza át forrásait azáltal, hogy a szelektív előnyöket finanszírozza. Az adózási átláthatóság következtében a gazdasági egyesülés ezt követően az állam forrásokat befektetőire ruházza át.

Az államnak tulajdoníthatóság

- (167) A szóban forgó intézkedések a spanyol adójogszabályokból, illetve a spanyol adóhivatal által az előrehozott értékcsökkenési leírás és a hajóúrtartalomadó-rendszer alkalmazására kiadott adóügyi engedélyekből erednek. Ezeket az engedélyeket olyan egyedi intézkedések alkalmazásához adták ki, mint az egyes gazdasági egyesülések által lízingelt hajó előrehozott (gyorsított) értékcsökkenési leírása vagy a gazdasági egyesülés átlépése a hajóúrtartalomadó-rendszerbe. Ezenfelül a spanyol hatóságok által megadott példák alapján az engedélyezési eljárás elengedhetetlen volt a finanszírozási ügylet végrehajtásához.
- (168) A panaszosok szerint az adóhivatal felülvizsgálta az adónyeresség egyrészről a hajózási társaság, másrészről a gazdasági egyesülés és befektetői közötti elosztását, és beavatkozott abba. A spanyol hatóságok által megadott példák közül az tűnik ki ugyanis, hogy az adóhivatalhoz az előrehozott értékcsökkenési leírás engedélyezése iránt benyújtott kérelmek általában tartalmazták az adólízing-struktúrából eredő összes adókedvezmény kiszámítását, és azt, hogy e kedvezmény hogyan oszlik meg a hajózási társaság és a gazdasági egyesülés befektetői között, vagy mindenesetre tartalmazták az e számítás elvégzéséhez szükséges adatokat.
- (169) Ugyanakkor az adókedvezmény gazdasági egyesülések számára történő odaítélésének gazdasági következményei magánszemélyek közötti jogügyletek kombinációjából erednek. Az alkalmazandó szabályok értelmében a gazdasági egyesülések nem kötelesek az adókedvezmény egy részét a hajózási társaságokra ruházni, még kevésbé a hajógyárakra vagy más közvetítőkre. Igaz ugyan, hogy az adóhivatal széleskörű mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és ezzel összefüggésben értékeli a tranzakció egészének gazdasági hatását, de ez nem elég annak megállapításához, hogy a spanyol hatóságok döntenek az előny egy részének a hajózási társaságokra ruházásáról vagy ezen átruházás

összegéről. A helyzet különbözik az *Air Caraïbes* vagy a francia *GIE Fiscaux* ügyben hozott határozatokban vizsgálttól, ahol a befektetőket jogi kötelezettség terhelte, hogy az előny legalább 60 %-át vagy kétharmadát a felhasználókra ruházzák át, és a francia hatóságok ellenőrizték, hogy az egyes tranzakciók megfelelnek-e a követelményeknek.

- (170) Így a szelektív előnyöket állami forrásokból nyújtották. Ezek egyértelműen a spanyol államnak tulajdoníthatóak, mivel a gazdasági egyesülések és befektetők javát szolgálják. Nem igaz ez ugyanakkor a hajózási társaságok által élvezett előnyökre, és még kevésbé a hajógyárakra és közvetítőkre háramló közvetett előnyökre.

5.3.4. A verseny torzulása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

- (171) Végezetül fennáll a veszély, hogy ez az előny torzítja a versenyt és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. Ha az állam által nyújtott támogatás valamely vállalkozás pozícióját megerősíti olyanokkal szemben, amelyek a Közösségen belüli kereskedelemben konkurensei, a támogatást olyannak kell tekinteni, mint amely érinti ezt a kereskedelmet is ⁽⁹⁰⁾. Elegendő, ha a támogatás kedvezményezettje a verseny és a tagállamok közötti kereskedelem előtt nyitva álló piacon más vállalkozásokkal versenyez ⁽⁹¹⁾.
- (172) Jelen esetben a befektetők, azaz a gazdasági egyesülések tagjai a gazdaság különböző ágazataiban tevékenykednek, különösen az Unión belüli kereskedelem előtt nyitott ágazatokban. Ezenfelül az adólízingrendszerrel kihasználó ügyletek révén a gazdasági egyesüléseken keresztül a személyzet nélküli hajóbérlés és a tengerjáró hajók vásárlása és értékesítése terén tevékenykednek, amelyek nyitva állnak az Unión belüli kereskedelem előtt. Az adólízingrendszerből eredő előnyök megerősítik pozíciójukat a megfelelő piacon, ezáltal torzítják a versenyt vagy azzal fenyegetnek.
- (173) A vizsgált intézkedéseket kiaknázó gazdasági egyesülések és befektetők által szerzett gazdasági előny ezért alkalmas arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet és torzítsa a versenyt a belső piacon.

5.4. LÉTEZŐ VAGY JOGELLENES TÁMOGATÁS

- (174) A 659/1999/EK rendelet ⁽⁹²⁾ 1. cikkének b) pontja különböző helyzeteket határoz meg, amelyekben a támogatást létező támogatásnak kell tekinteni. A szóban forgó ügyben benyújtott beadványoknak megfelelően létező támogatás lehet i. a Szerződés spanyolországi hatálybalépését megelőzően már létezett támogatás vagy ii. a Bizottság által korábban jóváhagyott támogatás.

A hajóúrtartalom-adó létező támogatásnak minősül, de a személyzet nélküli hajóbérlésből származó bevételekre történő alkalmazása új támogatás

- (175) Az állami támogatásnak minősülő intézkedések közül ⁽⁹³⁾ a Bizottság meglátása szerint egyedül a hajóúrtartalom-adó-rendszer jogi rendelkezései (a TRLIS 124–128. cikke, 4. intézkedés) tekinthetők létező támogatási programnak, mivel a rendszert a Bizottság 2002-ben jóváhagyta.
- (176) Ugyanakkor a Bizottság úgy véli, hogy az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesülések nem teljesítik a spanyol hajóúrtartalom-adó-rendszer igénybevételére jogosító valamennyi feltételt.
- (177) A Bizottság a tengeri szállítási iránymutatás alapján összegegyeztethető támogatásként engedélyezte a spanyol hajóúrtartalom-adót, amely iránymutatás csak olyan vállalkozásokra alkalmazandó, amelyek – akár saját tulajdonú hajóikkal, akár bérhajókkal – valódi tengeri szállítási tevékenységet ⁽⁹⁴⁾ folytatnak. Kivételesen a hajóúrtartalom-adó-rendszer olyan tevékenységekre is alkalmazható, amelyeket az iránymutatás a tengeri szállításhoz kapcsolódónak vagy ahhoz hasonlóknak ítélt. Bizonyos körülmények között például a hajóüzemeltetési, kotrási vagy vontatási

⁽⁹⁰⁾ Lásd különösen a 730/79. sz., *Philip Morris kontra Bizottság* ügyben 1980. szeptember 17-én hozott ítélet (EBHT 1980., 2671. o.) 11. pontját, a C-53/00. sz. *Ferring*-ügyben 2001. november 22-én hozott ítélet (EBHT 2001., I-9067. o.) 21. pontját; és a C-372/97. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-3679. o.) 44. pontját.

⁽⁹¹⁾ T-214/95. sz., *Het Vlaamse Gewest kontra Bizottság* ügyben 1998. április 30-án hozott ítélet (EBHT 1998., II-717. o.).

⁽⁹²⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁽⁹³⁾ Amint az az 5.3.2.1. és 5.3.2.3. szakaszban kifejtésre került, a Bizottság a TRLIS 115. cikkének (6) bekezdésében (gyorsított értékcsökkenési leírás) és 48. cikkében (a gazdasági egyesülések jogállása) foglalt rendelkezéseket nem tekinti állami támogatásnak.

⁽⁹⁴⁾ Lásd a tengeri szállítási iránymutatás „A hajótulajdonos társaságok megadóztatása” című 3.1. szakaszának 12. pontját: „Ezen iránymutatások csak a tengeri szállításra vonatkoznak.”

tevékenységek jogosíthatnak támogatásra ⁽⁹⁵⁾ Ezzel szemben egy hajó pusztá tulajdonlása, annak pénzügyi lízingen keresztül történő megvásárlása, továbbá bérbeadása harmadik felek részére a hajó üzemeltetésével járó teljes felelősség vállalása nélkül nem tekinthető támogatható tevékenységnek. Nyilvánvalóan a hajóúrtartalomadó-rendszer kedvezményezettjének annak kellene lennie, aki a támogatható szállítási tevékenységet végzi a támogatható hajóval.

- (178) Igaz ugyan, hogy kivételesen a Bizottság korábban egyes hajóúrtartalomadó-rendszerek részeként engedélyezett személyzet nélküli hajó-bérbeadási tevékenységeket, de csak ideiglenesen, és csak a túlkapacitással összefüggő sajátos körülmények között ⁽⁹⁶⁾. E körülmények között az érintett vállalkozások főtevékenysége továbbra is a tengeri szállítás, és a személyzet nélküli hajó-bérbeadási tevékenységből befolyó bevételeket a főtevékenységhez kapcsolódónak kell tekinteni. Ez a megengedett eltérés teljes mértékben összhangban van a tengeri szállítási iránymutatás célkitűzéseivel, amelyek a következők: „a tengeri know-how megőrzése és javítása, valamint az európai tengerészek foglalkoztatásának biztosítása és támogatása” és „az EGT-államok tengeri ágazatának konszolidációjához való hozzájárulás a világpiacokon teljes mértékben versenyképes flotta fenntartása mellett” ⁽⁹⁷⁾.
- (179) A tengeri szállítási iránymutatással összhangban a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszert engedélyező, 2002. február 27-i C(2002) 582 végleges határozat kifejezetten megemlíti, hogy kizárólag a tengeri szállítási tevékenységek jogosultak a hajóúrtartalom-adóra ⁽⁹⁸⁾. A „Kedvezményezettek” című 2.4. szakasz ugyanis előírja, hogy: a hajóúrtartalomadó-rendszer kedvezményezettjei lehetnek a spanyol jog szerint bejegyzett tengerhajózási társaságok, amelyek tevékenysége magában foglalja saját tulajdonú vagy bérhajók üzemeltetését (kiemelés a szerzőktől), „Támogatható tevékenységek/hajók” című 2.5. szakasza pedig arról rendelkezik, hogy: „A hajóúrtartalomadó-rendszer kizárólag a tengeri szállítási tevékenység keretében üzemeltetett tengerjáró hajókból származó jövedelemre terjed ki. A támogatható tevékenységek kizárólag a tengeri szállítást foglalják magukban” (kiemelés a szerzőktől).
- (180) A tengeri szállítási iránymutatás alapján elfogadott 2002-es bizottsági határozat szövegéből az következik, hogy a spanyol jog szerint hajótulajdonosként azonosított vállalkozások akkor lehetnek a hajóúrtartalomadó-rendszer kedvezményezettjei, ha támogatható tengeri szállítási tevékenységeket folytatnak, és azok keretein belül.
- (181) A Bizottság úgy véli, hogy az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesülések által végzett tevékenység nem tekinthető szállítási tevékenységnek. Amikor a gazdasági egyesülés átlép a hajóúrtartalomadó-rendszerbe, egyetlen hajót vesz lízingbe egy lízingcégtől, és azt személyzet nélkül bére adja egy harmadik fél hajótulajdonosnak. Ha a harmadik fél hajótulajdonos a hajót tengeri szállítási szolgáltatások nyújtása érdekében üzemelteti, igénybe veheti a hajóúrtartalomadó-rendszert. Ugyanakkor a gazdasági egyesülés csak a harmadik fél hajózási társaság rendelkezésére bocsátja a hajót, és e társaság üzemelteti azt. A gazdasági egyesülés tehát egy bérleti vagy lízingszolgáltatásokat biztosító közvetítő, de nem szállítási szolgáltató.
- (182) Az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesülések általában bére adják a tulajdonukat képező vagy általuk lízingelt – ennél fogva a flottájuk egészét jelentő – egyetlen hajót. Ilyen körülmények között a gazdasági egyesülés nem visel kockázatot és nem vállal felelősséget a hajó műszaki, személyzeti, de még kereskedelmi üzemeltetése tekintetében sem. Pusztán közvetítő, és a személyzet nélküli hajóbérbeadásból származó bevételek nem tekinthetők a tengeri szállítási szolgáltatásokhoz kapcsolódónak.

⁽⁹⁵⁾ Lásd a tengeri szállítási iránymutatás „A hajótulajdonos társaság adóügyi megítélése című” 3.1. szakaszának 11., 12. és 16. pontját: „A hajóüzemeltető társaságok csak azon hajók után részesülhetnek támogatásban, amelyeken ellátják a teljes személyzet vezetését és a technikai üzemeltetést. [...] a támogatásra való jogosultság érdekében a hajóüzemeltetők a hajótulajdonos nevében átvesszik a hajó üzemeltetésével járó teljes felelősséget, valamint az ISM-kód szerint a hajótulajdonosra háruló köteleességeket és felelősségeket”; a Bizottság „elfogadhatja, hogy más hajók, illetve olajfűrő platformok stb. tengeren történő vontatása ezen meghatározás alá eshet”; és „A »kotrás« alapvetően nem jogosult a tengeri szállításhoz nyújtott támogatásra. Ugyanakkor, a vállalkozásokra vonatkozó adózási szabályok (mint pl. a hajótéradó), alkalmazhatók olyan kotróhajókra is, amelyek [tevékenysége] »tengeri szállításnak« minősül [...]”.

⁽⁹⁶⁾ Lásd a Bizottság N 504/02. számú, Írország, hajóúrtartalom-adó bevezetése ügyben 2002. december 11-én hozott határozatának (28) preambulumbekzdését, és a Bizottság SA.30515. számú, Finnország, a hajóúrtartalomadó-rendszer módosítása ügyben hozott 2011. december 20-i határozatának (10) preambulumbekzdését.

⁽⁹⁷⁾ Lásd a tengeri szállítási iránymutatás 2.2. szakaszát: A felülvizsgált, állami támogatásokról szóló iránymutatások általános célkitűzései.

⁽⁹⁸⁾ Lásd a „Kedvezményezettek” című 2.4. szakaszt: „A hajóúrtartalomadó-rendszer kedvezményezettjei lehetnek a spanyol jog szerint bejegyzett tengerhajózási társaságok, amelyek tevékenysége magában foglalja saját tulajdonú vagy bérhajók üzemeltetését”, és a „Támogatható tevékenységek/hajók” című 2.5. szakaszt: „A hajóúrtartalomadó-rendszer kizárólag a tengeri szállítási tevékenység keretében üzemeltetett tengerjáró hajókból származó jövedelemre terjed ki. A támogatható tevékenységek kizárólag a tengeri szállítást foglalják magukban.”.

- (183) A gazdasági egyesülések ráadásul csak egy rövid ideig maradnak a hajóúrtartalomadó-rendszerben, azaz mindössze addig a két hétig, amely a lízingszerződésben foglalt opció gyakorlásához és a hajóbérleti szerződéssel összefüggő opció hajótulajdonos általi gyakorlásához szükséges. Az ilyen típusú tevékenységek hajóúrtartalomadó-rendszerben való engedélyezése nem tűnik úgy, hogy tartósan növelné az EGT-országok lobogója alatt üzemelő vagy általuk ellenőrzött úrtartalmat. Ugyanezen okokból az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesülések nyilvánvalóan nem járulnak hozzá a „tengeri know-how megőrzéséhez [...]”, valamint az európai tengerészek foglalkoztatásának biztosításához”, sem a „tengeri ágazat konszolidációjához”.
- (184) Következésképpen a 2002. évi határozatból származtatható jóváhagyás nem foglalja magában azt, hogy az adólízingügyletekben részt vevő vállalkozások, például gazdasági egyesülések tevékenységét tengeri szállítási tevékenységnek lehessen tekinteni.
- (185) A Bizottság ezért úgy véli, hogy az olyan vállalkozások felvétele a hajóúrtartalomadó-rendszerbe, mint az adólízingügyletekben⁽⁹⁹⁾ részt vevő gazdasági egyesülések, új támogatás odaítélésének minősül, amelyet az adóköteles jövedelem üzemeltetett úrtartalom függvényében történő kiszámítása vagy a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdésében biztosított azon lehetőség révén ítélnék oda, hogy a rejtett adókötelezettség rendezését a hajó értékesítéséig vagy forgalomból való kivonásáig elhalasztják.

A többi intézkedés új támogatásnak minősül

- (186) A lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírása (a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése és 48. cikkének (4) bekezdése, valamint a RIS 49. cikke, azaz a 2. intézkedés) nem minősül létező támogatásnak, mivel azt 2002-ben, azaz Spanyolország 1986-os uniós csatlakozása után vezették be, és nem jelentették be a Bizottságnak, illetve a Bizottság azt nem hagyta jóvá. Emellett ezen intézkedés hatása egyértelműen elkülöníthető a gyorsított értékcsökkenési leírás hatásától. Ez az intézkedés jogellenes támogatásnak minősül.
- (187) Hasonlóképpen, a RIS 50. cikkének (3) bekezdése, amely lehetővé teszi a korábban engedélyezett lízingszerződések keretében vásárolt hajókon realizált tőkenyereség mentesítését (5. intézkedés) 2002-ben lépett hatályba, előzetes bejelentés, illetve a Bizottság általi jóváhagyás nélkül.
- (188) A Bizottság úgy véli, hogy a 2002-ben megadott jóváhagyás nem terjed ki a végrehajtási intézkedésekre, különösen nem a RIS 50. cikkének (3) bekezdésére, mivel az kivételt vezet be a használt hajókra a TRLIS 125. cikkének (2) bekezdése szerint alkalmazandó elhatárolási szabályok alól, ami további előnyt jelent. Ezt a kivételt be kellett volna jelenteni a Bizottság által jóváhagyott jogszabályi rendelkezésekkel együtt, de ez nem történt meg.
- (189) A TRLIS 125. cikke (2) bekezdésének alkalmazása úgy tűnik, nem követel meg további fogalom meghatározásokat vagy pontosításokat. Általában azzal járna, hogy a hajó lízingbe vevőre (a hajózási társaságra) történő átruházásakor a lízingbe adó által realizált tőkenyereséget megadóztatják. Ha Spanyolország úgy vélte, hogy erre a pontosításra szükség volt, azt a bejelentéskor kellett volna megtennie.
- (190) Ebből következően a végrehajtási intézkedések és különösen a RIS 50. cikkének (3) bekezdése szintén jogellenes támogatásnak minősülnek.

5.5. A BELSŐ PIACCAI VALÓ ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉG

- (191) A Bizottság megállapítja, hogy a következő intézkedések minősülnek állami támogatásnak egyedi alapon és az adólízingrendszerrel összefüggésben:
- a pénzügyi lízingszerződés keretében szerzett eszközök előrehozott értékcsökkenési leírása (a TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése és 48. cikkének (4) bekezdése, valamint a RIS 49. cikke),
 - a hajóúrtartalomadó-rendszer a személyzet nélküli hajó-bérbeadási tevékenységek jogosultsága tekintetében,
 - a RIS 50. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁹⁹⁾ Meg kell jegyezni, hogy a gazdasági egyesülések, csakúgy mint más típusú vállalkozások főszabályként akkor léphetnek be a hajóúrtartalomadó-rendszerbe, ha arra jogosító tevékenységeket folytatnak.

- (192) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében meghatározott állami támogatás főszabályként tilos. Ugyanakkor a 107. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy bizonyos típusú támogatások összeegyeztethetők, a 107. cikk (3) bekezdése szerint pedig bizonyos típusú támogatások vagy egyes kedvezményezettek a Bizottság által összeegyeztethetőnek nyilváníthatók. A kedvezményezettek kategóriájától függően különös szabályok, például a tengeri szállítási iránymutatás⁽¹⁰⁰⁾ vagy a hajógyártási keretszabály⁽¹⁰¹⁾ lehet alkalmazandó.
- (193) Sem a spanyol hatóságok, sem az e határozatban kedvezményezettként azonosított harmadik felek nem hivatkoztak az EUMSZ 107. cikke (2) és (3) bekezdése bármely más rendelkezésének alkalmazására, sem az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján elfogadott bármilyen más állami támogatási keretszabály alkalmazására.

5.5.1. A tengeri szállítási iránymutatás alkalmazása

A személyzet nélküli hajóbérbeadásból származó bevételek jogosultsága a hajóúrtartalomadó-rendszerre

- (194) Amint az a fenti (71) preambulumbekkezdésben kifejtésre került, a spanyol hatóságok és egyes harmadik felek úgy vélik, hogy a hajóbérbeadásra kiterjed a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszert engedélyező 2002. évi bizottsági határozat, mivel az saját tulajdonú és bérelt hajók üzemeltetéséről szól.
- (195) A Bizottság nem ért egyet a 2002. évi határozat ilyen értelmezésével. Mind a tengeri szállítási iránymutatásból, mind a 2002. évi határozatból világosan kiderül, hogy a hajóúrtartalomadó-rendszer csak tengeri szállítási tevékenységekre vonatkozhat⁽¹⁰²⁾. Főszabályként a szállításon kívüli tevékenységekből származó bevételek még akkor sem adóztathatók a hajóúrtartalomadó-rendszer szerint⁽¹⁰³⁾, ha azokat tengeri szállítási társaság végezi, kivéve, ha bizonyos körülmények esetére kifejezett kivételtől rendelkeznek (kapcsolódó szolgáltatások, kotrás, vontatás).
- (196) Ebben az összefüggésben a 2002. évi határozatban támogatható tevékenységként említett „saját tulajdonú vagy bérhajók üzemeltetése” csak olyan hajók „üzemeltetésére” terjed ki, amelyek vagy saját tulajdonban lévő, vagy személyzet nélkül bérelt hajók, és amelyeket mind a saját tulajdonú, mind a bérhajók esetében tengeri szállítási társaság üzemeltet.
- (197) Amint az az 5.3.2.4. szakaszban említésre került, az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesülések saját maguk nem üzemeltetnek hajókat és nem nyújtanak tengeri szállítási szolgáltatásokat. Ezek egy eszköz kollektív finanszírozásában részt vevő pénzügyi közvetítők. Nem avatkoznak be az általuk bérbe adott hajó stratégiai, műszaki, személyzeti, de még kereskedelmi üzemeltetésébe sem, és nem viselnek sem kockázatot, sem felelősséget a tengeri szállítási szolgáltatások nyújtásával összefüggésben.
- (198) Ráadásul a Bizottság megjegyzi, hogy az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesülések egyetlen hajójukat kétféle opciót tartalmazó szerződéssel adják bérbe: egyrészt vételi (call) opcióval, amelynek gyakorlását a hajózási társaság a kezdetektől vállalja, másrészt eladási (put) opcióval, amelyet a gazdasági egyesülés gyakorolhat. Ez egyenértékű a gazdasági egyesülés egész flottája feletti tulajdonjog késleltetett, de végleges átruházásával. Ebből következően a gazdasági egyesülés nem ugyanolyan helyzetben van, mint azok a hajótulajdonosok, amelyek átmeneti túlkapacitással küzdenek, és némi rugalmasságra törekedve flottájuk egy részét korlátozott időre bérbe adják harmadik fél üzemeltetőknek (lásd a fenti (178) preambulumbekkezdést).
- (199) Mindezen okokból a Bizottság úgy véli, hogy az adólízingügyletben részt vevő gazdasági egyesülések nem jogosultak a Bizottság által engedélyezett spanyol hajóúrtartalomadó-rendszerre, és nem tartoznak a tengeri szállítási iránymutatás rendelkezéseinek a hatálya alá.

⁽¹⁰⁰⁾ Közösségi iránymutatás a tengeri szállításnak nyújtott állami támogatásról, HL C 205., 1997.7.5., 5. o. (alkalmazandó 2004.1.16-ig), HL C 13., 2004.1.17., 3. o. (alkalmazandó 2004.1.17-től).

⁽¹⁰¹⁾ A hajógyártáshoz nyújtott állami támogatás keretszabálya, HL C 317., 2003.12.30., 11. o. Ugyanakkor mivel a hajógyárak nem kedvezményezettek a támogatásnak, és lehetetlen az előnyüket jelentő gazdasági folyamatot számszerűsíteni, nem szükséges a támogatást e keretszabály szerint értékelni.

⁽¹⁰²⁾ Lásd a tengeri szállítási iránymutatás „A felülvizsgált, állami támogatásokról szóló iránymutatások hatálya című” 2.1. szakaszának első bekezdését: Ezen iránymutatások a tengeri szállításnak a tagállamok által, illetve állami forrásokból nyújtott bármilyen támogatásra vonatkoznak”, valamint „A hajótulajdonos társaságok megadóztatása” című 3.1. szakasz 12. pontját: „Ezen iránymutatások csak a tengeri szállításra vonatkoznak.”

⁽¹⁰³⁾ Lásd a tengeri szállítási iránymutatás „A hajótulajdonos társaság megadóztatása” című 3.1. szakaszának utolsó bekezdését: „a fent említett adókedvezményeket a hajózási tevékenységekre kell korlátozni; amennyiben egy hajótulajdonos társaság más kereskedelmi tevékenységet is folytat, szükséges az átlátható könyvelés annak megakadályozása érdekében, hogy a kedvezmények nem hajózási tevékenységekre is kiterjedjenek (spill-over).”

- (200) Ugyanakkor a Bizottság úgy véli, hogy a lízingügyletek általános jellege miatt az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági egyesülések és befektetők közvetítőkként járnak el, amelyek más kedvezményezettekhez (hajózási társaságokhoz) irányíthatnak közös érdekű célkitűzést szolgáló előnyt.

A gazdasági egyesülések, illetve befektetők mint közvetítők jogosultsága

- (201) A francia *GIE Fiscaux* ügyben elfogadott 2006. december 20-i határozatban⁽¹⁰⁴⁾ alkalmazott megközelítéssel összhangban a Bizottság azon az állásponton van, hogy mivel a gazdasági egyesülés vagy a befektetői által megtartott támogatás méltányos díjazást jelent a közös érdekű célkitűzést szolgáló előny hajózási társaságokra történő átruházásában való közvetítésért, ugyanilyen arányban összeegyeztethető lehet. Igaz, hogy ebben az ügyben a gazdasági egyesülés jogilag nem kötelezett arra, hogy a szerzett támogatás egy részét átadja a hajózási társaságoknak. Ugyanakkor az intézkedés EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjával való összeegyeztethetőségének értékelésekor gyakorolt mérlegelési jogkörének keretében a Bizottság megfelelőnek ítéli az intézkedés tengeri szállítási ágazatra gyakorolt kedvező hatásainak figyelembevételét, és úgy véli, az általában támogatási intézkedésekre vonatkozó tengeri szállítási iránymutatás rendelkezései megfelelően alkalmazandók lehetnek a hajózási társaságra átruházott előnyre. Ezért, ha a tengeri szállítási iránymutatás adott adólízingügyletben részt vevő hajózási társaságra történő alkalmazása egy adott arányú összeegyeztethető előnyhöz vagy x % összes előnyhöz vezet, a gazdasági egyesülés vagy a befektetői által megtartott támogatás ugyanezen százalékos arányát összeegyeztethetőnek lehet tekinteni.

A végfelhasználó hajózási társaságoknál megjelenő előny

- (202) Mivel az előny a hajózási társaságoknál jelenik meg, az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja és a tengeri szállítási iránymutatás⁽¹⁰⁵⁾ az egyetlen releváns keret a támogatás összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából.
- (203) A Bizottság úgy véli, a hajózási társaságok nem részesülnek az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásban. Mindazonáltal, a közös érdekű célkitűzést követő előnyt hajózási társaságokhoz irányító közvetítőknél, azaz a gazdasági egyesülések szintjén megjelenő összeegyeztethető támogatás összegének megállapítása tekintetében a Bizottság úgy véli, a tengeri szállítási iránymutatást megfelelően alkalmazni kell a gazdasági egyesülés által a hajózási társaságra ruházott előnyre, a következők meghatározása érdekében: 1. a gazdasági egyesülés által eredetileg kapott és a hajózási társaságra átruházott azon támogatás összege, amely összeegyeztethető lenne, ha az átruházott összeg a hajózási társaságnak nyújtott állami támogatásnak minősülne; 2. ezen összeegyeztethető előny aránya a hajózási társaságra ruházott összes előnyhöz viszonyítva; és 3. a gazdasági egyesülésnek juttatott, a közvetítés ellentételezéseként összeegyeztethetőnek nyilvánítható támogatás összege.
- (204) A tengeri szállítási iránymutatás különböző állami támogatási kategóriákat határoz meg, valamint rögzíti a támogatás Bizottság általi engedélyezhetőségének feltételeit. Az iránymutatás világossá teszi különösen azt, hogy kizárólag a tengeri szállítási tevékenységre és korlátozott számú kapcsolódó és hasonló tevékenységre vonatkozik.
- (205) Ha a végfelhasználó hajózási társaság tengeri szállítási szolgáltatásokat (vagy hasonló szolgáltatásokat) nyújt, és teljesíti az iránymutatás feltételeit, az e társaságnak nyújtott és támogatásnak minősülő előny összeegyeztethető lehet a belső piaccal.
- (206) A tengeri szállítási iránymutatás értelmében támogatás különböző intézkedéskategóriák révén nyújtható. Az 1997. évi iránymutatás 10. pontjában és a 2004. évi tengeri szállítási iránymutatás 11. pontjában meghatározott fő feltételek egyike egy általános maximális támogatási intenzitás, azaz az állami támogatás egy vállalkozásnak nyújtható olyan legnagyobb összege, amelyet a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehet tekinteni⁽¹⁰⁶⁾.

⁽¹⁰⁴⁾ A Bizottság 2006. december 20-i határozata a Franciaország által a francia adótörvénykönyv 39 CA. cikke alapján biztosított támogatási rendszerről – C46/2004. számú állami támogatás (HL L 112., 2007.4.30., 43. o.).

⁽¹⁰⁵⁾ A fentiekben foglaltaknak megfelelően Spanyolország a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszert engedélyező 2002. évi bizottsági határozatra hivatkozott az összeegyeztethetőség alapjaként. Tulajdonképpen a hajóúrtartalomadó belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos következtetés alapja a tengeri szállítási iránymutatás.

⁽¹⁰⁶⁾ Ez a maximális támogatási intenzitás csak az iránymutatásban meghatározott bizonyos támogatási kategóriákra vonatkozik: a versenyképesség javítását szolgáló adózási és szociális intézkedésekre, a minőségimunkaerő-kompenzációra, a beruházási támogatásra és a regionális támogatásra.

- (207) Az 1997. évi iránymutatás értelmében a maximális támogatási intenzitás „a tengerészek jövedelmi adójának és társadalombiztosítási hozzájárulásainak nullára csökkentése, és társasági adó csökkentése a ... hajózási tevékenységekre vonatkozóan”. Az 2004. évi iránymutatás értelmében a maximális támogatási intenzitás a tengerészek jövedelmi adójának és társadalombiztosítási hozzájárulásainak nullára csökkentése, és a hajóúrtartalomadó-rendszer alkalmazásából eredő adócsökkentés”. A 2004. évi iránymutatás ugyanakkor kimondja azt is, hogy a „nyújtott támogatás teljes összege [...] nem haladhatja meg a hajózási tevékenységek után és a tengerészekről befolyt adók és társadalombiztosítási hozzájárulások teljes összegét.”
- (208) A maximális támogatási intenzitás egyedi kedvezményezett hajótulajdonosokra történő alkalmazása tekintetében a Bizottság úgy véli, ezt EGT-szinten kell előirányozni. Ez azt jelenti, hogy a felső határnak kellően figyelembe kell vennie a kedvezményezettek által más EGT-tagállamokban fizetendő társasági adót és társadalombiztosítási hozzájárulásokat. Ez a megközelítés összhangban van a *FagorBrandt*-ügyhöz kapcsolódó ítélkezési gyakorlattal⁽¹⁰⁷⁾, amely megerősítette, hogy az állami támogatási intézkedés értékelésekor kellő figyelmet kell fordítani a különböző tagállamokban nyújtott esetleges támogatások kumulatív hatására.
- (209) Mivel ez az ügy hosszú lejáratú eszközök – hajótulajdonos általi – megszerzése tekintetében gazdasági egyesüléseknek nyújtott támogatásról szól, a Bizottság egyetért a spanyol hatóságokkal abban, hogy a hajózási társaság által szerzett előnyt el kell osztani az eszköz szokásos amortizációs idejére (amely adózási szempontból tíz év) és össze kell vetni az ugyanezen időszakban fizetett adók és társadalombiztosítási hozzájárulások teljes összegével.
- (210) A felső határ értelmében a tengerészek jövedelemadója és társadalombiztosítási hozzájárulása és a hajózási tevékenységekkel összefüggő társasági adó teljes összegén felül adott támogatást a Szerződéssel összeegyeztethetetlennek kell tekinteni.

5.6. VISSZAFIZETTETÉS

- (211) A 659/1999/EK rendelet 14. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „amennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére”. A támogatás visszafizettetésével lehetőség szerint helyre kell állítani a támogatás megadása előtti versenyhelyzetet.
- (212) A rendelet 14. cikke kimondja azonban azt is, hogy „a Bizottság nem követeli meg a támogatás visszafizetését, amennyiben az ellentétes a közösségi jog valamelyik általános elvével”. Ez a szakasz azt vizsgálja, hogy az egyenlő bánásmód, a bizalomvédelem és a jogbiztonság elve visszatartja-e a Bizottságot attól, hogy elrendelje a múltban kifizetett támogatások egészének vagy egy részének visszafizettetését.

5.6.1. Egyenlő bánásmód

- (213) Az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, hacsak objektív módon nem igazolható az ilyen bánásmód⁽¹⁰⁸⁾.
- (214) A francia *GIE Fiscaux* rendszer valóban számos ponton hasonlít a spanyol adólízingrendszerre. Adózási szempontból átlátható gazdasági egyesülés vagy befektetők közvetítésére van szüksége a hosszú lejáratú eszköz gyártója és a vevője között, amelynek a gazdasági egyesülés lízingbe vagy bérbé adja az eszközt. A gazdasági egyesülés gyorsított és előrehozott értékcsökkenési leírást alkalmaz az eszközre, és az eszköz értékesítéséből származó tőkenyeresség mentes a társasági adó alól. A gazdasági egyesülés vagy befektetői az adóintézkedésekből származó kedvezmények jelentős részét az eszköz vevőjére (például egy hajózási társaságra) ruházzák azáltal, hogy csökkentik a bérlet vagy a vételi opció árát. Ugyanakkor a francia rendszert a tőkenyerességek kifejezett mentesítése jellemzi, míg a spanyol adólízingrendszerben ez a mentesség a hajóúrtartalomadó-rendszernek és a RIS 50. cikke (3) bekezdésének a gazdasági egyesülésekre történő együttes alkalmazásának az eredménye.

⁽¹⁰⁷⁾ Lásd a T-115/09. és T-116/09. sz., *Electrolux AB és Whirlpool Europe BV kontra Bizottság* egyesített ügyeket.

⁽¹⁰⁸⁾ Lásd a C-110/03. sz., *Belgium kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 71. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

- (215) A Bizottság megjegyzi azt is, hogy a francia és a spanyol ügy jogi háttere és eljárási előzményei különböznek, és a Bizottság éppen az ügy sajátos eljárási előzményei miatt tekintett el a *GIE Fiscaux* ügyben hozott 2006. évi határozatában a visszafizetés elrendelésétől a vizsgált időszak egy részét illetően. Közelebbről, Franciaország hivatalosan nem jelentette be a rendszert a Bizottságnak, de annak végrehajtása előtt tájékoztatta a Bizottságot. A Bizottság azt az észrevételt is teszi, hogy amikor a *GIE Fiscaux* tekintetében megindította a hivatalos vizsgálati eljárást, hasonló ügyben még korábban nem hozott határozatot. Ezzel szemben, amikor megindította a hivatalos vizsgálati eljárást a spanyol adólízingrendszer tekintetében, a Bizottság már megállapította egy hasonló rendszerről – éppen a francia *GIE Fiscaux*-ról –, hogy állami támogatási program. Mivel a *GIE Fiscaux* jogi és tényállási háttere eltér a spanyol adólízingrendszerétől, a Bizottság úgy véli, az eltérő bánásmód indokolható. Ugyanakkor, amint a Bizottság az alábbi 5.6.3. szakaszban kifejti, a jogbiztonság elvével kapcsolatos okok arra indították a Bizottságot, hogy a francia *GIE Fiscaux* ügyben hozott határozat közzétételének napjáig ne rendeljen el visszafizetést ebben az ügyben.
- (216) A Bizottság továbbá úgy véli, hogy a fenti (92) preambulumbekzdésben említett esetekben a jogos bizalom elvének hasonló esetekre történő alkalmazását az egyes ügyekre jellemző sajátos körülmények indokolták. A spanyol üzleti és cégérték-ügyben egy európai parlamenti képviselőnek adott válasz egyértelműen általános intézkedésnek minősítette a programot. A koordinációs központok és a multinacionális vállalatok csoporton belüli tevékenységei⁽¹⁰⁹⁾ tekintetében a Bizottság azt állapította meg, hogy a jogos bizalom nem csak a belga koordinációs központok 1984 és 1987 közötti általános intézkedéskénti előzetes engedélyezésén, hanem a Bizottságnak egy parlamenti kérdésre adott válaszában⁽¹¹⁰⁾ is alapult. Ebben a Bizottság azt állította, hogy adóintézkedések széles köre – „a multinacionális csoportok európai székhelyeinek adóztatására vonatkozó, a kettős adóztatás elkerülését célzó szabályok” – nem tartoznak az állami támogatási szabályok hatálya alá. Ezenfelül mindezen programokat a parlamenti kérdésre adott választ követően hajtották végre. A gibraltári kötelezett társaságok ügyében a jogos bizalom azon a tényen alapult, hogy az intézkedést ugyanazon tagállam másik intézkedésének mintájára alakították ki, ez volt a mentesített társaságokra irányuló program, amely létező támogatásnak minősült. Ugyanígy az Orkney- és a Shetland-intézkedések is egymás mintájára készültek.
- (217) A spanyol adólízingrendszer tekintetében a Bizottság tehát úgy véli, hogy az egyenlő bánásmód általános elve teljesül, amennyiben a rendszer sajátos körülményeit figyelembe véve a bizalomvédelem elvét és a jogbiztonság elvét (lásd az alábbi 5.6.2. és 5.6.3. szakaszt) tiszteletben tartják.

5.6.2. Jogos bizalom

- (218) A jogos bizalom a Bizottság olyan fellépéséből ered, amelyben pontos, feltétlen és egybehangzó ígéretet tett⁽¹¹¹⁾, amely ígéret jellegénél fogva – indokolt⁽¹¹²⁾ – reményeket kelthet a hatóságokban vagy a program kedvezményezettjeiben aziránt, hogy a program jogszerű volt⁽¹¹³⁾. Az ítélezési gyakorlat értelmében a jogos bizalom nem ismerhető el elvben, ha elmarad a megfelelő bejelentés⁽¹¹⁴⁾,⁽¹¹⁵⁾, kivéve rendkívüli körülmények esetén⁽¹¹⁶⁾.

⁽¹⁰⁹⁾ Koordinációs központok (DE), koordinációs központok és pénzügyi vállalatok (LU), vizcayai koordinációs központok (ES), székhelyek és nemzetközi pénztári szövetségek (FR), külföldi jövedelem (IE), nemzetközi finanszírozási tevékenységek (NL).

⁽¹¹⁰⁾ Az 1990. július 12-i válasz a G. de VRIES által a Bizottságnak feltett, írásbeli választ igénylő 1735/90. sz. kérdésre (HL C 63., 1991.3.11., 37. o.).

⁽¹¹¹⁾ A C-167/06 P. sz., *Kominou és társai kontra Bizottság* ügyben 2007. október 25-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-141. o.) 63. pontja és a C-537/08 P. sz., *Kahla Thüringen Porzellan kontra Bizottság* ügyben 2010. december 16-án hozott ítélet (EBHT 2010., 12917. o.) 63. pontja.

⁽¹¹²⁾ A C-182/03. sz. és a C-217/03. sz., *Belgium és Forum 187 kontra Bizottság* egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-5479. o.) 147. pontja; a C-167/06 P. sz., *Kominou és társai kontra Bizottság* ügyben 2007. október 25-én hozott ítélet (EBHT 2007., I-141. o.) 63. pontja, a T-107/02. sz., *GE Betz kontra OHIM – Atofina Chemicals (BIOMATE)* ügyben 2004. június 30-án hozott ítélet (EBHT 2004., II-1845. o.) 80. pontja és a hivatkozott ítélezési gyakorlat.

⁽¹¹³⁾ A C-289/81. sz., *Mavridis kontra Parlament* ügyben 1983. május 19-én hozott ítélet (EBHT 1983., 1731. o.); a T-290/97. sz. *Mehibas Dordtselaan BV kontra Bizottság* ügyben 2000. január 18-án hozott ítélet (EBHT 2000., II-15. o.) 59. pontja. Lásd még a 265/85. sz. ügyben 1987. március 11-én hozott ítélet (EBHT 1987., 1155. o.) 44. pontját és a C-152/88. sz., *Sofrimport kontra Bizottság* ügyben 1990. június 26-án hozott ítélet (EBHT 1990., I-153. o.) 26. pontját.

⁽¹¹⁴⁾ Az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének értelmében a tagállamoknak be kell jelenteniük az új támogatási intézkedéseket a Bizottságnak, és az intézkedés végrehajtása előtt meg kell várniuk annak jóváhagyását. Az eljárási szabályzat II. fejezete (HL L 83., 1999.3.27.) részletes szabályokat állapít meg a 107. cikk bejelentett támogatásra történő alkalmazásáról.

⁽¹¹⁵⁾ Lásd a C-183/02 P. sz. és C-187/02 P. sz., *Demasa és Territorio Histórico de Álava kontra Bizottság* egyesített ügyekben 2004. november 11-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-10609. o.) 44–45. és 52. pontját.

⁽¹¹⁶⁾ Lásd a T-427/04. és T-17/05. sz., *Franciaország és France Télécom kontra Bizottság* egyesített ügyekben 2009. november 30-án hozott ítélet (EBHT 2009., II-4315. o.) 263. pontját.

5.6.2.1. A Bizottság 2001. évi határozata a Brittany Ferries (BAI) ügyben

- (219) A Bizottság megjegyzi, hogy Spanyolország elmulasztotta az adólízingrendszer bejelentését a Bizottságnak, és a 2001. évi határozatában tett állítás egy másik rendszerre, a *GIE Fiscaux* határozatban értékelt rendszer elődjére vonatkozott, és kifejezett hivatkozást tartalmazott egy másik tagállam jogrendszerére. A Bizottság ezért úgy véli, hogy ez az állítás nem jelent rendkívüli körülményeket és nem elegendő a Spanyolország és az adólízingügyletekben részt vevő harmadik fél üzemeltetők részéről fennálló jogos bizalom elismeréséhez. Ez a következtetés összhangban van a *GIE Fiscaux* ügyben 2006-ban hozott bizottsági határozatban elfogadott megközelítéssel, amikor a Bizottság nem tárt fel a jogos bizalom meglétét igazoló egyetlen bizonyítékot sem ⁽¹¹⁷⁾.

5.6.2.2. Az intézkedéstervezetek közzététele a Spanyol Parlament Hivatalos Közlönyében

- (220) Az intézkedéstervezetek egy tagállam parlamentjének hivatalos közlönyében való közzétételével nem teljesül a hivatalos bejelentés követelménye és a Szerződés e rendelkezésében előírt felfüggesztés. A Bizottság megjegyzi, hogy az előrehozott értékcsökkenési leírásról szóló intézkedést a 659/1999/EK rendelet kihirdetését követően 21 hónappal hajtották végre előzetes bejelentés nélkül, a hajóúrtartalomadó-rendszerrel együtt, amelyet a Szerződés és a fent említett rendelet rendelkezéseivel összhangban megfelelően bejelentettek, és amelyet a Bizottság engedélyezett.

5.6.2.3. A spanyol adólízingrendszerrel kapcsolatos 2001. évi tájékoztatáskérés

- (221) A Bizottság úgy véli, hogy ez a levél nem kelthetett semmilyen indokolt reményt az adólízingrendszerrel vagy az adólízingügyletekben érintett egyedi intézkedésekkel kapcsolatban.
- (222) A 659/1999/EK rendelet 10. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban a Bizottság elemezte az állítólagos jogellenes támogatást érintően a birtokában lévő információt, és 2001. december 21-én tájékoztatást kért a tagállamtól. Először is a Bizottság megjegyzi, hogy a tájékoztatáskérés nem nyilvános irat. Másodszor, a PYMAR állításaival ellentétben ez a kérelem arra utal, hogy a Bizottság nem rendelkezett az állítólagos jogellenes támogatás azonosításához és értékeléséhez szükséges információval. Így, még akkor is, ha ezt a dokumentumot nyilvánosságra hozták, nem kelthetett jogos bizalmat aziránt, hogy a rendszer nem minősül támogatásnak. Harmadszor, ami a legfontosabb, hogy a 2002. január 28-i és 2002. május 28-i levélben a spanyol hatóságok kategorikusan tagadták, hogy bármilyen, a hajóbeszerzést támogató adóintézkedés hatályban lenne a 2000. december 31-ét követően aláírt szerződések tekintetében.

5.6.2.4. A holland bejelentésről szóló 2004. évi határozat ⁽¹¹⁸⁾

- (223) A Bizottság úgy véli, hogy a 2004. évi határozat nem kelthetett indokolt reményeket az adólízingrendszer vagy az adólízingügyletekben érintett egyedi intézkedésekkel kapcsolatban a következő okokból:
- (224) Először is, a bizottsági vizsgálat tárgya ebben az esetben nem spanyol intézkedés volt, hanem a holland kormány által bejelentett program, amelynek célja holland hajógyárak kompenzációja vagy olyan ajánlatok megtételének elősegítése volt, amelyek felveszik a versenyt a spanyol hajógyárak által 2000-ben tett ajánlatokkal ⁽¹¹⁹⁾, amely hajógyárak állítólag Spanyolország által nyújtott állami támogatásban részesültek hat konkrét hajógyártási szerződés tekintetében. Ebből következően a 2004. évi bizottsági határozat célja egy Hollandia által bejelentett támogatás értékelése, nem pedig egy Spanyolország által állítólagosan odaítélt támogatás értékelése volt.
- (225) Másodszor, a Hollandia által kiegyenlíteni kívánt spanyol intézkedés nem az adólízingrendszer volt, sem annak elemei. Amint az az említett ügyben a hivatalos vizsgálat megindításáról szóló 2003. évi határozatban is szerepel, a holland hatóságok egyértelműen a spanyol 442/94. sz. királyi rendelet szerint a hajótulajdonosoknak hitelkamat-támogatás formájában nyújtott állítólagos támogatásra hivatkoztak ⁽¹²⁰⁾. Ezenfelül a Bizottság megjegyzi, hogy

⁽¹¹⁷⁾ Lásd az említett határozat (187) preambulumbekzdését.

⁽¹¹⁸⁾ A Bizottság 2004. június 30-i határozata azon állami támogatásról, amelyet Hollandia négy hajógyárnak kíván nyújtani hat hajóépítési megrendeléshez.

⁽¹¹⁹⁾ Lásd a 2003. november 11-i bizottsági határozat (9) preambulumbekzdésében szereplő 2. táblázatot, HL C 11., 2004.1.15., 7. o.

⁽¹²⁰⁾ Lásd a 2003. november 11-i bizottsági határozat (8) preambulumbekzdését: „A bejelentett támogatás célja a Spanyolország által nyújtott állítólagos kamattámogatás kiegyenlítése. Hollandia azt állítja, hogy [...] a spanyol hajógyárak által ajánlott árak tartalmazzák a spanyol hatóságok által a spanyol 442/94. sz. királyi rendelet alapján exportfinanszírozáshoz nyújtott kamattámogatást.”

mind a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírása, mind a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszer 2002. január 1-jén lépett hatályba. Ezen intézkedések tervezetét csak a Spanyol Parlament Hivatalos Közlönyében tették közzé 2001. október 10-én. Ezeket tehát nem lehetett volna hajógyártási szerződéses finanszírozására használni 2000-ben.

- (226) Harmadszor, még ha a gazdasági szereplők úgy is vélték, hogy a kiegyenlíteni kívánt spanyol intézkedés az adólízingrendszer volt – ugyan nem ez a helyzet – a 2004. évi határozatban szereplő állítások nem kelthettek jogos bizalmat. A Bizottság ugyanis azt állította, hogy nincs „elegendő bizonyítéka az állítólagos spanyol támogatás” tekintetében, mivel Spanyolország arra utalt, hogy a 442/94. sz. királyi rendelet szerinti támogatás 2000. december 31. után nem áll majd rendelkezésre. Ezt követően a támogatást a hajógyártási rendelet⁽¹²¹⁾ szerint nem lehet engedélyezni. A Bizottság vizsgálatának tárgya ugyanakkor a holland kiegyenlítő támogatás volt, nem az állítólagos spanyol támogatás, és az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtett fő kétyelje azt a lehetőséget érintette, hogy a hajógyártáshoz nyújtott állami támogatás keretszabálya⁽¹²²⁾ szerint kiegyenlíthető-e a támogatás – ha az bizonyítást nyer –, ha azt egy másik tagállam nyújtja és nem egy nem uniós tagállam.
- (227) A Bizottság által kifejezett kétyeltek között az állítólagos támogatással kapcsolatos bizonyítékok hiánya másodlagos érv volt. Miután tájékoztatást kért Spanyolországtól a Hollandia által átadott információ alapján, a Bizottság csak azt regisztrálhatta, hogy Spanyolország tagadta (a 442/94. sz. királyi rendelet értelmében vett) támogatásnyújtást⁽¹²³⁾, és azt állapította meg, hogy Hollandia nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot abban a tekintetben, hogy van-e kiegyenlíthető spanyol támogatás. Az állami támogatásra vonatkozó bizonyíték hiánya nem jelenti a (bármely) spanyol intézkedésben foglalt állami támogatás meg nem létének bizonyítottságát. Ellenkezőleg, a Bizottság már az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtette, hogy „nem tudta megállapítani, hogy Spanyolország jogellenesen nyújtotta-e az állítólagos támogatást, de továbbra is felügyeli az uniós hajógyártási piacot és a potenciális állami támogatási jogsértéseket⁽¹²⁴⁾.” Amennyiben jóhiszeműen úgy vélték, hogy a Hollandia által kiegyenlíteni kívánt támogatás a spanyol adólízingrendszer, az adólízingrendszer tényleges vagy potenciális kedvezményezettjei számára riasztó kellett volna legyen az a tény, hogy Spanyolország ahelyett, hogy a támogatás összeegyeztethetősége mellett érvelt volna, tagadta annak létezését.

5.6.2.5. A francia GIE Fiscaux ügyben 2006-ban hozott határozat

- (228) A Bizottság úgy véli, hogy sem a francia GIE Fiscaux ügyben 2004-ben hozott, az eljárás megindításáról szóló határozata, sem a 2006. évi végleges határozata, amelyben azt állapította meg, hogy a program részben összeegyeztethetetlen támogatás, nem kelthetett jogos bizalmat, amint azzal a PYMAR érvel.
- (229) A támogatási intézkedéseket ugyanis be kell jelenteni a Bizottságnak. Bejelentés hiányában a tagállamok és a gazdasági szereplők csak rendkívüli körülmények között várhatják jogosan, hogy az intézkedés nem minősül támogatásnak. Ugyanakkor, ha a bejelentési és jóváhagyási eljárást nem követik, jogosan nem várható, hogy az állami támogatásnak minősülő intézkedés összeegyeztethető a belső piaccal.
- (230) Ellenkezőleg, a francia GIE Fiscaux ügyben 2006. december 20-án hozott határozatban a Bizottság egyértelműen kifejtette, hogy álláspontja szerint a francia adólízingrendszer állami támogatást nyújt. Az a tény, hogy a spanyol adólízingrendszer a francia rendszerhez hasonló adólízingrendszer, arra kellett volna figyelmeztessen Spanyolországot és a kedvezményezetteket, hogy az valószínűleg állami támogatásnak minősülhet. Eppen ezért bármilyen jogos bizalom, amely a francia rendszerrel szemben a határozat 2007. április 30-i, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét megelőzően létezhetett, attól az időponttól megszűnt jogosnak lenni.
- (231) Ugyanígy a pusztán tény, hogy az összeegyeztethetetlen támogatást nem fizették vissza a francia ügyben, nem elég ahhoz, hogy jogos bizalmat keltsen az iránt, hogy a spanyol ügyben esetlegesen azonosított összeegyeztethetetlen támogatást nem kell visszafizetni. Ugyanis, ha a Bizottságnak lett volna bármilyen oka arra, hogy mellőzze a tagállam általi visszafizetést, ezeket az ügy sajátos körülményeiből kellett volna kiolvasni.

⁽¹²¹⁾ HL L 202., 1998.7.18., 1. o.

⁽¹²²⁾ HL C 317., 2003.12.30., 11. o.

⁽¹²³⁾ Lásd a fent említett 2004. június 30-i végleges határozat (24) preambulumbekzdését: „Az állami támogatásokra vonatkozó eljárásokban a Bizottságnak végső soron annak a tagállamnak a nyilatkozatára kell támaszkodnia, amely a támogatást nyújtotta, vagy nyújtotta volna.”

⁽¹²⁴⁾ Lásd a fent említett 2003. november 11-i bizottsági határozat (14) preambulumbekzdését.

5.6.2.6. Kroes biztos 2009. évi levele

- (232) A Bizottság úgy véli, hogy Kroes biztos levele nem kelthetett indokolt reményeket az adólízingrendszerrel vagy az adólízingügyletekben érintett egyedi intézkedésekkel kapcsolatban a következő okokból:
- (233) Először is, ez a levél nem a Bizottság, azaz a biztosok testületének álláspontját képviselő hivatalos aktus, mint amilyen egy hivatalos bizottsági határozat vagy egy parlamenti kérdésre adott válasz lenne. Egyoldalas levelében Kroes biztos a norvég kereskedelmi és ipari miniszter, Sylvia Brustad egyoldalas levelére válaszolt, kétoldali levélváltás keretében. A levél tartalmát a Bizottság nem hozta nyilvánosságra.
- (234) A Bizottság megjegyzi, hogy a norvég hajótulajdonosnak a fenti (105) preambulumbekzdésben említett levelét egyetlen spanyol hajógyárnak címezték, amellyel a norvég hajótulajdonos üzleti kapcsolatban áll, és a 2012-es bizonyíték egy kormányzati szervtől, a Gerencia del Sector Navaltól származik. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy sem a spanyol hatóságok, amelyek tudtak a folyamatban lévő vizsgálatról, sem az adólízingügyleteket fontolgató gazdasági szereplők nem kérték a Bizottságot, hogy pontosítsa a Kroes biztos levelében ismertetett álláspontot.
- (235) Másodszor, ami még fontosabb, hogy ugyan a levelet 2009-ben nyilvánosságra hozták, az nem tartalmazott pontos, feltétlen és egybehangzó biztosítékot abban a tekintetben, hogy az adólízingrendszer jogszerű volt. Kroes biztos válasza ugyanis a különböző EGT-országokban letelepedett hajógyárak közötti állítólagos megkülönböztetésre összpontosított. A levél következtetése, amely szerint „jelenleg” nem terveznek további lépéseket, egyértelműen egy olyan nyilatkozat akkori közzétételével függött össze, amelyben kifejtették, hogy az adólízingrendszer felhasználható más európai országokban gyártott hajók vásárlásához is, ami közvetlenül a Sylvia Brustad által említett problémás kérdésekre válaszolt. A levél egyébiránt egyáltalán nem említette a gazdasági egyesületek vagy befektetőik szintjén meglévő támogatást, még kevésbé ismertetett bármilyen álláspontot azt érintően. Ami a hajózási társaságokat, a hajógyárakat és a közvetítőket illeti, a Bizottság úgy véli, hogy ezek nem a támogatás kedvezményezettjei, így a jogos bizalom kérdése nem merül fel.
- (236) A Bizottság tehát úgy véli, hogy a levél semmi esetre sem tartalmazott olyan pontos, feltétlen és egybehangzó biztosítékot, amely jogos bizalmat kelthetett aziránt, hogy a rendszer nem tartalmaz a gazdasági egyesületeket vagy befektetőiket előnyben részesítő állami támogatást.
- (237) Minthogy a Bizottság a levél alapján nem tárta fel a jogos bizalom meglétét, ezért az a kérdés sem releváns, hogy ez a jogos bizalom a levelet megelőző időszakokra is kiterjed-e.

5.6.2.7. Körültekintő gazdasági szereplő nem láthatta volna előre az állami támogatást több intézkedés kombinációjában

- (238) Minthogy az egyedi intézkedések (a lízingelt eszközök gyorsított értékcsökkenési leírását kivéve) állami támogatásnak minősülnek, az a tény, hogy a gazdasági szereplők nem láthatták előre, hogy ezek kombinációja szintén állami támogatásnak minősülhet, nem releváns, és nem igazolja a jogos bizalom meglétét, vagy az uniós jog bármely más alapvető elvének megsértését.
- (239) Ezzel szemben, az adólízingügyletekben részt vevő gazdasági szereplők közül több harmadik fél érvelt azzal, hogy a francia *GIE Fiscaux* ügyben hozott 2006. évi határozat jogos bizalmat keltett bennük, mivel az intézkedés nagyon hasonló volt a spanyol adólízingrendszerhez. Az a tény, hogy a francia intézkedés valamennyi jellemzőjét egyetlen jogi rendelkezésbe foglalták, szükségképpen átfogó értékelést von maga után. Ebben a tekintetben az a tény, hogy az adólízingrendszer különböző elemeit különböző intézkedésekre foglalták – amelyek ténylegesen összefüggtek, és amelyeket egyszerre alkalmazták –, hogy hasonló hatást érjenek el, nem igényel eltérő megközelítést és nem zárja ki az átfogó értékelést.

- (240) A Bizottság mindenestre úgy véli, hogy mind a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírása, mind a tőkenyerességek RIS 50. cikkének (3) bekezdéséből következő, a hajóúrtartalomadó-rendszerben megvalósított adómentessége állami támogatásnak minősül az egyes esetekben. E rendelkezések bejelentésének hiányában a gazdasági szereplőknek csak aziránt lehetett jogos bizalmuk, hogy ezek az intézkedések rendkívüli körülmények között jogszerűek voltak, de e körülmények nem nyertek bizonyítást.

5.6.2.8. *Az értékcsökkenési módszereket érintően a vállalkozások közvetlen adóztatásáról szóló bizottsági közleményben foglalt állítások* ⁽¹²⁵⁾

- (241) A Bizottság megjegyzi, hogy a közlemény szövegezése nem adhat alapot a gazdasági szereplők az iránti jogos bizalmára, hogy az adólízingrendszer jogszerű volt. Először is, a hivatkozott rendelkezések csak az értékcsökkenési módszerekről szólnak, így a jogos bizalom, ha ugyan lehet ilyen, kizárólag a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírása tekintetében állhat fenn.
- (242) Másodszor, a közleményt nem lehet oly módon értelmezni, hogy az értékcsökkenési leírással összefüggő bármely intézkedés kikerüljön az állami támogatási szabályok hatálya alól. A közlemény 13. pontja kimondja ugyanis, hogy az értékcsökkenés leírására vonatkozó szabályok és a veszteségátviteli szabályok nem minősülnek állami támogatásnak, feltéve, hogy különbség nélkül mindegyik vállalkozásra és mindegyik áru termelésére alkalmazni kell azokat. Az adólízingrendszer nem alkalmazandó minden vállalkozásra vagy mindegyik áru termelésére.
- (243) Ráadásul ugyanezen közlemény 22. pontja kifejti azt is, hogy az adóhivatal mérlegelési jogkörének terjedelme és a taktikázás lehetősége megerősíti azt a feltételezést, hogy állami támogatásról van szó. Amint az a fenti 2.2.2. szakaszban kifejtésre került, az előrehozott értékcsökkenési leírás alkalmazása feltételekhez – amelyek megszüvegezését értelmezni kell – és az adóhivatal előzetes engedélyéhez kötött. Az engedély megadása előtt az adóhivatal további dokumentumokat kérhet a kérelmezőtől, illetve tájékoztatást más hatóságoktól. Az a tény, hogy minden, a Bizottság rendelkezésére álló kérelmezési aktához csatoltak további dokumentumokat, azt sugallja, hogy ez kimondottan vagy hallgatólagosan az adóhivatal kérése, illetve, hogy a kérelmezők tudták, hogy ezekre az engedélyhez szükség van. Ebből következően az adóhivatal széleskörű mérlegelési jogkörrel rendelkezik ezen intézkedés alkalmazása tekintetében.
- (244) Ebből következően, tekintettel a rendszer jellemzőire, a közlemény szövege nem ad okot bizonytalanságra, sem jogos bizalomra az előrehozott értékcsökkenési leírás támogatási jellegét illetően.

5.6.2.9. *A személyzet nélküli hajóbérlétekből származó jövedelem jogosultsága a hajóúrtartalomadó-rendszerre való áttérésre*

- (245) A Bizottság által a 2002. február 27-i C(2002) 582 végleges határozatban megadott engedély „a spanyol jog szerint bejegyzett tengerhajózási társaságok”-ra hivatkozik, „amelyek tevékenysége kiterjed saját tulajdonú vagy bérhajók üzemeltetésére”. A Bizottság ugyanakkor úgy véli, ez a mondat nem teremthet semmilyen jogos bizalmat aziránt, hogy az olyan jogalanyok, amelyek tevékenysége kizárólag egyetlen hajó személyzet nélküli bérbeadásában áll, jogosultak lennének a hajóúrtartalomadó-rendszerre. Amint az a fenti (179) és (180) preambulumbekzdésben ugyanis kifejtésre került, a 2002. határozatból egyértelműen kiderül, hogy a hajóúrtartalomadó-rendszert kizárólag a támogatható hajókra és tengeri szállítási tevékenységekre tekintettel lehet alkalmazni.

5.6.3. **Jogbiztonság**

- (246) A jogbiztonság az európai jog alapvető követelménye, amelynek célja a közösségi jog által szabályozott jogi helyzetek és jogviszonyok előreláthatóságának garantálása. Az ítélezési gyakorlat értelmében a jogbiztonság követelménye megakadályozza, hogy a Bizottság határozatlan időre elhalassza hatáskörének gyakorlását, és nem feltételezi az érintett intézmény általi cselekvést ⁽¹²⁶⁾. Ugyanakkor ezidáig két kumulatív feltétel volt szükséges ezen elv megsértéséhez:

— az intézkedés szabályszerűségét érintően bizonytalan helyzetet teremtő tényezők összességnek megléte,

— a cselekvés tartós hiánya a Bizottság részéről annak ellenére, hogy tudatában van a támogatásnak.

⁽¹²⁵⁾ Lásd az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló bizottsági közleményt, HL C 384., 1998.12.10., 3. o.

⁽¹²⁶⁾ Lásd a C-74/00 P. és C-75/00 P. sz., *Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság* egyesített ügyekben 2002. szeptember 24-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-7869. o.) 140. pontját.

- (247) A francia *GIE Fiscaux* ügyben hozott határozat és a *Salzgitter*-ügyben hozott ítélet⁽¹²⁷⁾ a két olyan egyedüli alkalom, amikor a Bizottság, illetve a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a jogbiztonság elvének megsértése még akkor is okot adhat a visszafizettetés mellőzésére, ha nem merül fel jogos bizalom. Ugyanakkor a *Salzgitter*-ügyben hozott ítéletet a Bíróság éppen a jogbiztonság elvének az ügyre történő alkalmazására tekintettel semmisítette meg⁽¹²⁸⁾.

5.6.3.1. Az intézkedés szabályszerűségét érintően bizonytalan helyzetet teremtő tényezők

- (248) A spanyol adólízingrendszer és a francia *GIE Fiscaux* ügy számos fontos jellemzője megegyezik, és nagyon hasonlóak a hatásai (lásd az Egyenlő bánásmód című 5.6.1. szakaszt). Mindkettőt hosszú lejáratú befektetési eszközök finanszírozására használják. Szereplők adózási szempontból átlátható gazdasági egyesülések, amelyek amortizálják eszközeiket, és az eszközeik feletti tulajdonjogot valamilyen lízingszerződés keretében a végfelhasználóra ruházzák. Az értékcsökkenési leírás mindkét esetben előrehozott vagy gyorsított, és a gazdasági egyesülés által szerzett tőkenyeresség adómentes. Az előrehozott vagy gyorsított értékcsökkenési leírásból és a tőkenyeresség mentesítéséből eredő gazdasági előnyt mindkét esetben megosztják a gazdasági egyesülés befektetői és az eszköz végfelhasználója között (az árengedmény következtében), jóllehet fontos különbségek vannak az állami beavatkozás között e tekintetben.
- (249) Az adólízingrendszer részét képező fő intézkedéseket 2002⁽¹²⁹⁾ és 2003 között hajtották végre, tehát még azelőtt, hogy a Bizottság határozatában kimondta volna, a francia rendszer állami támogatásnak minősül.
- (250) A spanyol adólízingrendszer és a *GIE Fiscaux* közötti hasonlóságra tekintettel ezért lehetséges, amint azzal a spanyol hatóságok és egyes harmadik felek érveltek, hogy a jogbiztonság védelme érdekében a francia rendszer tekintetében felhozott események is bizonytalan helyzetet teremtettek a spanyol adólízingrendszer szabályszerűségét illetően.
- (251) Ezen a ponton a Bizottság azt állapítja meg, hogy ezt a bizonytalan helyzetet valóban előidézhette a Bizottságnak a *Brittany Ferries* ügyben 2001-ben hozott határozatában⁽¹³⁰⁾ foglalt állítása, amennyiben egyes adókedvezményeket általános intézkedésnek minősített. Amint az a *GIE Fiscaux* ügyben hozott határozat (192) preambulumbekzdésében szerepel, ez az állítás nem pontosította, hogy a *GIE Fiscaux* rendszer elődjére vonatkozott, ami félrevezethette az adott rendszer és egy hasonló rendszer, például a spanyol adólízingrendszer kedvezményezettjeit.
- (252) Ami a Spanyolország és más harmadik felek által felhozott tényeket illeti, a Bizottság vizsgálta, hogy a jogos bizalom meglétének alátámasztása érdekében hivatkozott tényezők (lásd az 5.6.1. szakaszt) bizonytalan helyzetet teremthettek-e.
- (253) Először is, a tagállamok a Szerződés értelmében kötelesek a Bizottságnak bejelenteni az új támogatás odaítélésével kapcsolatos terveiket. Az intézkedéstervezeteknek a Spanyol Parlament Hivatalos Közlönyében való közzététele nem minősül a Bizottsághoz címzett bejelentésnek, és a Bizottság elmaradt reakciója nem járulhatott hozzá a bizonytalan helyzet kialakulásához.
- (254) Másodszor, az adólízing-intézkedéssel kapcsolatos 2001-es tájékoztatáskérés is azt mutatja, hogy a Bizottság reagált a panaszos támogatással kapcsolatos állításaira. Ezt a kérést Spanyolországhoz intézték, és válaszában Spanyolország határozottan tagadta ilyen intézkedések meglétét. A kérelmet a Bizottság nem hozta nyilvánosságra, de ha bármilyen okból az adólízingrendszer jövőbeni kedvezményezettjei történetesen tudomást szereztek e tájékoztatáskérésről, amikor be kívántak lépni a rendszerbe, az intő jel kellett volna legyen abban a tekintetben, hogy a Bizottsághoz panasz érkezett, amely szerint a rendszer intézkedései állami támogatásnak minősülhetnek. A tájékoztatáskérés arra is utal, hogy a Bizottságnak nem volt kellő ismerete az intézkedésről annak értékeléséhez, és nem vezethetett arra a következtetésre, hogy a Bizottság az intézkedést jóváhagyta. Ráadásul, minthogy ezt a kérést az adólízingrendszert alkotó intézkedések hatálybalépése előtt küldték meg, Spanyolország a rendszer minden elemét bejelentette volna a jogbiztonság elérése érdekében. Ennek elmaradása esetén a kedvezményezetteknek kellett volna tájékoztatást kérniük Spanyolországtól – vagy a Bizottságtól – a rendszer bejelentésével vagy annak Bizottság általi jóváhagyásával kapcsolatosan. Következésképpen sem Spanyolország, sem a gazdasági szereplők

⁽¹²⁷⁾ Lásd a T-308/00. sz. *Salzgitter kontra Bizottság* ügyben 2004. július 1-jén hozott ítéletet (EBHT 2004., II-1933. o.).

⁽¹²⁸⁾ A C-408/04 P. sz., *Bizottság kontra Salzgitter* ügyben 2008. április 22-én hozott ítélet (EBHT 2008., I-2767. o.).

⁽¹²⁹⁾ A gyakorlatban az első adólízingügyletekben 2002 júliusától kezdve állapodtak meg.

⁽¹³⁰⁾ HL L 12., 2002.1.15., 33. o.

nem érvelhetnének azzal, hogy ez a tájékoztatáskérés vagy – az adott választ tekintve – a Bizottság további lépéseinek elmaradása hozzájárulhatott a bizonytalan helyzet kialakulásához.

- (255) Harmadszor, ami a holland kiegyenlítő intézkedéssel kapcsolatos 2004. évi határozatot illeti, a Bizottság rámutat arra, hogy az adólízingrendszerrel különböző intézkedésért nyújtott kompenzáció nem teremthetett bizonytalan helyzetet az adólízingrendszer tekintetében. Az a tény, hogy az állítólagos spanyol támogatást a nyilvános dokumentumok közül csak a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat holland változatában írták le pontosan, nem elegendő azon következtetés levonásához, hogy az olvasók azt feltételezheték, az adólízingrendszerről van szó. A spanyol határozat fordítása vagy a Bizottság megkeresése ugyanis könnyen tisztázhatta volna, hogy az állítólagos spanyol támogatás a 442/1994. sz. királyi rendelet alapján nyújtott kamattámogatásokra vonatkozott. A Bizottság ráadásul mindössze megemlítette a tényt, hogy Spanyolország tagadta az állítólagos spanyol támogatás meglétét, és hogy Hollandia nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot. Amint az az említett határozatban szerepel, a Bizottság csak a tagállamokra támaszkodhat, és nem vonható felelősségre a további lépéseinek elmaradása által esetlegesen okozott bizonytalanság miatt, ha egyáltalán van ilyen. A Bizottság ezért azt állapítja meg, hogy a 2004. évi határozat nem járulhatott hozzá az adólízingrendszer jogszerűségével kapcsolatos bizonytalan helyzet kialakulásához.
- (256) Negyedszer, a Bizottság úgy véli, hogy az adólízingrendszer jogszerűségével kapcsolatos, a Brittany Ferries ügyben 2001-ben hozott bizottsági határozatban szereplő állítás eredményeként előállt bizonytalan helyzet megszűnt a GIE Fiscaux ügyben hozott határozat közzétételének napján. Az a határozat egyértelművé tette, hogy a Bizottság állami támogatásnak tekintette a francia adólízingrendszert, és ez rá kellett volna ébressze Spanyolországot és a spanyol adólízingrendszer kedvezményezettjeit arra, hogy ez a rendszer is állami támogatásnak minősülhet. Ennek eredményeként ez nem teremthetett e tekintetben bizonytalan helyzetet, és nem járulhatott hozzá annak kialakulásához.
- (257) Ötödször, a fenti 5.6.2.6. szakaszban kifejtett okokból a Bizottság úgy véli, hogy Kroes biztos 2009-ben küldött levele sem teremtett bizonytalan helyzetet, sem nem járult ahhoz hozzá.

5.6.3.2. A panasz és az eljárás megindítása között eltelt idő

- (258) A Bizottság úgy véli, hogy az adólízingrendszer kivizsgálásával töltött, a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása előtt eltelt időt 2006-tól kell számítani, amikor a Bizottsághoz panaszok érkeztek az európai hajógyáraktól. A fent kifejtett okokból ugyanis sem az intézkedéstervezet Spanyol Hivatalos Közlönyben való közzététele, sem a Bizottság által 2001-ben megismert és Spanyolország által 2002-ben kifejezetten tagadott állítások nem támasztják alá azt az álláspontot, amely szerint a Bizottság jogellenesen késleltette vizsgálati hatáskörének gyakorlását. Ezt a véleményt nem támasztja alá a C-66/2003. számú ügyben 2004-ben hozott végleges határozat sem, amely egy másik állítólagos állami támogatási intézkedés kiegyenlítésével foglalkozott.
- (259) Az első panasz 2006-os beérkezése és a hivatalos vizsgálati eljárás 2011-ben történő megindítása között eltelt idő nem tűnik túlzottnak, tekintettel a számos érintett adóintézkedésre, az adólízingügyletek összetettségére és az e lízingügyletek átláthatóságának hiányára. A Bizottság ráadásul nyolc hivatalos tájékoztatáskérést is küldött 2006 szeptembere és 2010 májusa között⁽¹³¹⁾, továbbá rendszeresen felvette a kapcsolatot a spanyol hatóságokkal.
- (260) Ráadásul a rendszer értékelése szempontjából kiemelt tényezőt – mégpedig a rendszer működését és hatásait bemutató, adószakértők által készített átfogó tanulmányt – tartalmazó új panasz csak 2010 októberében érkezett be a Bizottsághoz. Ebből következően az adólízingrendszer vizsgálatával eltöltött idő alapján nem lehet a jogbiztonságra hivatkozni.
- (261) Tekintettel a szóban forgó intézkedések összetettségére, a Bizottság nem zárja ki, hogy a Brittany Ferries ügyben hozott 2001. évi határozat jogilag bizonytalan helyzetet teremtett a spanyol adólízingrendszer támogatásának minősítését illetően, amint azt Spanyolország és a kedvezményezettek állítják. Ez a helyzet azonban csak a francia

⁽¹³¹⁾ Nyolc tájékoztatáskérést küldtek Spanyolországban az alábbi időpontokban: 2006.9.15., 2007.1.30., 2007.11.6., 2008.2.5., 2008.3.3., 2008.9.23., 2010.1.11., 2010.5.12.

GIE Fiscaux ügyben hozott bizottsági határozat Hivatalos Lapban való, 2007. április 30-i közzétételéig állt fenn, amikor is a Bizottság megállapította, hogy az a rendszer állami támogatásnak minősül.

- (262) Következésképpen a Bizottság megállapítja, hogy nem rendeli el az azon adólízingügyletekből eredő támogatás visszafizettetését, amely ügyletek tekintetében a támogatást az adólízingrendszer 2002-es hatálybalépése és a 2007. április 30-a közötti időszakban nyújtották.

5.6.4. A visszafizetendő összegek meghatározása

- (263) A Bizottság különböző adóintézkedéseket értékelt, amelyek állami támogatási programnak minősülnek. E határozatnak nem célja, hogy megállapítsa az egyes adólízingügyletek tekintetében az egyes kedvezményezettek által szerzett támogatások pontos összegét. A Bizottság ugyanakkor úgy véli, a tagállamnak az alábbi módszert kell követnie, hogy eseti alapon meghatározza a támogatás kedvezményezettjeit és az általuk visszafizetendő összegegyeztetetlen támogatás összegét. Ezt a módszert tovább lehet pontosítani a spanyol hatóságokkal együttműködve, különösen a befektetők által élvezett adókedvezmények tényleges összegének az egyéni adójogi helyzetükre tekintettel történő megállapítása érdekében.
- (264) 1. lépés: A ügylet által generált teljes adókedvezmény kiszámítása: ez a gazdasági egyesülés vagy befektetői által ténylegesen szerzett adókedvezmények nettó jelenértéke (azaz a kedvezmények hajózási társaságokra árendmények révén átruházott részének levonása előtti érték). A nettó jelenértéket az értékcsökkenés – az adóhatóság által engedélyezett előrehozott értékcsökkenési leírás – kezdőnapján kell kiszámítani, a számíthatóhoz felhasznált diszkontlábakat pedig a piaci realitások alapján kell meghatározni. A Bizottság azt ajánlja, hogy Spanyolország alapértelmezettként használhatja a gazdasági egyesülések által az adóhivatalnak az előrehozott értékcsökkenési leírás kérelmezésekor átadott számításokat is (lásd a fenti (168) preambulumbekendést). Az adókedvezményt elvileg azon napon kell megadottnak tekinteni, amikor a gazdasági egyesülésnek vagy a befektetőinek az adót meg kellene fizetniük.
- (265) 2. lépés: A ügyletre alkalmazandó általános adóintézkedések által generált adókedvezmény kiszámítása: ez annak az adókedvezménynek az első lépés szerint kiszámított nettó jelenértéke, amelyet a gazdasági egyesülés vagy befektetői szereztek volna egy olyan referenciául szolgáló helyzetben, amelyben kizárólag a gyorsított értékcsökkenési leírasi intézkedést alkalmazták volna attól az időponttól, amikor a hajót üzembe helyezik, és az ügyletet az általános társaságiadó-szabályok szerint adóztatták volna meg. E forgatókönyv alapján a hajó hajózási társaságnak történő értékesítéséből származó tőkenyereségre az opció hajózási társaság általi gyakorlásának napján a társasági nyereségre általában alkalmazandó társasági adót vetették volna ki. Az adókedvezményt elvileg azon napon kell megszerzettnek tekinteni, amikor a gazdasági egyesülésnek vagy a befektetőinek az adót meg kellene fizetniük.
- (266) 3. lépés: Az állami támogatással egyenértékű adókedvezmény kiszámítása: mivel a Bizottság a gyorsított értékcsökkenési leírást általános intézkedésnek tekinti, az ezen intézkedésnek megfelelő kedvezmény (azaz bizonyos adóösszegek halasztott megfizetése) nem minősül állami támogatásnak. Az 1. és 2. lépés eredményeként kapott összegek közötti különbség meg kell feleljen annak a támogatásnak, amelyben a gazdasági egyesülés és befektetői a kérdéses adóintézkedés kedvezményezettjeiként részesültek, azaz az előrehozott értékcsökkenési leírás, a hajóúrtartalomadó-rendszer (amelyre a gazdasági egyesülések nem jogosultak) és a tőkenyereség RIS 50. cikkének (3) bekezdése révén szerzett adómentessége alkalmazásából eredő összes kedvezmény nettó jelenértéke. Az adókedvezményt elvileg azon napon kell megszerzettnek tekinteni, amikor a gazdasági egyesülésnek vagy a befektetőinek az adót meg kellene fizetniük.
- (267) 4. lépés: Az összegegyeztethető támogatás összegének kiszámítása: először is a gazdasági egyesülés vagy befektetői által szerzett, a 3. lépés szerint számított támogatás akkor összegegyeztethető, ha megfelel a hajózási társaságra ruházott azon előnynek, amely összegegyeztethető lett volna, ha a hajózási társaságnak nyújtott állami támogatásnak tekintették volna. A hajózási társaságra ruházott támogatás százalékos arányát a gazdasági egyesülések által az adóhivatalnál előterjesztett kérelmükkel együtt benyújtott számításokhoz (lásd a fenti (136) preambulumbekendést) hasonló számítás alapján kell meghatározni, megengedve a piacnak megfelelő, közvetítésért járó díjazást is. Amint az a fenti (202)–(210) preambulumbekendésben kifejtésre került, az előny hajózási társaságra ruházott része akkor tekinthető összegegyeztethetőnek, ha a hajózási társaság, az érintett hajó és a szállítási tevékenységei támogathatók a tengeri szállítási iránymutatás értelmében. Az összegegyeztethető összeget az iránymutatás 11. fejezetével összhangban kell kiszámítani, különösen figyelembe véve az adott hajózási társaságnak az EGT-ben már odaítélt valamennyi támogatás összegét. Különösen a Spanyolországban odaítélt támogatások összegét kell hozzáadni a

társaság székhelye szerinti országban odaítéltekhez (ha az ország tagja az EGT-nek). A maximális támogatási intenzitást meghaladó vagy azt az összeget, amely az iránymutatás 11. fejezete értelmében nem bizonyult összeegyeztethetőnek, összeegyeztethetetlennek kell tekinteni.

- (268) Minthogy a tengeri szállítási iránymutatás 11. fejezetében szereplő felső határt éves alapon kell kiszámítani, és a hajózási társaság által szerzett előny hosszú lejáratú eszközhöz kapcsolódik, a Bizottság egyetért azzal, hogy e felső határ alkalmazása tekintetében az adólízingügyletből a hajózási társaság által szerzett előnyt el lehet osztani az adott hajó szokásos amortizációs időszakára (tíz évre).
- (269) Másodszor, mivel az megfelel az összeegyeztethető előny pénzügyi befektetők által a hajózási társaságra történő átruházásban megnyilvánuló közvetítésért a piacon járó díjazásnak, ezt a díjazást szintén összeegyeztethető vagy összeegyeztethetetlen támogatásnak tekintik ugyanolyan arányban, mint a hajózási társasághoz irányított előnyt (lásd a fenti (201) preambulumbekendést).

5.6.5. Szerződéses kikötések

- (270) A fent említettek szerint a PYMAR tájékoztatta a Bizottságot a befektetők, a hajózási társaságok és a hajógyárak közötti szerződésben foglalt egyes kikötésekről. E kikötések értelmében a hajógyáraknak kompenzálniuk kell a többi felet, ha a várt adókedvezményt nem tudják megszerezni.
- (271) A jelen üggyhez jelentős hasonlóságokat mutató francia *GIE Fiscaux* ügyben hozott, részleges visszafizetést megállapító elutasító határozatában ⁽¹³²⁾ a Bizottság a következőket állapította meg: „az a tény, miszerint a GIE tagjai által viselt adóügyi és jogi kockázatokat bizonyos esetekben szerződésileg átháríthatták az eszközök használóira, nem lehet ellentétes azzal az elvvel, amely szerint a Bizottság, amikor a jogellenes támogatás visszafizetését előírja, azt a célt követi, hogy a különböző kedvezményezettektől az általuk saját piacaikon, versenytársaikkal szemben élvezett előnyt visszavegye, és a jelzett támogatás folyósítását megelőző állapotot visszaállítsa.” A Bizottság megállapította, hogy: „ennek a célkitűzésnek a megvalósítása nem függhet [...] a támogatás kedvezményezettjei között kialakított szerződéses szabályozásoktól sem”.
- (272) Az állandó ítélezési gyakorlatból következik továbbá, hogy a Bizottság által a belső piaccal összeegyeztethetetlennek tekintett támogatások esetében az államra a támogatás megszüntetését illetően kirótt kötelezettség célja az eredeti állapot visszaállítása ⁽¹³³⁾. Másként megfogalmazva a jogellenesen folyósított állami támogatás visszafizetésének fő célkitűzése a versenytorzítás megszüntetése, amelyet a jogellenes támogatás által létrehozott versenyelőny okozott ⁽¹³⁴⁾. A kedvezményezett a támogatás visszafizetésével elveszti a piacon a versenytársaihoz képest élvezett előnyt, és helyreáll a támogatás nyújtását megelőzően fennálló állapot ⁽¹³⁵⁾.
- (273) Ezen eredmény érdekében a Bizottságot fel kell ruházni az annak elrendelésére vonatkozó hatáskörrel, hogy a támogatást a tényleges kedvezményezettel fizettségük vissza, hogy a visszafizetés betölthesse a versenyhelyzet helyreállításával kapcsolatos feladatot azo(ko)n a piaco(ko)n, ahol a versenytorzulás bekövetkezett. Ezért a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy egyértelműen azonosítsa azokat a vállalkozásokat, amelyeknek a jogellenes, általa összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatást vissza kell fizetniük. Ez a célkitűzés azonban tartósan meghiúsul, ha a magánfelek szerződéses kikötések révén megváltoztathatják a Bizottság által elfogadott visszafizetési határozatok hatásait. Ezzel a lehetőséggel – amennyiben rendelkezésre áll – élhetnek olyan gazdasági szereplők, amelyek jelentős alkupozíciójukból kifolyólag védhetik magukat a visszafizetési határozatokkal szemben, ezáltal megfosztják az állami támogatások ellenőrzését gyakorlati következményeitől.
- (274) Összehasonlításképpen, a *Residex*-ügyben hozott közelmúltbeli ítéletében ⁽¹³⁶⁾ a Bíróság kimondta, hogy a nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy valamennyi sajátosságát figyelembe véve azonosítsa az állami támogatásnak minősülő kezességvállalás kedvezményezettjét, illetve adott esetben kedvezményezettjeit, valamint hogy visszafizettesse a szóban forgó támogatás teljes összegét. Emellett, függetlenül attól, hogy ki a támogatás kedvezményezettje, és tekintettel arra, hogy az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megsértése esetén a nemzeti bíróságok által teendő intézkedések célja alapvetően a szóban forgó támogatás odaítélése előtti versenyhelyzet helyreállítására irányul, e

⁽¹³²⁾ Lásd a határozat (196) preambulumbekendését.

⁽¹³³⁾ Lásd különösen a C-348/93. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1995. április 4-én hozott ítélet (EBHT 1995., I-673. o.) 26. pontját.

⁽¹³⁴⁾ A C-277/00. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-3925. o.) 76. pontja.

⁽¹³⁵⁾ A C-350/93. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1995. április 4-én hozott ítélet (EBHT 1995., I-699. o.) 22. pontja.

⁽¹³⁶⁾ A C-275/10. sz. *Residex Capital IV* ügyben 2011. december 8-án hozott ítélet (az EBHT-ban még nem tették közzé) 43–45. pontja.

bíróságoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett jogi aktusok érvényességével kapcsolatban általuk tett intézkedések lehetővé teszik e cél elérését. Ez arra utal, hogy amikor a támogatás által okozott versenytorzulás orvoslására van szükség, a nemzeti bíróságok beavatkozhatnak, és érvénytelenné nyilváníthatják a szerződéseket, még azon felek kárára is, akik nem a támogatás kedvezményezettjei, ebben az esetben azon hitelezőikére, akiknek a követelését az állami kezességvállalás támogatta. Ugyanezen érvelés még nyilvánvalóbban vonatkozik a Bizottságra, amikor elrendeli a támogatás kedvezményezettjei általi tényleges visszafizetését. Ebben a tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság feladata a támogatási intézkedéssel kapcsolatos végleges határozat meghozatala – és nem az egyének jogainak garantálása, mint a nemzeti bíróságoké –, ha az állami támogatás előzetes bejelentésével kapcsolatos, az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésében foglalt kötelezettséget megsértik.

- (275) Ebből következik, hogy az olyan szerződéses kikötések, amelyek védelmet nyújtanak a támogatás kedvezményezettjeinek a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatás visszafizetésével szemben azáltal, hogy e visszafizetés jogi és gazdasági kockázatát más személyekre hárítják, ellentétes az állami támogatások ellenőrzése Szerződésben megállapított rendszerének lényegével. Ez a rendszer alapvető a Közösségre ruházott feladatok ellátása és különösen a belső piac működése szempontjából, ezért közrendi szabályoknak minősül⁽¹³⁷⁾. A magánfelek ezért nem térhetnek el attól szerződéses kikötésekkel.
- (276) Ez annál inkább így van az adólízingrendszerrel kapcsolatos, vizsgált helyzetben, amelyben a hajógyárak néme-lyikét az állam irányítja. Amennyiben állami hajógyárak olyan szerződéses kikötéseket állapítottak meg, amelyek védik a kedvezményezetteket a támogatás visszafizetésétől, magatartásuk megakadályozza, hogy a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatás visszafizetése betöltsé feladatát. Emellett az állam által irányított gazdasági szereplőknek a szerződéses partnereik visszafizetésével szembeni védelmére irányuló magatartása jelentős nyomást gyakorolhat magán versenytársaikra, és arra ösztönözheti azokat, hogy hasonló szerződéses kikötéseket alkalmazzanak, ezáltal a kedvezményezettek általános védelemben részesülhetnek a visszafizetéssel szemben.

6. KÖVETKEZTETÉS

A Bizottság megállapítja, hogy:

- A tengeri szállítási iránymutatás és a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszer engedélyezéséről szóló, 2002. február 27-i határozat értelmében a kizárólag hajók lízingbe vagy bérbeadásából álló tevékenységek nem minősülnek szállítási szolgáltatásnak. Ebből következően ezek a tevékenységek nem támogathatók a spanyol hajóúrtartalomadó-rendszer Bizottság által jóváhagyott formájában.
- A TRLIS 115. cikkének (11) bekezdése, 48. cikkének (4) bekezdése és a RIS 49. cikke (a lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírása), a hajóúrtartalomadó-rendszer nem jogosult gazdasági egyesülésekre történő alkalmazása, valamint a RIS 50. cikkének (3) bekezdése az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak minősül.
- Ezek az intézkedések nem a 659/1999/EK rendelet 1. cikkének b) pontja szerinti létező támogatások, mivel nem jelentették be, és a Bizottság egyébként sem hagyta jóvá azokat.
- Spanyolország a szóban forgó támogatást jogellenesen, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve hajtotta végre.
- Ebből az következik, hogy az úgynevezett spanyol adólízingrendszer, azaz a TRLIS 115. cikke (11) bekezdésének, a TRLIS 48. cikke (4) bekezdésének és a RIS 49. cikkének együttes alkalmazása (lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírása), a hajóúrtartalomadó-rendszer nem jogosult gazdasági egyesülésekre történő alkalmazása, és a RIS 50. cikke (3) bekezdésének alkalmazása jogellenes.
- A gazdasági egyesüléseknek vagy befektetőknek nyújtott támogatás összeegyeztethetőnek tekinthető a belső piaccal, mivel az megfelel a pénzügyi befektetők által nyújtott közvetítésért a piacon járó díjazásnak, és azt olyan tengeri szállítási társaságokhoz irányítják, amelyek a tengeri szállítási iránymutatás értelmében, az ott meghatározott feltételek mellett támogathatók. Ez különösen azt foglalja magában, hogy a hajózási társaságra ruházott teljes összeg nem haladhatja meg az iránymutatás 11. fejezetében meghatározott felső határt.

⁽¹³⁷⁾ Lásd értelemszerűen a C-126/97. sz. *Eco Swiss China Time* ügyben 1999. június 1-jén hozott ítélet (EBHT 1999., I-3055. o.) 36–41. pontját.

- A támogatás azon részét, amely meghaladja az összegegyeztethető támogatási összeget, a kedvezményezetteknek, azaz a gazdasági egyesüléseknek és befektetőknek vissza kell fizetniük, anélkül, hogy e kedvezményezetteknek lehetőségük lenne a visszafizetéssel járó terheket áthárítani más személyekre.
- A Bizottság nem rendelheti el az azon adólízingügyletekből eredő támogatás visszafizetését, amely ügyletek tekintetében a támogatást az adólízingrendszer 2002-es hatálybalépése és a C-46/2004. számú, francia *GIE Fiscaux* ügyben hozott határozat 2007. április 30-i közzététele között nyújtották (lásd a fenti (261) preambulumbekezdést).
- Ezen időponton túl a visszafizetés elrendelése nem sérti a bizalomvédelem és a jogbiztonság európai uniós jogba ágyazott általános elveit,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A TRLIS 115. cikke (11) bekezdéséből (lízingelt eszközök előrehozott értékcsökkenési leírásából), a hajóúrtartalomadórendszer nem támogatható vállalkozásokra, hajókra vagy tevékenységekre történő alkalmazásából, és a RIS 50. cikke (3) bekezdéséből eredő intézkedések a gazdasági egyesüléseknek és befektetőknek nyújtott állami támogatásnak minősülnek, amelyet Spanyolország 2002. január 1-je óta jogellenesen, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve hajtott végre.

2. cikk

Az 1. cikkben említett állami támogatási intézkedések összegegyeztetetlenek a belső piaccal, kivéve amennyiben a támogatás megfelel a pénzügyi befektetők által nyújtott közvetítésért a piacon járó díjazásnak, és azt olyan tengeri szállítási társaságokhoz irányítják, amelyek a tengeri szállítási iránymutatás értelmében, az ott meghatározott feltételek mellett támogathatók.

3. cikk

Spanyolország megszünteti az 1. cikkben említett támogatási programot, amennyiben az összegegyeztetetlen a belső piaccal.

4. cikk

(1) Spanyolország visszafizeti az 1. cikkben említett rendszerben nyújtott összegegyeztetetlen támogatást a gazdasági egyesülések azon befektetőivel, amelyek abból részesültek, annak lehetősége nélkül, hogy e kedvezményezettek a visszafizetéssel járó terheket más személyekre háríthatnák át. Visszafizettetésre azonban nem kerül sor azon finanszírozási ügyletek részeként nyújtott támogatások tekintetében, amely ügyleteket érintően az illetékes nemzeti hatóságok az intézkedésekben foglalt előny odaítélését jogilag kötelező erejű, 2007. április 30. előtt elfogadott aktusban vállalták.

(2) A visszafizetendő összegek után kamatot kell fizetni attól a naptól kezdve, amelyen azokat a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, a visszafizetés megtörténtének napjáig.

(3) A kamatokat a 794/2004/EK bizottsági rendelet⁽¹³⁸⁾ V. fejezetével és a 794/2004/EK rendeletet módosító 271/2008/EK bizottsági rendelettel⁽¹³⁹⁾ összhangban kamatos kamattal kell kiszámítani.

(4) Spanyolország e határozat elfogadásának napjától kezdődő hatállyal megszünteti az 1. cikkben említett támogatási program szerint esedékes valamennyi kifizetést.

5. cikk

(1) Az 1. cikkben említett program keretében odaítélt támogatás visszafizettetése azonnali és tényleges.

(2) Spanyolorzágnak gondoskodnia kell arról, hogy ez a határozat a közzétételétől számított négy hónapon belül végrehajtásra kerüljön.

⁽¹³⁸⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

⁽¹³⁹⁾ HL L 82., 2008.3.25., 1. o.

6. cikk

(1) Az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül Spanyolország benyújtja a következő információkat:

- a) az 1. cikkben említett program keretében támogatásban részesült kedvezményezettek listája és az említett program alapján kapott támogatás teljes összege kedvezményezettkénti bontásban;
- b) az egyes kedvezményezettek által visszafizetendő teljes összeg (tőke és visszafizetési kamat);
- c) az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedések részletes bemutatása;
- d) a támogatás kedvezményezettekkel való visszafizetetésének követelését bizonyító dokumentumok.

(2) Amíg az 1. cikkben említett program keretében nyújtott támogatást teljes egészében vissza nem fizetik, Spanyolország folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtásának érdekében meghozott nemzeti intézkedések előrehaladásáról. A Bizottság egyszerű kérésére Spanyolország azonnali tájékoztatást ad az e határozat végrehajtása érdekében már meghozott és tervezett intézkedésekről. Részletes tájékoztatást nyújt továbbá a kedvezményezettektől már beszedett támogatás és kamatok összegéről.

7. cikk

Ennek a határozatnak a Spanyol Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2013. július 17-én.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
alelnök

MELLÉKLET

Tájékoztató a kapott, visszafizetendő és már visszafizetett támogatás összegéről

A kedvezményezett megjelölése	A program alapján kapott támogatás teljes összege (*)	A visszafizetendő teljes összeg (*) (Tőkeösszeg)	Már visszafizetett teljes összeg (*)	
			Tőkeösszeg	Visszafizetési kamat

(*) A nemzeti pénznem millióban kifejezve.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2013. október 2.)****a Simet SpA részére az 1987 és 2003 között nyújtott közlekedési közszolgáltatásokért járó
kompenzációról (SA.33037 (2012/C) sz. állami támogatási intézkedés – Olaszország)***(az értesítés a C(2013) 6251. számú dokumentummal történt)***(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2014/201/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

Miután a fent hivatkozott rendelkezéseknek megfelelően felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére⁽¹⁾, és tekintettel a benyújtott észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) Az olasz hatóságok 2011. május 18-i elektronikus értesítésükben az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése szerint bejelentették a Simet SpA (a továbbiakban: Simet) részére az 1987–2003 közötti időszakban ellátott közszolgáltatási kötelezettség keretében nyújtott régióközi autóbusszos szállítási szolgáltatások kompenzációját, amelyet Olaszország legfelsőbb közigazgatási bírósága, az Államtanács (*Consiglio di Stato*) rendelt el (a továbbiakban: a bejelentett intézkedés). A bejelentést a Bizottság SA.33037. ügyszámon iktatta.
- (2) 2011. július 12-i, 2011. október 5-i, 2012. február 20-i, 2012. március 2-i és 28-i, valamint 2012. április 17-i beadványukban az olasz hatóságok további tájékoztatást nyújtottak a bejelentett intézkedéssel kapcsolatban.
- (3) 2012. május 31-i levelében a Bizottság értesítette Olaszországot arról, hogy az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról határozott (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat).

A Bizottsághoz az elfogadott határidőkön belül az alábbi beadványok érkeztek:

- 2012. június 1-jei, 2012. szeptember 24-i, valamint 2012. október 11-i levelükben az olasz hatóságok benyújtották az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiket.
- Az eljárás megindításáról szóló határozatra válaszul harmadik félként egyedül a Simet, a bejelentett intézkedés lehetséges kedvezményezettje nyújtott be észrevételeket. Beadványai 2012. augusztus 4-én, 2012. október 31-én és 2012. december 13-án érkeztek.
- A harmadik felek beadványaival kapcsolatos észrevételeiket az olasz hatóságok 2012. november 28-i, 2012. december 4-i, 2012. december 19-i, valamint 2013. január 10-i levelükben közölték.

2. AZ INTÉZKEDÉS ISMERTETÉSE**2.1. A VÁLLALKOZÁS ÉS A NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOK**

- (4) A Simet menetrend szerinti autóbusszos személyszállítási szolgáltatásokat nyújtó magánvállalkozás, amely tevékenységét az olasz államtól az 1822/1939. sz. törvény alapján kapott koncesszió alapján folytatja⁽²⁾. A Simet ennek keretében üzemelteti Calabriát és a többi olaszországi régiót összekötő régióközi menetrendszerinti autóbussz-közlekedési hálózatát. E szolgáltatásokon kívül, amelyek árbevételének mintegy kétharmadát adják, a Simet egyéb szolgáltatásokat – nemzetközi utazási szolgáltatásokat, idegenforgalmi szolgáltatásokat, valamint sofőrös autóbussz-bérlési szolgáltatásokat – is nyújt⁽³⁾, amelyekből árbevételének fennmaradó egyharmada származik.

⁽¹⁾ HL C 216., 2012.7.21., 45. o.

⁽²⁾ Az 1939. szeptember 28-i törvény az utasok, a poggyász és a mezőgazdasági csomagok szállítása céljából a magánvállalkozásoknak adott koncesszió alapján nyújtott buszszolgáltatások szabályairól (a szabályokat a 285/2005. sz. törvényerejű rendelet váltotta fel).

⁽³⁾ Lásd: <http://ngs.Simetspa.it/portale/azienda/>

- (5) A Simet első ízben 1999 októberében igényelt kompenzációt az Infrastrukturális és Közlekedési Minisztériumtól (a továbbiakban: a minisztérium) az 1987-től kezdődő időszakra vonatkozóan az általa nyújtott régióközi buszszolgáltatások után⁽⁴⁾. A minisztérium ezt és a további kérelmeket is elutasította, mivel úgy ítélte meg, hogy a Simet számára nem írt elő közszolgáltatási kötelezettséget.
- (6) Az olasz hatóságok szerint a Simet a menetrend szerinti régióközi autóbusszos személyszállítási szolgáltatásokat nyújtó többi társasághoz hasonlóan ideiglenes, a vállalkozás kérésére évenként meghosszabbított engedély (koncesszió) alapján végezte tevékenységét. A koncesszió kizárólagos joggal ruházta fel a vállalkozást az adott szolgáltatások nyújtására. A koncessziós feltételek rögzítették, hogy a szolgáltatás nyújtásával a vállalkozás nem válik jogosulttá semmilyen támogatásra vagy kompenzációra, valamint azt, hogy a vállalkozás a szolgáltatást saját kockázatára nyújtja. A minisztérium által elfogadott éves koncessziós feltételek tartalmazták a vállalkozás által javasolt viteldíjakat is.
- (7) Idővel a vállalkozás több kérelmet nyújtott be a szolgáltatásnyújtás rendszerének módosítása céljából, amelyeket a 369/1994. sz. elnöki rendeletben rögzített eljárásnak⁽⁵⁾ megfelelően általában jóváhagytak. A 369/1994. sz. elnöki rendelet 4. és 5. cikke részletes eljárást fogalmaz meg a koncesszió alapján nyújtandó új szolgáltatások bevezetésével kapcsolatos kérelmek elbírálására és összehasonlító vizsgálatára vonatkozóan.

2.2. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATOT MEGELŐZŐEN HOZOTT ÁLLAMTANÁCSI ÍTÉLETEK

- (8) Miután a minisztérium megtagadta a közszolgáltatásért járó kompenzációt az 1987-től kezdődő időszakra vonatkozóan, a Simet az olasz közigazgatási bíróságok előtt pert indított, amelyben a közszolgáltatási kötelezettség ellátásáért kompenzációt követelt.
- (9) A jogorvoslati eljárásban 2010. március 9-én hozott 1405/2010. sz. ítéletével (a továbbiakban: az 1405/2010. sz. ítélet) az Államtanács elismerte a Simet jogosultságát arra, hogy az olasz állam által adott koncesszió alapján nyújtott menetrend szerinti, döntően régióközi buszszolgáltatásai után kompenzációban részesüljön. Az ítélet szerint a kompenzáció pontos összegét a vállalkozás nyilvántartásából származó megbízható adatok alapján kellett megállapítani.
- (10) Amint azt az eljárás megindításáról szóló határozat részletesebben kifejti, az 1405/2010. sz. ítélet nem határozza meg pontosan, hogy a közszolgáltatási kötelezettséget melyik jogszabály alapján, illetve milyen formában írták elő. Miután a közigazgatási szervek az 1405/2010. sz. ítélet rendelkezéseit nem tartották be, az Államtanács 2011. január 18-i 2072. sz. határozatában pontosabban fogalmazott e kérdésben, és kijelentette, hogy „a minisztérium sorozatosan megtagadta a vállalkozástól az útvonalak, az időpontok és a megállóhelyek módosításának lehetőségét, továbbá előírta számára, hogy az Olasz Államvasutak (Ferrovie dello Stato) díjaival azonos vagy azoknál alacsonyabb viteldíjakat alkalmazzon – ezek a vállalkozás megítélése szerint közszolgáltatás nyújtására utaló elemek.”
- (11) Az 1405/2010. sz. ítélet megemlíti ugyan az Európai Parlament és a Tanács új, 1370/2007/EK rendeletét⁽⁶⁾, amely a közszolgáltatásért járó kompenzációt szabályozza, amennyiben „a korábbi közösségi rendeletekben foglaltakhoz hasonlítható kompenzációs kritériumokat állapít meg”, az Államtanács ugyanakkor az 1191/69/EGK tanácsi rendelet⁽⁷⁾ 6., 10. és 11. cikke alapján rendelte el, hogy az illetékes hatóságok fizessenek kompenzációt a Simetnek.
- (12) Az olasz hatóságok úgy döntöttek, hogy az államtanácsi ítéletek (az 1405/2010. sz. ítélet és a 2072/2011. sz. határozat) végrehajtását, valamint a Simet részére a kompenzáció kifizetését megelőzően megvárják a bejelentett intézkedés bizottsági értékelését.

⁽⁴⁾ A Simet 1999. október 22-én kelt, 175/99. számon iktatott levele.

⁽⁵⁾ 1994. április 22-i elnöki rendelet – Az állami hatáskörbe tartozó általános autóbusszjáratokra vonatkozó koncessziós eljárás egyszerűsítésének szabályai.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1370/2007/EK rendelete (2007. október 23.) a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról, valamint az 1191/69/EGK és az 1107/70/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2007.12.3., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 1191/69/EGK rendelete (1969. június 26.) a vasúti, közúti és belvízi közlekedési közszolgáltatás fogalmában benne rejlő kötelezettségek terén a tagállamok tevékenységéről (HL L 156., 1969.6.28., 1. o.).

2.3. AZ ESETLEGES KÖZSZOLGÁLTATÁSÉRT JÁRÓ KOMPENZÁCIÓ ELŐZETESEN BEJELENTETT ÖSSZEGE

- (13) A Simetnek a nyújtott szolgáltatásokért fizetendő kompenzáció összegével kapcsolatban az olasz hatóságok a Simet megbízásából külső tanácsadó által készített jelentést (a továbbiakban: előzetes jelentés) nyújtottak be a Bizottsághoz, az abban foglalt becslések megerősítése nélkül. Az előzetes jelentés szerint a fizetendő kompenzáció becsült összege mintegy 59,4 millió EUR⁽⁸⁾.
- (14) Később azonban sor került a kompenzációs igények felülvizsgálatára, mivel az eljárás megindításáról szóló határozatot követően az Államtanács független értékelést kért a kompenzáció megfelelő mértékére vonatkozóan. Az értékelés eredményeivel a 2.6. és 2.7. szakasz foglalkozik.

2.4. IDŐTARTAM

- (15) Bár a Simet a 2013 végéig nyújtott szolgáltatások után követel kompenzációt⁽⁹⁾, az olasz hatóságok úgy ítélik meg, hogy az értesítés csak az 1987–2003 közötti időszakot érinti, mivel az 1405/2010. sz. ítélet csak az ezen időszakra vonatkozó fellebbezéshez kapcsolódik. Így különösen az 1405/2010. sz. ítélet 3.1. pontja egyértelműen az 1987–2003 közötti évekre járó kompenzációt említi.

2.5. A NEMZETI BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK FEJLEMÉNYEI AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATOT KÖVETŐEN

- (16) Miután az olasz hatóságok visszautasították az 1405/2010. sz. ítélet és a 2072/2011. sz. határozat végrehajtását, az Államtanács 270/2012. számmal új határozatot hozott, amelyben független szakértői bizottságot jelölt ki annak meghatározására, hogy az 1405/2010. sz. ítélet milyen módon hajtható végre.
- (17) Az elnökből és két tagból álló bizottság feladata a Simet részére az 1405/2010. sz. ítélet alapján fizetendő kompenzáció összegének kiszámítása volt. Ezzel egyidejűleg a jogvitában érintett felek saját szakértőket is megbíztak, akik észrevételezték a szakértői bizottság előzetes megállapításait. Ennek kapcsán a következő hónapokban a felek számos jelentést és választ küldtek egymásnak.
- (18) A szakértői bizottság 2012 augusztusában fejezte be a munkáját. A bizottság nem jutott egybehangzó következtetésre. Ehelyett két külön jelentés készült az Államtanács részére:
- 2012. augusztus 29-én került benyújtásra az Államtanács megbízásából felállított bizottság elnöke által jegyzett kisebbségi jelentés, amelynek következtetése szerint nem áll rendelkezésre elegendő adat a Simetnek járó kompenzáció meghatározásához, így kompenzáció nem nyújtható.
 - 2012. augusztus 20-án került benyújtásra az Államtanács megbízásából felállított háromtagú szakértői bizottság két tagja által jegyzett többségi jelentés, amelynek következtetése szerint a Simetnek fizetendő kompenzáció összege 22 049 796 EUR.
- (19) Mivel a Bizottság előtti állami támogatási eljárás jelenleg is folyamatban van, az Államtanács egyelőre nem hozott végleges határozatot a Simetnek járó kompenzáció összegéről.

2.6. A KISEBBSÉGI JELENTÉS

- (20) A kisebbségi jelentés különösen az alábbiakat emeli ki:
- hiányoznak a kompenzáció kiszámításához szükséges megbízható adatok (ezek meglétét a 2072/2011. sz. határozat és az 1405/2010. sz. ítélet írja elő),
 - a módosított 1191/69/EGK rendeletben a túlkompensáció megelőzése érdekében a kompenzáció nyújtásának szükséges feltételeként előírt számviteli elkülönítést nem végezték el,

⁽⁸⁾ Valamennyi vizsgált év esetében az éves kompenzáció a működési veszteségből, a pénzügyi költségekből és a sajáttőke-arányos nyereségből adódó hiány összege. A számítás több elméleti feltételezésen alapult, ideértve a 2000 előtti években nyújtott régióközi, menetrend szerinti buszszolgáltatásokkal kapcsolatos működési költségekre vonatkozó feltételezéseket is, mivel abban az időszakban nem alkalmaztak számviteli elkülönítést. A menetrend szerinti buszszolgáltatásokban végrehajtott befektetések elvárt sajáttőke-arányos nyeresége az 1987–2003 közötti időszakban 20 % és 36 % között becsülhető. Mivel a kompenzációt a számítás szerinti tárgy évekre nem fizették ki, a tanácsadó kiszámította annak nettó jelenértékét. Az előzetes számítás során alkalmazott módszereket az eljárás megindításáról szóló határozat mutatja be részletesen.

⁽⁹⁾ Az 1822/1939. sz. törvényt hatályon kívül helyező 285/2005. sz. törvényerejű rendelet 9. cikke értelmében az 1822/1939. sz. törvény hatálya alá tartozó menetrend szerinti szolgáltatásokra vonatkozó koncessziók 2013 végéig hosszabbíthatók meg.

- az elkülönített számviteli rendszer nem váltható fel más számviteli rendszerekkel, amelyekről egyelőre nem bizonyított, hogy lehetővé teszik valamennyi költség- és bevételi elem pontos azonosítását,
- azokat az éveket illetően, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre állnak költségelszámolási adatok (csak két ilyen év van: 2002 és 2003), a pénzügyi kimutatásokhoz csatolt dokumentumok (a megjegyzések és a működési jelentés) ezeket az adatokat nem említik. Ez arra utalhat, hogy a költségkimutatásokat a vállalatirányítási szervek nem használták fel a vállalkozás működésének figyelemmel kísérésére,
- hiányoznak a kompenzáció kiszámításához előzetesen meghatározott paraméterek,
- a vállalkozás nem azonosította az egyes útvonalakra vonatkozó pontos, egyedi és egyértelmű közszolgáltatási kötelezettségeket (az uniós jogszabályokban meghatározott típusok említésével),
- nem került meghatározásra az e kötelezettségekből származó gazdasági hátrány,
- hiányoznak a Simetet ért kárra vonatkozó bizonyítékok, pedig a bizonyítási teher az 1405/2010. sz. ítéletet megelőző eljárásban a vállalkozásra hárult.

- (21) E hiányosságokból a kisebbségi jelentés arra következtet, hogy nem állnak rendelkezésre megbízható adatok az 1405/2010. sz. ítéletben előírt kompenzáció kiszámításához, így annak összege nem határozható meg.

2.7. A TÖBBSÉGI JELENTÉS

- (22) A többségi jelentés az alábbi módszertan alapján számítja ki a Simetnek járó kompenzációt:

2.7.1. A működési költségek és bevételek különbözetén alapuló kompenzációs elem

2.7.1.1. A bevétel becslésére alkalmazott módszer

- (23) Az 1987–1992, valamint a 2002–2003 közötti évekre vonatkozóan a szakértők közvetlenül a pénzügyi kimutatásokból extrapolálták a menetrend szerinti buszszolgáltatásokból származó bevételt. Az 1993–2001 közötti időszakra vonatkozóan a szakértők a Simet bevételi dokumentációját használták fel, mivel az időszakról készült pénzügyi kimutatások nem részletezik az e szolgáltatásokból származó bevételt⁽¹⁰⁾. E számítások alapján az 1987–2003 közötti időszak teljes bevétele 57 213 440 EUR-ra tehető.

2.7.1.2. A buszszolgáltatás költségeinek becslésére alkalmazott módszer

- (24) Mivel az 1987–1992 közötti időszakról nem áll rendelkezésre költségkimutatás, a szakértők a régióközi menetrend szerinti buszszolgáltatások költségeit az időszakban e szolgáltatásokból származó bevétellel arányosan állapították meg. A szakértők az egyes évekről készült pénzügyi kimutatásokban szereplő költségek teljes összegét vették alapul. Ezután a működési költségek rekonstruálásához a teljes költségből kivonták a következő nem működési költségek mindegyikét: a fizetendő kamatokat, a pénzügyi költségeket, az eszközök selejtezéséből származó veszteségeket, az egyéb veszteségeket és költségeket, a közvetlen adókat, valamint a végleges leltár értékét. Végül a régióközi menetrend szerinti buszszolgáltatásokhoz kapcsolódó működési költségeket az azonos menetrend szerinti buszszolgáltatásokból származó bevétellel arányosan állapították meg.
- (25) Az 1993–2001 közötti időszakban a Simet módosította az éves pénzügyi kimutatásokban szereplő adatok bemutatását⁽¹¹⁾. A szakértők így ezekre az évekre vonatkozóan a vállalkozás éves pénzügyi kimutatásaiból kivonták a működési költségek teljes értékét, amely a következő üzemiköltség-elemek összege: segédanyagok és fogyóeszközök, külső szolgáltatások, nem saját tulajdonú ingatlan használata, személyi ráfordítások, amortizáció és értékcsökkenés, a nyers- és segédanyagok, valamint a fogyóeszközök készletváltozásai, továbbá egyéb működési költségek. Ezt követően a menetrend szerinti buszszolgáltatásokhoz kapcsolódó működési költségeket az azonos menetrend szerinti buszszolgáltatásokból származó bevétellel arányosan állapították meg (az 1987–1992 közötti időszakkal megegyező módon). A 2000. és 2001. évre vonatkozóan annak ellenére, hogy történt bizonyos mélységű költségelszámolás, a kapcsolódó dokumentumok nem teljes körűek, ezért a szakértők úgy döntöttek, hogy az előző évekével azonos módszerrel állapítják meg a menetrend szerinti buszszolgáltatásból származó költségeket.

⁽¹⁰⁾ Feltételezhetően a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv (HL L 222., 1978.8.14., 11. o.) figyelembevételével.

⁽¹¹⁾ Lásd az előző lábjegyzetet.

(26) A 2002. és 2003. évekre vonatkozóan rendelkezésre álltak a költségelszámolási adatok. A szakértők így az alábbi kategóriák szerint osztották fel a költségeket: i. menetjeljesítményhez kapcsolódó költségek; ii. a menetrend szerinti buszszolgáltatáshoz közvetlenül kapcsolható költségek; iii. forgalmi alapon megosztható költségek.

— Az első költségkategóriába az üzemanyagokkal, motorolajokkal, gumiabroncsokkal, alkatrészekkel, külső munkavégzéssel, járműmosással, autópályadíjakkal, a kötelező járműszervizeléssel, a lízinggel és az eszközök értékcsökkenésével kapcsolatos költségek tartoznak. E költségelemek mindegyikét elosztották a megtett kilométerek teljes számával, majd az egy kilométerre jutó költséget megszorozták a menetrend szerinti buszszolgáltatás keretében megtett kilométerek számával.

— A második költségkategória azokat a költségelemeket tartalmazza, amelyek a költségkimutatás alapján közvetlenül kapcsolhatók a régióközi menetrend szerinti buszszolgáltatásokhoz. Ide tartozik a közvetlen foglalkoztatás, a hulladékelhelyezés, a különféle díjak, a parkolási díjak, a menetrend szerinti buszszolgáltatások céljára harmadik féltől bérelt járművek díja, a fedélzeti szolgáltatásokkal kapcsolatos beszerzések, valamint az utazó személyzet költségtérítése.

— A harmadik költségkategóriába a közvetett költségek sorolhatók, ez a közvetett munkaerőköltségeket, az általános költségeket, a buszbiztosítást, a gépjárműadót, valamint a telephelyek bérleti díját tartalmazza. E költségeket az azonos menetrend szerinti buszszolgáltatásokból származó bevétellel arányosan osztották meg.

(27) A fenti időszakokra külön kiszámított költségek összeadásával a menetrend szerinti buszszolgáltatásokhoz kapcsolódó költségek az 1987–2003 közötti időszakban összesen 59 510 413 EUR-t tesznek ki.

(28) Ebből adódóan a menetrend szerinti buszszolgáltatásokból származó bevételt e költségekkel csökkentve a többségi jelentés az 1987–2003 közötti időszakra 2 296 973 EUR működési veszteséget állapít meg.

2.7.2. A felhasznált tőke megtérülési szükségletéhez kapcsolódó kompenzációs elem:

(29) A vizsgált évek mindegyikére vonatkozóan a szakértők meghatározták a felhasznált tőke értékét, amely az alábbi elemek összege:

— saját tőke (E), amelynek értéke az éves pénzügyi kimutatásokból származik a saját tőke figyelembevételével, valamint

— kölcsöntőke (D). A szakértők a kölcsöntőkébe csak a pénzügyi adósságot, azaz a bankokkal és egyéb hitelezőkkel szembeni kötelezettségeket számították be.

(30) A felhasznált tőke megtérülési aránya a súlyozott átlagos tőkeköltség (WACC) képlete alapján határozható meg.

$$WACC = \frac{E}{V} * Re + \frac{D}{V} * Rd * (1 - T_c)$$

Ahol Re

Re = a sajáttőke-arányos nyereség elvárt mértéke;

Rd = az idegen tőke költsége; E = a vállalkozás saját tőkéje;

D = a vállalkozás adóssága; V = E + D;

E/V = a saját tőke aránya a finanszírozáson belül;

D/V = az idegen tőke aránya a finanszírozáson belül;

Tc = a társasági adó kulcsa

(31) Az elvárt sajáttőke-arányos nyereség kiszámítása a tőkeeszköz-árazási modell alapján történt. A modell a kockázat és az elvárt megtérülés közötti kapcsolatot írja le:

$$\bar{r}_a = r_f + \beta_a(\bar{r}_m - r_f)$$

Where:

r_f = Risk free rate

β_a = Beta of the security

\bar{r}_m = Expected market return

- (32) A nemzeti statisztikákból vett tízéves államkötvényhozamok a kockázatmentes rátát (r_f) helyettesítik.
- (33) A kompenzáció értékelésével érintett évekre vonatkozóan a szakértők megállapították, hogy az olasz piacon a kockázatmentes értékpapírok helyett részvénybe fektető befektetők átlagosan 5,8 %-os kockázati felárat ($r_m - r_f$) vártak el⁽¹²⁾.
- (34) A Simet részvényeinek béta⁽¹³⁾ értékét a buszszolgáltatásokra és a közlekedési ágazatra számított 0,39-os⁽¹⁴⁾ tőkeáttétel nélküli béta⁽¹⁵⁾ érték alapul vételével számították ki. A béta értéket ezután a vállalkozás által az egyes évekre vonatkozóan közölt pénzügyi struktúrához viszonyítva igazították ki:

$$\text{Tőkeáttételes béta} = \text{Tőkeáttétel nélküli béta} \times \{1 + [(1 - \text{adókulcs}) \times (\text{idegen tőke/saját tőke})]\}$$

- (35) 1987–1994 között az olasz társaságiadó-kulcs 36 %, 1995–2000 között 37 %, majd 2001–2002 között ismét 36 % volt.
- (36) A szakértők szerint a felhasznált tőke visszatérítése biztosítja a Simetnek járó adózás utáni kompenzációt. Mivel a kompenzáció adóköteles, az alábbiak szerinti kiigazításra szorul:

$$\text{Adózás előtti visszatérítés} = \text{Adózott visszatérítés} \div (1 - \text{társaságiadó} - \text{kulcs})$$

- (37) A fenti képletek alapján a szakértők számításai szerint a Simet által felhasznált tőke után járó visszatérítés összege 5 948 150 EUR.
- (38) A szakértők által számított, a késedelmi kamat terhelése előtti kompenzáció teljes összege ennek alapján 8 245 124 EUR, amely a működési veszteséghez kapcsolódó kompenzációból és a felhasznált tőke visszatérítéséből áll).

2.7.3. A késedelmi kamat kiszámítása

- (39) Mivel a feljebb kiszámított kompenzációs összegek kifizetése az érintett évekre vonatkozóan nem történt meg, a szakértők azokat az alábbiak szerint felfelé módosították:
- az előzetesen kiszámított összegeket 2012 júliusáig az ISTAT szerinti fogyasztói árindexek alapján újraértékeltek,
 - az így kapott összegeket a jogszabályban rögzített kamattal terhelték meg.
- (40) A szakértői bizottság ilyen módon a kompenzáció teljes összegét 22 049 796 EUR-ban állapította meg.

2.7.4. A többségi jelentés további megállapításai

- (41) A többségi jelentés szerint az Államtanács által megítélt kompenzáció nem érinti az 1191/69/EGK rendelet közvetlen alkalmazását, vagyis nem minősül a rendelet értelmében közvetlenül – visszamenőlegesen – megítélt kompenzációnak. Ellenkezőleg: a jelentés szerint az Államtanács a kompenzáció közös módszereire vonatkozóan a rendeletben rögzített kritériumok alkalmazását javasolta annak érdekében, hogy megállapítsa azt a kárt, amely a Simetet közszolgáltatási kötelezettsége jogtalan meghosszabbítása miatt érte.
- (42) A többségi jelentés megjegyzi továbbá, hogy azokban az esetekben, ahol a Bizottság szerint az 1191/69/EGK rendelet nem alkalmazható a közszolgáltatásért járó kompenzáció megállapítására, a Bizottság gyakran hagyott jóvá ilyen kompenzációt úgy, hogy hasonló módon az állami támogatások közösségi keretrendszerét közszolgáltatási kötelezettség formájában alkalmazta. A Bizottság számára a fő kritérium az volt, hogy a kompenzáció összege ne haladja meg a kötelezettségek ellátása során felmerült költségek fedezéséhez szükséges mértéket. A túlkompenzációnak a jelen esetben fennálló kockázatát illetően a többségi jelentés azon az állásponton van, hogy mivel az elvégzett művelet a vállalkozásnál az előírt menetrend szerinti buszszolgáltatás nyújtása során ténylegesen felmerült múltbeli költségek utólagos kiszámításához kapcsolódik, a számítás mentes attól a bizonytalanságtól, amely a kompenzáció előzetes meghatározásakor végzett előrejelzésekben rejlik. A túlkompenzáció problémája tehát nem jelentkezik.

⁽¹²⁾ Az adat az A. Damodaran professzor által összeállított adatbázisból származik. Lásd: www.damodaran.com

⁽¹³⁾ Egy adott értékpapír vagy portfólió volatilitásának vagy rendszerszintű kockázatának mérőszáma a piac egészéhez képest.

⁽¹⁴⁾ Az adat az A. Damodaran professzor által összeállított adatbázisból származik. Lásd: www.damodaran.com, „auto and trucks” kategória.

⁽¹⁵⁾ Tőkeáttétel nélküli béta = a vállalkozás idegen tőke nélküli béta értéke.

- (43) A többségi jelentés érinti a számviteli elkülönítés hiányának kérdését is. Álláspontja szerint számviteli elkülönítést a közszolgáltatás nyújtásáért járó kompenzációban részesített vállalkozásoknál alkalmaznak annak érdekében, hogy a vállalkozás a kapott forrásokat ne használhassa fel szabálytalanul egyéb tevékenységeihez. Mivel azonban a szóban forgó esetben a Simet közszolgáltatás nyújtásáért járó kompenzációként az eddigiekben nem jutott állami forráshoz, a számviteli elkülönítés követelményével nem indokolható az Államtanács által megítélt kompenzáció kifizetésének elutasítása.
- (44) A többségi jelentés megjegyzi továbbá, hogy a 2002. és 2003. évben, amelyre vonatkozóan rendelkezésre állnak a költségelszámolási adatok, a tényleges működési veszteség nagyjából megegyezett a korábbi éveknél alkalmazott módszerrel számított veszteséggel, amely szerint a szakértők a régióközi menetrend szerinti buszszolgáltatások költségeit az időszakban e szolgáltatásokból származó bevétellel arányosan állapították meg (a két adat közötti eltérés mindössze 2,6 %). A szakértők ez alapján úgy vélik, hogy a megelőző időszakra vonatkozó költségkimutatás hiányának nem érdemes gyakorlati jelentőséget tulajdonítani a kompenzáció megítélése szempontjából.

3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKLÁSA

- (45) Az eljárás megindításáról szóló határozat kifejti, hogy a Bizottság több tekintetben is kétségesnek tartotta a bejelentett intézkedésnek a belső piaccal való összeegyeztethetőségét.
- (46) Először is a Bizottság kételkedett abban, hogy a bejelentett intézkedés nem támogatási intézkedésnek minősíthető. A Bizottság ugyanis megkérdőjelezte, hogy teljesült-e a Bíróság *Altmark*-ítéletében⁽¹⁶⁾ meghatározott négy feltétel.
- (47) Másodszor a Bizottság felvetette az alkalmazandó jogi keretrendszer kérdését. Mivel az Államtanács által elrendelt, de ki nem fizetett kompenzáció az 1987–2003 között állítólagosan a Simet számára előírt közszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozik, felmerült a kérdés, hogy a jelen esetben az 1191/69/EGK rendelet vagy az 1370/2007/EK rendelet az irányadó.
- (48) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a jelen esetben az 1191/69/EGK rendelet irányadó akkor, ha bizonyítható, hogy a Simet számára az olasz hatóságok egyoldalú közszolgáltatási kötelezettséget írtak elő, és a javasolt kompenzáció az említett rendeletben foglalt valamennyi követelménynek megfelel. Ennek oka, hogy az 1191/69/EGK rendelet 17. cikkének (2) bekezdése szerint a valamely vállalkozás számára egyoldalúan előírt közszolgáltatási kötelezettség ellátásáért járó, az említett rendelet szabályai szerint kifizetett kompenzáció mentes a Bizottságnak történő előzetes bejelentési kötelezettség alól. Ha azonban e két feltétel közül egyik teljesítése sem bizonyítható, akkor a bejelentett intézkedés összeegyeztethetőségét az 1370/2007/EK rendelet alapján kell értékelni.
- (49) Harmadszor, bár feltételezte, hogy az Államtanács által elrendelt kompenzáció valóban a közszolgáltatási kötelezettségek egyoldalú előírásának eredménye, a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján kételkedett abban, hogy a kompenzáció megfelelt az 1191/69/EGK rendeletben foglalt követelményeknek. A Bizottság ezenkívül kételkedett abban is, hogy az 1191/69/EGK rendeletben rögzített, az egyoldalúan előírt közszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó közös ellentételezési eljárás megfelelően alkalmazható az 1992 utáni évekre, mivel 1992 júliusától a régióközi buszszolgáltatások nem tartozhattak egyoldalúan előírt közszolgáltatási kötelezettség hatálya alá⁽¹⁷⁾.
- (50) Negyedszer, ha a további vizsgálatok megerősítik, hogy a bejelentés alóli mentességre vonatkozóan az 1191/69/EGK rendeletben előírt feltételek közül legalább egy nem teljesül és az 1370/2007/EK rendelet szerinti értékelést kell végezni, akkor a Bizottság kétségbe vonja, hogy a rendeletben foglalt feltételek a jelen esetben teljesültek.
- (51) Mindenesetre az alkalmazott jogi alaptól függetlenül a Bizottság kételkedett abban, hogy az Államtanács által elrendelt kompenzáció kizárta a túlkompenzáció lehetőségét. A Bizottság rámutatott, hogy a Simet legalább 2000-ig nem alkalmazott megfelelő számviteli elkülönítést⁽¹⁸⁾, és megkérdőjelezte annak lehetőségét, hogy a menetrend szerinti buszszolgáltatással összefüggő költségek utólagosan pontosan megállapíthatók. Megkérdőjelezte továbbá a kompenzáció kiszámításakor alapul vett elvárt sajáttőke-arányos nyereség megfelelőségét.

⁽¹⁶⁾ A C-280/00. sz. *Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg* ügyben hozott ítélet (EBHT 2003., I-7747. o.).

⁽¹⁷⁾ Lásd a vasúti, közúti és belvízi közlekedési közszolgáltatás fogalmában benne rejlő kötelezettségek terén a tagállamok tevékenységéről szóló 1191/69/EGK tanácsi rendeletet módosító 1991. június 20-i 1893/91/EGK rendelettel módosított 1191/69/EGK rendelet 1. cikkének (5) bekezdését (HL L 169., 1991.6.29., 1. o.).

⁽¹⁸⁾ 2000-ig semmilyen számviteli elkülönítésre nem került sor.

4. OLASZORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

- (52) Beadványaikban az olasz hatóságok úgy ítélték meg, hogy a bejelentett intézkedés az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül, különösen azért, mert nem teljesíti a Bíróság *Altmark*-ítéletében meghatározott összes feltételt. Az olasz hatóságok szerint ezenkívül az Államtanács által megítélt kompenzáció sem az 1191/69/EGK rendeletnek, sem az 1370/2007/EK rendeletnek nem felel meg.
- (53) Az olasz hatóságok hangsúlyozták, hogy a vizsgált időszakban a régióközi buszszolgáltatásokra vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség előírására sem egyoldalúan, sem szerződéses keretek között nem került sor. A hatóság és a személyszállítási szolgáltatásokat végző magánvállalkozások viszonyát szabályozó jogi eszközök egyoldalú koncessziók voltak, amelyek alapján a hatóság egy magántulajdonú szervezetre ruházta át azon saját, eredetileg az 1822/1939. sz. törvényben az államnak biztosított jogát, hogy az utasok megkülönböztetése nélkül szállítási szolgáltatásokat nyújtson.
- (54) Az olasz hatóságok emlékeztettek továbbá arra, hogy a minisztérium által a vállalkozás kérésére kiadott koncessziós feltételek egyértelműen rögzítették: a szolgáltatást a működtető vállalkozás kizárólag a saját felelősségére nyújtja, a vizsgált időszakban a kizárólagos jogokra vonatkozó garancia kivételével. A szolgáltatás nyújtása a vállalkozást semmilyen támogatásra vagy kompenzációra nem jogosította. A koncesszió átmeneti jellegű volt, amelyet minden évben a vállalkozás kérésére hosszabbítottak meg. Az engedélyeket évről évre az útvonalakat, megállóhelyeket, járatszámokat stb. érintő, a vállalkozások egyedi kéréseinek megfelelő módosításokkal adták ki.
- (55) Az eljárás megindításáról szóló határozatban leírt és 2001-ig érvényben lévő viteldíjmaximumokkal kapcsolatban az olasz hatóságok megjegyezték, hogy a maximumokat Olaszországban mindenütt, nemcsak egy adott földrajzi régióban alkalmazták. Megjegyezték továbbá, hogy az 1191/69/EGK rendelet 2. cikkének (5) bekezdése szerint árpolitikai intézkedésről volt szó, amely azonban a rendelet értelmében nem minősült kötelező kompenzáció hatálya alá eső díjszabási kötelezettségeknek.
- (56) Ezenfelül az olasz hatóságok szerint 1992 júliusától⁽¹⁹⁾ az 1191/69/EGK rendelet alapján a régióközi buszszolgáltatásokkal kapcsolatban nem írható elő egyoldalú közszolgáltatási kötelezettség. A rendelet 1. cikkének (5) bekezdése a kötelezettség egyoldalú előírását csak a városi, elővárosi és regionális szolgáltatások esetében engedélyezi meg.
- (57) Mindenesetre az olasz hatóságok megjegyezték, hogy a Simet egy alkalommal sem kérte az 1191/69/EGK rendelet 4. cikkében előírt módon a közszolgáltatási kötelezettségek megszüntetését, amit a rendelet előfeltételnek tekint az adott kötelezettségek fennállásának megállapításához. A Simet 1999-ben a minisztériumhoz benyújtott kérelme⁽²⁰⁾ általánosságban az 1987-től állítólagosan előírt közszolgáltatási kötelezettség utáni kompenzációra irányult. Az olasz hatóságok rámutattak arra, hogy a kérelem nem jelölte meg a régióközi menetrend szerinti buszszolgáltatások megfelelő jövedelmezősége érdekében megszüntetni kívánt közszolgáltatási kötelezettségeket.
- (58) Az olasz hatóságok ez alapján megállapították, hogy a Simet nem bizonyította, hogy az 1191/69/EGK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott közszolgáltatási kötelezettséget vállalt és különösen nem jelölte meg a rá háruló konkrét szolgáltatási és tarifakötelezettségeket. Olaszország szerint a Simet mindössze azt bizonyította, hogy az illetékes hatóságok által a vállalkozás kérésére kiadott állami koncesszió alapján különféle egyetemes szállítási szolgáltatásokat nyújtott. A Simetnek az egyetemes szállítási szolgáltatásokkal való megbízása önmagában nem jelenti azt, hogy a Simet az 1191/69/EGK rendelet szerinti közszolgáltatási kötelezettséget vállalt.
- (59) Az olasz hatóságok megjegyezték továbbá, hogy a vizsgált időszak legnagyobb részében (1987–2001 között) a Simet nem alkalmazta megfelelően az 1191/69/EGK rendelet 1. cikkének (5) bekezdésében előírt számviteli elkülönítést⁽²¹⁾. Ezért nem lehetséges a közszolgáltatási kötelezettség teljesítéséből származó nettó többletköltség kiszámítása, ami azt jelenti, hogy az 1191/69/EGK rendelet 10. cikkében meghatározott feltételek nem teljesültek.
- (60) Az olasz hatóságok végül rámutattak arra, hogy a minisztérium az 1191/69/EGK rendelet 13. cikkével ellentétben azért nem állapított meg előzetesen kompenzációs összeget, mert nem írt elő közszolgáltatási kötelezettséget a Simet számára. A jelen esetben a Simetnek járó kompenzációt kizárólag utólagos értékelés alapján számították ki.

⁽¹⁹⁾ Az 1893/91/EGK rendelet hatálybalépésének napja.

⁽²⁰⁾ A Simet 1999. október 22-én kelt, 175/99. számon iktatott levele.

⁽²¹⁾ 2000-ig semmilyen számviteli elkülönítésre nem került sor.

- (61) Az olasz hatóságok úgy ítélték meg, hogy az 1370/2007/EK rendelet alapján végzett értékelés nagyrészt ugyanazokat a kérdéseket veti fel, mint az 1191/69/EGK rendelet alapján végzett értékelés (ideértve az egyértelműen meghatározott közszolgáltatási kötelezettség hiányát, a kompenzáció előzetesen meghatározott, objektív paramétereinek hiányát, a számviteli elkülönítés hiányát stb.). Az „ésszerű haszon” 1370/2007/EK rendeletben meghatározott fogalmát illetően az olasz hatóságok túlzottnak ítélték a Simet által az előzetes jelentésben javasolt megtérülési rátát egy olyan helyzetben, ahol a kompenzációt utólag határozták meg úgy, hogy az kizárja az előre nem látható költségek/veszteségek kockázatát.
- (62) Az olasz hatóságok teljes mértékben megerősítették a kisebbségi jelentés megállapításait, amely szerint a kompenzáció összege nem számítható ki. Ugyanakkor szerintük a többségi jelentés bizonyos tárgyi és módszertani hibákat tartalmazott. Például az olasz hatóságok kétségbe vonták annak a feltételezésen alapuló módszernek a megfelelőségét, amelyet a szakértők az állítólagos közszolgáltatási kötelezettség nettó működési költségeinek kiszámításakor alkalmaztak. Kifogásolták azt is, hogy a jelentés:

— nem korlátozza a felhasznált tőke összegét a közszolgáltatási kötelezettségekhez kapcsolható tőkére, hanem a kompenzáció kiszámításakor a felhasznált tőke teljes összegét veszi alapul, tehát a számítások a vállalkozás egyéb üzleti tevékenységei – utazási irodai tevékenység, nemzetközi szolgáltatások, sofőrös autóbusz-bérlési szolgáltatások – során felhasznált tőkét is tartalmazza,

— az elvárt tőkemegtérülés meghatározásakor 100 bázispontot meghaladó kockázati prémiumot alkalmaz, ami az utólag számított kompenzáció esetében nem tekinthető indokoltnak,

— nem megfelelően számítja ki az azzal összefüggő kamatokat, hogy a kompenzációs összegek kifizetése nem történt meg azokra az évekre, amelyekre azokat kiszámították. Az Államtanács által kijelölt szakértők a jogszabályban előírt kamattal a 2012-ben teljesen újraértékelt összegeket terhelték meg, nem pedig az eredeti összegeket, ahogyan az indokolt lett volna.

5. A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (63) Az eljárás megindításáról szóló határozatra válaszul harmadik félként egyedül a Simet, a bejelentett intézkedés lehetséges kedvezményezettje nyújtott be észrevételeket. Beadványaiban a Simet vitatta a Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatban képviselt álláspontját.
- (64) Azon állításának megalapozása céljából, hogy kötelezettségek terhelték, a Simet benyújtotta a bírósági eljárás keretében vizsgált útvonalak vonatkozásában kapott koncessziókat. A Simet szerint a benyújtott koncessziókban meghatározott követelmények rögzítették többek között a viteldíjakat, az útvonal állandóságát, a megállóhelyeket, valamint a szolgáltatás gyakoriságát és időbeosztását. Ezenkívül tartalmazták azokat a feltételeket is, amelyek az utasok poggyászának szállítását, a posta számára az általános levelek ingyenes szállítását, valamint az egyéb küldeményeknek az erre vonatkozó rendelkezésekben meghatározott díj fejében történő szállítását szabályozták. A koncessziók ezenkívül előírták a vállalkozás számára a szolgáltatást érintő valamennyi zavar, baleset és módosítás bejelentését, az utasok, a poggyász és a mezőgazdasági csomagok szállítására szóló jegyek kibocsátását, továbbá a vonatkozó nyilvántartások öt évig történő megőrzését. A Simetnek ezenkívül előzetes engedélyt kellett beszereznie a minisztérium tartományi gépjárműügyi hivatalától a koncessziók hatálya alá tartozó, valamint az egyéb szolgáltatások nyújtásához használni kívánt buszok típusára és jellemzőire vonatkozóan.
- (65) A Simet benyújtotta továbbá azokat az iratokat, amelyekben állítása szerint a minisztérium részben vagy egészben elutasította a nyújtott szolgáltatások részleteinek módosítását. A vizsgált időszakra vonatkozóan a Simet részleges elutasítást nyújtott be az alábbiakra vonatkozóan ⁽²²⁾:

— a meglévő menetrend szerinti szolgáltatásokon kívüli új megállóhelyek működtetésével kapcsolatos kérelmek a Rossano–Nápoly útvonalra (1992), a Cariatí–Milánó útvonalra (1995), a Cosenza–Firenze útvonalra (1999), a Cosenza–Firenze és a Cosenza–Pisa útvonalra (2000), valamint a San Giovanni–Milánó útvonalra (2003) vonatkozóan,

— a Cosenza–Nápoly útvonalon új menetrend szerinti szolgáltatások működtetésére szóló engedélyre irányuló kérelem (2000).

⁽²²⁾ A Bizottság más beadványt nem vizsgált, mivel azok nem érintették az államtanácsi határozatok hatálya alá tartozó időszakot.

- (66) A Simet szerint a fenti kérelmek visszautasítása bizonyítja, hogy az olasz hatóságok egyoldalú közszolgáltatási kötelezettségeket írtak elő. A Simet azt állítja továbbá, hogy a hatóságok nem tették lehetővé a közlekedési útvonalaknak a kínálat bővítésén és diverzifikálásán keresztüli „optimalizálását”. A járatok útvonalát voltaképpen „befagyasztották”, így azokra vonatkozóan a minisztériumi határozatok maradtak érvényben, bár hivatalosan „üzleti tevékenység” keretében működtek.
- (67) A Simet nem ért egyet az eljárás megindításáról szóló határozat 16. preambulumbekzdésében foglalt azon állítással, hogy a vállalkozás által javasolt viteldíjak megjelentek az éves koncessziós feltételekben. Eleinte a távolsági útvonalaknál a másodosztályú vasúti személyszállításéhoz szóló viteldíjakat kellett alkalmazni. Ezt támasztja alá az 1988. december 19-i minisztériumi jegyzőkönyv (D.C. III Div 32 No 3846), amely szerint *„mivel számos, autóbusszal végzett közszolgáltatásra szóló koncesszióval rendelkező vállalkozás nyújtott be díjmelési igényt; mivel az utóbbi időben nem jelent meg a viteldíjakra vonatkozó általános iránymutatás; az új iránymutatások megjelenéséig [...] [a regionális hivatalok] közvetlenül engedélyezhetik a koncessziótulajdonosok számára, hogy az általuk működtetett szolgáltatások díjait az állami vasúttársaság, a Ferrovie dello Stato (FS) másodosztályú vasúti személyszállítási díjaival azonos szintre emeljék, valamint az autópályát használó szolgáltatások esetében [mint a szóban forgó esetben is] azokat „expressz” pótdíjjal egészítsék ki; ... nem alkalmazható azonban díjmelés azokban az esetekben, ahol jelenleg is a fenti viteldíjak vannak érvényben.”* A Simet szerint a fenti intézkedések azt bizonyítják, hogy a vállalkozás nem állapíthatott meg a másodosztályú vasúti személyszállításban alkalmazottaknál (vagyis a Ferrovie dello Stato legalacsonyabb viteldíjainál) magasabb viteldíjakat. Ennek következtében a vállalkozás nem érhetett el a tevékenységéből származó magasabb érbevételt amiatt, hogy az államnak lényegében állami igények és célok megvalósítása állt érdekében.
- (68) A minisztérium 1992. július 3-i A/7302. sz. körlevele az állami hatáskörbe tartozó autóbuszjáratokra vonatkozóan az adott évre 6,1 %-os viteldíjmelést írt elő. A Simet szerint a körlevél, amellyel a minisztérium kizárólag azért engedélyezte a viteldíjak emelését, hogy azokat az ISTAT számaihoz igazítsa, azt támasztja alá, hogy a vállalkozás saját kezdeményezésére nem alkalmazhatta az általa megfelelőnek tartott viteldíjakat. A Simet megjegyzi továbbá, hogy a minisztérium 2002. április 5-i 3/02. sz. körlevele, amely a viteldíjak líráról euróra történő átszámítását szabályozza, a 2. pontban kimondja, hogy a szóban forgó tételek „szabályozott viteldíjak és árak”.
- (69) Végül a minisztérium által kiadott koncessziók előírják, hogy a „rögzített” viteldíjat a közigazgatási szervek állapítsák meg. Mivel nem egyszerű engedélyről, hanem koncesszióról van szó, a vonatkozó feltételek kifejezetten rögzítik, hogy a szolgáltatások nyújtására *„az érvényben lévő és a későbbiekben bevezetett rendelkezések”* az irányadók, valamint azt, hogy *„a közigazgatási szervek a koncessziót bármikor visszavonhatják, amely esetben a szolgáltató semminemű igényt nem támaszthat”*. Minden koncessziós feltétel 6. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a minisztérium tartományi gépjárműügyi hivatala által jóváhagyott menetrendeket és viteldíjakat kell alkalmazni. A Simet szerint mivel a rögzített viteldíjak kizárnak mindenféle rugalmasságot a felhasználóknak nyújtható szolgáltatásokban, a vállalkozás nem reagálhatott az általa megfelelőnek ítélt módon a piac vagy saját igényeire.
- (70) A Simet szerint amiatt, hogy a számára előírt viteldíjakat kellett alkalmaznia, nem valósíthatott meg olyan árazási politikát, mint amelyet egy modern és szabad verseny piacon működő vállalkozás rendszerint követne. Egyrészt a Simet hangsúlyozza, hogy a minisztérium által előírt, a Ferrovie dello Stato által alkalmazott másodosztályú vasúti személyszállítási díjakkal megegyező viteldíjak olyan alacsonyak voltak, hogy a vállalkozás nem volt képes fedezni a buszszolgáltatások működtetésének költségeit. Másrészt ezen intézkedések lehetővé tették az állam számára, hogy vasúttársasága, a Ferrovie dello Stato részére indokolatlan támogatást nyújtson, mivel a régióközi buszszolgáltatást végző koncessziótulajdonosokat, így a Simetet is megakadályozta abban, hogy a vasúttársaság expressz pótdíjjal kiegészített másodosztályú jegyáránál alacsonyabb díjakat alkalmazzon. A Ferrovie dello Stato számára további előnyt jelentett az, hogy a Simet és más, hasonló szolgáltatást nyújtó vállalkozás nem jutott támogatáshoz.
- (71) A fentiek alapján a Simet úgy ítéli meg, hogy a minisztérium által adott koncessziók, majd az útvonal-módosításra irányuló kéréseket elutasító határozatok azt bizonyítják, hogy a koncessziók az 1191/69/EGK rendelet 14. cikke értelmében teljesítik a szolgáltatási szerződés kritériumait azáltal, hogy az útvonalakra, megállóhelyekre, viteldíjakra, a posta számára az általános levelek ingyenes szállítására, valamint az egyéb küldeményeknek az erre vonatkozó rendelkezésekben meghatározott díj fejében történő szállítására vonatkozó kötelezettségeket rögzítenek.

- (72) Még ha feltételezhető is az, hogy az 1191/69/EGK rendelet a minisztérium által előadottaknak megfelelően nem rendelkezett a régióközi koncesszióval rendelkezők kompenzációs jogáról, a Simet fenntartja azt a véleményét, hogy ez liberalizált szolgáltatásra utal, amellyel kapcsolatban – különösen a viteldíjakra vonatkozóan – a közigazgatási szervek nem írhattak elő kötelezettséget a vállalkozás számára. A Simet ezért úgy ítéli meg, hogy a minisztérium jogellenesen járt el, amiért a nemzeti jog (az Államtanács által alkalmazott 80/1998. sz. törvényerejű rendelet 35. cikke) szerint kártérítés jár.
- (73) A Simet szerint nem az 1191/69/EGK rendeletben szabályozott ügýtípusról, hanem kártérítési perről van szó. A Simet megjegyzi, hogy az 1405/2010. sz. ítélet elismeri: a Simet a 80/1998. sz. törvényerejű rendelet 35. cikke alapján kártérítésre jogosult azon kár fejében, amelyet a minisztérium a Simet számára előírt közszolgáltatási kötelezettség megszüntetését elutasító jogellenes határozataival okozott. E határozatok, amelyek megsértették a vállalkozás szabadságának az olasz alkotmány 41. cikkében biztosított jogát, mivel a vállalkozásnak üzleti tevékenysége során anyagi veszteséget okoztak, ezért szükségszerűen jogellenesnek minősülnek, így a vállalkozás jogosulttá válik az elszenvedett veszteség megtérítésére. Az Államtanács elismerte, hogy a minisztérium a Simetnek indokolatlan jogsérelmet okozott azzal, hogy közszolgáltatási kötelezettség teljesítésére kötelezte, sértve a vállalkozás azon jogát, hogy szabadon és függetlenül nyújtson szállítási szolgáltatást.
- (74) Ha viszont feltételezhető az, hogy a módosított 1191/69/EGK rendelet a régió igényeinek ellátása érdekében lehetővé tette a közigazgatási szervek számára a közszolgáltatási kötelezettségek előírását, akkor a Simet szerint a minisztérium köteles intézkedni a kötelezettségeket kompenzáló kifizetésekről. A Simet szerint a módosított 1191/69/EGK rendelet lehetővé teszi a szolgáltatási kötelezettség előírását, ha annak célja egy adott régióban felmerülő szállítási igények, és nem egy adott régiót érintően felmerülő igények kiszolgálása (1. cikk (2) bekezdés).

6. OLASZORSZÁG ÉSZREVÉTELEI A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEIVEL KAPCSOLATBAN

- (75) A harmadik felek észrevételeivel kapcsolatos észrevételeikben az olasz hatóságok megerősítették azon álláspontjukat, hogy sem az 1191/69/EGK rendelet, sem az 1370/2007/EK rendelet értelmében nem állt fenn közszolgáltatási kötelezettség, így kompenzáció nem jár.
- (76) Álláspontjuk alátámasztására az olasz hatóságok bővebben ismertették az a rendszert, amely a menetrend szerinti személyszállítási szolgáltatások működtetését az 1822/1939. sz. törvény⁽²³⁾ (a vizsgált időszakban alkalmazandó jogszabály) alapján szabályozta. E törvény az állami hatáskörbe tartozó menetrend szerinti szolgáltatások (általános menetrend szerinti buszszolgáltatások) vonatkozásában az alábbi szabályozási keretet rögzítette:
- i. A szolgáltatás koncessziós rendszerben működött.
 - ii. A koncesszió odaítélése a vállalkozások kérésére történt.
 - iii. A koncessziókat nem kiválasztási eljárás keretében ítélték oda, erre vonatkozó rendelkezés nem volt.
 - iv. A törvény alapján a minisztérium saját belátása szerint ítéltethet oda ideiglenes vagy állandó koncessziót, azonban kivétel nélkül valamennyi vállalkozás ideiglenes koncessziót kapott. Ebből adódóan a koncessziók időtartama egy év volt, és a vállalkozások (köztük a Simet) minden évben kérelmezték koncessziójuk meghosszabbítását.
 - v. A koncesszió keretében a szolgáltatók a koncessziós feltételekben megjelölt útvonalon kizárólagos jogot szereztek a szolgáltatás nyújtására.
 - vi. A koncessziótulajdonosok a kiszolgált vonzások körzet alapján részesültek kedvezményes elbírálásban, amelyet a „finitimità” kritériuma, vagyis az autóbuszvonalak közelsége, valamint gazdasági és funkcionális kapcsolatai alapján határoztak meg (az 1822/1939. sz. törvény 5. és 6. cikke).
 - vii. A meglévő szolgáltatások szintén elsőbbséget élveztek. Másképpen fogalmazva: költséghatékonysági okokból előnyösebbnek tekintették a meglévő szolgáltatások módosítását, mint új szolgáltatások indítását.

⁽²³⁾ Az azóta hatályát veszített törvényt a 285/2005. sz. törvényerejű rendelet váltotta fel.

- viii. Ezenkívül új szolgáltatásra vonatkozó koncesszió kiadásakor a vonzaskörzet lakosságszámának kritériumát alkalmazták, amelyet az új autóbuszvonalak teljes hosszához viszonyítottak. A legfeljebb 500 km teljes útvonal-hosszúságú szolgáltatások esetében a 300 000 fős lakosságszámot tekintették minimumnak. Hosszabb autóbuszvonalak esetében arányosítást alkalmaztak ⁽²⁴⁾.
- (77) A fentiek miatt amikor a vállalkozások meglévő szolgáltatás módosítására vagy új szolgáltatásokra vonatkozó koncesszió odaítélésére irányuló kérelmet nyújtottak be, a minisztériumnak a fenti jogi keretrendszer alapján kellett döntenie.
- (78) Azzal kapcsolatban, hogy a minisztérium részben vagy egészben megtagadta a Simet által a nyújtott szolgáltatásokban kért módosítások engedélyezését, az olasz hatóságok megjegyezték, hogy a kérelmek elutasítására kizárólag az 1822/1939. sz. törvényben szabályozott rendszerrel összefüggésben került sor. A minisztérium nem engedélyezhette új szolgáltatások nyújtására szóló új koncessziók kiadását, illetve a meglévő koncessziók hatályának (új megállóhelyek jóváhagyásával történő) bővítését olyan esetekben, ahol ez az említett törvény rendelkezései szerint sértette volna más menetrend szerinti szolgáltatók jogait. A minisztérium ugyanakkor jóváhagyta azokat a módosításokat, amelyek nem ütköztek az 1822/1939. sz. törvényben meghatározott elvekbe ⁽²⁵⁾.
- (79) Bár elismerték, hogy a Simet több esetben nem kapott engedélyt új szolgáltatás indítására vagy a meglévő szolgáltatások új megállóhelyekkel való bővítésére, az olasz hatóságok fenntartják azt a véleményüket, hogy a Simet beadványai és a csatolt dokumentumok nem bizonyítják, hogy a meglévő koncessziós feltételekben meghatározott szolgáltatások részleteinek módosítására vonatkozóan a vállalkozás hivatalos kérelmet nyújtott volna be, amelyet a hatóságok elutasítottak. Mindenesetre a minisztérium egyetlen esetben sem utasította el a Simetnek a ritkán lakott területeken található megállóhelyek megszüntetésére, vagy a menetrend módosítására irányuló kérelmét.
- (80) A koncessziós feltételek postai küldemények szállítására vonatkozó rendelkezéseit illetően az olasz hatóságok azt állítják, hogy a Simet nem terjesztett elő a ténylegesen nyújtott szolgáltatásokat és azok nettó költségét alátámasztó bizonyítékot. Az olasz hatóságok megjegyezték továbbá, hogy a Simet nem terjesztett elő okirati bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a minisztérium elutasította a viteldíjak módosítására irányuló kérelmeit. A Simet ezenkívül egy alkalommal sem kért engedélyt a díjak csökkentésére.
- (81) A Közlekedési Minisztérium 1988. december 19-i jegyzőkönyvét (D.C. III Div 32 No 3846), valamint az azt követő – a minisztérium Catanzaro tartományi gépjárműügyi hivatala által kiadott – 1989. január 10-i A/66. sz. minisztériumi körlevelet illetően az olasz hatóságok szerint e dokumentumok lehetővé tették a menetrend szerinti szolgáltatók számára, hogy viteldíjaikat a Ferrovie dello Stato viteldíjaihoz igazítsák, így azokat átfogóbb nemzeti közlekedés- és árpolitika összefüggésébe kell helyezni. Ugyanez mondható el a Catanzaro tartományi hivatala által küldött – a Simet által is említett – 1992. július 3-i 7302. sz. levélről, amely lehetővé tette a menetrend szerinti buszszolgáltatások üzemeltetői számára, hogy a 801/92. sz. körlevél ⁽²⁶⁾ végrehajtása keretében az inflációnak megfelelően 6,1 %-kal emeljék a viteldíjakat. A levél rámutat továbbá arra, hogy a vállalkozások eltérő viteldíjkonstrukció szerint is működhetnek, amennyiben erre vonatkozó kérelmet nyújtottak be. Az olasz hatóságok megjegyzik, hogy a Simet egyetlen alkalommal sem nyújtott be ilyen kérelmet. Mindenesetre sem az 1988. évi minisztériumi jegyzőkönyv, sem a minisztérium 1992-ben kelt levele nem minősíthető a Simet által a viteldíjakra vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség megszüntetésére vonatkozóan benyújtott kérelem elutasításának.
- (82) Az olasz hatóságok ezenkívül vitatják a Simet azon állítását, hogy a 2002. április 5-i 3/02. sz. körlevél 2. pontja bizonyítja, hogy a menetrend szerinti szolgáltatások viteldíjait a minisztérium állapította meg. A körlevél mindössze útmutatást adott a viteldíjak líráról euróra történő átszámításához. Önmagában a menetrend szerinti távolsági személyszállítás viteldíjainak „szabályozott” díjként való említése nem jelenti azt, hogy azokat nem a szolgáltatók állapították meg. Inkább arról van szó, hogy a viteldíjakat az átláthatóság és a nyilvánosság érdekében előzetesen állapították meg az utasok számára, majd azokat az illetékes minisztériumi szervek utólag hagyják jóvá. Mivel a szolgáltatás menetrend szerinti egyetemes szolgáltatás, a nyújtott szolgáltatás részleteit – az útvonalakat, megállóhelyeket, a menetrendet és a viteldíjakat – az alkalmi szolgáltatásokkal ellentétben előzetesen közzé kell tenni. Az olasz hatóságok szerint ugyanezt az elvet uniós szinten is alkalmazzák a menetrend szerinti járatokra, amelyeket az Európai Parlament és a Tanács 1073/2009/EK rendelete ⁽²⁷⁾ szabályoz. A rendelet a rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerint a viteldíjak a menetrend szerinti járatokra szóló engedélyek szerves részét képezik. Az előzetes menetrend ezen követelményeire alapozva az olasz hatóságok vitatják továbbá a

⁽²⁴⁾ Az 1994. április 22-i 369. sz. elnöki rendelet 2. cikke (2) bekezdésének e) pontja.

⁽²⁵⁾ Például 1992-ben a minisztérium jóváhagyta egyes megállóhelyek áthelyezését a Rossano–Nápoly útvonalon, továbbá 2000-ben a Cosenza–Firenze és a Cosenza–Pisa útvonalon költséghatékonysági megfontolásból, új körzetek kiszolgálása céljából jóváhagyta új megállóhelyek kijelölését és az útvonal módosítását. Ezenkívül az olasz hatóságok megjegyezték, hogy a Simet által benyújtott dokumentáció szerint a minisztérium 1992-ben jóváhagyta a vállalkozásnak a Rossano–Nápoly útvonalra vonatkozó díjmelési kérelmét.

⁽²⁶⁾ Ez az általános menetrend szerinti buszszolgáltatások esetében legfeljebb az inflációnak megfelelő mértékű viteldíjmelést enged meg.

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1073/2009/EK rendelete (2009. október 21.) az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól és az 561/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 300., 2009.11.14., 88. o.).

koncessziós feltételek 6. pontjának Simet általi értelmezését⁽²⁸⁾, mivel a Simet kérelme és a minisztériumi koncessziós feltételek egyaránt előre meghatározott menetrendet és viteldíjakat említenek a menetrend szerinti szolgáltatásokra vonatkozóan.

- (83) A követelt kompenzációt illetően a Simet kizárólag „az igazoltan járó térítés összeghatárain belüli ... kompenzációra” tartott igényt. Az olasz hatóságok szerint a Simet költségszámításai általánosak, mivel a vállalkozás teljes üzleti tevékenységére kiterjednek, ugyanakkor tárgyi hibákat is tartalmaznak és – tekintettel a számviteli elkülönítés hiányára a vizsgált időszak nagy részében – nem megbízható adatokon alapulnak.
- (84) Az olasz hatóságok szerint egyáltalán nem lényeges, hogy a szóban forgó esetben közszolgáltatásért járó kompenzáció megítéléséről (így az 1191/69/EGK rendelet közvetlen alkalmazásáról), vagy kártérítés megítéléséről van szó. Ha feltételezhető is az, hogy az Államtanács el kívánta ismerni a Simet kártérítési jogosultságát, ami az olasz hatóságok szerint az 1405/2010. sz. ítélet értelmezése alapján nem zárható ki, de nem is magától értetődő⁽²⁹⁾, kár kizárólag közszolgáltatási kötelezettség ellátása következtében merülhet fel. Az olasz hatóságok fenntartják, hogy a Simetre ilyen kötelezettség nem hárult.
- (85) Végül az olasz hatóságok nem értenek egyet azzal, hogy az olasz alkotmány 41. cikke alapján kártérítés megállapítása szükséges. A menetrend szerinti régióközi szolgáltatások keretében végzett személyszállítás nem tekinthető az olasz alkotmány 41. cikkének egyszerű és közvetlen alkalmazása útján teljes körűen liberalizáltnak, mivel először az 1822/1939. sz. törvényben és a 369/1994. sz. elnöki rendeletben szabályozott koncessziós rendszer, majd a 285/2005. sz. törvényerejű rendeletben szabályozott engedélyezési rendszer hatálya alá tartozik.

7. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

7.1. A TÁMOGATÁS FENNÁLLÁSA

- (86) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint „a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.”
- (87) Egy támogatási intézkedés akkor tekinthető állami támogatásnak az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése alapján, ha az alábbi feltételek mindegyikét teljesíti:
- az állam nyújtja vagy állami forrásból nyújtják,
 - bizonyos vállalkozásokat vagy áruk termelését szelektív előnyben részesíti,
 - torzítja a versenyt vagy azzal fenyeget,
 - érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.
- (88) A Bizottság megvizsgálja, hogy a jelen esetben e feltételek mindegyike teljesült-e.

7.1.1. Állami források és betudhatóság

- (89) A Bizottság megállapítja: az Államtanács ítéletei arra kötelezik a minisztériumot, hogy fizessen kompenzációt a Simetnek az 1987–2003 között az állami hatáskörbe tartozó útvonalakon nyújtott régióközi autóbusszos szállítási szolgáltatásokért. A kompenzációt a minisztérium rendelkezésére álló forrásokból fizetnék ki, így azok állami forrásnak minősülnek. A bíróság által a kompenzáció kifizetéséről hozott határozat az államnak tudható be.

7.1.2. Szelektív gazdasági előny

- (90) A Bizottság először is megállapítja, hogy a Simet ellenszolgáltatás fejében végez gazdasági tevékenységet, nevezetesen személyszállítást. Ezért a Simet az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vállalkozásnak tekintendő.
- (91) Az intézkedés egyúttal szelektívnek tekintendő, mivel az kizárólag a Simet számára előnyös.

⁽²⁸⁾ A koncessziós feltételek 6. pontja minden esetben egyértelműen rögzíti, hogy a minisztérium tartományi gépjárműügyi hivatala által jóváhagyott menetrendeket és viteldíjakat kell alkalmazni.

⁽²⁹⁾ Az 1405/2010. sz. ítélet az 1191/69/EGK rendelet 6., 10. és 11. cikke alapján kompenzációként járó összegekre való jogosultságot említi, amelyet a közigazgatási szerveknek megbízható adatok alapján kell meghatározniuk (az ítélet 3.3. pontja, 21. o.). Ezenkívül a 3.3. pontban az Államtanács megerősíti, hogy a következő okból nem állapított meg kártérítést: „Jelenleg a fellebbező által támasztott kártérítési igény nem fogadható el, mivel kizárólag az említett összegnek a közigazgatási szervek általi meghatározását követően válik ismertté, hogy maradt-e a megállapított összegben felüli fedezetlen kár, amelyet az érintett vállalkozásnak kell kiszámítania és bizonyítania.”

- (92) A gazdasági előnyhöz juttatást illetően az *Altmark*-ítéletből következik, hogy az állam által vagy állami forrásból egy vállalkozás részére a rá háruló közszolgáltatási kötelezettség fejében nyújtott kompenzáció az adott vállalkozást nem juttatja előnyhöz, így nem minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti támogatásnak akkor, ha az alábbi négy feltétel mindegyike teljesül⁽³⁰⁾:
- egyrészt a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségnek kell terhelnie, és e kötelezettségnek egyértelműen meghatározottnak kell lennie,
 - másrészt a kompenzáció kiszámításának alapjául szolgáló paramétereket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani,
 - harmadszor, a kompenzáció nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtása során felmerülő költségek egészben vagy részben való fedezéséhez szükséges mértéket, figyelemmel az érintett bevételekre és az e kötelezettségek teljesítéséből származó ésszerű haszonra,
 - negyedszer, amikor a közszolgáltatási kötelezettség végrehajtásával megbízott vállalkozás kiválasztása nem közbeszerzési eljárás keretében történik, a szükséges kompenzáció mértékét azon költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyet egy átlagos, jól vezetett és a szükséges közszolgáltatási követelmények kielégítéséhez közlekedési eszközökkel megfelelően felszerelt vállalkozásnál e kötelezettségek végrehajtásakor felmerülnének, figyelemmel az érintett bevételekre és az e kötelezettségek teljesítéséből származó ésszerű haszonra.
- (93) A második feltételt illetően a kompenzáció kiszámításának alapjául szolgáló paramétereket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani, annak elkerülése érdekében, hogy a kompenzáció olyan gazdasági előnyt tartalmazzon, amely alkalmas a kedvezményezett vállalkozás előnyben részesítésére a versenytárs vállalkozásokkal szemben. A kompenzáció paramétereinek előzetes meghatározása azonban nem jelenti azt, hogy [a kompenzációt] egy meghatározott képlet alapján kell kiszámítani. Ennél lényegesebb, hogy a kompenzáció meghatározásának módja már az elejétől fogva egyértelmű legyen.
- (94) A jelen esetben a Simet nem támasztotta alá bizonyítékokkal, hogy a vizsgált időszakban nyújtott szolgáltatásokért igényelt kompenzáció paramétereit előzetesen, tárgyilagosan és átlátható módon számították volna ki. Ezzel szemben a koncessziós feltételek, amelyek alapján a Simet bizonyítani kívánja, hogy közszolgáltatási kötelezettség terhelte, rögzítik, hogy a szolgáltatás nyújtásával a vállalkozás nem válik jogosulttá semmilyen támogatásra vagy kompenzációra, valamint azt, hogy a vállalkozás a szolgáltatást saját kockázatára nyújtja. Az Államtanács 1405/2010. sz. ítélete emiatt rendelte el, hogy a kompenzáció összegét a vállalkozás nyilvántartásából származó megbízható adatok alapján kell megállapítani. A kompenzáció előzetesen megállapított paramétereinek hiányában az ilyen számítások – ahogyan az előzetes jelentésben és a többségi jelentésben foglaltak is – szükségszerűen az adott régióközi menetrend szerinti buszszolgáltatások nyújtása során felmerült nettó költségek utólagos becslésén alapulnak. A jelen esetben tehát nem teljesült a második *Altmark*-feltétel.
- (95) A számukra előírt közszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséért vállalkozásoknak nyújtott kompenzáció esetében a gazdasági előny kizárása érdekében az *Altmark*-ítélet mind a négy feltétel teljesülését megköveteli, ezért nem indokolt, hogy a Bizottság a jelen esetben vizsgálja a fennmaradó három feltétel teljesülését. Ennek megfelelően a Simetnek az 1987–2003 között az állami hatáskörbe tartozó útvonalakon nyújtott régióközi autóbuszos szállítási szolgáltatásokért fizetett kompenzáció szelektív gazdasági előnyhöz juttatja a vállalkozást.

7.1.3. A verseny torzulása és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás

- (96) E két kritériumot illetően szükséges annak vizsgálata, hogy a bejelentett intézkedés torzíthatja-e olyan mértékben a versenyt, hogy az befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet.
- (97) Az *Altmark*-ítélet⁽³¹⁾ utal arra, 1995-től több tagállam kezdte megnyitni a közlekedési piacát más tagállamok vállalkozásai előtt, olyan módon, hogy több közlekedési vállalat már városi, elővárosi vagy regionális szállítási szolgáltatást is nyújt származási országától eltérő tagállamokban. E tendencia még erőteljesebb a régióközi menetrend szerinti szállítási szolgáltatások esetében, mint amilyeneket a Simet is nyújt. Ennek megfelelően a Simetnek nyújtott kompenzációról feltételezni kell, hogy torzíthatja a versenyt a régióközi autóbuszos szállítási szolgáltatások piacán, továbbá olyan mértékben befolyásolhatja a tagállamok közötti kereskedelmet, hogy az kedvezőtlenül hat a más tagállamokban letelepedett fuvarozási vállalkozások azon képességére, hogy Olaszországban szolgáltatást nyújtsanak, emellett erősíti a Simet piaci pozícióját.

⁽³⁰⁾ A C-280/00. sz. *Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg* ügyben hozott ítélet 87. és 88. pontja (EBHT 2003., I-7747. o.).

⁽³¹⁾ 79. pont.

- (98) A Bizottság megállapítja továbbá, hogy a Simet más piacokon – nemzetközi utazási szolgáltatások, idegenforgalmi szolgáltatások, valamint sofőrös autóbusz-bérlési szolgáltatások – is folytat tevékenységet, így e piacokon nyilvánvalóan az Unión belüli egyéb vállalkozásokkal versenyez. A Simetnek nyújtott kompenzáció e piacokon is szükségszerűen torzítaná a versenyt, és befolyásolná a tagállamok közötti kereskedelmet.
- (99) Ennek megfelelően a Bizottság álláspontja szerint a bejelentett intézkedés alkalmas arra, hogy torzítsa a versenyt és befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet.

7.1.4. Következtetés

- (100) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a bejelentett intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.

7.2. MENTESSÉG A BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉG ALÓL AZ 1191/69/EGK RENDELET ALAPJÁN

- (101) Az Államtanács érvelése szerint a Simet a szóban forgó szállítási szolgáltatások nyújtása utáni kompenzációra való jogosultságot olyan időpontban szerezte meg, amikor e szolgáltatásokat nyújtotta. Az érvelés helytállóságához a kompenzáció kifizetései az 1191/69/EGK rendelet 17. cikkének (2) bekezdése alapján mentesülniük kellett volna a kötelező bejelentési eljárás alól: ellenkező esetben a kompenzáció elmulasztása azt jogellenessé tette volna, mivel a kompenzáció sértette volna az EUMSZ állami támogatásra vonatkozó rendelkezéseit.
- (102) Ennek oka, hogy az 1191/69/EGK rendelet 17. cikkének (2) bekezdése szerint a rendelet alapján fizetett kompenzáció mentes az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésében megállapított előzetes tájékoztatási eljárás alól, így az előzetes bejelentési kötelezettség alól is. A *Combust*-ítéletből⁽³²⁾ az következik, hogy az említett rendelkezés szerinti „közszolgáltatásért járó kompenzáció” fogalmának értelmezése rendkívül korlátozó. A bejelentési kötelezettség alól a 17. cikk (2) bekezdésében adott mentesség kizárólag a valamely vállalkozás számára a rendelet 2. cikke alapján egyoldalúan előírt közszolgáltatási kötelezettségért járó, a rendelet 10–13. cikkében leírt módszerrel (a közös ellentételezési eljárás) kiszámított kompenzációra terjed ki, a módosított rendelet 14. cikkében meghatározott közszolgáltatási szerződésekre nem. A módosított 1191/69/EGK rendelet 14. cikkében meghatározott közszolgáltatási szerződés alapján kifizetett, állami támogatásnak minősülő kompenzációt annak hatálybalépése előtt be kell jelenteni a Bizottságnak. Ennek elmulasztása esetén a kompenzáció jogellenesen megvalósított támogatásnak minősül.
- (103) Az, hogy az olasz hatóságok a jelen esetben a 17. cikk (2) bekezdése alapján ténylegesen mentesülnek-e az előzetes bejelentési kötelezettség alól, egyrészt attól függ, hogy az olasz hatóságok valóban egyoldalú közszolgáltatási kötelezettséget írtak-e elő a Simet számára, másrészt attól, hogy az ilyen kötelezettség alapján fizetett kompenzáció megfelel-e az 1191/69/EGK rendelet előírásainak. A Bizottság egymás után mindkét kérdést megvizsgálja.

7.2.1. Az olasz hatóságok egyoldalú közszolgáltatási kötelezettséget írtak elő a Simet számára?

- (104) A Simet szerint⁽³³⁾ a közszolgáltatási kötelezettség egyoldalú előírására következtetni lehet az egyes régióközi menetrend szerinti buszjáratokra vonatkozóan kiadott koncessziós feltételekben rögzített, a nyújtandó szolgáltatások részleteit érintő előírásokból, a minisztérium által megállapított díjakból, valamint abból, hogy a minisztérium megtagadta a meglévő szolgáltatások módosítását, illetve az új szolgáltatásokra vonatkozó koncessziók kiadását.
- (105) A kapott információk alapján azonban a Bizottság megállapítja, hogy a Simet nem bizonyította meggyőzően azt, hogy az olasz hatóságok egyoldalú közszolgáltatási kötelezettséget írtak elő a számára.
- (106) Először is az, hogy a Simet a vizsgált időszak mind a tizenhat évében kezdeményezte a koncessziós feltételek meghosszabbítását, nem egyeztethető össze a közszolgáltatási kötelezettség egyoldalú előírásával. A feltételek célja az volt, hogy a vizsgált időszakban kizárólagos joggal ruházzák fel a Simetet az adott szolgáltatások nyújtására. Annak ellenére, hogy az egyes évekre vonatkozó feltételek rögzítették, hogy a szolgáltatásért nem jár kompenzáció, valamint azt, hogy a vállalkozás a szolgáltatást saját kockázatára nyújtja, a Simet ismételten kérelmezte a kapott jogosítványok meghosszabbítását.

⁽³²⁾ A T-157/01. sz. *Danske Busvognmænd* ügyben hozott ítélet [EBHT 2004., II-917. o., 77–79. pont].

⁽³³⁾ Lásd az 5. szakaszt.

- (107) Másodszor a viteldíjaknak, az útvonalaknak, valamint a szolgáltatások gyakoriságának és időbeosztásának a feltételekben történő rögzítése nem feltétlenül jelenti azt, hogy a koncessziókból eredően a Simetre egyoldalú közszolgáltatási kötelezettségek hárultak. Annak figyelembevételével, hogy a nyújtott szolgáltatások rendszeres, menetrend szerinti szolgáltatások voltak, a Simetet az adott szolgáltatások nyújtására kizárólagos jelleggel jogosító koncessziós feltételeknek előzetesen rögzíteniük kellett a nyújtandó szolgáltatások részleteit. Nincs arra vonatkozóan előterjesztett bizonyíték, hogy a minisztérium az említett részletek módosítására irányuló hivatalos megkeresést utasított volna el. A Simet azt sem bizonyította, hogy az említett részleteket az olasz hatóságok egyoldalúan írták elő számára és azokat a kizárólagos szolgáltatási jogosultság fejében nem a szolgáltató javasolta, majd a minisztérium engedélyezte.
- (108) Harmadszor, a postai küldemények szállítására vonatkozó állítólagos kötelezettséget illetően a Simet nem terjesztett elő a ténylegesen nyújtott szolgáltatásokat és azok nettó költségét alátámasztó bizonyítékot. A Simet nem bizonyította azt sem, hogy bármikor kifogásolta volna a koncessziós feltételek postai küldemények szállítására vonatkozó rendelkezéseit. Ez jelentheti azt is, hogy a szolgáltatások nyújtása nem ütközött a vállalkozás üzleti érdekeibe, valamint azt is, hogy a vállalkozás a szolgáltatások nyújtását méltányos ellenértéknek tekintette annak jogáért, hogy a régióközi szállítási szolgáltatásokat kizárólagos jelleggel nyújthassa.
- (109) Negyedszer, a Simet által a nyújtott szolgáltatásokért az utasoknak felszámítható viteldíjakat illetően az olasz hatóságok elismerik, hogy 2001-ig egy átfogóbb nemzeti közlekedés- és árpolitika keretében valóban nemzeti szintű rendelkezések rögzítették az autóbuzsos szállítási szolgáltatások árszabásának általános elveit⁽³⁴⁾, ugyanakkor a szolgáltatók külön kérelmezheték az eltérő viteldíjak alkalmazását. Ez egyértelműen kiderül abból a minisztériumi levélből, amelyre a Simet hivatkozik⁽³⁵⁾. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a Simet nem terjesztett elő bizonyítékot arra, hogy bármikor ilyen kérelmet nyújtott be az olasz hatóságokhoz, sem arra, hogy az 1987–2003 közötti időszakban a minisztérium a viteldíjak módosítására vonatkozó kérelmet utasított el.
- (110) A Simet állításával ellentétben az, hogy a távolsági menetrend szerinti szállítás viteldíjait a minisztérium tartományi gépjárműügyi hivatala „hagyta jóvá”⁽³⁶⁾, továbbá a 2002. április 5-i 3/02. sz. körlevélben⁽³⁷⁾ a „szabályozott” viteldíjak említése nem jelenti azt, hogy a viteldíjakat előzetesen nem a szolgáltatók állapították meg. E kifejezések mindössze arra utalnak, hogy a viteldíjakat az átláthatóság és a nyilvánosság érdekében előzetesen állapították meg az utasok számára, majd azokat az illetékes minisztériumi szervek utólag hagyták jóvá.
- (111) Mindenesetre az ilyen intézkedések az 1191/69/EGK rendelet 2. cikkének (5) bekezdése értelmében nem minősülnek díjszabási kötelezettségnek, amelyre a közös ellentételezési eljárást kellett volna alkalmazni. Az utóbbi kizárólag „*olyan kötelezettség, amely abban a tekintetben terheli a fuvarozási vállalkozásokat, hogy azok, különösen az utasok egyes rétegei, egyes áru kategóriák vagy egyes útvonalak tekintetében olyan, valamely hatóság által megszabott vagy jóváhagyott díjakat alkalmazzanak, amelyek ellentétesek a vállalkozás üzleti érdekeivel, és amelyek különleges díjszabási intézkedések bevezetéséből vagy módosításuk elutasításából fakadnak.*” A díjszabási kötelezettség meghatározása „*[nem alkalmazható] olyan kötelezettségekre, amelyek a gazdaság egészére vonatkozó általános árpolitikai intézkedésekből fakadnak, illetve olyan intézkedésekre, amelyeket a szállítási díjakra és feltételekre vonatkozó általános érvényvel hoznak a közlekedési piacnak vagy egy részének a szervezésére tekintettel.*”
- (112) Végül a Simet által benyújtott, a minisztérium által elutasított kérelmekkel kapcsolatban a Bizottság megállapítja, hogy azok bővítésre irányultak, és nem pedig annak módosítására, ahogyan a Simet a meglévő szolgáltatásokat nyújtotta. A szolgáltatások bővítése nem minden esetben volt lehetséges a menetrend szerinti utasszállítási szolgáltatásoknak az 1822/1939. sz. törvényben foglalt szabályozása miatt. Az új szolgáltatások nyújtására szóló új koncessziók kiadása, illetve a meglévő szolgáltatások bővítése csak olyan mértékben volt lehetséges, amennyiben nem sértette más menetrend szerinti szolgáltatók jogait, így az új szolgáltatások indítására, illetve a meglévő szolgáltatások bővítésére irányuló kérelmek elutasítására a különböző gazdasági szereplők érdekeinek kiegyensúlyozása, és nem pedig közszolgáltatási kötelezettségek előírása következtében került sor, ahogyan az a Simet állítja.

⁽³⁴⁾ 1991 végéig az 1974. április 30-i 13/74. sz. körlevél előírta, hogy általában a régióközi menetrend szerinti buszszolgáltatásoknál a másodosztályú vasúti személyszállításéhoz hasonló viteldíjakat kell alkalmazni. Ezt követően 1992–2000 között az 1992. március 17-i 801. sz. jegyzőkönyv előírta, hogy általában a viteldíjak legfeljebb az infláció mértékével emelhetők, amelyet akkor a minisztériumközi árbizottság állapított meg.

⁽³⁵⁾ A Catanzaro tartományi hivatala által küldött, 1992. július 3-i A/7302. sz. levél.

⁽³⁶⁾ A koncessziós feltételek 6. pontja.

⁽³⁷⁾ A 2002. április 5-i 3/02. sz. körlevél 2. pontja, amely útmutatást adott a viteldíjak líráról euróra történő átszámításához.

- (113) Ebből következően a Simet nem bizonyította azt, hogy az olasz hatóságok egyoldalú közszolgáltatási kötelezettséget írtak elő a számára.

7.2.2. A kötelezettség alapján fizetett kompenzáció megfelel az 1191/69/EGK rendeletnek?

- (114) Mindenesetre ha a közszolgáltatási kötelezettségek egyoldalú előírásának valamilyen formája bizonyítható lenne is, az érintett szolgáltatásokért nyújtott kompenzáció az 1191/69/EGK rendelet 17. cikkének (2) bekezdése értelmében csak akkor mentesülhetne az előzetes bejelentési kötelezettség alól, ha megfelel a rendelet IV. szakaszában leírt közös ellentételezési eljárásnak. A Bizottság megítélése szerint ez nem teljesül.
- (115) A Bizottság megjegyzi, hogy az 1191/69/EGK rendelet 10. cikke többek között arról rendelkezik, hogy a kompenzáció összegének működtetési vagy szállítási kötelezettség esetén meg kell egyeznie a vállalkozás pénzügyi terhének csökkenése és bevételének csökkenése különbözetével, amely akkor merülne fel, ha eltörölnék a kérdéses kötelezettség egészét vagy annak érintett részét a megfontolás tárgyát képező időszakra. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a Bíróság *Antrop*-ítélete szerint az említett követelmény nem teljesül akkor, ha „[a vállalkozás] számviteli nyilvántartásainak biztos adatai alapján nem állapítható meg [a vállalkozás] koncesszió[ja] tárgyát képező övezetben folytatott tevékenységre jutó költségek és az azoknak megfelelő bevétel különbözete, következésképpen lehetetlen kiszámítani a közszolgáltatási kötelezettségeknek az említett [vállalkozás] által történő teljesítéséből származó többletköltséget”⁽³⁸⁾.
- (116) Ezenfelül a módosított 1191/69/EGK rendelet 1. cikke (5) cikkének a) pontja 1992. július 1-től előírja, hogy amennyiben egy fuvarozási vállalkozás nemcsak közszolgáltatási kötelezettségekkel járó szolgáltatást működtet, hanem egyéb tevékenységeket is folytat, a közszolgáltatási jellegű szolgáltatásait külön részlegek keretében kell megszerveznie, amelyeknél i. az egyes tevékenységek üzemi számláit el kell különíteni, és az egyes tevékenységekre jutó eszközhányadot az érvényes számviteli szabályoknak megfelelően kell felhasználni; és ii. a kiadási oldalt az üzleti bevételnek és a hatóságoktól befolyt összegeknek kell kiegyenlíteniük anélkül, hogy fennállna az átvitel lehetősége a vállalkozás bármely más tevékenységéből vagy tevékenységéhez.
- (117) A jelen esetben a Simet nem alkalmazott megfelelő számviteli elkülönítést az általa 2002-ig nyújtott különböző szolgáltatásokra vonatkozóan, ezenkívül megkérdőjelezhető a költségkimutatás megbízhatósága a 2002. és 2003. év számviteli elkülönítését illetően, mivel nincs bizonyíték arra, hogy e kimutatást a vállalkozás irányító testületei felhasználták a vállalkozás működésének ellenőrzésére. A 10. cikkben foglalt feltételek tehát nem teljesültek.
- (118) Másodszor, a Simet nem bizonyította, hogy „a gazdasági hátrányt annak figyelembevételével határoz[t]ák meg, [hogy] milyen hatást gyakorol a kötelezettség a vállalkozás tevékenységeinek egészére” (az 1191/69/EGK rendelet 5. cikkének (1) bekezdése), ezenkívül nem teljesült a 7.1.2. pontban ismertetett, a rendelet 13. cikkében a kompenzáció összegének előzetes megállapítására vonatkozóan foglalt követelmény sem.
- (119) Végül a bejelentett intézkedés kompenzációval érintett időszaka 1987-től 2003-ig terjed. A közös ellentételezési eljárás azonban a régióközi buszszolgáltatásokra csak 1992 júliusáig terjedt ki, azt követően az 1893/91/EGK tanácsi rendelet az eljárás hatályát „városi, elővárosi és regionális személyszállítási szolgáltatásokra” korlátozta⁽³⁹⁾. A „regionális szolgáltatások” fogalmának a módosított 1191/69/EGK rendeletben szereplő meghatározása („olyan szállítási szolgáltatások, amelyek egy régióban felmerülő szállítási igényeket elégítenek ki”) nem terjeszthető ki mindazon szállítási szolgáltatásokra, amelyek egy adott régió lakosságának igényeit elégítik ki, így a régióközi járatokra sem. Ennek oka, hogy egy ilyen tág értelmezés nyomán a rendelet nagyrészt hatástalanná vált volna, mivel lehetővé tette volna a tagállamok számára, hogy a rendeletet ne alkalmazzák olyan vállalkozásokra, amelyek tevékenységi köre kizárólag „városi, elővárosi és regionális szolgáltatásokat” foglal magában⁽⁴⁰⁾.
- (120) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a bejelentett kompenzáció nem felel meg az 1191/69/EGK rendeletben meghatározott közös ellentételezési eljárásnak.

⁽³⁸⁾ A C-504/07. sz. ügy (EBHT 2009., I-3867. o.)

⁽³⁹⁾ HL L 169., 1991.6.29., 1. o.

⁽⁴⁰⁾ Az 1191/69/EGK rendelet 1. cikkének (2) bekezdése.

7.2.3. A bejelentés alóli mentességre vonatkozó következtetés

- (121) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy az 1987–2003 között nyújtott régióközi autóbusszos szállítási szolgáltatásokért az Államtanács által a Simet részére megítélt kompenzáció az 1191/69/EGK rendelet 17. cikkének (2) bekezdése értelmében nem volt mentes az előzetes bejelentési kötelezettség alól.

7.3. A TÁMOGATÁS ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉGE

- (122) Miután nem nyert bizonyítást az, hogy a kompenzációként kifizetett összegek az 1191/69/EGK rendelet 17. cikkének (2) bekezdése értelmében mentesültek volna az előzetes bejelentési kötelezettség alól, meg kell vizsgálni e kifizetések összeegyeztethetőségét a belső piaccal, mivel a fenti 7.1. szakaszban foglaltak szerint az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülnek.
- (123) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a bejelentett intézkedés összeegyeztethetőségét a 2009. december 3-án hatályba lépett és az 1191/69/EGK rendeletet hatályon kívül helyező 1370/2007/EK rendelet alapján kell vizsgálni, mivel a jelen határozat elfogadásakor e jogszabály hatályos ⁽⁴¹⁾. Ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy az Államtanács által a Simet részére megítélt kompenzációt eddig nem fizették ki, így a tervezett támogatás hatásai azon a napon érvényesülnek, amelyen a Bizottság elfogadja a támogatásnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségéről szóló határozatot ⁽⁴²⁾. Ezenfelül megkérdőjelezhető, hogy a kompenzációra való jogosultságot azelőtt ítélték meg visszavonhatatlanul a Simet részére, hogy az Államtanács 2010. március 9-én meghozta a 1405/2010. sz. ítéletet, amely gyakorlatilag arra kötelezi az olasz államot, hogy teljesítse a kifizetéseket a vállalkozás részére. A fenti (94) preambulumbekkezdés kifejti, hogy a koncessziós feltételek, amelyek alapján a Simet bizonyítani kívánja, hogy közszolgáltatási kötelezettség terhelve, rögzítik, hogy a szolgáltatás nyújtásával a vállalkozás nem válik jogosulttá semmilyen támogatásra vagy kompenzációra, valamint azt, hogy a vállalkozás a szolgáltatást saját kockázatára nyújtja. Végül ki kell hangsúlyozni, hogy a Simetnek fizetendő kompenzáció összegét az Államtanács egyelőre nem határozta meg.
- (124) Az 1370/2007/EK rendelet szabályozza a rendelet 2. cikkének i) pontjában meghatározott közszolgáltatási szerződések odaítélését a közúti és vasúti személyszállítási közszolgáltatás területén. A rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerint „a személyszállítási közszolgáltatások nyújtásáért ... nyújtott, e rendelettel összhangban fizetett közszolgáltatási ellentételezés a [belső] piaccal összeegyeztethető. Az ilyen ellentételezés mentes a Szerződés [108]. cikkének (3) bekezdésében említett előzetes bejelentési kötelezettség alól.”
- (125) Az alábbiakban kifejtett okokból a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a bejelentett kompenzáció nem felel meg az 1370/2007/EK rendelet feltételeinek, így a rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján nem minősíthető a belső piaccal összeegyeztethetőnek.
- (126) Így különösen a Bizottság megállapítja, hogy ha a koncessziós feltételek teljesítenék is az 1370/2007/EK rendelet 2. cikkének i) pontjában a közszolgáltatási szerződés meghatározására vonatkozóan foglalt követelményeket, nem teljesülnek a rendelet 4. cikkében foglalt rendelkezések, amelyek a közszolgáltatási szerződések és az általános szabályok kötelező tartalmát rögzítik. Például a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy objektív és átlátható, a túlkompensációt elkerülő módon előre meg kell határozni azon paramétereket, amelyeket kompenzáció esetén a kompenzáció kiszámításához alapul kell venni, míg a 4. cikk (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése a költségek és bevételek megosztására vonatkozó szabályokat rögzíti. A 7.1.2. szakasz az Altmark-ítélet második feltételének bizottsági vizsgálatával kapcsolatban kifejtette, hogy a szóban forgó koncessziós feltételek rögzítették: a szolgáltatások nyújtásával a Simet nem válik jogosulttá semmilyen támogatásra vagy kompenzációra, valamint azt, hogy a vállalkozás a szolgáltatást saját kockázatára nyújtja. A kompenzáció kizárásából szükségképpen következik, hogy a kompenzáció paramétereit nem állapították meg előzetesen, így a rendelet 4. cikkének követelményei nem teljesültek.
- (127) Ezenfelül a 6. cikk (1) bekezdése szerint a közvetlenül odaítélt közszolgáltatási szerződéshez kapcsolódó kompenzációnak meg kell felelnie az 1370/2007/EK rendelet rendelkezéseinek, valamint a rendelet mellékletében annak érdekében meghatározott rendelkezéseknek, hogy a kompenzáció ne haladja meg a közszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges mértéket. A melléklet többek között előírja a számviteli elkülönítést (5. pont), továbbá meghatározza, hogy a kompenzáció maximális összege milyen módon számítható ki.

⁽⁴¹⁾ A Bizottság e tekintetben megemlíti a C 41/08. (korábbi NN 35/08.) sz. ügyben 2010. február 24-én a dán közlekedési minisztérium és a Danske Statsbaner közötti közlekedési közszolgáltatási szerződésekről szóló határozatának (307)–(313) preambulumbekkezdésében kifejtett érvelést (HL L 7., 2011.1.11., 1. o.). A határozatot a Törvényszék megsemmisítette a T-92/11. sz. *Jorgen Andersen kontra Európai Bizottság* ügyben (2013, még nem tették közzé), amely jelenleg a Bíróság előtt folyamatban lévő fellebbezési eljárás tárgyát képezi a C 303/13. sz. ügyben. A fellebbezési eljárás eredménye a jelen ügy kimenetele szempontjából nem lényeges, mivel a megtámadott ítéletben a Törvényszék kimondta, hogy a bejelentett, de ki nem fizetett támogatásra vonatkozóan az állami támogatás értékelésének azon szabályait, elveit és kritériumait kell alkalmazni, amelyek a bizottsági határozat elfogadásának napján érvényesek (lásd az ítélet 39. pontját).

⁽⁴²⁾ A C-334/07 P. sz. *Bizottság kontra Freistaat Sachsen* ügyben hozott ítélet (EBHT 2008., I-9465. o., 50–53. pont); a T-3/09. sz. *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2011., II-95. o., 60. o.).

- (128) A fenti (115) preambulumbekkezdésben leírtak szerint a bejelentett időszak döntő részében (1987–2001 között) a Simet nem alkalmazott megfelelő számviteli elkülönítést, ugyanakkor a 2002. és 2003. évi költségkimutatás megbízhatósága szintén megkérdőjelezhető. Ennek következtében nem bizonyítható, hogy a megítélt [kompenzáció] nem haladja meg az azon nettó pénzügyi hatásnak megfelelő összeget, amely megfelel a közszolgáltatási kötelezettség teljesítése által a közszolgáltató költségeire és bevételeire gyakorolt – pozitív vagy negatív – hatások összegének (a melléklet 2. pontja).
- (129) Ezenfelül a kompenzáció előzetesen megállapított paramétereinek hiányában a költségmegosztást szükségszerűen utólag kell elvégezni tetszés szerinti feltételezések alapján, ahogyan az az előzetes jelentés és a többségi jelentés esetében is történt. A Bizottság azonban nem fogadhatja el a többségi jelentés azon feltételezéseit, hogy a vállalkozás által nyújtott egyes szolgáltatások költségei és bevételei minden évben szükségszerűen azonos arányt képviselnek. Ezenfelül mivel az utólagos számítás mindenképpen a szolgáltatás nyújtása során felmerült költségek teljes kompenzációját eredményezi, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 100 bázisponttal növelt releváns swapkamatlábát meghaladó sajáttőke-arányos nyereség, amely az előzetes jelentésben és a többségi jelentésben egyaránt szerepel, rendes körülmények között tekinthető megfelelő alapnak az ésszerű haszon kiszámításához.
- (130) Ennek megfelelően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az Államtanács által elrendelt, a koncessziós feltételekben nem szabályozott kompenzáció kifizetése nem történhet az 1370/2007/EK rendelettel összhangban, így a bejelentett intézkedés nem összeegyeztethető a belső piaccal.
- (131) Végül a Simet azon érvét illetően, hogy az Államtanács 1405/2010. sz. ítélete nem a vonatkozó tanácsi rendelet alapján megítélt, közszolgáltatásért járó kompenzációra, hanem kártérítés megállapítására irányul az 1191/69/EGK rendelet megsértésével kapcsolatban, amely a rendelet 1. cikkének (3) és (5) bekezdése szerinti közszolgáltatási kötelezettség állítólag jogellenesen és egyoldalúan történő előírásából származik, a Bizottság megjegyzi, hogy míg az 1405/2010. sz. ítélet rendelkező részében nincs utalás az 1191/69/EGK rendeletre, az ítélet ténylegesen megemlíti a Simetnek az 1191/69/EGK rendelet 6., 10. és 11. cikke alapján kompenzációként járó összegekre való jogosultságát, amelyeket megbízható adatok alapján kell meghatározni⁽⁴³⁾. Ezenkívül az 1405/2010. sz. ítéletben maga az Államtanács utasította el a Simet kártérítési igényét, amely értelmezése szerint a megítélendő kompenzáció összegén túl fennmaradó veszteségeket fedezte volna, valamint a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó keresetet, miután az 1191/69/EGK rendeletre alapozott, kompenzáció iránti fő igényt elfogadta⁽⁴⁴⁾. Ennélfogva az Államtanács ítéletének 3.3. pontja az a következőket mondja ki: *„Jelenleg a fellebbező által támasztott kártérítési igény nem fogadható el, mivel kizárólag az említett összegnek a közigazgatási szervek általi meghatározását követően válik ismertté, hogy maradt-e a megállapított összegben felüli fedezetlen kár, amelyet az érintett vállalkozásnak kell kiszámítania és bizonyítania.”*
- (132) Mindenesetre a Bizottság szerint a Simet javára az olasz hatóságok által állítólag jogellenesen, egyoldalúan előírt közszolgáltatási kötelezettség alapján megítélt, az 1191/69/EGK rendeletben meghatározott közös ellentételezési eljárás szerint kiszámított kártérítés sértené az EUMSZ 107. és 108. cikkét. Ez azért van így, mert a kártérítés ugyanazt az eredményt hozná a Simet számára, mint a vizsgált időszakra vonatkozóan közszolgáltatásért járó kompenzáció, annak ellenére, hogy a szóban forgó szolgáltatásokat szabályozó koncessziós feltételek a fenti bizonyítás értelmében nem mentesültek az előzetes bejelentési kötelezettség alól, ugyanakkor nem is feleltek meg sem az 1191/69/EGK rendelet, sem az 1370/2007/EK rendelet követelményeinek. A kártérítés lehetősége így gyakorlatilag lehetővé tenné az állami támogatásra vonatkozó szabályok megkerülését, valamint az uniós jogalkotó által meghatározott feltételekét, amelyek mellett az illetékes hatóságok a közszolgáltatási kötelezettségek előírásakor vagy ilyen kötelezettségek ellátására vonatkozó szerződés megkötése esetén ellentételezik a közszolgáltatóknál felmerült költségeket a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése fejében. Végül a feljebb megállapítottak szerint a Simet által nyújtott szállítási szolgáltatásokat szabályozó koncessziós feltételek nem rendelkeztek pénzügyi kompenzáció kifizetéséről. A Simet vállalta, hogy a szolgáltatásokat a koncessziókban meghatározott feltételekkel, a saját kockázatára végzi.
- (133) Ennek megfelelően a Bizottság nem fogadhatja el a Simet azon állítását, hogy az Államtanács 1405/2010. sz. ítélete az 1191/69/EGK rendelet megsértése miatti kártérítés, és nem közszolgáltatásért járó kompenzáció megítélésére irányul.

8. KÖVETKEZTETÉS

- (134) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a bejelentett intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül, amely nem összeegyeztethető a belső piaccal,

⁽⁴³⁾ Az 1405/2010. sz. ítélet 3.3. pontja.

⁽⁴⁴⁾ Az 1405/2010. sz. ítélet 3.4. pontja.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az olasz hatóságok által bejelentett, a Simetnek fizetendő kompenzáció az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül. A támogatás az 1191/69/EGK rendelet 17. cikkének (2) bekezdése alapján nem mentesült az előzetes bejelentési kötelezettség alól.

A támogatás nem összeegyeztethető a belső piaccal, mivel az 1370/2007/EK rendelet feltételei nem teljesültek. Ebből következően az olasz hatóságok nem hajthatják végre a támogatást.

2. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2013. október 2-án.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
alelnök

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2014. március 20.)**

az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás szerinti irányítási testületek által meghozandó, a kiszolgáló számítógépek és szünetmentes tápegységek előírásainak a megállapodás C. mellékletéhez történő hozzáadásáról, valamint a C. melléklet kijelzőkre és képalkotó berendezésekre vonatkozó előírásainak felülvizsgálatáról szóló határozattal kapcsolatos uniós álláspont meghatározásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)**(2014/202/EU)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás aláírásáról és megkötéséről szóló, 2012. november 13-i 2013/107/EU tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikkére,

mivel:

- (1) A megállapodás arra kötelezi az Európai Bizottságot és az Egyesült Államok Környezetvédelmi Hivatalát (EPA), hogy dolgozzák ki és rendszeresen vizsgálják felül az irodai berendezésekre vonatkozó közös előírásokat, s ezáltal módosítsák a megállapodás C. mellékletét.
- (2) Az előírások módosításával kapcsolatos európai uniós álláspontot a Bizottság határozza meg.
- (3) Az e határozatban elrendelt intézkedések figyelembe veszik a 174/2013/EU rendelettel ⁽²⁾ módosított, az irodai berendezésekre vonatkozó közösségi energiahatékonysági címkézési programról szóló, 2008. január 15-i 106/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 8. cikkében említett Európai Unió Energy Star Testület véleményét.
- (4) A C. melléklet II. részében feltüntetett, a kijelzőkre vonatkozó előírásokat és a C. melléklet III. részében feltüntetett, a képalkotó berendezésekre vonatkozó előírásokat hatályon kívül kell helyezni és helyükbe az e határozathoz mellékelt előírásokat kell léptetni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

Egyetlen cikk

Az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás szerinti irányítási testületek által meghozandó, a C. melléklet II. és III. részében a kijelzők és a képalkotó berendezések előírásainak felülvizsgálatáról, valamint a kiszolgáló számítógépek és a szünetmentes tápegységek új előírásainak hozzáadásáról szóló határozattal kapcsolatosan elfogadandó uniós álláspont a csatolt határozattervezeten alapul.

⁽¹⁾ HL L 63., 2013.3.6., 5. o.

⁽²⁾ HL L 63., 2013.3.6., 1. o.

⁽³⁾ HL L 39., 2008.2.13., 1. o.

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. március 20-án.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I MELLÉKLET

TERVEZET

Az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás szerinti irányítási testületek határozata (...) a megállapodás C. mellékletének a kiszolgáló számítógépekre és a szünetmentes tápegységekre vonatkozó előírásokkal történő kiegészítéséről, valamint a megállapodás C. mellékletében foglalt, a kijelzőkre és a képezelő berendezésekre vonatkozó előírások felülvizsgálatáról

AZ IGAZGATÁSI TESTÜLETEK,

tekintettel az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodásra és különösen annak XII. cikkére,

mivel az Egyezmény szövegét ki kell egészíteni a „kiszolgáló számítógépek” és a „szünetmentes tápegységek” új termékekre vonatkozó előírásokkal, továbbá a „képezelő berendezések” és a „kijelzők” terméktípusokra vonatkozó meglévő előírásokat felül kell vizsgálni,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZTAK:

Az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás C. melléklete kiegészül az alábbiakban meghatározott „kijelzők” tárgyú I., „szünetmentes tápegységek” tárgyú II., „kiszolgáló számítógépek” tárgyú III. és „képezelő berendezések” tárgyú IV. résszel.

Az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás C. mellékletében jelenleg található „kijelzők” tárgyú II. és „képezelő berendezések” tárgyú III. rész hatályát veszti.

Ez a határozat a kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba. Ezt a határozatot, mely két példányban készült, a társelnökök írják alá.

Kelt Washingtonban, [...] -án/-én:

(...)

az Amerikai Egyesült Államok Környezetvédelmi
Ügynöksége nevében

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én:

(...)

az Európai Unió nevében

II. MELLÉKLET

C. MELLÉKLET

A MEGÁLLAPODÁS II. RÉSZÉ

„I. A KIJELZŐKRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

1. Fogalommeghatározások

1.1. Terméktípusok

Elektronikus kijelző (kijelző): kereskedelmi forgalomban kapható, a kijelző képernyőt és annak elektronikai tartozékait gyakran közös készülékházban tartalmazó termék, amelynek elsődleges funkciója (1) számítógéptől, munkaállomástól vagy kiszolgálótól egy vagy több bemeneten (például VGA, DVI, HDMI, DisplayPort, IEEE 1394, USB) vagy (2) külső adattárolótól (például USB adattároló egységtől, memóriakártyától), illetve (3) hálózati kapcsolaton keresztül kapott információk megjelenítése.

- a) Számítógép-monitor: számítógép felhasználói felületét és futó alkalmazásait megjelenítő, 12 hüvelyknél nagyobb képátlójú és 5 000 pixel/négyzethüvelyk-nél (pixel/in^2) nagyobb pixelsűrűségű elektronikus eszköz, amelynek képi információi alapján a felhasználó – jellemzően billentyűzet és egér segítségével – kommunikálni tud a számítógéppel.

Fokozott teljesítményű kijelző: az alábbi jellemzők és funkciók mindegyikével rendelkező számítógép-monitor:

- i. legalább 85° vízszintes látószögben kontrasztaránya – képernyőfedő üveglappal vagy anélkül – legalább 60:1;
 - ii. gyári felbontása legalább 2,3 megapixel (MP); és
 - iii. színtartománya legalább az IEC 61966 2-1 szabvány szerinti sRGB. A színtéreltolódás megengedett, amennyiben a meghatározott sRGB színek legalább 99 %-a támogatott.
- b) Digitális képkeret: elsődlegesen digitális képek megjelenítésére szolgáló elektronikus eszköz, jellemzően 12 hüvelyknél kisebb képátlóval. Opcionálisan programozható időzítővel, jelenlét-érzékelővel, audio-, video-, bluetooth vagy vezeték nélküli csatlakoztathatósággal rendelkezik.
- c) Reklámkijelző: jellemzően 12 hüvelyknél nagyobb képátlójú és legfeljebb $5\,000\ \text{pixel}/\text{in}^2$ pixelsűrűségű elektronikus eszköz. Legtöbbször kereskedelmi célú tartalmak megjelenítésére forgalmazzák olyan területeken való alkalmazásra, ahol nem irodai környezetben többen megtekinthetik, például áruházakban, éttermekben, múzeumokban, szállodákban, kültéri rendezvényhelyszíneken, repülőtereken, konferenciatermekben vagy osztálytermekben.

- 1.2. Külső tápegység (külső adapter): a kijelző készülékházán kívüli, attól fizikailag elkülönülő egység, amely a bemenő hálózati váltakozó áramú feszültséget a kijelző tápellátása céljából alacsonyabb egyenáramú feszültséggé vagy feszültségekké alakítja át. A külső tápegység eltávolítható vagy beépített elektromos csatlakozón/aljzaton, kábelon, vezetéken vagy egyéb huzalon keresztül kapcsolódik a kijelzőhöz.

1.3. Üzem módok:

- a) Bekapcsolt üzemmód: a termék bekapcsolásakor jelentkező energiafelhasználási állapot, amelyben a termék elsődleges rendeltetése(i) szerint működik. Az „aktív”, az „üzem közbeni” és a „rendes működés” kifejezés szintén ezt az üzemmódot jellemzi. Az energiafelvétel ebben az üzemmódban általában nagyobb, mint alvó vagy kikapcsolt üzemmódban.
- b) Alvó üzemmód: egy, a készülékhez csatlakoztatott eszköz jelére vagy belső triggerre aktiválódó energiafelhasználási állapot. Ebbe az üzemmódba felhasználói beavatkozás hatására is válthat a készülék. Csatlakoztatott eszköztől, a hálózatról, illetve távvezérlőtől érkező jel és/vagy belső trigger hatására ebből az üzemmódból a készüléknek aktív üzemmódba kell lépnie. Ebben az üzemmódban nem látható kép a kijelzőn, hacsak nem felhasználói vagy védelmi funkciókról, például termékadat vagy -állapot jelzéséről, illetve érzékelőalapú funkciókról van szó.

Megjegyzések: 1. Belső trigger adhat például az időzítő vagy a jelenlét-érzékelő.

2. A teljesítményszabályozás nem példa a felhasználói beavatkozásra.

c) Kikapcsolt üzemmód: az az energiafelhasználási állapot, amelyben a készülék energiaforráshoz van csatlakoztatva, de nem biztosítja a bekapcsolt vagy az alvó üzemmód funkcióit. Korlátlan ideig fennállhat. Ebből az üzemmódból kapcsoló vagy teljesítményszabályozó közvetlen felhasználói aktiválásával léphet ki a készülék. Egyes készülékek nem rendelkeznek ezzel az üzemmóddal.

1.4. Fényerősség (fényűrűség): egy adott irányba haladó fény egy területegységre jutó fényintenzitásának fotometriai egysége, kandela/négyzetméter (cd/m^2) mértékegységben kifejezve. A fényerősség a kijelző fényerő-beállításaira utal.

a) Legnagyobb névleges fényerősség: a gyártó által például a felhasználói kézikönyvben megadott azon maximális fényerősség, amelyet a kijelző bekapcsolt üzemmódban a gyári beállítások mellett elérhet.

b) Legnagyobb mért fényerősség: az a maximális fényerősség, amely a kijelzőn a kezelőszervekkel (például a fényerő- és a kontrasztszabályozóval) manuálisan beállítható.

c) Leszállításkori fényerősség: a gyártó által normál otthoni vagy a piac igényei szerinti használatra előre beállított, alapértelmezés szerinti fényerősség. Az alapértelmezés szerint aktív automatikus fényerő-szabályozóval ellátott kijelzők leszállításkori fényerőssége az üzemeltetés helye szerinti környezeti fényviszonyoktól függően eltérhet.

1.5. Képernyőfelület: a látható képernyőterület szélességének és magasságának szorzata, négyzethüvelykben (in^2) kifejezve.

1.6. Automatikus fényerő-szabályozó: olyan önműködő mechanizmus, amely a kijelző fényerejét a környezeti fényhez igazítja.

1.7. Környezeti fényviszonyok: a kijelzőt körülvevő környezetet (például a nappalit vagy irodát) megvilágító fények összessége.

1.8. Hídkapcsolás: két buszrendszer – jellemzően, de nem kizárólag USB vagy FireWire csatlakozó – fizikai összekapcsolása, mely a portok bővítésére nyújt lehetőséget, általában a portok célszerűbb áthelyezése vagy a rendelkezésre álló portok számának növelése céljából.

1.9. Hálózati kompatibilitás: hálózatra való csatlakoztatáskor IP-címezhetőség.

1.10. Jelenlét-érzékelő: a kijelző előtti vagy körüli területen a felhasználó jelenlétét érzékelő eszköz. Az érzékelő funkciója általában a bekapcsolt és az alvó vagy a kikapcsolt üzemmód közötti váltás.

1.11. Termékcsalád: azonos márkanev alatt gyártott olyan kijelzők csoportja, melyek képernyőmérete és -felbontása megegyezik, egységes készülékházban vannak elhelyezve, és csak a hardverkonfigurációban különböznek egymástól.

Példa: Ugyanabba a termékcsaládba sorolható két számítógép-monitor, ha azonos modellsorba tartoznak, képátolójuk egyaránt 21 hüvelyk, felbontásuk pedig 2,074 megapixel, és csak szolgáltatásaikban térnek el (például az egyikben van beépített hangszóró vagy kamera).

1.12. Reprezentatív modell: Az ENERGY STAR minősítés során vizsgált azon termékkonfiguráció, amelyet ENERGY STAR címkével szándékoznak ellátni és forgalomba hozni.

2. **Hatály**

2.1. Az érintett termékkör

2.1.1. A 2.2. pontban felsorolt termékek kivételével ENERGY STAR minősítésre tarthatnak igényt mindazon, a fenti fogalommeghatározásnak megfelelő kijelzők, amelyek tápellátása közvetlenül váltakozó áramú hálózatról, vagy külső tápegységen vagy adatátviteli vagy hálózati csatlakozáson keresztül valósul meg.

2.1.2. Az ezen előírások szerinti minősítésre például az alábbi termékek lehetnek jogosultak:

- a) számítógép-monitorok;
- b) digitális képkeretek;
- c) reklámkijelzők; és
- d) az ezen előírásokban rögzített fogalommeghatározásoknak és minősítési követelményeknek megfelelő minden egyéb termék, köztük a billentyűzet-, video- és egérperifériák közötti váltásra alkalmas KVM-kapcsolóval ellátott monitorok és más ágazatspecifikus kijelzők.

2.2. Kizárt termékek

2.2.1. A más termékekre vonatkozó ENERGY STAR előírások alá tartozó termékek nem jogosultak az ezen előírások szerinti minősítésre. Az előírások jelenleg érvényes, naprakész listája a www.eu-energystar.org weboldalon található.

2.2.2. A következő termékek nem jogosultak az ezen előírások szerinti minősítésre:

- a) azok a termékek, amelyek képernyőjének látható képátlója nagyobb 61 hüvelyknél;
- b) a beépített tv-hangoló egységgel rendelkező termékek;
- c) a televízióként forgalmazott és értékesített termékek, köztük a számítógép-bemeneti porttal (például VGA) ellátott olyan termékek, amelyeket elsősorban televízióként forgalmaznak és értékesítenek;
- d) a tartozék televízió minősülő termékek. A tartozék televíziót két vagy több önálló egység (például kijelző és hangolóegység) alkotja, amelyet televízióként, egyetlen modell- vagy rendszermegjelölés alatt forgalmaznak és értékesítenek. A tartozék televízió több tápkábelrel is rendelkezhet;
- e) a televíziókészülék/számítógép-monitor kétfunkciós egységek, amelyeket ilyen minőségben forgalmaznak és értékesítenek;
- f) a mobil számítástechnikai és kommunikációs eszközök (például hibrid notebookok, táblagépek, e-könyvolvasók, okostelefonok);
- g) az orvostechikai eszközökre vonatkozó előírásoknak megfelelő olyan termékek, amelyek letiltják az energiagazdálkodási funkciókat és/vagy nem rendelkeznek az alvó üzemmódnak megfelelő energiagazdálkodási állapottal; és
- h) a vékony-, az ultravékony- és a zéró kliensek.

3. **A minősítés követelményei**

3.1. Értékes számjegyek és kerekítés

3.1.1. Az összes számítást a közvetlenül mért (kerekítés nélküli) értékekkel kell elvégezni.

3.1.2. Eltérő rendelkezés hiányában a követelmények teljesülését a közvetlenül mért vagy számított értékek alapján kell megállapítani, kerekítés alkalmazása nélkül.

3.1.3. Az ENERGY STAR webhelyen való adatszolgáltatás céljából megadott, közvetlenül mért vagy számított értékeket a vonatkozó határérték formátumának megfelelő legközelebbi értékes számjegyre kell kerekíteni.

3.2. Általános követelmények

3.2.1. Külső tápegység: ha a terméket külső tápegységgel szállítják, a külső tápegységnek meg kell felelnie a nemzetközi hatékonyságmegjelölési protokoll V. szintű működési követelményeinek, és szerepelnie kell rajta az V. szint jelzésének. A protokollal kapcsolatban bővebb információ a www.energystar.gov/powersupplies weboldalon olvasható.

A külső tápegységek V. szintű működési követelményeknek való megfelelését a következő vizsgálati módszer szerint kell igazolni: Test Method for Calculating the Energy Efficiency of Single-Voltage External Ac-Dc and Ac-Ac Power Supplies (Vizsgálati módszer egyfeszültségű AC/DC és AC/AC külső tápegységek energiahatékonyságának kiszámítására), 2004. augusztus 11.

3.2.2. Energiagazdálkodás:

- A termékeknek legalább egy olyan, alapértelmezés szerint aktív energiagazdálkodási funkcióval rendelkezniük kell, amely egy csatlakoztatott gazdaeszköz jelére vagy belső jelre (például a VESA-féle energiagazdálkodási rendszert [DPMS] alapértelmezés szerint engedélyezve) bekapcsolt üzemmódból automatikusan alvó üzemmódba tudja állítani a készüléket.
- A képi tartalmakat egy vagy több belső forrásról létrehozó termékeket olyan, alapértelmezés szerint aktív érzékelővel vagy időzítővel kell ellátni, amely automatikusan alvó vagy kikapcsolt üzemmódba tud váltani.
- A terméket bekapcsolt üzemmódról bizonyos idő elteltével alvó vagy kikapcsolt üzemmódba váltó belső késleltetési alapbeállítással rendelkező termékek esetében jelezni kell a késleltetési időt.
- A számítógép-monitoroknak a gazdaszámítógépről való leválasztásukat követően 15 percen belül automatikusan alvó vagy kikapcsolt üzemmódba kell váltaniuk.

3.3. Bekapcsolt üzemmódra vonatkozó követelmények

3.3.1. Az ENERGY STAR vizsgálati módszerrel mért bekapcsolt üzemmódbeli energiafelvétel (P_{ON}) nem haladhatja meg a bekapcsolt üzemmódnak az alábbi 1. táblázatnak megfelelően kiszámított és kerekített maximális megengedett energiaszükségletét (P_{ON_MAX}).

Ha a termék 1. egyenlet szerint kiszámított pixelsűrűsége (D_p) a 20 000 pixel/in² értéknél nagyobb, akkor a P_{ON_MAX} kiszámításához alapul vett képernyőfelbontás (r) nagyságát a 2. egyenlet szerint kell meghatározni.

1. egyenlet: A pixelsűrűség kiszámítása

$$D_p = \frac{r \times 10^6}{A}$$

ahol:

- D_p a termék pixelsűrűségének a legközelebbi egész számra kerekített értéke pixel/in² mértékegységben,
- r a képernyőfelbontás megapixelben, és
- A a látható képernyőterület négyzethüvelykben (in²).

2. egyenlet: A képernyőfelbontás kiszámításának módja, ha a termék pixelsűrűsége (D_p) meghaladja a 20 000 pixel/in² értéket

$$r_1 = \frac{20,000 \times A}{10^6} \qquad r_2 = \frac{(D_p - 20,000) \times A}{10^6}$$

ahol:

- r_1 és r_2 a képernyőfelbontás megapixelben, P_{ON_MAX} kiszámításához,

- D_p a termék pixelsűrűségének a legközelebbi egész számra kerekített értéke pixel/in² mértékegységben, és
- A a látható képernyőterület négyzethüvelykben (in²).

1. táblázat

A bekapcsolt üzemmód maximális megengedett energiaszükségletének (P_{ON_MAX}) kiszámítása

Terméktípus és képátlóméret (d) (hüvelykben)	P_{ON_MAX} ahol $D_p \leq 20\,000$ pixel/in ² (wattban)	P_{ON_MAX} ahol $D_p > 20\,000$ pixel/in ² (wattban)
	ahol: — r a képernyőfelbontás megapixelben — A a látható képernyőterület négyzethüvelykben (in ²). — Az eredményt tizedwatttra kell kerekíteni	ahol: — r a képernyőfelbontás megapixelben — A a látható képernyőterület négyzethüvelykben (in ²). — Az eredményt tizedwatttra kell kerekíteni
$d < 12,0$	$(6,0 \times r) + (0,05 \times A) + 3,0$	$((6,0 \times r_1) + (3,0 \times r_2) + (0,05 \times A) + 3,0)$
$12,0 \leq d < 17,0$	$(6,0 \times r) + (0,01 \times A) + 5,5$	$((6,0 \times r_1) + (3,0 \times r_2) + (0,01 \times A) + 5,5)$
$17,0 \leq d < 23,0$	$(6,0 \times r) + (0,25 \times A) + 3,7$	$((6,0 \times r_1) + (3,0 \times r_2) + (0,025 \times A) + 3,7)$
$23,0 \leq d < 25,0$	$(6,0 \times r) + (0,06 \times A) - 4,0$	$((6,0 \times r_1) + (3,0 \times r_2) + (0,06 \times A) - 4,0)$
$25,0 \leq d \leq 61,0$	$(6,0 \times r) + (0,01 \times A) - 14,5$	$((6,0 \times r_1) + (3,0 \times r_2) + (0,1 \times A) - 14,5)$
$30,0 \leq d \leq 61,0$ (kizárólag a reklámkijelző fogalom meghatározásának megfelelő termékek esetében)	$(0,27 \times A) + 8,0$	$(0,27 \times A) + 8,0$

3.3.2. A fokozott teljesítményű kijelző fogalom meghatározásának megfelelő termékek esetében a P_{ON_MAX} 1. táblázatnak megfelelően kiszámított értékét meg kell növelni a 3. egyenlet szerint meghatározott teljesítménybónuszszal (P_{EP}). Ebben az esetben az ENERGY STAR vizsgálati módszerrel mért P_{ON} értéke nem haladhatja meg a P_{ON_MAX} és a P_{EP} összegét.

3. egyenlet: Fokozott teljesítményű kijelzők bekapcsolt üzemmódbeli teljesítménybónusza

$$P_{EP < 27''} = 0,30 \times P_{ON_MAX}$$

$$P_{EP \geq 27''} = 0,75 \times P_{ON_MAX}$$

ahol:

- $P_{EP < 27''}$ a 27 hüvelyknél kisebb képátlójú fokozott teljesítményű kijelző bekapcsolt üzemmódbeli teljesítménybónusza, wattban kifejezve,
- $P_{EP \geq 27''}$ a 27 hüvelyk vagy nagyobb képátlójú fokozott teljesítményű kijelző bekapcsolt üzemmódbeli teljesítménybónusza, wattban kifejezve, és
- P_{ON_MAX} a bekapcsolt üzemmódbeli maximális megengedett energiaszükséglet, wattban kifejezve.

3.3.3. Alapbeállítás szerint aktív automatikus fényerő-szabályozó funkcióval (ABC) rendelkező termékek esetében ha a 4. egyenletnek megfelelően kiszámított bekapcsolt üzemmódbeli fogyasztáscsökkenés (R_{ABC}) legalább 20 %, a P_{ON_MAX} 1. táblázatnak megfelelően kiszámított értékét meg kell növelni a teljesítménybónusz (P_{ABC}) 5. egyenlet szerint kiszámított értékével.

- a) Ha az R_{ABC} kisebb 20 %-nál, akkor P_{ON_MAX} értékét nem kell megnövelni P_{ABC} értékével.
- b) Az ENERGY STAR vizsgálati módszer szerint, inaktív automatikus fényerő-szabályozással mért P_{ON} értéke nem haladhatja meg P_{ON_MAX} értékét.

4. egyenlet: Alapbeállítás szerint aktív automatikus fényerő-szabályozó funkcióval (ABC) rendelkező termékek bekapcsolt üzemmódbeli fogyasztáscsökkenése

$$R_{ABC} = 100 \times \left(\frac{P_{300} - P_{10}}{P_{300}} \right)$$

ahol:

- R_{ABC} az ABC bekapcsolt üzemmódbeli használatából adódó fogyasztáscsökkenés százalékos aránya,
- P_{300} a bekapcsolt üzemmódban, 300 lux környezeti fény szint mellett mért energiafelvétel wattban kifejezve, és
- P_{10} a bekapcsolt üzemmódban, 10 lux környezeti fény szint mellett mért energiafelvétel wattban kifejezve.

5. egyenlet: Alapbeállítás szerint aktív automatikus fényerő-szabályozó funkcióval (ABC) rendelkező termékek bekapcsolt üzemmódbeli teljesítménybónusza

$$P_{ABC} = 0,10 \times P_{ON_MAX}$$

ahol:

- P_{ABC} a bekapcsolt üzemmódbeli teljesítménybónusz, wattban kifejezve, és
- P_{ON_MAX} a bekapcsolt üzemmódbeli maximális megengedett energiaszükséglet, wattban kifejezve.

3.3.4. Kisfeszültségű egyenáramú energiaforrásról üzemelő termékek esetében a P_{ON} 6. egyenlet szerint kiszámított értéke nem haladhatja meg a P_{ON_MAX} 1. táblázat szerint meghatározott értékét.

6. egyenlet: Kisfeszültségű egyenáramú energiaforrásról üzemelő termékek bekapcsolt üzemmódbeli energiafelvétele

$$P_{ON} = P_L - P_S$$

ahol:

- P_{ON} a bekapcsolt üzemmódbeli energiafelvétel, wattban kifejezve,
- P_L a kisfeszültségű egyenáramú energiaforrás váltakozó áramú energiafelvétele wattban, ha a vizsgált egység fogyasztóként rá van kapcsolva, és
- P_S az energiaforrást tápláló váltakozó áramú tápellátás marginális vesztesége, wattban kifejezve.

3.4. Az alvó üzemmódra vonatkozó követelmények

3.4.1. A 3. és a 4. táblázatban felsorolt adatátviteli és hálózati szolgáltatások egyikével sem rendelkező termékek alvó üzemmódbeli mért energiafelvétele (P_{SLEEP}) nem haladhatja meg az alvó üzemmódnak a 2. táblázatban meghatározott maximális megengedett energiaszükségletét (P_{SLEEP_MAX}).

2. táblázat

Az alvó üzemmód maximális megengedett energiaszükségele (P_{SLEEP_MAX}) P_{SLEEP_MAX}

(watt)

0,5

3.4.2. A 3. és a 4. táblázatban felsorolt adatátviteli és hálózati szolgáltatások közül legalább eggyel rendelkező termékek alvó üzemmódbeli mért energiafelvétele (P_{SLEEP}) nem haladhatja meg az adatátviteli/hálózati működés alvó üzemmódbeli maximális megengedett energiaszükségletének (P_{SLEEP_AP}) a 7. egyenlet szerint kiszámított értékét.

7. **egyenlet:** Az adatátviteli/hálózati működés alvó üzemmódbeli maximális megengedett energiaszükségele

$$P_{SLEEP_AP} = P_{SLEEP_MAX} + P_{DN} + P_{ADD}$$

ahol:

- P_{SLEEP_AP} az alvó üzemmód maximális megengedett energiaszükségele a további aktív energiafogyasztó funkciókkal vizsgált termékek esetében, wattban kifejezve,
- P_{SLEEP_MAX} az alvó üzemmód maximális megengedett energiaszükségele a 2. táblázatban meghatározottak szerint, wattban kifejezve,
- P_{DN} az alvó üzemmód energiafelvételének vizsgálatokor aktív adatátviteli vagy hálózati szolgáltatásokhoz a 3. táblázatban hozzárendelt teljesítménybónusz wattban kifejezve, és
- P_{ADD} az alvó üzemmód energiafelvételének vizsgálatokor alapértelmezés szerint aktív további szolgáltatásokhoz a 4. táblázatban hozzárendelt teljesítménybónusz wattban kifejezve.

3. táblázat

Teljesítménybónusz adatátviteli vagy hálózati szolgáltatásokkal rendelkező termékek alvó üzemmódjában

Szolgáltatás	Típus	P_{DN} (watt)
	USB 1.x	0,1
	USB 2.x	0,5
	USB 3.x, DisplayPort (nem videocsatlakozás), Thunderbolt	0,7
Hálózat	Fast Ethernet	0,2
	Gigabit Ethernet	1,0
	Wi-Fi	2,0

4. táblázat

Teljesítménybónusz további szolgáltatásokkal rendelkező termékek alvó üzemmódjában

Szolgáltatás	Típus	P_{ADD} (watt)
Érzékelő	Jelenlét-érzékelő	0,5
Memória	Flashmemóriakártya-/okoskártya-olvasó, kamera-illesztőfelület, PictB-ridge	0,2

1. példa: Az alvó üzemmód energiafelvételének vizsgálatakor kizárólag egyetlen csatlakoztatott és aktív áthidalási vagy hálózati szolgáltatással, **Wi-Fi-vel**, további aktív szolgáltatások nélkül működtetett digitális képernyő esetében a Wi-Fi-hez tartozó 2,0 W teljesítménybónuszt kell figyelembe venni. Mivel $P_{SLEEP_AP} = P_{SLEEP_MAX} + P_{DN} + P_{ADD}$, $P_{SLEEP_AP} = 0,5\text{ W} + 2,0\text{ W} + 0\text{ W} = 2,5\text{ W}$.

2. példa: Az **USB 3.x** és **DisplayPort (nem videocsatlakozás)** áthidalási szolgáltatással rendelkező számítógép-monitor csatlakoztatott és aktív USB 3.x szolgáltatással kell vizsgálni. Feltételezve, hogy az alvó üzemmód energiafelvételének vizsgálatakor egyetlen további szolgáltatás sem aktív, a monitor esetében az USB 3.x-hez tartozó 0,7 W teljesítménybónuszt kell figyelembe venni. Mivel $P_{SLEEP_AP} = P_{SLEEP_MAX} + P_{DN} + P_{ADD}$, $P_{SLEEP_AP} = 0,5\text{ W} + 0,7\text{ W} + 0\text{ W} = 1,2\text{ W}$.

3. példa: Az egy áthidalási (**USB 3.x**) és egy hálózati (**Wi-Fi**) szolgáltatással rendelkező számítógép-monitor alvó üzemmódbeli energiafelvételét mindkét szolgáltatás csatlakoztatott és aktív állapotában kell vizsgálni. Feltételezve, hogy az alvó üzemmód energiafelvételének vizsgálatakor egyetlen további szolgáltatás sem aktív, a monitor esetében az USB 3.x-hez tartozó 0,7 W és a Wi-Fi-hez tartozó 2,0 W teljesítménybónuszt kell figyelembe venni. Mivel

$$P_{SLEEP_AP} = P_{SLEEP_MAX} + P_{DN} + P_{ADD}, P_{SLEEP_AP} = 0,5\text{ W} + (0,7\text{ W} + 2,0\text{ W}) + 0\text{ W} = 3,2\text{ W}.$$

3.4.3. A több alvó üzemmódot (például „alvó” és „mélyalvó”) kínáló termékek esetében a mért energiafelvétel (P_{SLEEP}) egyetlen alvó üzemmódban sem haladhatja meg a P_{SLEEP_MAX} értéket, ha a termék nem nyújt adatátviteli vagy hálózati szolgáltatásokat, illetve a P_{SLEEP_AP} értéket, ha a termék további energiafogyasztókkal, például adatátviteli hídkezelővel vagy hálózati csatlakozókkal kerül vizsgálatra. Ha a termék többféle, manuálisan választható alvó üzemmódba kapcsolható, vagy különböző módokon (távvezérlővel, a gazda PC alvó üzemmódba állításával stb.) tud alvó üzemmódba lépni, akkor a minősítés érdekében P_{SLEEP} értéként a vizsgálati módszer 6.5. szakasza szerint meghatározott, a legnagyobb P_{SLEEP} értékkel rendelkező alvó üzemmóddhoz tartozó P_{SLEEP} értéket kell megadni. Ha a termék automatikusan vált a különböző alvó üzemmódok között, akkor a minősítés érdekében P_{SLEEP} értéként az összes alvó üzemmód P_{SLEEP} átlagának a vizsgálati módszer 6.5. szakasza szerint mért értékét kell megadni.

3.5. A kikapcsolt üzemmódra vonatkozó követelmények

A kikapcsolt üzemmódbeli mért energiaszükséglet (P_{OFF}) nem haladhatja meg a kikapcsolt üzemmód 5. táblázatban meghatározott maximális megengedett energiaszükségletét (P_{OFF_MAX}).

5. táblázat

A kikapcsolt üzemmód maximális megengedett energiaszüksége (P_{OFF_MAX})

P_{SLEEP_MAX}
(watt)
0,5

3.6. A legnagyobb névleges és a legnagyobb mért fényerősséget minden termék esetében meg kell adni; a leszállítási korigényerősség értékét az alapértelmezés szerint aktív automatikus fényerő-szabályozó funkcióval rendelkező termékek kivételével minden termék esetében meg kell adni.

4. Vizsgálati követelmények

4.1. Vizsgálati módszerek

Az Európai Unió piacán forgalomba hozott termékek gyártóinak saját maguknak kell vizsgálatokkal igazolniuk és tanúsítaniuk, hogy termékeik megfelelnek az ENERGY STAR iránymutatás követelményeinek. Az ENERGY STAR minősítés alkalmazhatóságát az alábbiakban megjelölt vizsgálati módszerek alapján kell megállapítani.

Terméktípus	Vizsgálati módszer
Minden terméktípus és képernyőméret	ENERGY STAR vizsgálati módszer kijelzők energiafelhasználásának megállapítására, – 6.0. változat, Rev. 2013. január

4.2. A bevizsgáláshoz szükséges termékminták száma

4.2.1. A vizsgálatra az 1. pont értelmében vett reprezentatív modell egyetlen darabját kell kiválasztani.

4.2.2. Termékcsalád minősítések a termékcsaládon belüli egyes termékkategóriák legrosszabb energiafogyasztási értékkel jellemezhető termékkonfigurációját kell reprezentatív modellnek tekinteni.

4.3. Nemzetközi piaci tanúsítvány

A termékeket azon feszültség-frekvencia kombináció tekintetében kell bevizsgálni, amelyen az adott piacon ENERGY STAR minősítettként értékesítik és hirdetik.

5. Felhasználói felület

A gyártók számára kifejezetten ajánlott, hogy termékeiket az *IEEE P1621: Irodai és fogyasztói környezetben használt elektronikus eszközök teljesítményszabályozásához alkalmazott felhasználói felület elemei* szabványnak megfelelően tervezék. További részletek a <http://eetd.LBL.gov/Controls> címen található. Az *IEEE P1621* szabvány követése nem feltétele az ENERGY STAR minősítésnek, ám ha a szabványt a gyártó nem követi, az EPA és az Európai Bizottság felé ezt meg kell indokolnia.

6. Időbeli hatály

6.1. Az időpont, amelytől számítva a gyártók ezen 6.0. változat alapján elkezdhetik termékeiket ENERGY STAR minősítéssel ellátni, a megállapodás hatálybalépésének napja. Az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez egy adott termékmodellnek a modell gyártásakor érvényes ENERGY STAR előírásoknak kell megfelelnie. A gyártási dátum az egyes termékekre értendő, és az a dátum (például év és hónap), amikor az adott termék teljes egészében összeszereltnek tekinthető.

6.2. Az előírások jövőbeli felülvizsgálata: Az EPA és az Európai Bizottság fenntartja a jogot ezen előírások módosítására, amennyiben technológiai és/vagy piaci változások befolyásolják azok hasznosságát a fogyasztók, az ipar vagy a környezet számára. A jelenlegi stratégiának megfelelően ezen előírások felülvizsgálatára az érdekeltekkel lefolytatott konzultáció keretében kerül sor. Ezen előírások felülvizsgálatával összefüggésben felhívjuk a figyelmet arra, hogy az ENERGY STAR minősítést a termékmodell nem szerzi meg automatikusan teljes élettartamára.

7. A jövőbeli felülvizsgálat lehetséges tárgya

7.1. A 61 hüvelyknél nagyobb képátlójú kijelzők

Köztudott, hogy ma a piacon 60 hüvelyknél nagyobb képátlóval rendelkező, kereskedelmi és oktatási célú, interaktív kijelzők is forgalomban vannak. Sokak érdeke, hogy pontosabb képet kapjunk e termékeknek a kijelzőkre vonatkozó vizsgálati módszerrel való vizsgálat során tanúsított energiafogyasztási jellemzőiről, ezért az EPA és az Európai Bizottság az előírások következő felülvizsgálata előtt és során együttműködik majd az érdekeltekkel a szóban forgó adatok megismerése céljából. Az EPA és az Európai Bizottság elviekben számol annak lehetőségével, hogy ezen előírások következő felülvizsgálatakor azok hatályát a 61 hüvelyknél nagyobb képátlóval rendelkező termékekre is kiterjessze.

7.2. Érintőképernyős kijelzők

Az EPA és az Európai Bizottság a jövőben is feladatának tekinti az új jellemzőket és funkciókat felvonultató kijelzők teljesítményszintjeinek felmérését, és az ezen előírások hatálya alá tartozó érintőképernyős kijelzők nagyobb arányú piaci jelenlétével számol, különösen a reklámkijelzők körében. Annak megállapításához, hogy ezen előírások soron következő felülvizsgálatakor milyen mélységben érdemes az érintőképernyős kijelzőkkel foglalkozni, az EPA, az USA energiaügyi minisztériuma (DOE) és az Európai Bizottság következő lépésként az érdekeltekkel közösen felméri, hogy az érintőképernyő funkció gyakorol-e hatást a bekapcsolt üzemmódbeli energiafogyasztásra.

II. A SZÜNETMENTES TÁPEGYSÉGEKRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

1. Fogalom meghatározások

Eltérő megjelölés hiányában a dokumentumban használt összes kifejezés a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) IEC 62040-3 szabványában ⁽¹⁾ szereplő fogalom meghatározásokhoz igazodik.

⁽¹⁾ Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC). IEC 62040-3:2011 szabvány: „Szünetmentes elektromos energiaellátó rendszerek (UPS). 3. rész: A működési és vizsgálati követelmények előírásának módszere”, 2.0. kiadás.

Ezen előírások alkalmazásában:

Szünetmentes tápegység (UPS): energiaellátó rendszert alkotó átalakítók, kapcsolók és villamosenergia-tároló eszközök (például akkumulátorok) együttese, amely a tápegység-ellátás kimaradása esetén fenntartja a fogyasztó energiafelvételének (a terhelésnek) megfelelő tápellátás folyamatosságát⁽¹⁾.

1.1. Energiaátalakítási mechanizmus szerint:

a) Statikus UPS: olyan szünetmentes tápegység, amelynél a kimeneti feszültséget szilárdtestalapú teljesítményelektronikai komponensek biztosítják.

b) Forgó részes UPS: olyan szünetmentes tápegység, amelynél a kimeneti feszültséget egy vagy több forgó villamos mechanizmus biztosítja.

1. Dízelmotor nélküli forgó részes UPS (RUPS): a tápegység-ellátás kimaradása esetére a fogyasztó energiaellátásához beépített dízelmotorral fel nem szerelt forgó részes UPS.

2. Dízelmotoros forgó részes UPS (DRUPS): a tápegység-ellátás kimaradása esetére a fogyasztó energiaellátásához beépített dízelmotorral felszerelt forgó részes UPS.

c) Leadott teljesítmény szerint:

1. Váltakozóáram-kimenetű (AC-kimenetű) UPS: periodikusan irányt váltó elektromos töltés folyamatos áramlását biztosító szünetmentes tápegység.

2. Egyenáram-kimenetű (DC-kimenetű) UPS/egyenirányító: állandó irányú elektromos töltés folyamatos áramlását biztosító szünetmentes tápegység. Egyaránt magában foglalja az egyenárammal működő alkalmazásokhoz készült önálló egyenirányító egységeket, valamint az egyenirányító modulokból, vezérlőkből és egyéb segédtelemekekből álló, komplett egyenáram-kimenetű UPS-kereteket vagy -rendszereket.

Megjegyzés: Az egyenáram-kimenetű szünetmentes tápegységek egyenirányítóként is ismertek. Ebben a dokumentumban a „DC-kimenetű UPS/egyenirányító” kifejezést használjuk, mivel önmagában az „egyenirányító” kifejezés AC-kimenetű UPS-alrendszere is vonatkozhat.

1.2. Moduláris UPS: egy vagy több közös keretet és egyetlen közös energiatároló rendszert használó két vagy több olyan önálló UPS-egység együttese, amelyek kimenete normál üzemmódban a teljes egészében a keret(ek)en belüli közös kimeneti buszhoz van csatlakoztatva. A moduláris UPS-ben lévő önálló UPS-egységek összes mennyisége „n + r”, ahol „n” a fogyasztó tápellátásához szükséges önálló UPS-egységek mennyisége, „r” pedig az ezen szükséglet feletti (redundáns üzemű) UPS-egységek száma. A moduláris UPS egyaránt szolgálhat redundáns üzemeltetésre és a kapacitás méretezésére, illetve ezek mindegyikére.

1.3. Redundancia: az energiaellátás folyamatosságának fokozása párhuzamosan kapcsolódó további UPS-egységek alkalmazásával, a következő osztályozásnak megfelelően:

a) N + 0: a normál üzemmód fenntartásakor semmilyen üzemkiesést meg nem engedő UPS. Nincs redundancia.

b) N + 1: párhuzamosan kapcsolt UPS, amely egy UPS-egység vagy egy UPS-csoport kiesését át tudja hidalni a normál üzemmód fenntartásával.

c) 2N: párhuzamosan kapcsolt UPS, amely UPS-egységei felének kiesését át tudja hidalni a normál üzemmód fenntartásával.

⁽¹⁾ Akkor beszélünk a tápegység-ellátás kimaradásáról, ha a feszültség és a frekvencia kívül van a névleges nyugalmi és a tranziens tűrési tartományon, illetve ha a torzítás vagy megszakítás kívül esik az UPS vonatkozásában meghatározott határértékeken.

1.4. UPS-üzemmódok:

a) Normál üzemmód: az a stabil üzemmód, amelyet az UPS az alábbi feltételek mellett fel tud venni:

1. A váltakozó áramú tápellátás a megengedett tűréshatáron belül van, és energiával látja el az UPS-t.
2. Az energiatároló rendszer feltöltött állapotban marad vagy feltöltés alatt áll.
3. A terhelés az UPS előírt teljesítménytartományán belül van.
4. Bypass áll rendelkezésre, és az a megengedett tűréshatáron belül marad (ha alkalmazandó).

b) Tároltenergia-üzemmód: az a stabil üzemmód, amelyet az UPS az alábbi feltételek mellett fel tud venni:

1. A váltakozó áramú tápellátás szünetel vagy a megengedett tűréshatáron kívül van.
2. Az energia teljes egészében az energiatároló rendszerből vagy DRUPS használata esetén a beépített dízel-motorból, illetve ezek együttesétől származik.
3. A terhelés az UPS előírt teljesítménytartományán belül van.

c) Bypass üzemmód: a fogyasztót kizárólag bypasszon keresztül működtető UPS-üzemmód.

1.5. Az UPS osztályozása bemeneti függőség alapján:

a) Feszültség- és frekvenciafüggő (VFD): áramkimaradás esetén védelmet tud biztosítani a fogyasztó számára ⁽¹⁾.

b) Feszültségfüggetlen (VI): A VFD esetében megkövetelttel azonos szintű védelmet biztosít a fogyasztó számára, és ezen túlmenően véd:

1. a tápellátásban fellépő folyamatos feszültséghiánytól; és
2. a tápellátásban fellépő folyamatos túlfeszültségtől ⁽²⁾.

c) Feszültség- és frekvenciafüggetlen (VFI): nem befolyásolják a feszültség- és frekvenciaingadozások, a fogyasztót az ilyen jellegű ingadozások káros hatásaitól is meg tudja védeni a tároltenergia-forrás kimerítése nélkül.

1.6. Egyetlen normál üzemmódú UPS: egyetlen bemenetifüggőség-osztály jellemzői szerinti normál üzemmódban működő UPS. Ilyen például a kizárólag VFI-ként működő UPS.

1.7. Több normál üzemmódú UPS: több bemenetifüggőség-osztály jellemzői szerinti normál üzemmódban működő UPS. Ilyen például a VFI-ként és VFD-ként való működésre egyaránt képes UPS.

1.8. Bypass: az AC-átalakítóhoz az energiát alternatív áramköri úton eljuttató áthidalás.

a) Karbantartási bypass (út): a fogyasztó energiaellátásának folyamatosságát karbantartás idején biztosító alternatív áramköri út.

⁽¹⁾ A VFD osztályú UPS kimenete a bemeneti váltakozó áram feszültségének és frekvenciájának ingadozásaitól függ; nem rendeltetése, hogy további korrekciós funkciókat biztosítson, például megcsapolt transzformátor használata esetére.

⁽²⁾ A gyártó a bemenetifeszültség-sávnál kisebb kimenetifeszültség-tűrési sávot határoz meg. A VI osztályú UPS kimenete függ a bemeneti váltakozó áram frekvenciájától, a kimeneti feszültség pedig az előírt feszültséghatárokon belül marad (a további frekvenciakorrekciós funkcióknak köszönhetően, amelyeket például aktív és/vagy passzív áramkörök biztosítanak).

- b) Automatikus bypass: olyan (elsődleges vagy készenléti) áramköri út, amely alternatívája a közvetett AC-átalakítónak.
1. Mechanikus bypass: vezérlése mechanikusan leválasztható érintkezőkkel ellátott kapcsoló segítségével történik.
 2. Statikus (elektronikus) bypass: vezérlése elektronikus teljesítménykapcsoló, például tranzisztorok, tirisztorok, szimisztorok vagy más félvezető eszköz vagy eszközök segítségével történik.
 3. Hibrid bypass: vezérlése mechanikusan leválasztható érintkezőkkel ellátott kapcsoló, valamint legalább egy szelepevezérelt elektronikus eszköz segítségével történik.
- 1.9. Vizsgálati referenciatelhelés: olyan terhelés vagy állapot, amelyben az UPS a névleges teljesítményének ⁽¹⁾ megfelelő effektív teljesítményt (W) adja le kimenetként.
- 1.10. Vizsgált termék: a vizsgálatnak alávetett szünetmentes tápegység leszállításkori konfigurációja, az ENERGY STAR vizsgálati eljárás 3. szakaszában előírt vizsgálati feltételek biztosításához szükséges összes tartozékkal (például szűrőkkel vagy transzformátorokkal) együtt.
- 1.11. Teljesítménytényező: az effektív teljesítmény (P) abszolút értékének és a látszólagos teljesítménynek (S) a hányadosa.
- 1.12. Termékcsalád: olyan termékmodellek csoportja, amelyek (1) ugyanazon gyártó termékei, (2) azonos ENERGY STAR minősítési követelmények hatálya alá tartoznak, és (3) alapkiépítésükben megegyeznek. A szünetmentes tápegységek egy adott termékcsaládján belül többek között az alábbiak tekintetében megengedett az eltérés:
- a) beszerelt modulok száma;
 - b) redundancia;
 - c) bemeneti és kimeneti szűrők típusa és mennyisége;
 - d) egyenirányító impulzusainak száma ⁽²⁾; és
 - e) az energiatároló rendszer kapacitása.
- 1.13. Rövidítések:
- a) A: amper
 - b) AC: váltakozó áram
 - c) DC: egyenáram
 - d) DRUPS: dízelmotoros forgó részes UPS
 - e) RUPS: forgó részes UPS
 - f) THD: teljes harmonikus torzítás
 - g) UPS: szünetmentes tápegység

⁽¹⁾ E meghatározás lehetővé teszi, hogy a 100 000 W-ot meghaladó UPS-kimenet – vizsgálati módban és a helyi rendelkezések betartásával – visszatölthető legyen a hálózati tápellátásba.

⁽²⁾ Az impulzusok az egyenirányító által ciklusonként előállított hullámcsúcsok, amelyek az egyenirányító kialakításának és a bemeneti fázisok számának függvényében alakulnak.

- h) UUT: vizsgált termék
- i) V: volt
- j) VFD: feszültség- és frekvenciafüggő
- k) VFI: feszültség- és frekvenciafüggetlen
- l) VI: feszültségfüggetlen
- m) W: watt
- n) Wh: wattóra

2. **Hatály**

2.1. A 2.3. pontban felsorolt termékek kivételével ENERGY STAR minősítésre tarthatnak igényt a fenti fogalom meghatározásnak megfelelő szünetmentes tápegységek (UPS), köztük a statikus és a forgó részes UPS-ek, az AC-kimenetű UPS-ek és a DC-kimenetű UPS-ek/egyenirányítók.

2.2. Az ezen előírások szerinti minősítésre egyebek mellett az alábbi termékek jogosultak:

- a) az asztali számítógépek és a hozzájuk kapcsolódó perifériák, valamint a házi szórakoztatóelektronikai eszközök (például televíziók, digitális vevődekóderek, digitális videofelvevők, Blu-ray- és DVD-lejátszók) védelmére, otthoni használatra szánt UPS-ek;
- b) kisvállalkozások és fiókirodák adatait és kommunikációtechnológiai berendezéseit (például kiszolgálók, hálózati kapcsolók, routerek és kis tárolótömbök) védő, üzleti alkalmazásra szánt UPS-ek;
- c) informatikai és kommunikációtechnológiai berendezések nagyobb parkjainak (például vállalati kiszolgálók, hálózati berendezések és nagy kapacitású tárolótömbök) védelmét ellátó, adatközpontokba szánt UPS-ek; és
- d) távközlési hálózatok rendszereit védő, központi irodákban vagy távoli vezeték nélküli/mobil telephelyeken elhelyezett, távközlési alkalmazásokba szánt DC-kimenetű UPS-ek/egyenirányítók.

2.3. Kizárt termékek

2.3.1. A más termékekre vonatkozó ENERGY STAR előírások alá tartozó termékek nem jogosultak az ezen előírások szerinti minősítésre. Az előírások jelenleg érvényes, naprakész listája a www.eu-energystar.org weboldalon található.

2.3.2. A következő termékek nem jogosultak az ezen előírások szerinti minősítésre:

- a) számítógép vagy más végfelhasználói fogyasztó belső elemei (például tartalékkapacitással ellátott belső tápegységek vagy modemek, biztonságtechnikai rendszerek stb. háttér-akkumulátorai);
- b) kifejezetten a kritikus vezérlési, gyártási vagy előállítási folyamatok vagy műveletek védelmét ellátó, ipari alkalmazásra szánt UPS-ek;
- c) villamosenergia-átviteli és -elosztó rendszerek (például elektromos alközpontok vagy körzeti szintű UPS-ek) részeként működő, közüzemi alkalmazásra szánt UPS-ek;
- d) a kábeljelelosztó rendszer szünetmentes energiaellátását biztosító, az üzemi berendezéseken kívüli, a kábelhez közvetetten vagy közvetlenül csatlakozó kábeltévés UPS-ek. A „kábel” lehet koaxiális (fémvezeték), száloptikás vagy vezeték nélküli (például Wi-Fi);

- e) biztonsági alkalmazásokhoz, például vészvilágításhoz, veszélyhelyzeti műveletekhez, menekülőtutakhoz vagy orvostechnikai diagnosztikai berendezésekhez konkrét UL biztonsági szabványok szerint tervezett UPS-ek; és
- f) a hordozható, hajófedélzeti, tengerészeti vagy légi közlekedési alkalmazásokhoz tervezett UPS-ek.

3. A minősítés követelményei

3.1. Értékes számjegyek és kerekítés

3.1.1. Az összes számítást a közvetlenül mért (kerekítés nélküli) értékekkel kell elvégezni.

3.1.2. Eltérő rendelkezés hiányában a határértékek betartását a közvetlenül mért vagy számított értékek alapján kell megállapítani, kerekítés alkalmazása nélkül.

3.1.3. Az ENERGY STAR webhelyen való adatszolgáltatás céljából megadott, közvetlenül mért vagy számított értékeket a vonatkozó határérték formátumának megfelelő legközelebbi értékes számjegyre kell kerekíteni.

3.2. Az AC-kimenetű UPS energiahatékonysági követelményei

3.2.1. Egyetlen normál üzemmódú UPS: A terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyság (Eff_{AVG}) 1. egyenlet szerint kiszámított értéke – az alábbi kivétellel – nem lehet kisebb a 2. táblázatban a névleges leadott teljesítmény és a bemenetifüggőség-osztály függvényében megadott minimális megengedett átlagos hatékonyságnál (Eff_{AVG_MIN}).

A 10 000 wattot meghaladó névleges leadott teljesítményű, a 3.6. pontban meghatározott kommunikációs és mérési funkciókkal is rendelkező termékek esetében a terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyság (Eff_{AVG}) 1. egyenlet szerint kiszámított értéke nem lehet kisebb a 3. táblázatban a bemenetifüggőség-osztály függvényében megadott minimális megengedett átlagos hatékonyságnál (Eff_{AVG_MIN}).

1. egyenlet: AC-kimenetű UPS-ek átlagos hatékonyságának kiszámítása

$$Eff_{AVG} = t_{25\%} \times Eff|_{25\%} + t_{50\%} \times Eff|_{50\%} + t_{75\%} \times Eff|_{75\%} + t_{100\%} \times Eff|_{100\%}$$

ahol:

— Eff_{AVG} : a terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyság,

— $t_n\%$: az adott $n\%$ vizsgálati referenciaterhelésen eltöltött idő aránya, az 1. táblázatban meghatározott terheléseket feltételezve, és

— $Eff|_n\%$: a hatékonyság a vizsgálati referenciaterhelés adott $n\%$ -án, az ENERGY STAR vizsgálati eljárás szerint mérve.

1. táblázat

Terhelési feltevések AC-kimenetű UPS-ek átlagos hatékonyságának kiszámításához

Névleges leadott teljesítmény (P), wattban (W)	Bemeneti- függőség- osztály	A vizsgálati referenciaterhelés adott arányán eltöltött idő aránya $t_n\%$			
		25 %	50 %	75 %	100 %
$P \leq 1\,500\text{ W}$	VFD	0,2	0,2	0,3	0,3
	VFD	0	0,3	0,4	0,3
$1\,500\text{ W} < P \leq 10\,000\text{ W}$	VFD, VI vagy VFI	0	0,3	0,4	0,3
$P > 10\,000\text{ W}$	VFD, VI vagy VFI	0,25	0,5	0,25	0

2. táblázat

Az AC-kimenetű UPS-ek minimális megengedett átlagos hatékonysága

Minimális megengedett átlagos hatékonyság ($Eff_{AVG,MIN}$), ahol:

- P a névleges leadott teljesítmény wattban (W), és
- ln a természetes logaritmus.

Névleges leadott teljesítmény	Bemenetifüggőség-osztály		
	VFD	VI	VFI
$P \leq 1\,500\text{ W}$	0,967		$0,0099 \times \ln(P) + 0,815$
$1\,500\text{ W} < P \leq 10\,000\text{ W}$	0,970	0,967	
$P > 10\,000\text{ W}$	0,970	0,950	$0,0099 \times \ln(P) + 0,805$

3. táblázat

A kommunikációs és mérési funkciókkal is rendelkező AC-kimenetű UPS-ek minimális megengedett átlagos hatékonysága

Minimális megengedett átlagos hatékonyság ($Eff_{AVG,MIN}$), ahol:

- P a névleges leadott teljesítmény wattban (W), és
- ln a természetes logaritmus.

Névleges leadott teljesítmény	Bemenetifüggőség-osztály		
	VFD	VI	VFI
$P > 10\,000\text{ W}$	0,960	0,940	$0,0099 \times \ln(P) + 0,795$

3.2.2. Alapbeállításban nem a legnagyobb bemeneti függőségi módban szállított, több normál üzemmódú UPS-ek: ha a több normál üzemmódú UPS esetében alapértelmezés szerint nem a legnagyobb bemeneti függőségi mód van beállítva, a terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyság (Eff_{AVG}) 1. egyenlet szerint kiszámított értéke nem lehet kisebb:

a) a minimális megengedett átlagos hatékonyság ($Eff_{AVG,MIN}$) 2. táblázat szerint, az UPS névleges leadott teljesítményére és a legkisebb bemeneti függőségi módra meghatározott értékénél azon modellek esetében, amelyek leadott teljesítménye legfeljebb 10 000 W, illetve amelyek nem rendelkeznek a 3.6. pont szerinti kommunikációs és mérési funkciókkal;

b) a minimális megengedett átlagos hatékonyság ($Eff_{AVG,MIN}$) 3. táblázat szerint, az UPS névleges leadott teljesítményére és a legkisebb bemeneti függőségi módra meghatározott értékénél azon modellek esetében, amelyek leadott teljesítménye nagyobb mint 10 000 W és rendelkeznek a 3.6. pont szerinti kommunikációs és mérési funkciókkal.

3.2.3. Alapbeállításban a legnagyobb bemeneti függőségi módban szállított, több normál üzemmódú UPS-ek: ha a több normál üzemmódú UPS esetében alapértelmezés szerint a legnagyobb bemeneti függőségi mód van beállítva, a terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyság (Eff_{AVG}) 2. egyenlet szerint kiszámított értéke nem lehet kisebb:

a) a minimális megengedett átlagos hatékonyság ($Eff_{AVG,MIN}$) 2. táblázat szerint, az UPS névleges leadott teljesítményére és a legkisebb bemeneti függőségi módra meghatározott értékénél azon modellek esetében, amelyek leadott teljesítménye legfeljebb 10 000 W, illetve amelyek nem rendelkeznek a 3.6. pont szerinti kommunikációs és mérési funkciókkal;

- b) a minimális megengedett átlagos hatékonyság (Eff_{AVG_MIN}) 3. táblázat szerint, az UPS névleges leadott teljesítményére és a legkisebb bemeneti függőségi módra meghatározott értékénél azon modellek esetében, amelyek leadott teljesítménye nagyobb mint 10 000 W és rendelkeznek a 3.6. pont szerinti kommunikációs és mérési funkciókkal.

2. egyenlet: Több normál üzemmódú, AC-kimenetű UPS-ek átlagos hatékonyságának kiszámítása

$$Eff_{AVG} = 0,75 \times Eff_1 + 0,25 \times Eff_2$$

ahol:

- Eff_{AVG} a terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyság,
- Eff_1 a terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyságnak a legkisebb bemeneti függőségi mód mellett (VFI vagy VI), az 1. egyenlet szerint kiszámított értéke, és
- Eff_2 a terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyságnak a legnagyobb bemeneti függőségi mód mellett (VFD), az 1. egyenlet szerint kiszámított értéke.

3.3. A DC-kimenetű UPS-ek/egyenirányítók energiahatékonysági követelményei

A terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyság (Eff_{AVG}) 3. egyenlet szerint kiszámított értéke nem lehet kisebb a 4. táblázatban megadott minimális megengedett átlagos hatékonyságnál (Eff_{AVG_MIN}). Ez a követelmény éppúgy érvényes komplett rendszerekre, mint az önálló modulokra. A gyártók bármelyikre kérhetnek minősítést, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) A moduláris jellegű komplett rendszereket „moduláris UPS termékcsaládként”, egy adott modultípussal felszerelve kell minősíteni.
- b) Az önálló modulok minősítését nem lehet kiterjeszteni a teljes moduláris rendszerekre, hacsak azok nincsenek a fentieknek megfelelően maguk is minősítve.
- c) A 10 000 wattot meghaladó névleges leadott teljesítményű, a 3.6. pontban meghatározott kommunikációs és mérési funkciókkal is rendelkező termékek esetében a terhelés szerint súlyozott átlagos hatékonyság (Eff_{AVG}) 3. egyenlet szerint kiszámított értéke nem lehet kisebb az 5. táblázatban megadott minimális megengedett átlagos hatékonyságnál (Eff_{AVG_MIN}).

3. egyenlet: Az átlagos hatékonyság kiszámítása a DC-kimenetű UPS-ek összes típusa esetében

$$Eff_{AVG} = \frac{Eff|30\% + Eff|40\% + Eff|50\% + Eff|60\% + Eff|70\% + Eff|80\%}{6}$$

4. táblázat

A DC-kimenetű UPS/egyenirányítók minimális megengedett átlagos hatékonysága

Minimális átlagos hatékonyság

(Eff_{AVG_MIN})

0,955

5. táblázat

A kommunikációs és mérési funkciókkal rendelkező DC-kimenetű UPS-ek/egyenirányítók minimális megengedett átlagos hatékonysága

Névleges leadott teljesítmény	Minimális átlagos hatékonyság (Eff_{AVG_MIN})
P > 10 000 W	0,945

3.4. A teljesítménytényezőre vonatkozó követelmények

Az összes AC-kimenetű UPS esetében a vizsgálati referenciatelherelés 100 %-án mért bemenetiteljesítmény-tényező nem lehet kisebb a 6. táblázatban az összes VFI és VI normál üzemmódra meghatározott minimális megengedett teljesítménytényező értékénél.

6. táblázat

Az AC-kimenetű UPS-ek minimális megengedett bemenetiteljesítmény-tényezője

Minimális teljesítmény- tényező
0,90

3.5. Szabványos adatszolgáltatási követelmény

3.5.1. Minden egyes modell, illetve termékcsalád vonatkozásában be kell nyújtani az EPA és/vagy az Európai Bizottság részére a szabványos műszaki adatlapon (Power and Performance Data Sheet – PPDS) lévő adatokat.

3.5.2. A PPDS adatlapokkal kapcsolatban bővebb információ az ENERGY STAR szünetmentes tápegységekkel foglalkozó www.energystar.gov/products weboldalán olvasható.

A PPDS-en az alábbi információkat kell megadni:

- általános jellemzők (gyártó, modell neve és száma);
- villamos jellemzők (energiaátalakítási mechanizmus, topológia, bemenő és kimenő feszültség és frekvencia);
- a minősítéshez alapul vett átlagos hatékonyság;
- hatékonyság az egyes terhelési pontokon és a teljesítménytényezővel kapcsolatos vizsgálati eredmények minden releváns normál üzemmódban, a moduláris rendszerű UPS-termékcsaládok esetében mind a vizsgált minimális, mind pedig a vizsgált maximális konfigurációra;
- mérési és kommunikációs képesség (adatok kijelzése a mérőórán, adatok továbbítása a hálózaton keresztül, a rendelkezésre álló protokollok);
- ha alkalmazandó, a modellspecifikus vizsgálati eljárást ismertető nyilvános iránymutatás internetcíme;
- akkumulátor/energiatároló eszköz jellemzői;
- méretadatok.

3.5.3. Az EPA és az Európai Bizottság szükség szerint időről időre felülvizsgálhatja a PPDS adatlapot, a felülvizsgálati eljárásról pedig tájékoztatja majd a partnereket.

- 3.6. A kommunikációs és mérési funkcióra vonatkozó követelmények
- 3.6.1. A 10 000 wattot meghaladó névleges leadott teljesítményű AC-kimenetű UPS-ek és DC-kimenetű UPS-ek/egyenirányítók 1 százalékpontnak megfelelő energiahatékonysági ösztönző igénybevételére lehetnek jogosultak a 3. és az 5. táblázatban jelzett módon, amennyiben az alábbi jellemzőkkel rendelkező fogyasztásmérővel vannak ellátva:
- A fogyasztásmérő vagy az UPS szerves része, vagy olyan különálló egységként szállítják, amelyet az értékesítés helyén az UPS-sel egy csomagban, annak külső tartozékaként forgalmaznak.
 - A fogyasztásmérő minden normál üzemmódban kWh-ban méri az UPS által leadott energia mennyiségét.
 - A fogyasztásmérő hálózaton keresztül továbbítani tudja a mérési eredményeket a következő protokollok egyikének használata révén: Modbus RTU, Modbus TCP vagy SNMP (v1, 2 vagy 3).
 - Ha a fogyasztásmérő nincs az UPS-be beépítve, megfelel a 3.6.2. pontban foglalt követelményeknek.
 - Ha a fogyasztásmérő be van építve az UPS-be, megfelel a 3.6.3. pontban foglalt követelményeknek.
- 3.6.2. Külső fogyasztásmérőkkel kapcsolatos követelmények: az UPS kapcsán akkor vehető igénybe a mérés miatti energiahatékonysági ösztönző, ha az UPS-sel egy csomagban értékesített külső fogyasztásmérő megfelel az alábbi követelményeknek:
- mérési pontossága az IEC 62053-21 ⁽¹⁾, az IEC 62053-22 ⁽²⁾ vagy az ANSI C12.2 ⁽³⁾ szabványban meghatározottaknak megfelelően 2-es vagy annál jobb osztályú (1-es osztály, 0,5 S osztály, 0,2 S osztály);
 - egy etalonhoz képest legfeljebb 2 % relatív mérési hibával működik, ha a vizsgálatot a 3.6.4. pontban ismertetett feltételek mellett hajtjuk végre, kivéve az áramerősség mérését, amelyet a mérőeszköz maximális áramerősségének 25 %-án, illetve 100 %-án kell végrehajtani; vagy
 - komplett mérési rendszer részeként (a mérővel és az UPS-sel integrálható áramváltóval együtt) a 3.6.4. pontban ismertetett feltételek mellett vizsgálva egy etalonhoz képest legfeljebb 5 % relatív mérési hibával működik.
- 3.6.3. Beépített fogyasztásmérőkkel kapcsolatos követelmények: a beépített fogyasztásmérővel ellátott UPS kapcsán akkor vehető igénybe a mérés miatti energiahatékonysági ösztönző, ha a beépített fogyasztásmérő a 3.6.4. pontban ismertetett feltételek mellett vizsgálva megfelel az alábbi követelményeknek:
- komplett mérési rendszer részeként (a mérővel és az UPS-sel integrált áramváltóval együtt) egy etalonhoz képest legfeljebb 5 % relatív mérési hibával működik.
- 3.6.4. A mérési pontossággal kapcsolatos környezeti és villamos paraméterek: a fogyasztásmérőnek a 3.6.2. és a 3.6.3. pontban meghatározott követelményeket az alábbi feltételek mellett kell teljesítenie:
- környezeti feltételek: az ENERGY STAR vizsgálati módszer és az abban hivatkozott szabványok feltételei szerint; és
 - villamos paraméterek: az ENERGY STAR vizsgálati módszer egyes terhelési pontjaira megadottak és a vizsgálati módszerben hivatkozott szabványok feltételei szerint.

⁽¹⁾ Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC). IEC 62053-21 szabvány. „Váltakozó áramú villamos fogyasztásmérő berendezések. Egyedi követelmények. 21. rész: Elektronikus fogyasztásmérők hatásos energia mérésére (1-es és 2-es pontossági osztály)”, 1.0. kiadás

⁽²⁾ Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC). IEC 62053-22 szabvány. „Váltakozó áramú villamos fogyasztásmérő berendezések. Egyedi követelmények. 22. rész: Elektronikus fogyasztásmérők hatásos energia mérésére (0,2 S és 0,5 S pontossági osztály)”, 1.0. kiadás

⁽³⁾ American National Standards Institute (ANSI) C12.1 szabványa: „American National Standard for Electric Meters: Code for Electricity Metering.” (Elektronikus fogyasztásmérők amerikai nemzeti szabványa: az elektronikus fogyasztásmérés szabályai), 2008.

4. Vizsgálatok

4.1. Vizsgálati módszerek

Az Európai Unió piacán forgalomba hozott termékek gyártóinak saját maguknak kell vizsgálatokkal igazolniuk és tanúsítaniuk, hogy termékeik megfelelnek az ENERGY STAR iránymutatás követelményeinek. Az UPS-ek vizsgálatok az ENERGY STAR minősítés alkalmazhatóságát a 7. táblázatban felsorolt vizsgálati módszerek alapján kell megállapítani.

7. táblázat

Vizsgálati módszerek az ENERGY STAR minősítéshez

Terméktípus	Vizsgálati módszer
Minden UPS	Szünetmentes tápegységek ENERGY STAR vizsgálati módszere, 2012. májusi változat

4.2. A bevizsgáláshoz szükséges termékminták száma

4.2.1. A vizsgálatra az alábbi követelmények szerint kell kiválasztani a reprezentatív modellt:

- a) Különálló termékmodell minősítésekor a termék olyan konfigurációja tekintendő reprezentatív modellnek, amely egyenértékű a forgalmazni és ENERGY STAR címkével ellátni kívánt konfigurációval.
- b) Olyan moduláris UPS-termékcsalád minősítésekor, amelyben az egyes modellek a beépített modulok számában különböznek egymástól, a gyártónak a minimális és a maximális termékkonfigurációt kell kiválasztania reprezentatív modellként – a moduláris rendszernek tehát mind a maximális, mind a minimális nem redundáns konfiguráció vonatkozásában teljesítenie kell a minősítés feltételeit. Ha a reprezentatív modell maximális és minimális konfigurációja egyaránt teljesíti az ENERGY STAR minősítés követelményeit a vonatkozó kimeneteljesítmény-szinteken, az adott moduláris UPS-termékcsaládon belüli összes köztes konfigurációjú modell is jogosult az ENERGY STAR minősítésre.
- c) Olyan UPS-termékcsalád minősítésekor, amelyben a modellek nem a beépített modulok száma, hanem más jellemző alapján alkotnak egy családot, a termékcsalád legnagyobb energiatárolási konfigurációját kell reprezentatív modellnek tekinteni; kivételt képeznek az energiatárolási rendszer szerinti eltérések – ilyenkor a gyártó bármelyik energiatárolási rendszerű változatot kiválaszthatja a vizsgálatra, az ENERGY STAR vizsgálati módszer követelményeinek keretén belül. Adott termékcsalád egyéb termékeit nem kell bevizsgálni a minősítéshez, de velük szemben is elvárás a vonatkozó ENERGY STAR minősítési követelmények teljesítése, az eredeti minősítést követően pedig később ellenőrző vizsgálatokra is sor kerülhet.

4.2.2. A vizsgálatra a reprezentatív modell egyetlen darabját kell kiválasztani.

4.2.3. Minden vizsgált terméknek teljesítenie kell az ENERGY STAR minősítési követelményeit.

5. Időbeli hatály

5.1. Az időpont, amelytől számítva a gyártók ezen 1.0. változat alapján elkezdhetik termékeiket ENERGY STAR minősítéssel ellátni, a megállapodás hatálybalépésének napja. Az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez egy adott termékmodellnek a modell gyártásakor érvényes ENERGY STAR előírásoknak kell megfelelnie. A gyártási dátum az egyes termékekre értendő, és az a dátum, amikor az adott termék teljes egészében összeszereltnek tekinthető.

5.2. Az előírások jövőbeli felülvizsgálata: az EPA és az Európai Bizottság fenntartja a jogot ezen előírások módosítására, amennyiben technológiai és/vagy piaci változások befolyásolják azok hasznosságát a fogyasztók, az ipar vagy a környezet számára. A jelenlegi stratégiának megfelelően ezen előírások felülvizsgálatára az érdekeltekkel lefolytatott konzultáció keretében kerül sor. Ezen előírások felülvizsgálatával összefüggésben felhívjuk a figyelmet arra, hogy az ENERGY STAR minősítést a termékmodell nem szerzi meg automatikusan teljes élettartamára.

III. A KISZOLGÁLÓ SZÁMÍTÓGÉPEKRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK (2.0. VÁLTOZAT)

1. Fogalommeghatározások

1.1. Terméktípusok

1.1.1. Kiszolgáló számítógép: olyan számítógép, amely klienseszközök részére nyújt szolgáltatásokat, és kezel hálózati erőforrásokat (például asztali számítógépek, notebook számítógépek, vékonykliensek, vezeték nélküli berendezések, digitális személyi titkárok (PDA-k), IP-telefonok, más kiszolgáló számítógépek vagy más hálózati eszközök). A kiszolgáló számítógép értékesítésére vállalati csatornákon keresztül kerül sor adatközpontokban és irodai/vállalati környezetben történő felhasználás céljából. A kiszolgáló számítógép elsősorban hálózati kapcsolatokon keresztül érhető el, nem pedig közvetlenül csatlakoztatott felhasználói beviteli eszközökön, mint például billentyűzetten vagy egéren keresztül. A jelen előírások alkalmazásában a kiszolgáló számítógépnek meg kell felelnie az összes alábbi kritériumnak:

- a) kiszolgáló számítógépként kerül forgalomba és értékesítésre;
- b) egy vagy több kiszolgáló számítógép operációs rendszerének és/vagy hipervizorának a támogatására tervezték és sorolták be;
- c) rendeltetése a felhasználó által telepített, jellemzően, de nem kizárólagosan vállalati jellegű alkalmazások futtatása;
- d) támogatja a hibajavító kódot (ECC) és/vagy a puffertelt memóriát (ideértve mind a puffertelt kétsoros memóriamodulokat [DIMM-ek], mind pedig a puffertelt alaplapi [BOB] konfigurációkat);
- e) egy vagy több váltakozó áramú-egyenáramú, illetve egyenáramú-egyenáramú tápegységgel kerül csomagolásra és értékesítésre; és
- f) úgy kerül kialakításra, hogy az összes processzor hozzáférjen a megosztott rendszermemóriához, és látható legyen az egyedi operációs rendszer vagy a hipervizor számára.

1.1.2. Menedzselt kiszolgáló: olyan kiszolgáló számítógép, amelyet erősen menedzselt környezetben magas szintű rendelkezésre állásra terveztek. A jelen előírások alkalmazásában a menedzselt kiszolgálónak meg kell felelnie az összes alábbi kritériumnak:

- a) redundáns tápegységekkel történő konfigurációra tervezték; és
- b) beépített dedikált vezérlőberendezést (például kiszolgáló processzort) tartalmaz.

1.1.3. Pengerendszer: egy pengekeretből és egy vagy több kivehető pengekiszolgálóból és/vagy más egységekből álló rendszer (például tárolópenge, penge hálózati berendezések). A pengerendszerek változtatható kapacitású eszközt biztosítanak több pengekiszolgáló vagy tárolóegység egyetlen készülékben való összeállítására, és úgy kerülnek kialakításra, hogy lehetővé tegyék a szerviztechnikusok számára a pengék (menet közbeni) egyszerű hozzáadását vagy kicserélését a helyszínen.

- a) Pengekiszolgáló: olyan kiszolgáló számítógép, amelyet pengekeretben történő használatra terveztek. A pengekiszolgáló olyan nagy sűrűségű eszköz, amely független számítógépként funkcionál, és legalább egy processzort és rendszermemóriát foglal magában, de üzemelése megosztott pengekeret-erőforrásoktól függ (például tápegységek, hűtés). Az olyan processzort vagy memóriamodult, amelyet önálló kiszolgáló bővítésére szánunk, nem tekintjük pengekiszolgálónak.
 1. *Több csatlakozórekeszes pengekiszolgáló*: olyan pengekiszolgáló, amely több csatlakozórekeszt igényel a pengekeretbe történő beszereléséhez.
 2. *Egyszeres szélességű pengekiszolgáló*: olyan pengekiszolgáló, amely a standard pengekiszolgáló-csatlakozórekesz szélességét igényli.
 3. *Kétszeres szélességű pengekiszolgáló*: olyan pengekiszolgáló, amely a standard pengekiszolgáló-csatlakozórekesz szélességének a kétszeresét igényli.
 4. *Félmagasságú pengekiszolgáló*: olyan pengekiszolgáló, amely a standard pengekiszolgáló-csatlakozórekesz magasságának a felét igényli.

5. *Negyedmagasságú penge kiszolgáló*: olyan penge kiszolgáló, amely a standard penge kiszolgáló-csatlakozórekesz magasságának a negyedét igényli.
6. *Több csomópontos penge kiszolgáló*: olyan penge kiszolgáló, amelynek több csomópontja van. Maga a penge kiszolgáló cserélhető működés közben, de az egyedi csomópontok nem.
- b) *Pengekeret*: olyan váz, amely megosztott erőforrásokat tartalmaz a penge kiszolgálók, a tárolópenge és más penge formájú eszközök működtetéséhez. A keret által nyújtott megosztott erőforrások magukban foglalhatnak tápegységeket, adattárolást és az egyenáramú energiaelosztásra, a hőmérséklet-szabályozásra, a rendszerkezelésre és a hálózati szolgáltatásokra szolgáló hardvert.
- c) *Tárolópenge*: olyan tárolóeszköz, amelyet pengekeretben történő használatra terveztek. A penge-tárolóeszköz üzemelése megosztott pengekeret-erőforrásoktól függ (például tápegységek, hűtés).
- 1.1.4. *Teljesen hibatűrő kiszolgáló*: olyan kiszolgáló számítógép, amelyet teljes hardverredundanciával terveztek, és amelyben minden számítástechnikai alkatrészt megkettőznek két azonos és egyidejű munkamennyiséget futtató csomópont között (azaz ha az egyik csomópont meghibásodik, vagy javítást igényel, a második csomópont egyedül képes futtatni a munkamennyiséget, és ezzel elkerülhető a leállás). A teljesen hibatűrő kiszolgáló – létfontosságú alkalmazások esetében, a folyamatos rendelkezésre állás érdekében – két rendszert vesz igénybe egyazon munkamennyiség párhuzamos és ismétlődő futtatására.
- 1.1.5. *Hibatűrő kiszolgáló*: olyan kiszolgáló számítógép, amelyet magas szintű megbízhatósággal, rendelkezésre állással és szervizelhetőséggel (RAS), valamint a rendszer mikroarchitektúrájába, a központi feldolgozóegységbe (CPU) és a chipkészletbe integrált méretezhetőségi tulajdonságokkal terveztek. A jelen előírások szerinti ENERGY STAR minősítés alkalmazásában a hibatűrő kiszolgálónak a jelen előírások B. függelékében leírt jellemzőkkel kell rendelkeznie.
- 1.1.6. *Több csomópontos kiszolgáló*: olyan kiszolgáló számítógép, amelyet két vagy több független, egyetlen készülék-házon és egy vagy több tápegységen osztozó kiszolgáló-csomóponttal terveztek. A több csomópontos kiszolgálóban a villamos energia közös tápegységeken keresztül jut el az összes csomóponthoz. A több csomópontos kiszolgálóban a kiszolgáló-csomópontokat nem tervezték arra, hogy menet közben cserélhetők legyenek.
- Két csomópontos kiszolgáló: két kiszolgáló-csomópontból álló, szokványos több csomópontos kiszolgálókonfiguráció.
- 1.1.7. *Kiszolgálókészülék*: olyan kiszolgáló számítógép, amelyet előre telepített operációs rendszerrel és egy meghatározott funkció vagy egymással szorosan összefüggő funkciók végrehajtását szolgáló alkalmazászoftverrel szállítanak. A kiszolgálókészülékek egy vagy több hálózaton (például internetprotokollon [IP] vagy tárolóhálózaton [SAN]) keresztül nyújtanak szolgáltatásokat. Vezérlésük jellemzően webes vagy parancssori felületről történik. Az eladó testre szabja a kiszolgálókészülék hardver- és szoftverkonfigurációját annak érdekében, hogy az meghatározott feladatot lásson el (például névszolgáltatások, tűzfalszolgáltatások, hitelesítési szolgáltatások, adattitkosítási szolgáltatások és hangtovábbítási [VoIP] szolgáltatások); ezek a konfigurációk nem szolgálnak a felhasználó által biztosított szoftverek futtatására.
- 1.1.8. *Nagy számítási teljesítményű (HPC) rendszer*: olyan számítási rendszer, amelyet erősen párhuzamos alkalmazások futtatására terveztek és optimalizáltak. A nagy számítási teljesítményű rendszerekre jellemző, hogy nagyszámú klaszterbe rendezett homogén csomóponttal rendelkeznek, amelyek gyakran nagy sebességű processzorok közötti összeköttetéssel, valamint nagy memóriateljesítménnyel és sávsebességgel rendelkeznek. A nagy számítási teljesítményű rendszerek lehetnek célirányosan felépítve vagy általánosan rendelkezésre álló kiszolgáló számítógépekből összeszerelve. A nagy számítási teljesítményű rendszereknek meg kell felelniük az ÖSSZES alábbi kritériumnak:
- a) nagyobb teljesítményű számítási alkalmazásokra optimalizált kiszolgáló számítógépként kerülnek forgalomba és értékesítésre;
- b) erősen párhuzamos alkalmazások futtatására tervezték (vagy állították össze) és optimalizálták őket;
- c) több, jellemzően homogén számítási csomópontból állnak, amelyeket elsősorban azért rendeztek klaszterbe, hogy növeljék a számítási teljesítményt;
- d) nagy sebességű processzorok közötti összeköttetéseket foglalnak magukban a csomópontok között.
- 1.1.9. *Egyenáramú kiszolgáló*: olyan kiszolgáló számítógép, amelyet kizárólag egyenáramú áramforrással történő működésre terveztek.

1.1.10. Nagy kiszolgáló: hibatűrő/változtatható kapacitású kiszolgáló, amelyet olyan előre integrált/előtesztelt rendszerként szállítanak, amely egy vagy több teljes keretben vagy rack szekrényben van elhelyezve, és amely fokozott kapcsolódási lehetőségeket kínál, legalább 32 dedikált bemeneti/kimeneti (I/O) aljzattal rendelkező bemeneti/kimeneti alrendszerrel foglal magában.

1.2. Termékkategória

Másodlagos besorolás vagy altípus egy terméktípuson belül, amely a termékek jellemzőin és a beépített alkatrészekben alapul. A termékkategóriák a jelen előírásokon belül a minősítési és a vizsgálati követelmények meghatározására szolgálnak.

1.3. A kiszolgáló számítógépek formái

1.3.1. Rack szekrénybe szerelt kiszolgáló: olyan kiszolgáló számítógép, amelyet az EIA-310, az IEC 60297 vagy a DIN 41494 szabványban meghatározott szabványos 19 colos adatközponti rack szekrényben történő telepítésre terveztek. Ezen előírások alkalmazásában a penge-kiszolgáló külön kategóriába tartozik, és nem képezi részét a rack szekrénybe szerelt kiszolgálók kategóriájának.

1.3.2. Álló kiszolgáló: olyan önálló kiszolgáló számítógép, amelyet tápegységekkel, hűtéssel, bemeneti/kimeneti eszközökkel és más, az önálló működéshez szükséges erőforrásokkal terveztek. Az álló kiszolgáló kerete hasonló a toronykialakítású kliensszámítógépéhez.

1.4. A kiszolgáló számítógépek alkatrészei

1.4.1. Tápegység: olyan eszköz, amely a váltakozó áramú vagy egyenáramú tápáramot egy vagy több egyenáramú kimeneti feszültséggé alakítja a kiszolgáló számítógép áramellátása céljából. A kiszolgáló számítógép tápegységének önállóan és fizikailag elkülöníthetőnek kell lennie az alaplaptól, és kivehető vagy huzalozott elektromos csatlakozáson keresztül kell kapcsolódnia a rendszerhez.

a) Váltakozó áramú-egyenáramú tápegység: olyan tápegység, amely a hálózati váltakozó áramú tápáramot egy kiszolgáló számítógép áramellátása céljából egy vagy több egyenáramú kimeneti feszültséggé alakítja.

b) Egyenáramú-egyenáramú tápegység: olyan tápegység, amely a hálózati egyenáramú tápáramot egy kiszolgáló számítógép áramellátása céljából egy vagy több egyenáramú kimeneti feszültséggé alakítja. Ezen előírások alkalmazásában az olyan (feszültségszabályozóként is ismert) egyenáramú áramátalakító, amely a kiszolgáló számítógépen belül helyezkedik el, és alacsony feszültségű (például 12 V-os) egyenáram más, a kiszolgáló számítógépek alkatrészei által felhasználandó egyenáramú kimeneti feszültséggé való átalakítására szolgál, nem minősül egyenáramú-egyenáramú tápegységnek.

c) Egykimenetű tápegység: olyan tápegység, amelyet arra terveztek, hogy névleges kimenő teljesítményének többségét egy kiszolgáló számítógép áramellátása céljából egyetlen elsődleges egyenáramú kimenet formájában adja le. Az egykimenetű tápegységek egy vagy több olyan tartalék kimenetet kínálhatnak, amelyek mindig aktívak maradnak, amikor bemeneti áramforráshoz vannak csatlakoztatva. Ezen előírások alkalmazásában a bármilyen további, nem az elsődleges és a tartalék tápegységkimenetből származó összes névleges kimenő teljesítmény nem haladhatja meg a 20 wattot. Az elsődleges kimenettel azonos feszültségen több kimenetet kínáló tápegységeket általában egykimenetű tápegységeknek tekintjük, kivéve abban az esetben, ha a kimeneteket (1) külön áramátalakítók állítják elő vagy külön kimeneti egyenirányító fokozatokkal rendelkeznek, vagy (2) független áramkorlátozókkal rendelkeznek.

d) Többkimenetű tápegység: olyan tápegység, amelyet arra terveztek, hogy névleges kimenő teljesítményének többségét egy kiszolgáló számítógép áramellátása céljából több elsődleges egyenáramú kimenet formájában adja le. A többkimenetű tápegységek egy vagy több olyan tartalék kimenetet kínálhatnak, amelyek mindig aktívak maradnak, amikor bemeneti áramforráshoz vannak csatlakoztatva. Ezen előírások alkalmazásában a bármilyen további, nem az elsődleges és a tartalék tápegységkimenetből származó összes névleges kimenő teljesítmény legalább 20 watt.

1.4.2. Bemeneti/kimeneti (I/O) eszköz: olyan eszköz, amely adatbevitelt és adatkimenetet tesz lehetővé a kiszolgáló számítógép és más eszközök között. A bemeneti/kimeneti eszköz vagy integrálva van a kiszolgáló számítógép alaplapjába, vagy bővítményaljakon (például PCI, PCIe) keresztül csatlakoztatható az alaplaphoz. Bemeneti/kimeneti eszközök például a diszkrét Ethernet eszközök, az InfiniBand eszközök, a RAID/SAS (egyszeresen csatlakozó állomás) vezérlők és a Fibre Channel (üvegszál csatorna) eszközök.

Bemeneti/kimeneti port: olyan bemeneti/kimeneti eszközön belüli fizikai áramkör, amelyben független bemeneti/kimeneti esemény hozható létre. A port nem ugyanaz, mint a csatlakozóaljzat; lehetséges, hogy egyetlen csatlakozóaljzat ugyanakkor az interfésznek több portját is ki tudja szolgáltatni.

- 1.4.3. Alaplap: a kiszolgáló fő áramköri lapja. A jelen előírások alkalmazásában az alaplap csatlakozókat tartalmaz további kártyák csatlakoztatásához, és jellemzően a következő alkatrészeket foglalja magában: processzor, memória, BIOS és bővítőaljzatok.
- 1.4.4. Processzor: olyan logikai áramkör, amely azokra az alapvető utasításokra reagál és azokat az alapvető utasításokat dolgozza fel, amelyek a kiszolgálót működtetik. A jelen előírások alkalmazásában a processzor a kiszolgáló számítógép központi feldolgozóegysége (CPU). A CPU jellemzően fizikai csomag, amelyet aljzaton vagy közvetlen forrasztott csatlakozáson keresztül beépítenek a kiszolgáló alaplapjába. A CPU-csomag egy vagy több processzormagot tartalmazhat.
- 1.4.5. Memória: a jelen előírások alkalmazásában a memória processzoron kívüli egységként a kiszolgáló része, amelyben információ tárolása történik a processzor általi azonnali használatra.
- 1.4.6. Merevlemez (HDD): elsődleges számítógépes tárolóeszköz, amely egy vagy több forgó mágneslemezre ír, és onnan olvas.
- 1.4.7. Szilárdtestmehajtó (SSD): olyan tárolóeszköz, amely az adattároláshoz memóriachipeket használ forgó mágneslemezek helyett.
- 1.5. Egyéb adatközpont-berendezések:
- 1.5.1. Hálózati berendezés: olyan eszköz, amelynek az elsődleges funkciója az, hogy adatokat adjon át a különböző hálózati interfészek között, és így adatkapcsolatot biztosítson az összekapcsolt eszközök (például routerek és kapcsolók) között. Az adatkapcsolat az Internet Protocol (internetprotokoll), a Fibre Channel (üvegszálcsatorna), az InfiniBand vagy hasonló protokoll szerint beágyazott adatsomagok útválasztásán keresztül jön létre.
- 1.5.2. Tárolótermék: olyan teljesen funkcionális tárolórendszer, amely adattárolási szolgáltatásokat nyújt közvetlenül vagy hálózaton keresztül kapcsolódó kliensek és eszközök számára. Az olyan alkatrészeket és alrendszereket, amelyek a tárolótermék architektúrájának szerves részét képezik (például a vezérlők és a lemezek közötti belső kommunikáció biztosítása céljából) a tárolótermék részének tekintjük. Ezzel szemben azokat az alkatrészeket, amelyek rendes körülmények között az adatközpont szintjén vannak kapcsolatban a tárolókörnyezettel (például a külső tárolóhálózat [SAN] működtetéséhez szükséges eszközök) nem tekintjük a tárolótermék részének. A tárolótermék integrált távezérlőkből, tárolóeszközökből, beágyazott hálózati elemekből, szoftverekből és más eszközökből állhat. Míg a tárolótermékek egy vagy több beágyazott processzort tartalmazhatnak, ezeken a processzorokon nem futnak a felhasználó által biztosított szoftveralkalmazások, de futhatnak adatspecifikus alkalmazások (például adatmásolat-készítés, biztonsági mentést végző segédprogramok, adattömörítés, ágensek telepítése).
- 1.5.3. Szünetmentes tápegység (UPS): energiaellátó rendszert alkotó átalakítók, kapcsolók és energiatároló eszközök (például akkumulátorok) együttese, amely a tápellátás kimaradása esetén fenntartja a terhelési teljesítmény folyamatosságát.
- 1.6. Üzem módok és energiafogyasztási állapotok
- 1.6.1. Tétlen állapot: olyan üzemállapot, amelyben az operációs rendszer és más szoftverek befejezték a betöltést, a kiszolgáló számítógép képes a munkaműveletek befejezésére, de a rendszer nem kér vagy tart függőben aktív munkaműveleteket (azaz a kiszolgáló számítógép működik, de nem végez hasznos munkát). Az ACPI (fejlett konfigurációs és tápellátó felület) szabványt alkalmazó rendszerek esetében a tétlen állapot csak az ACPI S0 rendszerszintnek felel meg.
- 1.6.2. Aktív állapot: olyan üzemállapot, amelyben a kiszolgáló számítógép munkát végez válaszul korábbi vagy egyidejű külső kérésekre (például a hálózaton keresztül kapott utasítás). Az aktív állapot magában foglalja mind (1) az aktív feldolgozást, mind pedig (2) a memóriából, gyorsítótárból vagy belső/külső tárból történő adatkeresést/adatvisszakeresést, miközben további bevitelre vár a hálózaton keresztül.
- 1.7. További fontos szakkifejezések
- 1.7.1. Vezérlőrendszer: olyan számítógép vagy kiszolgáló számítógép, amely teljesítményértékelési folyamatot irányít. A vezérlőrendszer a következő funkciókat végzi:
- a) a teljesítménymérés minden szegmensének (fázisának) elindítása és befejezése;

- b) a teljesítménymérés munkamennyiség-igényének szabályozása;
 - c) adatgyűjtés elindítása és befejezése a teljesítményanalizátortól annak érdekében, hogy az egyes fázisokból származó felvett- és leadott-teljesítményadatok korrelálhatók legyenek;
 - d) a felvett- és leadott-teljesítménymérésre vonatkozó információkat tartalmazó naplóállományok tárolása;
 - e) nyers adatok megfelelő formátumúvá alakítása a teljesítménymérésről történő adatszolgáltatás, adatküldés és -érvényesítés céljából; és
 - f) a környezeti adatok gyűjtése és tárolása, amennyiben azok automatizáltak a teljesítményméréshez.
- 1.7.2. Hálózati kliens (vizsgálat): olyan számítógép vagy kiszolgáló számítógép, amely munkamennyiség-forgalmat állít elő hálózati kapcsolón keresztül csatlakoztatott vizsgált termék felé történő átvitel céljából.
- 1.7.3. RAS tulajdonságok: a megbízhatóság, a rendelkezésre állás és a szervizelhetőség tulajdonságoknak angol kezdőbetűből képzett betűszó. A „RAS”-t olykor „RASM”-má bővítik, amely a fentiekhez a „kezelhetőség” kritériumát adja hozzá. A RAS kiszolgáló számítógépekkel kapcsolatos három elsődleges összetevőjét a következőkben határozzuk meg:
- a) Megbízhatósági tulajdonságok: olyan tulajdonságok, amelyek támogatják a kiszolgáló azon képességét, hogy valamely alkatrész meghibásodása miatti megszakítás nélkül töltsen be a rendeltetésének megfelelő funkcióit (például alkatrész kiválasztása, a hőmérséklet és/vagy a feszültség névleges értékének csökkentése, hibaészlelés és -javítás).
 - b) Rendelkezésre állási tulajdonságok: olyan tulajdonságok, amelyek támogatják a kiszolgáló azon képességét, hogy maximalizálja a működését normál kapacitáson, adott állásidő alatt (például redundancia [mikro- és makroszinten egyaránt]).
 - c) Szervizelhetőségi tulajdonságok: olyan tulajdonságok, amelyek támogatják a kiszolgáló azon képességét, hogy a kiszolgáló működésének megszakítása nélkül lehessen szervizelni (például csatlakoztatás működés közben).
- 1.7.4. A kiszolgálóprocesszor kihasználtsága: a processzor számítási tevékenységének és a processzor teljes terhelés alatti számítási tevékenységének a hányadosa megadott feszültségen és frekvencián, amelynek mérésére pillanatszerűen kerül sor, vagy olyan használat rövid idejű átlagolásával, amelynek során aktív működési és/vagy üresjáratú ciklusok sora váltja egymást.
- 1.7.5. Hipervizor: olyan típusú hardvervirtualizálási technika, amely lehetővé teszi több vendég operációs rendszer egyidejű futtatását egyetlen hosztrendszeren.
- 1.7.6. Kiegészítő feldolgozásgyorsítók (APA-k): olyan számítógép-bővítőkétyák, amelyeket általános célú számítógép bővítőaljzatokba építenek be (például PCI csatlakozóba beépített grafikai feldolgozóegységen általános célú feldolgozást végző eszközök [GPGPU-k]).
- 1.7.7. Pufferezett kettős adatsebességű (DDR) csatorna: olyan csatorna- vagy memóriaport, amely a memóriavezérlőt meghatározott számú memóriaeszközhöz (például kétsoros memóriamodulokhoz [DIMM-ekhez]) csatlakoztatja a kiszolgáló számítógépben. Egy tipikus kiszolgáló számítógép több memóriavezérlőt is tartalmazhat, amelyek viszont egy vagy több pufferezett DDR csatornát támogathatnak. Mint ilyen, minden egyes pufferezett DDR csatorna az összes címezhető memóriahelynek csupán egy töredékét szolgálja ki a kiszolgáló számítógépben.
- 1.8. Termékcsalád
- Közös számítógépház/alaplap kombinációt használó számítógépek csoportjára hivatkozó általános leírás, amely gyakran lehetséges hardver- és szoftverkonfigurációk százait is tartalmazza.
- 1.8.1. Közös termékcsalád-jellemzők: olyan, egy termékcsaládon belül valamennyi modellben/konfigurációban megtalálható közös tulajdonságok, amelyek alapkiépítésükben megegyeznek. Egy termékcsaládon belül valamennyi modellre/konfigurációra egyélesen jellemzők a következők:
- a) ugyanazon modellcsaládból vagy géptípusból kell származniuk;

- b) vagy ugyanolyan formájúak (azaz rack szekrénybe szerelt, penge, álló), vagy ugyanolyan mechanikai és elektromos kialakításúak – csupán felületes mechanikai eltérésekkel – annak érdekében, hogy kialakításuk több formát is támogasson;
- c) vagy egyetlen meghatározott processzorsorozatból származó, közös processzoruk van, vagy olyan processzorai vannak, amelyek ugyanolyan típusú aljzatba dughatók;
- d) olyan közös tápegységek vannak, amelyek legalább a 3.2. pontban meghatározott valamennyi megkövetelt betöltési pontnál meglévő hatásfokkal teljesítenek (azaz egy kimenetnél a legnagyobb névleges terhelés 10 %, 20 %, 50 % és 100 %-a; több kimenetnél a legnagyobb névleges terhelés 20 %, 50 % és 100 %-a).

1.8.2. Termékcsaládban tesztelt termékkonfigurációk

a) Vásárlási szempontú variációk:

1. Alacsony teljesítményű konfiguráció: processzorfoglalat-teljesítmény, tápegységek, memória, tár (HDD/SDD) és bemeneti/kimeneti eszközök olyan kombinációja, amely a termékcsaládon belül alacsonyabb árú vagy alacsonyabb teljesítményű számítógép-környezetet képvisel.
2. Magas teljesítményű konfiguráció: processzorfoglalat-teljesítmény, tápegységek, memória, tár (HDD/SDD) és bemeneti/kimeneti eszközök olyan kombinációja, amely a termékcsaládon belül vagy magasabb árú, vagy magasabb teljesítményű számítógép-környezetet képvisel.

b) Tipikus konfiguráció:

Tipikus konfiguráció: olyan termékkonfiguráció, amely a legkisebb és legnagyobb felvett teljesítményű konfiguráció között helyezkedik el, és nagy volumenben értékesített, telepített terméket képvisel.

c) Energiafelhasználási variációk:

1. Legkisebb felvett teljesítményű konfiguráció: olyan minimális konfiguráció, amely képes betölteni és futtatni a támogatott operációs rendszereket. A minimális konfiguráció a legalacsonyabb processzorfoglalat-teljesítményt, valamint a legkevesebb beépített tápegységet, memóriát, tárat (HDD/SDD) és bemeneti/kimeneti eszközt tartalmazza, amelyet értékesítésre kínálnak, és amely képes teljesíteni az ENERGY STAR követelményeket.
2. Legnagyobb felvett teljesítményű konfiguráció: az alkatrészek olyan, eladó által kiválasztott kombinációja, amely maximalizálja az energiafelhasználást a termékcsaládon belül összeszerelés után és az üzemeltetés során. A maximális konfiguráció a legmagasabb processzorfoglalat-teljesítményt, valamint a legnagyobb számú beépített tápegységet, memóriát, tárat (HDD/SDD) és bemeneti/kimeneti eszközt tartalmazza, amelyet értékesítésre kínálnak, és amely képes teljesíteni az ENERGY STAR követelményeket.

2. Hatály

2.1. Az érintett termékkör

Egy terméknek meg kell felelnie a kiszolgáló számítógép jelen dokumentum 1. pontjában megadott definíciójának ahhoz, hogy alkalmas legyen a jelen előírások szerinti ENERGY STAR minősítésre. A 2.0. változat szerinti alkalmasság a penge-, több csomópontos, rack szekrénybe szerelt vagy álló formájú, kiszolgáló számítógépenként (vagy penge-, illetve több csomópontos kiszolgálók esetén pengénként, illetve csomópontonként) legfeljebb négy darab processzorfoglalattal rendelkező kiszolgáló számítógépekre korlátozódik. A 2.0. változathoz kifejezetten kizárt termékeket a 2.2. pont határozza meg.

2.2. Kizárt termékek

2.2.1. A más termékekre vonatkozó ENERGY STAR előírások alá tartozó termékek nem jogosultak az ezen előírások szerinti minősítésre. Az előírások jelenleg érvényes, naprakész listája a www.eu-energystar.org/weboldalon található.

2.2.2. A következő termékek nem jogosultak a jelen előírások szerinti minősítésre:

- a) a teljesen hibatűrő kiszolgálók;

- b) a kiszolgálókészülékek;
- c) a nagy számítási teljesítményű rendszerek;
- d) a nagy kiszolgálók;
- e) a tárolótermékek, beleértve a tárolópengéket is; és
- f) a hálózati berendezések.

3. A minősítés kritériumai

3.1. Értékes számjegyek és kerekítés

3.1.1. Az összes számítást a közvetlenül mért (kerekítés nélküli) értékekkel kell elvégezni.

3.1.2. Eltérő rendelkezés hiányában a határértékek betartását a közvetlenül mért vagy számított értékek alapján kell megállapítani, kerekítés alkalmazása nélkül.

3.1.3. Az ENERGY STAR webhelyen való adatszolgáltatás céljából megadott, közvetlenül mért vagy számított értékeket a vonatkozó határérték formátumának megfelelő legközelebbi értékes számjegyre kell kerekíteni.

3.2. A tápegységekre vonatkozó követelmények

3.2.1. El kell fogadni az EPA által tápegységek bevizsgálásának végzésére elismert vizsgálószervezetektől származó, tápegységekre vonatkozó vizsgálati adatokat és vizsgálati jelentéseket az ENERGY STAR termék minősítése céljából.

3.2.2. A tápegység energiahatékonyságára vonatkozó kritériumok: a jelen előírások szerint alkalmas termékekben használt tápegységeknek teljesíteniük kell a következő követelményeket, amikor az Általános belső tápegység energiahatékonysági vizsgálati protokoll 6.6. felülvizsgált változata (a www.efficientpowersupplies.org weboldalon érhető el) használatával vizsgálják azokat. A 6.4.2. (az 1.1. változat szerint előírva), a 6.4.3. vagy a 6.5. felülvizsgált változat használatával generált tápegységre vonatkozó adatok elfogadhatók, feltéve, hogy a vizsgálatot a jelen előírások 2.0. változatának hatálybalépési időpontja előtt végezték el.

a) Álló és rack szekrénybe szerelt kiszolgálók: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez az álló vagy rack szekrénybe szerelt kiszolgáló számítógépet csak olyan tápegységekkel szabad konfigurálni, amelyek a szállítás előtt megfelelnek az 1. táblázatban meghatározott, vonatkozó energiahatékonysági követelményeknek, vagy meghaladják azokat.

b) Penge- és több csomópontos kiszolgálók: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez a kerettel, illetve készülékházzal szállított penge, illetve több csomópontos kiszolgáló számítógépet csak úgy szabad konfigurálni, hogy a keretet, illetve a készülékházat elektromos árammal ellátó valamennyi tápegység a szállítás előtt megfeleljen az 1. táblázatban meghatározott, vonatkozó energiahatékonysági követelményeknek, vagy meghaladja azokat.

1. táblázat

Tápegységekre vonatkozó energiahatékonysági követelmények

A tápegység típusa	Névleges kimenő teljesítmény	10 %-os terhelés	20 %-os terhelés	50 %-os terhelés	100 %-os terhelés
Többkimenetű (Váltakozó áramú-egyen- áramú)	Valamennyi kimeneti szint	nincs	85 %	88 %	85 %
Egykimenetű (Váltakozó áramú-egyen- áramú)	Valamennyi kimeneti szint	80 %	88 %	92 %	88 %

3.2.3. A tápegységek teljesítménytényező-kritériumai: a jelen előírások szerint alkalmas számítógépekben használt tápegységeknek teljesíteniük kell a következő követelményeket, amikor az Általános belső tápegység energiahatékonysági vizsgálati protokoll 6.6. felülvizsgált változata (a www.efficientpowersupplies.org weboldalon érhető el) használatával vizsgálják azokat. A 6.4.2. (az 1.1. változat szerint előírva), a 6.4.3. vagy a 6.5. felülvizsgált változat használatával generált tápegységre vonatkozó adatok elfogadhatók, feltéve, hogy a vizsgálatot a 2.0. változat hatálybalépési időpontja előtt végezték el.

- a) Álló és rack szekrénybe szerelt kiszolgálók: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez az álló vagy rack szekrénybe szerelt kiszolgálót csak olyan tápegységekkel szabad konfigurálni, amelyek a szállítás előtt megfelelnek a 2. táblázatban meghatározott, vonatkozó teljesítménytényezővel szemben támasztott követelményeknek, vagy meghaladják azokat minden olyan terhelés alatti állapotban, amelyeknél a kimeneti teljesítmény legalább 75 watt. A partnereknek mérniük és jelenteniük kell a tápegység teljesítménytényezőjét 75 wattnál kisebb terhelés alatti állapotban, noha minimális teljesítménytényezőre vonatkozó követelmények nincsenek.
- b) Penge- vagy több csomópontos kiszolgálók: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez a készülékkel szállított penge-, illetve több csomópontos kiszolgáló számítógépet csak úgy szabad konfigurálni, hogy a készülékhez elektromos árammal ellátó valamennyi tápegység a szállítás előtt megfeleljen a 2. táblázatban meghatározott, vonatkozó teljesítménytényezővel szemben támasztott követelményeknek, vagy meghaladja azokat minden olyan terhelés alatti állapotban, amelyeknél a kimeneti teljesítmény legalább 75 watt. A partnereknek mérniük és jelenteniük kell a tápegység teljesítménytényezőjét 75 wattnál kisebb terhelés alatti állapotban, noha nem érvényesek minimális teljesítménytényezőre vonatkozó követelmények.

2. táblázat

A tápegységek teljesítménytényezőire vonatkozó követelmények

A tápegység típusa	Névleges kimenő teljesítmény	10 %-os terhelés	20 %-os terhelés	50 %-os terhelés	100 %-os terhelés
Váltakozó áramú-egyenáramú, többkimenetű	Valamennyi névleges kimenő teljesítmény	nincs	0,80	0,90	0,95
Váltakozó áramú-egyenáramú, egykimenetű	Névleges kimenő teljesítmény ≤ 500 W	nincs	0,80	0,90	0,95
	Névleges kimenő teljesítmény > 500 W továbbá Névleges kimenő teljesítmény ≤ 1 000 W	0,65	0,80	0,90	0,95
	Névleges kimenő teljesítmény > 1 000 W	0,80	0,90	0,90	0,95

3.3. Energiagazdálkodási követelmények

3.3.1. A kiszolgálóprocesszor energiagazdálkodása: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez a kiszolgáló számítógépnek olyan processzor-energiagazdálkodást kell kínálnia, amely alapértelmezésben engedélyezve van a BIOS-ban és/vagy a vezérlőberendezésen, a kiszolgáló processzoron és/vagy a kiszolgáló számítógéppel szállított operációs rendszeren keresztül. Valamennyi processzornak képesnek kell lennie az energiafogyasztás csökkentésére alacsony kihasználtság idején a következő módon:

- a) a feszültség és/vagy a frekvencia csökkentése dinamikus feszültség- és frekvenciaskálázás (DVFS) segítségével; vagy
- b) a processzor vagy a mag csökkentett energiafelvételi állapotának engedélyezésével, amikor a mag vagy az aljzat nincs használatban.

3.3.2. Felügyeleti alapú energiagazdálkodás: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez az előre beépített felügyeleti rendszert kínáló termékek (például operációs rendszer, hipervizor) alapértelmezésben engedélyezett felügyeleti rendszer alapú energiagazdálkodást kell kínálnia.

3.3.3. Energiagazdálkodási adatszolgáltatás: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez minden, alapértelmezésben engedélyezett energiagazdálkodási technikát tételesen fel kell sorolni a felvett- és leadott-teljesítmény-adatlapon. Ez a követelmény a BIOS-ban, az operációs rendszerben vagy a végfelhasználó által konfigurálható bármilyen más indító alkalmazásban található energiagazdálkodási tulajdonságra vonatkozik.

3.4. A penge- és több csomópontos rendszerekre vonatkozó kritériumok

3.4.1. Penge- és több csomópontos hőmérséklet-szabályozás és -nyomonkövetés: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez a penge- vagy több csomópontos kiszolgálónak képesnek kell lennie a készülékhez vagy a penge/csomópont bemeneti hőmérsékletének alapértelmezésben engedélyezett valós idejű nyomon követésére és a ventilátor sebességének szabályozására.

3.4.2. A penge- és több csomópontos kiszolgálók szállítási dokumentumai: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez az olyan penge- vagy több csomópontos kiszolgálóhoz, amelyet készülékháztól függetlenül szállítanak a vevő részére, mellékelni kell a dokumentációt a vevő tájékoztatására arról, hogy a penge- vagy több csomópontos kiszolgáló csak akkor szerzi meg az ENERGY STAR minősítést, ha a jelen dokumentum 3.4.1. pontjában szereplő követelményeknek megfelelő készülékházba szerelik be. A minősítést megszerző készülékházak listáját és a megrendelésükre vonatkozó információkat is biztosítani kell a penge- vagy több csomópontos kiszolgálóhoz adott termékdokumentáció részeként. Ezek a követelmények vagy a penge-, illetve több csomópontos kiszolgálóhoz adott nyomtatott anyagok és elektronikus dokumentáció útján, vagy pedig a partnernek a penge- vagy több csomópontos kiszolgálóról tájékoztató honlapján nyilvánosan elérhető információk útján teljesíthetők.

3.5. Az aktív állapot energiahatékonyságával kapcsolatos kritériumok

3.5.1. Az aktív állapot energiahatékonyságával kapcsolatos adatszolgáltatás: az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez a kiszolgáló számítógépet vagy a kiszolgálószámítógép-termékcsaládot a következő, egy, az aktív állapot energiahatékonyságát minősítő teljes körű vizsgálati jelentés formájában megadott információkkal kell benyújtani a minősítésre:

- a) a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) végleges eredményeit, amelyek magukban foglalják az eredményállományokat (html- és szövegformátumban egyaránt) és valamennyi eredménygrafikont és -táblázatot png fájlban; és
- b) a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) köztes eredményeit a teljes próbaüzemre vonatkozóan, amelyek magukban foglalják a részletes eredményállományokat (html- és szövegformátumban egyaránt), és valamennyi részletes eredménygrafikont és -táblázatot png fájlban.

Az adatszolgáltatási és formázási követelményeket a jelen előírások 4.1. pontja tárgyalja.

3.5.2. Hiányos adatszolgáltatás: a partnerek nem jelenthetik szelektíven az egyedi munkamennyiség-modulok eredményeit vagy mutathatják be a hatékonyságminősítő eszköz eredményeit a teljes vizsgálati jelentéstől eltérő formában a vevői dokumentációkban vagy a marketinganyagokban.

3.6. Tétlen állapotra vonatkozó energiahatékonysági kritériumok – egyaljzatos (1S) és kétaljzatos (2S) kiszolgálók (sem penge-, sem pedig több csomópontos)

3.6.1. A tétlen állapotra vonatkozó adatszolgáltatás: mérni és jelenteni kell a megengedett legnagyobb üresjáratú teljesítményt (P_{IDLE_MAX}) a minősítő anyagokban és a 4. pontban előírtak szerint egyaránt.

3.6.2. Tétlen állapotra vonatkozó energiahatékonyság: A mért üresjáratú teljesítmény (P_{IDLE}) nem haladhatja meg az 1. egyenlet szerint számított megengedett legnagyobb üresjáratú teljesítményt.

1. egyenlet: A megengedett legnagyobb üresjáratú teljesítmény számítása

$$P_{IDLE_MAX} = P_{BASE} + \sum_{i=1}^n P_{ADDL_i}$$

ahol:

— P_{IDLE_MAX} a megengedett legnagyobb üresjáratú teljesítmény,

— P_{BASE} a 3. táblázat szerint meghatározott megengedett legnagyobb üresjáratú alapteljesítmény,

— P_{ADDL_i} a további alkatrészek miatti, a 4. táblázatban meghatározott üresjáratú teljesítménybónusz.

a) Ezek az üresjáratú teljesítmény-határértékek csak az egy- vagy kétaljzatos rendszerekre vonatkoznak.

b) Az ENERGY STAR kiszolgálószámítógép-vizsgálati módszer 6.1. pontját kell használni az üresjáratú teljesítmény meghatározásához minősítés céljából.

c) A 3. táblázatban szereplő hibatűrés kategória csak olyan kétaljzatos rendszerekre vonatkozik, amelyek megfelelnek a hibatűrés kiszolgáló B. függelékben szereplő definíciójának.

- d) A 3. és a 4. táblázatban megadott valamennyi mennyiség (a beépített processzorokat kivéve) a rendszerbe beépített alkatrészek számára vonatkozik, nem pedig az alkatrészek azon legnagyobb darabszámára, amelyet a rendszer támogatni tud (például beépített memória, nem pedig támogatott memória stb.).
- e) A további tápegységek miatti teljesítménybónusz alkalmazható a konfigurációban alkalmazott minden egyes redundáns tápegységre.
- f) Az üresjárat teljesítménybónusz meghatározása céljából valamennyi memóriakapacitást a legközelebbi GB-ra kell kerekíteni ⁽¹⁾.
- g) A további bemeneti/kimeneti eszközök miatti teljesítménybónusz alkalmazható az alapkonfiguráció meghaladó valamennyi bemeneti/kimeneti eszközre (azaz a legalább másodpercenként 1 gigabites [Gbit/s], két darab port feletti Ethernet eszközök, az alaplapra integrált Ethernet plusz bármilyen nem Ethernet bemeneti/kimeneti eszköz), beleértve az alaplapra integrált bemeneti/kimeneti eszközöket és a bővítőaljzatokon keresztül beépített kiegészítő bemeneti/kimeneti eszközöket is. Ez a teljesítménybónusz alkalmazható a bemeneti/kimeneti funkciók következő típusainak mindegyikére: Ethernet, SAS, SATA, Fibre Channel és Infiniband.
- h) A további bemeneti/kimeneti eszközök miatti teljesítménybónuszt egy kapcsolat legközelebbi gigabitre kerekített névleges átviteli sebessége alapján kell kiszámítani. Az 1 gigabitnél kisebb sebességű bemeneti/kimeneti eszközök nem vehetők figyelembe a további bemeneti/kimeneti eszközök miatti teljesítménybónusz szempontjából.
- i) A további bemeneti/kimeneti eszközök miatti teljesítménybónuszok csak olyan bemeneti/kimeneti eszközökre alkalmazhatók, amelyek aktívak/engedélyezve vannak a szállításkor, és működőképeseek, amikor aktív kapcsolóhoz csatlakoztatják őket.

3. táblázat

Egyaljzatos (1S) és kétaljzatos (2S) kiszolgálók megengedett legnagyobb üresjárat alapteljesítménye

Kategória	A beépített processzorok legnagyobb lehetséges száma (# P)	Menedzselt kiszolgáló	Megengedett legnagyobb üresjárat alapteljesítmény, P _{BASE} (watt)
A	1	Nem	47,0
B	1	Igen	57,0
C	2	Nem	92,0
D	2	Igen	142,0
Hibatűrő	2	Igen	205,0

4. táblázat

A kiegészítő alkatrészek miatti üresjárat teljesítménybónuszok

Rendszerjellemző	Az alábbiakra vonatkozik:	Üresjárat teljesítménybónusz
Kiegészítő tápegységek	Kifejezetten a teljesítmény-redundancia érdekében beépített tápegységek	20 watt/tápegység
Merevlemezes meghajtók (beleértve a szilárdtestmeghajtókat is)	Beépített merevlemezenként	8,0 watt/merevlemez
Kiegészítő memória	A beépített memória 4 GB-nál nagyobb	0,75 watt/GB

⁽¹⁾ Definíció szerint 1 GB = 1 024³ vagy 2³⁰ bájt.

Rendszerjellemző	Az alábbiakra vonatkozik:	Üresjárat teljesítménybónusz
Kiegészítő pufferezett kettős adatsebességű (DDR) csatorna	A beépített pufferezett DDR csatornák száma több mint 8 (Csak hibatűrő kiszolgálók)	4,0 watt/pufferezett DDR csatorna
Kiegészítő bemeneti/kimeneti eszközök	A beépített eszközök száma több mint 2 db \geq 1 gigabites alaplpra integrált Ethernet port	< 1 Gbit: Nincs teljesítménybónusz = 1 Gbit: 2,0 watt/aktív port > 1 Gbit és < 10 Gbit: 4,0 watt/aktív port \geq 10Gbit: 8,0 watt/aktív port

3.7. Tétlen állapotra vonatkozó energiahatékonysági kritériumok – háromaljzatos (3S) és négyaljzatos (4S) kiszolgálók (sem penge, sem pedig több csomópontos)

Tétlen állapotra vonatkozó adatszolgáltatás: mérni és jelenteni kell az üresjárat teljesítményt (P_{IDLE}) a minősítő anyagokban és a 4. pontban megköveteltek szerint egyaránt.

3.8. Tétlen állapotra vonatkozó energiahatékonysági kritériumok – pengekiszolgálók

3.8.1. Tétlen állapotra vonatkozó adatszolgáltatás: mérni és jelenteni kell az üresjárat teljesítményt ($P_{TOT_BLADE_SYS}$) és (P_{BLADE}) a minősítő anyagokban és a 4. pontban megköveteltek szerint egyaránt.

3.8.2. A pengekiszolgálók 3.8.1. pontnak való megfelelésének vizsgálatát az összes alábbi feltétel szerint kell elvégezni:

- A teljesítményértékeket félig töltött pengekeret felhasználásával kell mérni és jelenteni. Több tápellátási területtel (power domain) rendelkező pengekiszolgálók esetén annyi tápellátási területet kell választani, amely a legközelebb van ahhoz, hogy félig megtöltse a pengekeretet. Abban az esetben, amikor két választási lehetőség van, amelyek egyaránt közel vannak a fél töltéshez, azzal az áramforrással vagy áramforrások kombinációjával kell a tesztet elvégezni, amelyek több pengekiszolgálót használnak. A félig töltött pengekeret vizsgálata során tesztelt pengék számát jelenteni kell.
- A teljesen megtöltött pengekeret felvett teljesítménye opcionálisan mérhető és jelenthető, feltéve, hogy a félig megtöltött keretre vonatkozó adatokat is szolgáltatják.
- A pengekeretbe szerelt valamennyi pengekiszolgálónak ugyanazzal a konfigurációval kell rendelkeznie (homogénnek kell lennie).
- Az egy pengére jutó felvett-teljesítményértékeket a 2. egyenlet segítségével kell kiszámítani.

2. egyenlet: Egy penge felvett teljesítményének kiszámítása

$$P_{BLADE} = \frac{P_{TOT_BLADE_SYS}}{N_{INST_BLADE_SRV}}$$

ahol:

- P_{BLADE} a kiszolgáló egy pengére jutó felvett teljesítménye, a $P_{TOT_BLADE_SYS}$ pedig a pengrendszer összes mért felvett teljesítménye,
- $N_{INST_BLADE_SRV}$ a vizsgált pengekeretbe beépített pengekiszolgálók darabszáma.

3.9. Tétlen állapotra vonatkozó energiahatékonysági kritériumok – több csomópontos kiszolgálók

3.9.1. Tétlen állapotra vonatkozó adatszolgáltatás: Mérni és jelenteni kell az üresjárat teljesítményt ($P_{TOT_NODE_SYS}$) és (P_{NODE}) a minősítő anyagokban és az alábbi 4. pontban megköveteltek szerint egyaránt.

3.9.2. A több csomópontos kiszolgálók 3.9.1. pontnak való megfelelésének vizsgálatát az összes alábbi feltétel szerint kell elvégezni:

- a) A felvett-teljesítményértékeket félig megtöltött több csomópontos keret felhasználásával kell mérni és jelenteni.
- b) A több csomópontos keretbe szerelt valamennyi több csomópontos kiszolgálónak ugyanazzal a konfigurációval kell rendelkeznie (homogénnek kell lennie).
- c) Az egy csomópontra jutó felvett-teljesítményértékeket a 3. egyenlet segítségével kell kiszámítani.

3. egyenlet: A csomópont felvett teljesítményének kiszámítása

$$P_{\text{NODE}} = \frac{P_{\text{TOT_NODE_SYS}}}{N_{\text{INST_NODE_SRV}}}$$

ahol:

- P_{NODE} az egy csomópontra jutó felvett teljesítmény, a $P_{\text{TOT_NODE_SYS}}$ pedig a több csomópontos kiszolgáló összes mért felvett teljesítménye,
- $N_{\text{INST_BLADE_SRV}}$ a vizsgált több csomópontos keretbe beépített több csomópontos kiszolgálók darabszáma.

3.10. Egyéb vizsgálati kritériumok

Kiegészítő feldolgozásgyorsítókra (APA-k) vonatkozó követelmények: a kiegészítő feldolgozásgyorsítókkal értékesített valamennyi kiszolgáló számítógépre a következő kritériumok és rendelkezések vonatkoznak:

- a) Egyéni konfigurációknál: A tétlen állapotra vonatkozó valamennyi vizsgálatot mind beépített kiegészítő feldolgozásgyorsítókkal, mind pedig azok nélkül is el kell végezni. A beépített és az eltávolított kiegészítő feldolgozásgyorsítókkal végzett üresjáratú teljesítményméréseket az ENERGY STAR minősítő anyagok részeként kell benyújtani – értelemszerűen – az EPA-hoz vagy az Európai Bizottsághoz.
- b) Termécsaládoknál: A tétlen állapotra vonatkozó valamennyi vizsgálatot mind az 1.8.2. pontban található legnagyobb felvett teljesítményű konfigurációba/magas teljesítményű konfigurációba beépített kiegészítő feldolgozásgyorsítókkal, mind pedig azok nélkül kell elvégezni. A beépített kiegészítő feldolgozásgyorsítókkal és azok nélküli vizsgálatot opcionálisan lehet elvégezni és arról adatokat közölni más vizsgálati pontokra vonatkozóan.
- c) A mind beépített, mind pedig eltávolított kiegészítő feldolgozásgyorsítókkal végzett, az üresjáratú teljesítményméréseket az ENERGY STAR minősítő anyagok részeként be kell nyújtani – értelemszerűen – az EPA-hoz vagy az Európai Bizottsághoz. Ezeket a méréseket be kell nyújtani minden egyes, a minősített konfigurációval értékesítésre szánt kiegészítő feldolgozásgyorsító termék esetében.
- d) A P_{IDLE} méréseit a 3.6. és a 3.7. pont alatt, a P_{BLADE} méréseit a 3.8. pont alatt és a P_{NODE} méréseit a 3.9. pont alatt eltávolított kiegészítő feldolgozásgyorsítókkal kell elvégezni még akkor is, ha beszerelve kerülnek szállításra. Majd ezeket a méréseket mindegyik kiegészítő feldolgozásgyorsító beszerelése után is meg kell ismételní mindegyik beszerelt kiegészítő feldolgozásgyorsító üresjáratú teljesítményfelvételének az értékelése céljából.
- e) Az egyes beszerelt kiegészítő feldolgozásgyorsítók üresjáratú teljesítményfelvétele minősített konfigurációkban nem haladhatja meg a 46 wattot.
- f) A minősített konfigurációval értékesített egyes beszerelt kiegészítő feldolgozásgyorsító termékek üresjáratú teljesítményfelvételét jelenteni kell.

4. Szabványos adatszolgáltatási követelmények

Adatszolgáltatási követelmények

- 4.1. Az ENERGY STAR 2.0. verziójú „Kiszolgáló számítógépek, minősített termékcsere” című formanyomtatvány valamennyi szükséges adatmezőjét be kell nyújtani az Európai Bizottságnak minden egyes ENERGY STAR minősítésű kiszolgáló számítógép vagy kiszolgáló számítógép termékcsalád esetében.
- a) Arra biztatjuk a partnereket, hogy minden egyes ENERGY STAR minősítésű termékkonfiguráció esetében adjanak meg egy adatállományt, noha az Európai Bizottság elfogad adatállományt az egyes minősített termékcsaládokra vonatkozóan is.
 - b) A termékcsalád minősítésének értelemszerűen magában kell foglalnia adatokat az 1.8.2. pontban meghatározott vizsgálati pontok mindegyikére vonatkozóan.
 - c) A partnereknek lehetőség szerint meg kell adniuk egy olyan részletes teljesítménykalkulátorhoz történő hiperhivatkozást is a honlapjukon, amelyet a vevők arra használhatnak, hogy megértsék a termékcsaládon belüli meghatározott konfigurációk felvett- és leadott-teljesítményadatait.
- 4.2. A következő adatok kerülnek megjelenítésre az EU ENERGY STAR honlapján a termékkereső eszközben:
- a) a modell megnevezése és száma, a leltározási egység és/vagy a konfigurációazonosítójának meghatározásával;
 - b) a rendszer jellemzői (forma, rendelkezésre álló aljzatok, felvett-teljesítmény-előírások stb.);
 - c) rendszertípus (nem menedzselte, menedzselte, változtatható kapacitású stb.);
 - d) rendszerkonfiguráció(k) (beleértve az alacsony teljesítményű konfigurációt, a magas teljesítményű konfigurációt, a legkisebb felvett teljesítményű konfigurációt, a legnagyobb felvett teljesítményű konfigurációt és a tipikus konfigurációt is a termékcsalád minősítéséhez);
 - e) a megkívánt aktív és tétlen állapotra vonatkozó energiahatékonysági kritériumokkal kapcsolatos vizsgálatokból származó felvett- és leadott-teljesítményadatok, beleértve a results.xml (eredmények.xml), a results.html (eredmények.html), a results.txt (eredmények.txt) állományt, valamennyi results-chart (eredménygrafikon és -táblázat) png fájl, a results-details.html (részletes eredmények.html), a results-details.txt (részletes eredmények.txt), továbbá valamennyi results-details-chart (részletes eredménygrafikon és -táblázat) png fájl is;
 - f) a rendelkezésre álló és engedélyezett energiatakarékosági tulajdonságokat (például energiagazdálkodás);
 - g) kiválasztott adatok listája az ASHRAE hőmérséklet-jelentéséből;
 - h) a vizsgálat megkezdése előtt, a tétlen állapotra vonatkozó vizsgálat befejezésekor és az aktív állapotra vonatkozó vizsgálat befejezésekor végzett belépő levegőhőmérséklet-mérések;
 - i) a termékcsalád minősítéséhez a minősített leltározási egységekkel vagy konfigurációazonosítókkal rendelkező minősített konfigurációk listája;
 - j) a pengeskiszolgálókhoz az ENERGY STAR minősítési kritériumait teljesítő kompatibilis pengekeretek listája.
- 4.3. Az EPA és az Európai Bizottság szükség szerint időközönként felülvizsgálhatja ezt a listát, a felülvizsgálati eljárásról pedig tájékoztatja és bevonja abba az érintetteket.

5. Szabványos teljesítményadat-mérési és -szolgáltatási követelmények

5.1. Mérés és adatszolgáltatás

5.1.1. A kiszolgáló számítógépnek adatokat kell szolgáltatnia a felvett teljesítményről (W), a belépő levegő hőmérsékletéről (°C) és valamennyi logikai központi adatfeldolgozó egység (CPU) átlagos kihasználtságáról. Az adatokat olyan közzétett vagy a felhasználók által hozzáférhető formátumban kell rendelkezésre bocsátani, amely standard hálózaton keresztül idegen, nem saját tulajdonú menedzsmentszoftver segítségével olvasható. Penge- és több csomópontos kiszolgálóknál és rendszereknél az adatok a keret szintjén összesíthetők.

5.1.2. Az EN 55022:2006 sz. szabványban részletezett módon B osztályú berendezésként besorolt kiszolgáló számítógépek mentesek az 5.1.1. pont szerinti, a felvett teljesítményre és a belépő levegő hőmérsékletére vonatkozó adatszolgáltatási követelmények alól. A B osztály háztartási és otthoni irodai berendezésekre vonatkozik (amelyeket otthoni környezetben való használatra szánnak). A programban valamennyi kiszolgáló számítógépnek teljesítenie kell az összes logikai processzor kihasználtságának jelentésére vonatkozó követelményeket és feltételeket.

5.2. Adatszolgáltatás a megvalósításról

5.2.1. A termékek esetében vagy beágyazott alkatrészek, vagy pedig a kiszolgáló számítógéppel együtt becsomagolt kiegészítő eszközök használhatók az adatok végfelhasználók részére történő eljuttatásához (például kiszolgáló processzor, beágyazott wattmérő vagy hőmérsékletmérő [vagy egyéb alternatív úton történő kommunikációs technológia] vagy előre telepített operációs rendszer);

5.2.2. Az előre telepített operációs rendszert tartalmazó termékeknek magukban kell foglalniuk az összes szükséges meghajtót és szoftvert a végfelhasználók számára a jelen dokumentumban meghatározott szabványosított adatokhoz való hozzáféréshez. Az előre telepített operációs rendszert nem tartalmazó termékeket nyomtatott dokumentációval kell csomagolni a releváns értekelőinformációkat tartalmazó regiszterekhez való hozzáférés módjára vonatkozóan. Ez a követelmény vagy a kiszolgáló számítógéphez adott nyomtatott anyagok és elektronikus dokumentáció útján, vagy pedig a partnernek a kiszolgáló számítógépről tájékoztató honlapján nyilvánosan elérhető információk útján teljesíthető.

5.2.3. Amikor egy nyílt és mindenki számára elérhető adatgyűjtő és -szolgáltató szabvány elérhetővé válik, a gyártóknak bele kell foglalniuk az általános normát a rendszereikbe.

5.2.4. A pontossági (5.3. pont) és mintavételi (5.4. pont) követelmények értékelését az alkatrészekre vonatkozó termékadatlapokból származó adatok áttekintésével kell elvégezni. Amennyiben ezek az adatok hiányoznak, a partner nyilatkozatát kell felhasználni a pontosság és a mintavétel értékeléséhez.

5.3. Mérési pontosság

5.3.1. Felvett teljesítmény: a méréseket a tényleges értékhez képest legalább $\pm 5\%$ -os pontossággal kell jelenteni, minden egyes beépített tápegység esetén ± 10 W-os maximális pontossággal (azaz az egyes tápegységek felvett teljesítményéről szóló jelentés pontosságának sosem kell jobbnak lennie, mint ± 10 watt) a tétlen állapottól a teljes felvett teljesítményig terjedő működési tartományon keresztül.

5.3.2. A processzor kihasználtsága: meg kell becsülni az operációs rendszer számára látható minden egyes logikai központi adatfeldolgozó egység (CPU) átlagos kihasználtságát, és a működési környezetben (operációs rendszeren vagy hipervizoron) keresztül jelenteni kell azt a kiszolgáló számítógép kezelője vagy felhasználója számára.

5.3.3. A belépő levegő hőmérséklete: a méréseket legalább ± 2 °C-os pontossággal kell jelenteni.

5.4. Mintavételezési követelmények

5.4.1. Felvett teljesítmény és a processzor kihasználtsága: a felvett teljesítményre és a processzor kihasználtságára vonatkozó mérésekből összefüggő 10 másodperces mérési időszakoként legalább egyszer mintákat kell venni a kiszolgáló számítógépen belül. A legfeljebb 30 másodperces időszakot felölelő gördülő átlagokból 10 másodpercenként legalább egyszer mintákat kell venni a kiszolgáló számítógépen belül.

5.4.2. A belépő levegő hőmérséklete: a belépő levegő hőmérsékletére vonatkozó mérésekből 10 másodpercenként legalább egyszer mintákat kell venni a kiszolgáló számítógépen belül.

- 5.4.3. Időbélyegzés: a környezeti adatok időbélyegzését megvalósító rendszereknek 30 másodpercenként legalább egyszer mintákat kell venniük az adatokból a kiszolgáló számítógépen belül.
- 5.4.4. Menedzsmentszoftver: valamennyi mintázott mérést külső menedzsmentszoftver rendelkezésére kell bocsátani vagy külön kérésre történő adatleívási módszerrel, vagy pedig az összehangolt adatleadási módszerrel. Bármelyik esetben a rendszer menedzsmentszoftvere felelős az adatátadás időléptékének meghatározásáért, míg a kiszolgáló számítógép felelős annak biztosításáért, hogy az átadott adatok megfelelnek a fenti mintavételi és pontossági követelményeknek.
6. **Vizsgálatok**
- 6.1. Vizsgálati módszerek
- 6.1.1. A kiszolgálószámítógép-termékek vizsgálatakor az ENERGY STAR minősítés alkalmazhatóságát az 5. táblázatban meghatározott vizsgálati módszerek alapján kell megállapítani.

5. táblázat

Az ENERGY STAR minősítés vizsgálati módszerei

Terméktípus vagy alkatrész	Vizsgálati módszer
Valamennyi	Kiszolgáló számítógépek ENERGY STAR vizsgálati módszere (2013. márciusi átdolgozás)
Valamennyi	A Standard Performance Evaluation Corporation (SPEC) kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköze (SERT), 1.0.0. változat, 2013. február 26-i átdolgozás)

- 6.1.2. A kiszolgálószámítógép-termékek vizsgálatakor a vizsgált termékek egy processzorfoglalata sem lehet üres a vizsgálat során.

Ha egy kiszolgáló számítógép nem tudja támogatni a vizsgálat során, hogy valamennyi processzorfoglatat foglalt legyen, akkor a rendszert a maximális funkcióinak megfelelően kell feltölteni komponensekkel. E rendszerek esetében a megengedett legnagyobb üresjárat alapteljesítményt a rendszerben található aljzatok száma határozza meg.

- 6.2. A bevizsgáláshoz szükséges termékminták száma

A vizsgálatra az alábbi követelmények szerint kell kiválasztani a reprezentatív modelleket:

- a) Különálló termékkonfiguráció minősítésekor az az egyedülálló konfiguráció tekintendő reprezentatív típusnak, amelyet ENERGY STAR konfigurációként kívánnak forgalmazni és ilyen címkével ellátni.
- b) Termékcsalád vagy valamennyi terméktípus minősítésekor a családon belül az 1.8.2. pontban meghatározott öt pont mindegyikére vonatkozóan egy termékkonfiguráció tekintendő reprezentatív modellnek. Minden ilyen reprezentatív modellnek az 1.8.1. pontban meghatározott közös termékcsalád-jellemzőkkel kell rendelkeznie.

- 6.3. Megfelelőnek minősített termékcsaládok

- 6.3.1. Arra biztatjuk a partnereket, hogy vizsgálják be az egyes termékkonfigurációkat, és nyújtsanak be adatokat arról az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez. A partner azonban több termékkonfigurációt is minősíthet egy termékcsalád-megjelölésen belül, ha a családon belüli egyes konfigurációk teljesítik a következő követelmények egyikét:

- a) az egyes termékeket ugyanarra a platformra építették, a jelen előírások ugyanazon követelményei szerint alkalmasak, és ugyanazon specifikus követelményeinek felelnek meg, és minden tekintetben azonosak a bevizsgált, reprezentatív termékkonfigurációval a készülékházat és a színt kivéve; vagy

b) az egyes termékek egy termékcsalád a fenti 1.8. pontban meghatározott követelményeinek felelnek meg. Ebben az esetben a partnereknek a b) pontban megkövetelt módon kell végezniük a vizsgálatot és benyújtaniuk az adatokat.

6.3.2. A partnereknek felvett- és leadott-teljesítmény-adatlapot kell benyújtaniuk minden egyes minősítésre benyújtott termékcsaládra vonatkozóan.

6.3.3. A minősítésre benyújtott valamennyi termékkonfigurációnak teljesítenie kell az ENERGY STAR követelményeket, beleértve azokat a termékeket is, amelyekről nem történt adatszolgáltatás.

7. Időbeli hatály

7.1. A kiszolgáló számítógépekre vonatkozó jelen ENERGY STAR előírások 2.0. változatának hatálybalépési időpontja a megállapodás hatálybalépési időpontjaként kerül meghatározásra. Az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez egy adott termékmodellnek a modell gyártásakor érvényes ENERGY STAR előírásoknak kell megfelelnie. A gyártási dátum az egyes termékekre értendő, és az a dátum, amikor az adott termék teljes egészében összeszereltnek tekinthető.

7.2. Az előírások jövőbeli felülvizsgálata: az EPA és az Európai Bizottság fenntartja a jogot a jelen előírások módosítására, amennyiben technológiai és/vagy piaci változások befolyásolják azok hasznosságát a fogyasztók, az ipar vagy a környezet számára. A jelenlegi stratégiának megfelelően ezen előírások felülvizsgálatára az érdekeltekkel lefolytatott konzultáció keretében kerül sor. Ezen előírások felülvizsgálatával összefüggésben felhívjuk a figyelmet arra, hogy az ENERGY STAR minősítést a termékmodell nem szerzi meg automatikusan teljes életciklusára.

8. A jövőbeli felülvizsgálat lehetséges tárgya

8.1. Az aktív állapot energiahatékonyságával kapcsolatos kritériumok: az EPA és az Európai Bizottság szándékában áll, hogy az aktív állapot energiahatékonyságával kapcsolatos kritériumokat állapítson meg a 3.0. változatban valamennyi olyan kiszolgálószámítógép-kategóriában, amelyben elegendő kiszolgálóhatékonyság-minősítő (SERT) adattal rendelkezik a termékek kellő megkülönböztetéséhez.

8.2. A tápegységek megfelelő méretezése: az EPA és az Európai Bizottság a 3.0. változatban megvizsgálja a lehetőségeket a tápegységek megfelelő méretezésének ösztönzésére.

8.3. Az egyenáramú-egyenáramú kiszolgáló számítógépek felvétele: az EPA és az Európai Bizottság arra biztatja a gyártókat, hogy dolgozzanak együtt a SPEC-kel a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszközön (SERT) belül az egyenáramú kiszolgálók támogatásának kidolgozása érdekében azért, hogy az egyenáramú kiszolgáló számítógépek figyelembe vehetők legyenek minősítésre a 3.0. változatban.

8.4. További rendszer-architektúrák felvétele: az EPA és az Európai Bizottság arra biztatja a gyártókat, hogy dolgozzanak együtt a SPEC-kel a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) által jelenleg nem támogatott, de a kiszolgálószámítógép-piac jelentős részét képviselő architektúrák támogatásának kidolgozása érdekében. Az EPA és az Európai Bizottság figyelembe fog venni bármilyen, a 3.0. változat kidolgozása előtt a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) által támogatott architektúrát.

8.5. Kiegészítő eltávolítása további redundáns tápegységek esetén: az EPA és az Európai Bizottság tudomással bír arról a technológiáról, amely lehetővé teszi, hogy a redundáns tápegységeket készenléti üzemmódban lehessen tartani, és csak szükség esetén kerüljenek bekapcsolásra. Az EPA és az Európai Bizottság ösztönzi ennek a technológiának az alkalmazását a kiszolgáló számítógépekben, és ki fogja vizsgálni, hogy a további redundáns tápegységek jelenlegi kiegészítője még szükséges lesz-e a 3.0. változatban.

8.6. Kiegészítő feldolgozásgyorsítókra (APA-k) vonatkozó követelmények: az EPA-nak és az Európai Bizottságnak szándékában áll, hogy ismét foglalkozzon a kiegészítő feldolgozásgyorsítókra (APA-k) vonatkozó követelményekkel, és lehetőség szerint bővítse azokat a 3.0. változatban az azokra vonatkozó, 2.0. változathoz gyűjtött adatok alapján, valamint a kiegészítő feldolgozásgyorsítók értékelésének a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszközbe (SERT) történő lehetséges beépítésével.

8.7. Hőmérsékleti adatszolgáltatásra és vizsgálatra vonatkozó követelmények: az EPA és az Európai Bizottság tervezi, hogy újraértékeli a jelenlegi hőmérsékleti adatszolgáltatásra és vizsgálatra vonatkozó követelményeket annak érdekében, hogy maximalizálja a gyártók és adatközpont-operátorok számára gyűjtött adatok értékét.

A. Függelék

Számpéldák

1. Az üresjárat teljessítményre vonatkozó követelmények

Az ENERGY STAR minősítés érdekében a maximális üresjárat teljessítményfelvétel meghatározásához meg kell határozni a tétlen állapot alapszintjét a 3. táblázatból, majd hozzá kell adni a 4. táblázat szerinti teljesítménybónuszokat (amelyek a jelen alkalmassági kritériumok 3.6. pontjában kerülnek megadásra). Ezt mutatja be az alábbi példa:

Példa: Standard egyprocesszoros kiszolgáló számítógép 8 GB memóriával, két merevlemezzel és két bemeneti/kimeneti eszközzel (az első 2 db 1 gigabites porttal és a második 6 db 1 gigabites porttal).

1.1. Megengedett legnagyobb alapteljessítmény:

- a) Határozzuk meg a megengedett legnagyobb üresjárat alapteljessítményt a 3. táblázatból, amelyet referenciaként alább adunk meg.
- b) A példában szereplő kiszolgáló az A kategória szerint kerül értékelésre, és nem fogyaszthat 47,0 wattnál többet tétlen állapotban az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez.

Kategória	A beépített processzorok száma (# P)	Menedzselt kiszolgáló	Megengedett legnagyobb üresjárat alapteljessítmény (W)
A	1	Nem	47,0
B	1	Igen	57,0
C	2	Nem	92,0
D	2	Igen	142,0
Hibatűrő	2	Igen	205,0

1.2. Üresjárat teljessítménybónuszok: Számítsuk ki az üresjárat teljessítménybónuszokat a kiegészítő alkatrészekre vonatkozóan a 4. táblázatból, amelyet referenciaként alább adunk meg.

Rendszerjellemző	Az alábbiakra vonatkozik	Üresjárat teljessítménybónusz
Kiegészítő tápegységek	Kifejezetten az energiaellátási redundancia érdekében beépített tápegységek	20,0 watt/tápegység
Merevlemez meghajtók (beleértve a szilárdtest-meghajtókat is)	Valamennyi beépített merevlemez	8,0 watt/merevlemez
Kiegészítő memória	A beépített memória 4 GB-nál nagyobb	0,75 watt/GB
Kiegészítő pufferezett kettős adatsebességű (DDR) csatorna	A beépített pufferezett kettős adatsebességű (DDR) csatornák száma több mint 8 (Csak hibatűrő kiszolgálók)	4,0 watt/pufferezett kettős adatsebességű (DDR) csatorna
Kiegészítő bemeneti/kimeneti eszközök (egy kapcsolat sebessége a legközelebbi gigabitre kerekítve)	A beépített eszközök száma több mint 2 db 1 gigabites alaplapra integrált Ethernet port	< 1 Gbit: Nincs teljesítménybónusz = 1 Gbit: 2,0 watt/aktív port > 1 Gbit és < 10 Gbit: 4,0 watt/aktív port ≥ 10 Gbit: 8,0 watt/aktív port

- a) A példában szereplő kiszolgáló két merevlemezzel rendelkezik. Ezért 16,0 watt teljesítménybónuszt kap merevlemezenként ($2 \text{ HDD} \times 8,0 \text{ watt}$).
 - b) A példában szereplő kiszolgáló az alapkonfigurációnál 4 GB-tal többel rendelkezik. Ezért további 3,0 watt teljesítménybónuszt kap a memóriára ($\text{további } 4 \text{ GB} \times 0,75 \text{ watt/GB}$).
 - c) A példában szereplő kiszolgáló 1 db olyan bemeneti/kimeneti kártyával rendelkezik, amely nem minősül kiegészítőnek: az első eszköznek csak két Ethernet portja van, és nem lépi túl a kétportos küszöböt. A második eszköz nem minősül kiegészítőnek: a kiszolgáló további 12,0 watt teljesítménybónuszt kap az eszközre ($6 \text{ db } 1 \text{ gigabites port} \times 2,0 \text{ watt/aktív port}$).
- 1.3. Számítsuk ki a végső megengedett üresjárat alapteljesítmény-értéket úgy, hogy a megengedett legnagyobb alapteljesítményhez hozzáadjuk a teljesítménybónuszokat. A példában szereplő rendszerrel szemben az lenne az elvárás, hogy a minősítés megszerzéséhez ne fogyasszon 78,0 wattnál többet üresjáratban ($47,0 \text{ W} + 16,0 \text{ W} + 3,0 \text{ W} + 12,0 \text{ W}$).

2. Tápegységek miatti üresjárat teljesítménybónuszok

A következő példák a kiegészítő tápegységek miatti üresjárat teljesítménybónuszokat szemléltetik:

- 2.1. Amennyiben a kiszolgáló számítógép két tápegységet igényel a működéséhez, és a konfiguráció három beépített tápegységet tartalmaz, a kiszolgáló 20,0 watt üresjárat teljesítménybónuszt kap.
- 2.2. Amennyiben ugyanazt a kiszolgálót ehelyett 4 db beépített tápegységgel szállítanák, 40,0 watt üresjárat teljesítménybónuszt kapna.

3. Kiegészítő pufferezett kettős adatsebességű (DDR) csatorna miatti üresjárat teljesítménybónusz

A következő példák a kiegészítő pufferezett DDR csatornák miatti teljesítménybónuszokat szemléltetik:

- 3.1. Ha egy hibatűrő kiszolgáló számítógépet 6 db beépített pufferezett DDR csatornával szállítanak, a kiszolgáló nem kap üresjárat teljesítménybónuszt.
- 3.2. Ha ugyanazt a hibatűrő kiszolgáló számítógépet ehelyett 16 db beépített pufferezett DDR csatornával szállítanak, 32,0 watt üresjárat teljesítménybónuszt kapna ($\text{első } 8 \text{ csatorna} = \text{nincs teljesítménybónusz}$, $\text{második } 8 \text{ csatorna} = 40 \text{ watt} \times 8 \text{ db pufferezett DDR csatorna}$)

B. függelék

A hibatűrő kiszolgálóosztály meghatározása

1. **A processzor megbízhatósága, rendelkezésre állása és szervizelhetősége (RAS), valamint méretezhetősége – A következők mindegyikét támogatni kell:**
 - 1.1. A processzor megbízhatósága, rendelkezésre állása és szervizelhetősége (RAS): a processzornak képesnek kell lennie az adathibák észlelésére, javítására és behatárolására a következőkben leírt valamennyi pont szerint:
 - a) hibaészlelés az L1 gyorsítótárakban, könyvtárakban és címfordító pufferekben paritásvédelem segítségével;
 - b) egy bites hibajavítás (vagy jobb) olyan hibajavító kód (ECC) használatával, amely módosított adatokat tartalmaz; a kijavított hiba továbbításra kerül a címzetthez (azaz a hibajavítást nem csupán az adatok formai háttérrel-ellenőrzésére használják);
 - c) hiba-helyreállítás és -behatárolás: (1) processzor-ellenőrző pontnál történő újrapróbálkozás és helyreállítás; (2) ártalmas adatjelzés elhelyezése (címkézés) és propagálása; vagy (3) mindkettő segítségével. A mechanizmusok értesítik az operációs rendszert vagy a hipervizort, hogy határolják be a hibát egy folyamaton vagy partíción belül, ezzel csökkenve a rendszer újraindításainak szükségességét; és
 - d) (1) képesség önálló hibacsökkentő intézkedésekre a processzor hardverén belül, mint például a gyorsítótár meghibásodott részeinek letiltása; (2) prediktív hibaelemzés támogatása az operációs rendszer, a hipervizor vagy a kiszolgáló processzor értesítésével a hibák helyéről és/vagy kiváltó okáról; vagy (3) mindkettőről.

- 1.2. A hibatűrő és változtatható kapacitású kiszolgálókban alkalmazott processzortechnológiát úgy tervezik, hogy további képességet és funkciókat biztosítson további chipkészletek nélkül, képessé téve azokat, hogy 4 vagy több processzorfoglatot tartalmazó rendszerekké legyenek alakíthatók. A processzorok kiegészítő infrastruktúrával rendelkeznek további beépített processzorbuszok támogatására, hogy támogassák a nagyobb rendszerek igényeit.
- 1.3. A kiszolgáló nagy sávszélességet biztosít a bemeneti/kimeneti interfészek számára a külső bemeneti/kimeneti bővítőeszközökhöz vagy távoli bemeneti/kimeneti eszközökkel való kapcsolódáshoz anélkül, hogy csökkentené az összekapcsolható processzoraljzatok számát. Ezek saját tulajdonú interfészek vagy standard interfészek lehetnek, mint például a PCIe. Az ezen aljzatok támogatását szolgáló nagy teljesítményű bemeneti/kimeneti vezérlő beágyazható a fő processzoraljzaton belül vagy az alaplapon.
2. **A memória megbízhatósága, rendelkezésre állása és szervizelhetősége (RAS), valamint méretezhetősége – A következő képességek és jellemzők mindegyikének jelen kell lennie:**
- a) memóriahiba-észlelést és -helyreállítást biztosít bővített hibajavító kódon (ECC) keresztül;
 - b) x4-es kétsoros memóriamodulokban (DIMM-ek) két szomszédos, egyenlő rangú chip hiba-helyreállítása;
 - c) memória migrálása: a meghibásodott memória proaktívan felszabadítható, és az adatok a rendelkezésre álló memóriába migrálhatók. Ez a kétsoros memóriamodulok vagy logikai memóriablokkok szintjén valósítható meg. Ehelyett a memória tükrözhető is;
 - d) a gyorsabb processzor–memóriakapcsolatok lassabb kettős adatsebességű (DDR) csatornához csatlakoztatott kétsoros memóriamodulokkal való csatlakoztatásához memóriapuffereket használ. A memóriapuffer lehet az alaplapba integrált vagy egyedi építésű memóriakártyákba integrált különálló, önálló pufferchip. A pufferchip alkalmazása követelmény a bővített kétsoros memóriamodulok támogatásához; lehetővé teszi a nagyobb memóriakapacitást, mivel nagyobb kapacitású kétsoros memóriamodulokat, memóriacsatornánként több kétsoros memóriamodul-aljzatot és memóriacsatornánként nagyobb memória-sávszélességet támogatnak, mint a közvetlenül csatlakoztatott memóriamodulok. A memóriamodulok egyedi építésűek is lehetnek úgy, hogy a memóriapufferek és a dinamikus közvetlen elérésű memória (DRAM) chipek ugyanabba a kártyába kerülnek integrálásra;
 - e) hibatűrő kapcsolatokat használ a processzorok és a memóriapufferek között mechanizmusokkal a kapcsolaton fellépő átmeneti hibákból való helyreálláshoz; és
 - f) sávmegtakarítás a processzor–memória kapcsolatokban. Egy vagy több tartalék sáv áll rendelkezésre a sáv automatikus átkapcsolására tartós hiba esetén.
3. **A tápegység megbízhatósága, rendelkezésre állása és szervizelhetősége (RAS):** a kiszolgálóba beépített vagy azzal szállított valamennyi tápegységnek redundánsnak és üzem közben karbantarthatónak kell lennie. A redundáns és javítható alkatrészek ugyanabban a fizikai tápegységben helyezhetők el, de anélkül kell javíthatónak lenniük, hogy a rendszert le kellene választani a táphálózatról. Támogatnia kell a rendszer üzemeltetését korlátozott üzemmódban, amikor az áramellátó képesség csökken hálózatkimaradások vagy felvett-teljesítményvesztés miatt.
4. **A hógazdálkodás és a hűtés megbízhatósága, rendelkezésre állása és szervizelhetősége (RAS):** valamennyi aktív hűtőkomponensnek, mint például a ventilátoroknak vagy a vízalapú hűtésnek redundánsnak és üzem közben karbantarthatónak kell lennie. A processzoregységnek rendelkeznie kell mechanizmusokkal, hogy le lehessen fojtani túlzott felmelegedés esetén. Támogatnia kell a rendszer üzemeltetését korlátozott üzemmódban, amikor túlzott felmelegedés észlelhető a rendszerösszetevőkben.
5. **A rendszer hibatűrése** – A következő jellemzők közül legalább hatnak jelen kell lennie a kiszolgálóban:
- a) redundáns tárolóvezérlők vagy külső tár felé irányuló redundáns útvonal támogatása;
 - b) redundáns kiszolgáló processzor;

- c) redundáns egyenáramú-egyenáramú vezérlőfokozat a tápegység kimenetei után;
 - d) a kiszolgáló hardvere támogatja a processzor futás alatti felszabadítását;
 - e) a bemeneti/kimeneti adapterek működés közben cserélhetők;
 - f) busz paritáshiba esetén újbóli próbálkozást biztosít a processzor–memória vagy a processzor–processzor csatlakozásokon;
 - g) támogatja a hardver erőforrások online bővítését/szűkítését anélkül, hogy újra kellene indítani az operációs rendszert („on-demand” funkciók [külön kérésre]);
 - h) processzoraljzat-migrálás: hipervizor és/vagy operációs rendszer segítségével a processzoraljzaton futó feladatok migrálhatók egy másik processzoraljzatra anélkül, hogy újra kellene indítani a rendszert;
 - i) a proaktív memóriellenőrzés és az adatok formai háttérelőrzése engedélyezett a hibák proaktív észlelése és javítása érdekében, hogy csökkenjen a javíthatatlan hibák valószínűsége; és
 - j) a belső tár hibatűrése: a hibatűrő rendszerek valamilyen formájú RAID hardverrel az alapkonfigurációban vagy az alaplapon történő támogatással vagy a RAID vezérlőkártya dedikált aljzatával rendelkeznek a kiszolgáló belső meghajtóinak támogatására.
6. **A rendszer méretezhetősége** – Valamennyi következő jellemzőnek jelen kell lennie a kiszolgálóban:
- a) nagyobb memóriakapacitás: ≥ 8 db DDR3 vagy DDR4 DIMM port aljzatonként, hibatűrő kapcsolatokkal a processzoraljzat és a memóriapufferek között; és
 - b) nagyobb bemeneti/kimeneti bővíthetőség: nagyobb bemeneti/kimeneti infrastruktúra, és több bemeneti/kimeneti aljzat támogatása; legalább 32 db dedikált PCIe Gen 2 sávot vagy azzal egyenértékű bemeneti/kimeneti sávszélességet biztosít legalább egy db x16 aljzattal vagy egyéb dedikált interfésszel külső PCIe, saját tulajdonú bemeneti/kimeneti interfész vagy egyéb iparági szabvány szerinti bemeneti/kimeneti interfész támogatására.

C. Függelék

Vizsgálati módszer

1. Áttekintés

A következő vizsgálati módszert kell alkalmazni az ENERGY STAR kiszolgáló számítógépekre vonatkozó termékspecifikus előírások követelményeinek való megfelelés meghatározására, és amikor vizsgálati adatok beszerzése történik az ENERGY STAR felvett- és leadott-teljesítmény-adatlapon az üresjáratú teljesítményről és az üzemi teljesítményről történő adatszolgáltatás érdekében.

2. Alkalmazási kör

A következő vizsgálati módszer alkalmazandó valamennyi olyan termékre, amely jogosult az ENERGY STAR kiszolgáló számítógépekre vonatkozó termékspecifikus előírások szerinti minősítésre.

3. Fogalommeghatározások

Eltérő rendelkezés hiányában az e dokumentumban használt összes kifejezés az ENERGY STAR kiszolgáló számítógépekre vonatkozó termékspecifikus előírásokban szereplő fogalommeghatározásokkal van összhangban.

4. A vizsgálat összeállítása

- 4.1. Felvett teljesítmény: a felvett teljesítménynek a 6. és a 7. táblázatban meghatározottnak kell lennie. A felvett teljesítmény frekvenciájának a 8. táblázatban meghatározottnak kell lennie.

6. táblázat

Az adattáblán szereplő legfeljebb 1 500 watt (W) névleges teljesítményű termékek felvett teljesítményére vonatkozó követelmények

Terméktípus	Tápfeszültség	Feszültség-tűrés	Maximális teljes harmonikus torzítás
Váltakozó áramú-egyenáramú egykimenetű tápegységekkel rendelkező kiszolgálók	230 volt (V) váltakozó áram vagy 115 V váltakozó áram (*)	+/-1,0 %	2,0 %
Váltakozó áramú-egyenáramú kimenetű tápegységekkel rendelkező kiszolgálók	230 V váltakozó áram vagy 115 V váltakozó áram (*)		
Opcionális vizsgálati feltételek a váltakozó áramú-egyenáramú eszközökre vonatkozóan (japán piac)	100 V váltakozó áram		
Háromfázisú kiszolgálók (észak-amerikai piac)	208 V váltakozó áram		
Háromfázisú kiszolgálók (európai piac)	400 V váltakozó áram		

7. táblázat

Az adattáblán szereplő több mint 1 500 W névleges teljesítményű termékek felvett teljesítményére vonatkozó követelmények

Terméktípus	Tápfeszültség	Feszültség-tűrés	Maximális teljes harmonikus torzítás
Váltakozó áramú-egyenáramú egykimenetű tápegységekkel rendelkező kiszolgálók	230 V váltakozó áram vagy 115 V váltakozó áram (*)	+/-4,0 %	5,0 %
Váltakozó áramú-egyenáramú többkimenetű tápegységekkel rendelkező kiszolgálók	230 V váltakozó áram vagy 115 V váltakozó áram (*)		
Opcionális vizsgálati feltételek a váltakozó áramú-egyenáramú eszközökre vonatkozóan (japán piac)	100 V váltakozó áram		
Háromfázisú kiszolgálók (észak-amerikai piac)	208 V váltakozó áram		
Háromfázisú kiszolgálók (európai piac)	400 V váltakozó áram		

(*) Megjegyzés: a 230 V-os váltakozó áram az európai piacra, a 115 V-os váltakozó áram pedig az észak-amerikai piacra vonatkozik.

8. táblázat

9. Valamennyi termék bemeneti frekvenciájára vonatkozó követelmények

Tápfeszültség	Frekvencia	Frekvenciatűrés
100 V váltakozó áram	50 hertz (Hz) vagy 60 Hz	± 1,0 %
115 V váltakozó áram	60 Hz	
230 V váltakozó áram	50 Hz vagy 60 Hz	
Háromfázisú (észak-amerikai piac)	60 Hz	
Háromfázisú (európai piac)	50 Hz	

- 4.2. Környezeti hőmérséklet: a környezeti hőmérsékletnek 25 ± 5 °C-on belül kell lennie.
- 4.3. Relatív páratartalom: a relatív páratartalomnak 15 és 80 %-on belül kell lennie.
- 4.4. Teljesítményanalizátor: a teljesítményanalizátornak jelentenie kell a teljesítmény valós négyzetes középértékét és legalább kettőt a következő mértékegységekből: feszültség, áramerősség és teljesítménytényező. A teljesítményanalizátoroknak a következő tulajdonságokkal kell rendelkeznie:
- a) Megfelelés: a teljesítményanalizátort a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT)TM ⁽¹⁾ tervezési dokumentumának 1.0.0. verziójában ⁽²⁾ meghatározott teljesítménymérő eszközök listájából kell kiválasztani.
 - b) Hitelesítés: az analizátort a vizsgálat időpontjához képest egy éven belül kell hitelesíteni a National Institute of Science and Technology (Nemzeti Tudományos és Technológiai Intézet, USA) vagy más országokban az annak megfelelő nemzeti mérésügyi intézet által elfogadott szabvány alapján.
 - c) Amplitúdótényező: 3 vagy annál nagyobb rendelkezésre álló áramerősség-amplitúdótényező a névleges tartományértékben. Olyan analizátorok esetében, amelyek nem határozzák meg az áramerősség-amplitúdótényezőt, az analizátornak képesnek kell lennie bármely 1 másodperces mintavétel során mért maximális áramerősségen legalább a háromszorosával egyenlő ampercsúcs mérésére.
 - d) Minimális frekvenciaátvitel: 3,0 kHz.
 - e) Minimális tizedesjegy-pontosság:
 - 1. 0,01 W 10 W-nál kisebb mérési értékeknél;
 - 2. 0,1 W 10 W és 100 W közötti mérési értékeknél; és
 - 3. 1,0 W 100 W-nál nagyobb mérési értékeknél.
 - f) Naplózás: az analizátor által támogatott olvasási sebességnek másodpercenként legalább 1 mérési sorozatnak kell lennie, ahol a sorozat wattban kifejezett teljesítménymérésként kerül meghatározásra. Az analizátor adatátlagolási intervallumának az olvasási intervallummal kell egyenlőnek lennie. Definíció szerint az adatátlagolási intervallum az az időtartam, amely során az analizátor nagy sebességű mintavételi elektronikája által rögzített valamennyi mintát átlagolják a mérési sorozat megadásához.
 - g) Mérési pontosság: az analizátornak 1 %-os vagy nagyobb összesített pontossággal kell megadnia a teljesítményméréseket valamennyi mért teljesítményérték vonatkozásában.
- 4.5. Hőmérséklet-érzékelő: a hőmérséklet-érzékelőnek a következő tulajdonságokkal kell rendelkeznie:
- a) Megfelelés: a hőmérséklet-érzékelőt a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) tervezési dokumentumának 1.0.0. verziójában meghatározott hőmérsékletmérő eszközök listájából kell kiválasztani.
 - b) Naplózás: az érzékelőnek percenként 4 minta minimális olvasási sebességgel kell rendelkeznie.
 - c) Mérési pontosság: a hőmérsékletet legfeljebb a vizsgált termék fő levegőbeszívó nyílása előtt 50 mm-re (a levegőáramlással szemben) kell mérni, és az érzékelőnek $\pm 0,5$ °C vagy nagyobb összesített pontossággal kell azt megadnia.

⁽¹⁾ <http://www.spec.org/sert/>

⁽²⁾ http://www.spec.org/sert/docs/SERT-Design_Document.pdf

- 4.6. Aktív állapotvizsgáló eszköz: a Standard Performance Evaluation Corporation (SPEC) ⁽¹⁾ által megadott kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) 1.0.0. verziója.
- 4.7. Vezérlőrendszer: a vezérlőrendszer lehet kiszolgáló, asztali számítógép vagy laptop, és a felvett-teljesítmény-, valamint hőmérsékletadatok rögzítésére szolgál.
- a) A teljesítményanalizátort és a hőmérséklet-érzékelőt a vezérlőrendszerhez kell csatlakoztatni.
- b) A vezérlőrendszert és a vizsgált terméket Ethernet hálózati kapcsolón keresztül kell egymáshoz csatlakoztatni.
- 4.8. A SERT-tel szembeni általános követelmények: a jelen vizsgálati módszer eltérő meghatározása hiányában teljesíteni kell a SPEC támogató dokumentumaiban és a SERT támogató dokumentumaiban meghatározott esetleges további követelményeket. A SPEC támogató dokumentumai magukban foglalják a következőket:
- a) a SPEC felvett- és leadott-teljesítmény-módszertana;
- b) a SPEC teljesítménymérés-összeállítási útmutatója;
- c) a SPEC PTDaemon tervezési dokumentuma;
- d) a SERT tervezési dokumentuma;
- e) a SERT futtatási és adatszolgáltatási szabályok;
- f) a SERT felhasználói kézikönyv;
- g) a SERT Java virtuális gép (JVM) opciók;
- h) a SERT eredményállomány-mezők.

5. A vizsgálat elvégzése

5.1. Vizsgálati konfiguráció

A vizsgált kiszolgáló számítógépek felvett teljesítményét és energiahatékonyságát vizsgálni kell, és adatokat kell azokról szolgáltatni. A vizsgálatot a következőképpen kell elvégezni:

- 5.1.1. Szállításkori állapot: a jelen vizsgálati módszer eltérő meghatározása hiányában a termékeket a „szállításkori” konfigurációjukban kell vizsgálni, amely magában foglalja mind a hardverkonfigurációt, mind pedig a rendszerbeállításokat. Ahol releváns, valamennyi szoftveropciót alapértelmezett állapotba kell állítani.
- 5.1.2. A mérés helyszíne: valamennyi teljesítménymérést a váltakozó áramú energiaforrás és a vizsgált termék közötti ponton kell elvégezni. Szünetmentes áramforrások nem csatlakoztathatók a wattmérő és a vizsgált termék közé. A wattmérőnek addig kell a helyén maradnia, amíg az összes üresjáratú és üzemi teljesítményre vonatkozó adat teljes mértékben rögzítésre nem kerül. Pengerendszer vizsgálatokor a teljesítményt a pengekeret bemeneténél kell mérni (azaz azoknál a tápegységeknél, amelyek az adatközpont elosztási teljesítményét a keret elosztási teljesítményévé alakítják át.)
- 5.1.3. Légáram: tilos az adatközpont normál üzemmódjával ellentétes módon szándékosan levegőt irányítani a mért berendezés környezetében.

⁽¹⁾ <http://www.spec.org/>

5.1.4. Tápegységek: valamennyi tápegységet csatlakoztatni kell, és azoknak működniük kell.

Több tápegységgel rendelkező vizsgált eszközök: valamennyi tápegységet csatlakoztatni kell a váltakozó áramú energiaforráshoz, és azoknak működniük kell a vizsgálat során. Amennyiben szükséges, energiaelosztó egység (PDU) használható több tápegység egyetlen forráshoz történő csatlakoztatásához. Amennyiben energiaelosztó egységet használnak, a vizsgált eszköz teljesítménymérésébe bele kell venni az energiaelosztó egység minden rezi villamosenergia-felhasználását. Pengekiszolgálók félig töltött keret konfigurációkkal történő vizsgálatok az üres tápellátási területek tápegységei leválaszthatók (lásd az 5.2.4. b) pontot további információkért).

5.1.5. Energiagazdálkodás és operációs rendszer: a leszállított állapotú operációs rendszert vagy egy reprezentatív operációs rendszert kell telepíteni. Az operációs rendszer nélkül szállított termékeket bármely kompatibilis telepített operációs rendszerrel kell tesztelni. Valamennyi tesztnél az energiagazdálkodási technikákat és/vagy az energiatakarékosági tulajdonságokat szállításkori állapotban kell hagyni. Minden, az operációs rendszer jelenlétét igénylő energiagazdálkodási tulajdonságot (azaz azokat, amelyeket az alap be- és kiviteli rendszer [BIOS] vagy a vezérlőberendezés nem vezérel kifejezetten) csak az operációs rendszer által alapértelmezésben engedélyezett energiagazdálkodási tulajdonságok alkalmazásával kell vizsgálni.

5.1.6. Tárr: a termékeket legalább egy beépített merevlemez-meghajtóval (HDD) vagy szilárdtestmeghajtóval (SSD) kell bevizsgálni a minősítéshez. Azokat a termékeket, amelyek nem tartalmazzak előre beépített merevlemezeket (HDD-t vagy SSD-t) előre beépített merevlemezeket nem tartalmazó azonos modellben alkalmazott tárolókonfigurációval kell vizsgálni. Azokat a termékeket, amelyek nem támogatják a merevlemezek (HDD vagy SSD) beépítését, és ehelyett kizárólag külső tárolómegoldásokra támaszkodnak (például tárolóhálózat) külső tárolómegoldások alkalmazásával kell vizsgálni.

5.1.7. Pengerendszer és két/több csomópontos kiszolgálók: a pengerendszernek vagy a két/több csomópontos kiszolgálónak azonos konfigurációval kell rendelkeznie mindegyik csomópont vagy penge-kiszolgáló tekintetében, beleértve valamennyi hardverkomponenst és szoftver-/energiagazdálkodási beállítást is. Ezeket a rendszereket oly módon is mérni kell, amely biztosítja, hogy valamennyi vizsgált csomóponttól/pengekiszolgálótól származó teljesítményt rögzítse a wattmérő a teljes vizsgálat alatt.

5.1.8. Pengekeret: a pengekeretnek legalább tápellátási, hűtési és hálózati képességekkel kell rendelkeznie valamennyi penge-kiszolgáló tekintetében. A keretet az 5.2.4. pontban meghatározott módon kell megtölteni. Valamennyi teljesítménymérést a keret bemeneténél kell végezni.

5.1.9. A BIOS és a vizsgált termék beállításai: a vizsgálati módszer eltérő meghatározása hiányában valamennyi BIOS-beállítást a szállításkori állapotban kell hagyni.

5.1.10. Bemeneti/kimeneti (I/O) és hálózati csatlakozás: a vizsgált eszköznek legalább egy Ethernet hálózati kapcsolóhoz csatlakoztatott porttal kell rendelkeznie. A kapcsolónak képesnek kell lennie a vizsgált eszköz legkisebb és legnagyobb névleges sebességének a támogatására. A hálózati csatlakozásnak élőknek kell lennie valamennyi teszt alatt, és – noha a kapcsolatnak készen kell állnia, és képesnek kell lennie az adatsomagok átvitelére – nincs szükség konkrét forgalomra a kapcsolaton keresztül a tesztelés során. A tesztelés céljára biztosítani kell, hogy a vizsgált eszköz legalább egy Ethernet portot kínáljon (csak egy bővítőártya alkalmazásával, ha nem kínálnak alaplapra integrált Ethernet támogatást).

5.1.11. Ethernet csatlakozások: az Energiahatékony Ethernet támogatással szállított termékeket (amelyek megfelelnek az IEEE 802.3az szabványnak) csak az Energiahatékony Ethernetnek megfelelő hálózati berendezésekkel szabad csatlakoztatni a vizsgálat során. Megfelelő intézkedéseket kell tenni az Energiahatékony Ethernet tulajdonságok engedélyezésére a hálózati kapcsolat mindkét végén valamennyi vizsgálat során.

5.2. A vizsgált termék előkészítése

5.2.1. A vizsgált terméket az ENERGY STAR alkalmassági kritériumok 2.0. változata 6.1.2. pontjában meghatározottak szerint megtöltött processzorraljzatokkal kell vizsgálni.

5.2.2. A vizsgált terméket be kell szerelni egy teszt rack szerkénybe vagy helyre. A vizsgált terméket nem szabad fizikailag megmozdítani addig, amíg a vizsgálat véget nem ért.

5.2.3. Amennyiben a vizsgált termék több csomópontos rendszer, a vizsgált terméket a csomópontonkénti energiafogyasztás szempontjából kell vizsgálni a teljesen megtöltött keret konfigurációban. Valamennyi, a készülékhezba beépített több csomópontos kiszolgálónak azonosnak, azonos konfigurációjúnak kell lennie.

5.2.4. Amennyiben a vizsgált termék pengrendszer, a vizsgált terméket a pengekiszolgáló energiafogyasztása szempontjából kell vizsgálni a félig megtöltött keretkonfigurációban azzal a további opcióval, hogy a vizsgált terméket a teljesen megtöltött keretkonfigurációban is vizsgálhatják. A pengrendszerek esetén a keretbe a következőket kell beépíteni:

a) Egyéni pengekiszolgáló-konfiguráció

Valamennyi, a készülékbe épített pengekiszolgálónak azonosnak, azonos konfigurációjúnak (homogénnek) kell lennie.

b) Félig megtöltött keret (követelmény)

1. Ki kell számítani a pengekereten rendelkezésre álló egyszeres szélességű pengekiszolgáló-aljzatok félig történő megtöltéséhez szükséges pengekiszolgálók számát.

2. Több tápellátási területtel rendelkező pengekeret esetén annyi tápellátási területet kell választani, amely a legközelebb van a keret félig történő megtöltéséhez. Abban az esetben, amikor két választási lehetőség van, amelyek egyaránt közel vannak a keret félig történő megtöltéséhez, azzal az áramforrással vagy áramforrás-kombinációval kell a vizsgálatot elvégezni, amely több pengekiszolgálót használ.

1. példa: Egy pengekeret legfeljebb 7 egyszeres szélességű pengekiszolgálót támogat két tápellátási területen. Az egyik tápellátási terület három, a másik négy pengekiszolgálót támogat. Ebben a példában a 4 pengekiszolgálót támogató tápellátási terület teljesen megtöltésre kerülne a vizsgálat során, míg a másik tápellátási terület üres maradna.

2. példa: Egy pengekeret legfeljebb 16 egyszeres szélességű pengekiszolgálót támogat négy tápellátási területen. A 4 tápellátási terület mindegyike 4 pengekiszolgálót támogat. Ebben a példában a tápellátási területek közül kettő teljesen megtöltésre kerülne a vizsgálat során, míg a másik két tápellátási terület üres maradna.

3. Kövessük a felhasználói kézikönyv vagy a gyártó valamennyi ajánlását a keret részleges megtöltéséhez, ami magában foglalhatja az üres tápellátási területek tápegységei és hűtőventilátorai egy részének leválasztását.

4. Amennyiben nem állnak rendelkezésre vagy nem teljesek a felhasználói kézikönyv ajánlásai, akkor a következő útmutatást kell alkalmazni:

i. Töltsük meg teljesen a tápellátási területeket.

ii. Ha lehetséges, válasszuk le az üres tápellátási területek tápegységeit és hűtőventilátorait.

iii. Töltsünk meg minden üres csatlakozórekeszt vakpanellekkel vagy azokkal egyenértékű légáramlást korlátozó egységekkel a vizsgálat idejére.

c) A keret teljes megtöltése (opcionális)

Töltse meg a keret valamennyi rendelkezésre álló csatlakozórekesztét. Csatlakoztatni kell valamennyi tápegységet és hűtőventilátort. Végezzen el valamennyi szükséges vizsgálatot a vizsgálati eljárásban a 6. pontban meghatározottak szerint.

5.2.5. Csatlakoztassa a vizsgált terméket az élő (IEEE 802.3 szabvány) hálózati kapcsolóhoz. Fenn kell tartani az élő összeköttetést a vizsgálat idejére, leszámítva az átviteli sebességek közötti átmenethez szükséges rövid kihagyásokat.

5.2.6. A kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) terhelésszabályozásának, az adatnyerésnek vagy a vizsgált termék egyéb vizsgálati támogatásának biztosításához szükséges vezérlőrendszert ugyanahhoz a hálózati kapcsolóhoz kell csatlakoztatni, mint a vizsgált terméket, és ki kell elégítenie a vizsgált termékkel szemben támasztott minden más követelményt. A vizsgált terméket és a vezérlőrendszert egyaránt hálózaton keresztüli kommunikációra kell konfigurálni.

- 5.2.7. Csatlakoztassa a wattmérőt olyan váltakozó áramú áramforráshoz, amely a 4. pontban meghatározott megfelelő feszültségre és frekvenciára van beállítva a vizsgálathoz.
- 5.2.8. Csatlakoztassa a vizsgált terméket a wattmérőn lévő teljesítménymérő csatlakozóaljzathoz az 5.1.2. pontban megadott útmutatás szerint.
- 5.2.9. Csatlakoztassa a wattmérő adatkimeneti interfészét és a hőmérséklet-érzékelőt a vezérlőrendszer megfelelő bemenetéhez.
- 5.2.10. Ellenőrizze, hogy a vizsgált termék a szállított konfigurációja szerint van-e konfigurálva.
- 5.2.11. Ellenőrizze, hogy a vezérlőrendszer és a vizsgált eszköz csatlakoztatva van-e ugyanazon a belső hálózaton egy Ethernet hálózati kapcsolón keresztül.
- 5.2.12. Használjon normál ping parancsot annak ellenőrzésére, hogy a vezérlőrendszer és a vizsgált termék kommunikálni tud-e egymással.
- 5.2.13. Telepítse a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) 1.0.0. változatát a vizsgált termékre és a vezérlőrendszer a SERT felhasználói kézikönyv 1.0.0. változata szerint ⁽¹⁾.

6. Vizsgálati eljárások valamennyi termék számára

6.1. A tétlen állapot vizsgálata

- 6.1.1. Kapcsolja be a vizsgált terméket vagy felkapcsolással, vagy pedig a hálózati áramforráshoz való csatlakoztatással.
- 6.1.2. Kapcsolja be a vezérlőrendszert.
- 6.1.3. Kezdje meg az eltelt idő rögzítését.
- 6.1.4. A rendszerindítás vagy a bejelentkezés befejezése után 5 és 15 perc között állítsa be a wattmérőt, hogy elkezdje tárolni az üresjáratú teljesítményértékeket másodpercenként legalább 1 leolvasás gyakorisággal.
- 6.1.5. Gyűjtse az üresjáratú teljesítményértékeket 30 percen keresztül. A vizsgált terméket tétlen állapotban kell tartani az egész idő alatt, és nem kerülhet korlátozott funkciókkal működő alacsonyabb teljesítményű állapotba (például alvó üzemmód vagy hibernált állapot).
- 6.1.6. Rögzítse az átlagos üresjáratú teljesítményt (számtani közép) a 30 perces vizsgálati idő alatt.
- 6.1.7. A több csomópontos vagy pengerendszer vizsgálatánál a következők szerint járjon el egyetlen csomópont vagy egyetlen penge-kiszolgáló teljesítményének származtatásához:
 - a) ossza el a 6.1.6. pontban meghatározott összes mért üresjáratú teljesítményt a vizsgálathoz beépített csomópontok/penge-kiszolgálók számával;
 - b) rögzítse az összes mért és csomópontonkénti/penge-kiszolgálónkénti teljesítményértékeket a 6.1.7. a) pontban megadott számítás szerint minden egyes mérés esetében.

6.2. Aktív állapotvizsgálat a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz (SERT) segítségével

- 6.2.1. Indítsa újra a vizsgált terméket.
- 6.2.2. A rendszerindítás vagy a bejelentkezés befejezése után 5 és 15 perc között kövesse a SERT felhasználói kézikönyv 1.0.0. változatát a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz beindításához.

⁽¹⁾ http://www.spec.org/sert/docs/SERT-User_Guide.pdf

- 6.2.3. Kövesse a SERT felhasználói kézikönyv 1.0.0. változatában leírt valamennyi lépést a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz sikeres futtatásához.
- 6.2.4. A kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz futtatása során tilos kézzel beavatkozni vagy optimalizálni a vezérlő-rendszert, a vizsgált terméket vagy annak belső, illetve külső környezetét.
- 6.2.5. Amint véget ért a kiszolgálóhatékonyság-minősítő eszköz futtatása, csatolja a következő kimeneti állományokat valamennyi vizsgálati eredményhez:
- a) Results.xml
 - b) Results.html
 - c) Results.txt
 - d) Valamennyi eredménygrafikont és -táblázatot png fájlban (például results-chart0.png, results-chart1.png stb.)
 - e) Results-details.html
 - f) Results-details.txt
 - g) Valamennyi részletes eredménygrafikont és -táblázatot png fájlban (például results-details-chart0.png, results-details-chart1.png stb.)

IV. A KÉPKEZELŐ BERENDEZÉSEKRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK (2.0. VÁLTOZAT)

1. Fogalom meghatározások

1.1. Terméktípusok:

- 1.1.1. Nyomatató: olyan termék, amelynek elsődleges funkciója elektronikus alapú dokumentumból papíralapú dokumentum létrehozása. A nyomatató képes különálló vagy hálózatba kapcsolt számítógépekből vagy más bemeneti eszközökből (például digitális fényképezőgépből) érkező adatok fogadására. Ez a meghatározás a nyomtatóként forgalmazott termékekre vonatkozik, és olyan nyomatatókra, amelyek a telepítés helyén bővíthetők, hogy megfeleljenek a többfunkciós eszköz meghatározásának.
- 1.1.2. Lapolvasó: olyan termék, amelynek elsődleges funkciója eredeti papíralapú dokumentumok olyan elektronikus képekké alakítása, amelyek elsősorban személyi számítógépes környezetben tárolhatók, szerkeszthetők, konvertálhatók vagy továbbíthatók. Ez a meghatározás a lapolvasóként forgalmazott termékekre vonatkozik.
- 1.1.3. Fénymásoló: olyan termék, amelynek egyetlen funkciója eredeti papíralapú dokumentumokból papíralapú másolatok előállítása. Ez a meghatározás a fénymásolóként és bővíthető digitális fénymásolóként forgalmazott termékekre vonatkozik.
- 1.1.4. Faxkészülék: olyan termék, amelynek elsődleges funkciója (1) eredeti papíralapú dokumentumok beolvasása távoli egységek felé történő elektronikus továbbítás céljából és (2) elektronikus adatátvitel fogadása nyomtatott példányok előállítása céljából. A faxkészülék képes lehet papírmásolatok készítésére is. Az elektronikus adatátvitel elsősorban nyilvános telefonrendszeren keresztül zajlik, de történhet számítógépes hálózaton vagy interneten keresztül is. Ez a meghatározás a faxkészülékként forgalmazott termékekre vonatkozik.
- 1.1.5. Többfunkciós eszköz: olyan termék, amely a nyomatató, a lapolvasó, a fénymásoló vagy a faxkészülék alapfunkciói közül legalább kettőt végez. A többfunkciós eszköz fizikailag integrált formájú lehet, vagy funkcionálisan integrált alkotórészek kombinációjából állhat. A többfunkciós eszköz fénymásoló funkciója megkülönböztetendő a faxkészülék által néha kínált egylapos, kényelmi fénymásolási funkciótól. Ez a meghatározás magában foglalja a többfunkciós eszközként forgalmazott termékeket és a „többfunkciós termékeket” is.
- 1.1.6. Digitális sokszorosító: olyan termék, amelyet digitális sokszorosító funkcióval rendelkező stenciles sokszorosító módszer révén teljesen automatikus sokszorosítást végző rendszerként értékesítenek. Ez a meghatározás a digitális sokszorosító berendezésként forgalmazott termékekre vonatkozik.

- 1.1.7. Levélbélyegző gép: olyan termék, amelynek elsődleges funkciója, hogy a postaköltséget postai küldeményekre nyomtassa. Ez a meghatározás a levélbélyegző gépként forgalmazott termékekre vonatkozik.
- 1.2. Nyomtatási technológiák:
- 1.2.1. Közvetlen hőnyomtatás: olyan nyomtatási technológia, amelyre az jellemző, hogy pontokat éget felhevített nyomtatófej felett áthaladó bevonattal ellátott nyomathordozóra. A közvetlen hőnyomtatású termékek nem használnak szalagot.
- 1.2.2. Festékszublímációs nyomtatás: olyan nyomtatási technológia, amelyre az jellemző, hogy a fűtőelemekhez közvetített energiamentiség hatására festék rakódik le (szublimál) a nyomathordozó felületén.
- 1.2.3. Elektrofotográfia: olyan nyomtatási technológia, amelyre az jellemző, hogy egy fényvezető fényforráson keresztül a kívánt kimeneti képet képviselő formában világítja meg; a képet a festékpór részecskéiből úgy hozza létre, hogy a fényvezetőn lévő rejtett képet a festékpór egy adott helyen való jelenlétének vagy hiányának meghatározására használja fel, a festékpórt áthelyezi a végső nyomathordozóra, és a végeredményt egyesíti, hogy a kívánt nyomtatott példány tartós legyen. A jelen előírások alkalmazásában a színes elektrofotografikus termékek egyidejűleg kínálnak legalább három egyedülálló festékszint, míg a fekete-fehér elektrofotografikus termékek egy vagy két egyedülálló festékszint kínálnak egyidejűleg. Ez a meghatározás magában foglalja a lézert, a fénykibocsátó diódát (LED) és a folyadékkristályos kijelzőt (LCD) alkalmazó megvilágítási technológiákat.
- 1.2.4. Mechanikus nyomtatás: olyan nyomtatási technológia, amelyre az jellemző, hogy a kívánt kimeneti képet úgy alakítja ki, hogy a festéket egy „szalagról” mechanikus folyamat során viszi át a nyomathordozóra. A meghatározás magában foglalja a pontmátrixos érintkezős nyomtatást és az érintkezős alaknyomtatást.
- 1.2.5. Tintasugaras nyomtatás: olyan nyomtatási technológia, amelyre az jellemző, hogy a festék kis cseppekben közvetlenül a nyomathordozóra, mátrixelven helyeződik el. A jelen előírások alkalmazásában a színes tintasugaras termékek egyszerre legalább kettő egyedülálló festéket kínálnak, míg a fekete-fehér tintasugaras termékek egy festéket kínálnak egyszerre. Ez a meghatározás magában foglalja a piezoelektromos tintasugaras, a tintasugaras szublímációs és a buboréknyomtatást. A meghatározás nem foglalja magában a nagy teljesítményű tintasugaras nyomtatást.
- 1.2.6. Nagy teljesítményű tintasugaras nyomtatás: olyan tintasugaras nyomtatási technológia, amely magában foglal az oldal teljes szélességét terítő szórófejsorokat, és/vagy kiegészítő nyomathevítő mechanizmusok révén tudja szárítani a tintát a nyomathordozón. A nagy teljesítményű tintasugaras termékeket rendszerint elektrofotografikus nyomtatótermékek által kiszolgált üzleti alkalmazásokban használják.
- 1.2.7. Szilárd tintás nyomtatás: olyan nyomtatási technológia, amelyre az jellemző, hogy a tinta szobahőmérsékleten szilárd halmazállapotú, kilövellési hőmérsékletre hevítve pedig folyékony halmazállapotú. Ez a meghatározás magában foglalja mind a közvetlen átnyomást, mind pedig a köztes nyomóhengeren vagy szalagon keresztül történő ofszetnyomást.
- 1.2.8. Stencil: olyan nyomtatási technológia, amelyre az jellemző, hogy egy tintával bevont dobra rögzített stencilről viszi át a képet a nyomathordozóra.
- 1.2.9. Közvetett hőnyomtatás: olyan nyomtatási technológia, amelyre az jellemző, hogy szilárd halmazállapotú festék (rendszerint színezett viaszok) megolvasztott/folyékony állapotban, kis cseppekben közvetlenül a nyomathordozóra, mátrixelven helyeződik el. A közvetett hőnyomtatás abban különbözik a tintasugarastól, hogy a tinta szobahőmérsékleten szilárd, és azt a hő cseppfolyósítja.
- 1.3. Üzem módok:
- 1.3.1. Bekapcsolt üzemmód:
- a) Aktív állapot: olyan energiaigényű állapot, amelyben a termék áramforráshoz van csatlakoztatva, és végterméket állít elő, valamint egyéb elsődleges funkcióit is ellátja.

- b) Üzemkész állapot: olyan energiaigényű állapot, amelyben a termék nem állít elő végterméket, az üzemi feltételeket elérte, de még nem lépett kisebb energiaigényű üzemmódba, és kis késedelemmel képes aktív állapotba lépni. Ebben az állapotban a termék összes funkciója bekapcsolható, és a termék képes visszatérni az aktív állapotba bármilyen lehetséges bemenőjelre reagálva, beleértve a külső elektromos hatást (például hálózati hatás, faxhívás vagy távirányítás) és a közvetlen fizikai beavatkozást (például fizikai kapcsoló vagy gomb működtetése) is.
- 1.3.2. Kikapcsolt üzemmód: az az energiaigényű állapot, amelybe a termék a kézi vagy automatikus kikapcsolást követően kerül, de még mindig csatlakoztatva van a fali csatlakozóaljzathoz és a hálózati tápfeszültséghez. A termék ebből az üzemmódból beavatkozás, például kézi bekapcsolás vagy a készüléket üzemkész állapotba hozó időkapcsoló beavatkozása hatására lép ki. Amennyiben ez az állapot a felhasználó kézi beavatkozásának eredménye, azt gyakran nevezik kézi kikapcsolásnak, amikor pedig automatikus vagy előre meghatározott ingerre (például késleltetési idő vagy óra) történik, ezt gyakran automatikus kikapcsolásnak nevezik ⁽¹⁾.
- 1.3.3. Alvó üzemmód: olyan alacsonyabb energiaállapot, amelybe a termék vagy automatikusan lép adott inaktív időszakot (azaz alapértelmezett késleltetési időt) követően, a felhasználó kézi beavatkozására adott reakcióként (például a felhasználó által beállított időpont a nap során, a fizikai kapcsoló vagy gomb felhasználó általi működtetésére adott reakcióként), vagy pedig külső elektromos hatásra adott reakcióként (például hálózati hatás, faxhívás vagy távirányítás). A TEC-re vonatkozó vizsgálati módszer szerint értékelt termékeknel az alvó üzemmód megengedi valamennyi termékfunkció működtetését (beleértve a hálózati csatlakoztathatóság fenntartását is), jóllehet előfordulhat késedelem az aktív állapotba való átmenetkor. Az üzemmódra (OM) vonatkozó vizsgálati módszer szerint értékelt termékeknel az alvó üzemmód megengedi egy aktív hálózati interfész, valamint adott esetben egy faxcsatlakozás működtetését, jóllehet előfordulhat késedelem az aktív állapotba való átmenetkor.
- 1.3.4. Készenlét: az a legkisebb energiaigényű üzemmód, amelyet a felhasználó nem kapcsolhat ki (nem befolyásolható), és amelyben a termék a tápfeszültségforráshoz csatlakoztatott állapotban és a gyártó utasításai szerinti használatkor korlátlan ideig megmarad ⁽²⁾. A termék készenléti üzemállapotban használja fel a legkevesebb energiát. A jelen előírásokban szereplő képező berendezéseknél a „készenléti” üzemmód rendszerint a kikapcsolt üzemmódnak felel meg, de az üzemkész állapotnak vagy az alvó üzemmódnak is megfelelhet. A termékeknek a fő áramforrásból manuális művelet eredményeként való fizikai kikapcsolása nélkül nem tud kilépni a készenléti üzemmódból, és nem érhet el kisebb energiaigényű állapotot.
- 1.4. Hordozóformátum:
- 1.4.1. Nagy formátum: a legalább A2-es méretű hordozókra tervezett termékek, beleértve a legalább 406 mm szélességű leporelló nyomathordozók kezelésére tervezett termékeket is. A nagy formátumú eszközök képesek lehetnek szabványméretű vagy kisebb nyomathordozóra történő nyomtatásra is.
- 1.4.2. Szabványformátum: szabványméretű nyomathordozókhoz tervezett termékek (például Letter, Legal, Ledger, A3, A4, B4), beleértve a 210 mm és 406 mm közötti szélességű leporelló nyomathordozók kezelésére tervezett termékeket is. A szabványformátumú termékek kis formátumú nyomathordozóra is képesek lehetnek nyomtatni.
- A3-as méret nyomtatására képes termékek: olyan szabványformátumú termékek, amelyek papírvezető-szélessége legalább 275 mm.
- 1.4.3. Kis formátum: a szabványméretűnek meghatározottnál kisebb nyomathordozó-méretekhez tervezett termékek (például A6, 4" × 6", mikrofilm), beleértve a 210 mm-nél keskenyebb leporelló nyomathordozók kezelésére tervezett termékeket is.
- 1.4.4. Leporelló: olyan termékek, amelyek nem használnak méretre vágott nyomathordozó-formátumot, és amelyeket olyan alkalmazásokra terveztek, mint például a vonalkódok, a címkék, a nyugták, a hirdetőszalagok és a műszaki rajzok nyomtatása. A leporelló termékek lehetnek kis, szabványos vagy nagy formátumúak.
- 1.5. További szakkifejezések:
- 1.5.1. Automata kétoldalas nyomtatás: a fénymásoló, faxkészülék, többfunkciós eszköz vagy nyomtató azon képessége, hogy képet hozzon létre a kimenő lap mindkét oldalán anélkül, hogy közben lépésként a kimenő lapot kézzel kellene áthelyezni. A termék csak akkor tekinthető alkalmasnak automatikus kétoldalas nyomtatásra, ha a termékkel együtt szállítanak minden, a kétoldalas nyomathoz szükséges tartozékot.

⁽¹⁾ A jelen előírások alkalmazásában a „hálózat” vagy a „hálózati tápfeszültség” a bemeneti áramforrásra utal, beleértve az egyenáramú áramellátást olyan termékek számára, amelyek kizárólag egyenáramú feszültségről üzemelnek.

⁽²⁾ IEC 62301, 1.0 kiadás – Háztartási villamos készülékek – A teljesítményfelvétel mérése készenléti állapotban.

- 1.5.2. Adatkapcsolat: olyan kapcsolat, amely lehetővé teszi az információcserét a képezelő berendezés és egy külső tápellátással rendelkező eszköz vagy tárolóközeg között.
- 1.5.3. Alapértelmezett késleltetési idő: a gyártó által a leszállítást megelőzően beállított időtartam, amely meghatározza, hogy a termék elsődleges funkciójának befejezését követően mikor lép kisebb energiaigényű üzemmódba (például alvó vagy automatikusan kikapcsolt üzemmódba).
- 1.5.4. Digitális előfeldolgozó: olyan funkcionálisan integrált kiszolgáló, amelyhez más számítógépek és alkalmazások kapcsolódnak, és amely képezelő berendezések illesztőfelületeként működik. A digitális előfeldolgozó a képezelő berendezés számára kiterjedtebb funkciókat biztosít.
- a) A digitális előfeldolgozó az alábbi fejlett funkciók közül legalább hármat kínál:
1. hálózati csatlakoztathatóság különböző környezetekben;
 2. postafiók funkciók;
 3. feladatsorrend kezelése;
 4. berendezések kezelése (például a képezelő berendezés átkapcsolása alacsonyabb energiaállapotból);
 5. fejlett grafikus felhasználói felület;
 6. képesség más gazdakiszolgálókkal és kliensszámítógépekkel való kommunikáció kezdeményezésére (például beolvasás elektronikus levélbe, távoli postafiókok lekérdezése feladatok elvégzése céljából); vagy
 7. képesség az oldalak utófeldolgozására (például nyomtatás előtt az oldalak újraformázása).
- b) 1. típusú digitális előfeldolgozó: olyan digitális előfeldolgozó, amely az egyenáramú tápellátást saját (külső vagy belső) váltóáramú tápforrásáról biztosítja, amely független a csatlakoztatott képezelő berendezés tápellátásától. Az ilyen digitális előfeldolgozó váltóáramú tápforrása lehet közvetlen fali csatlakozó, de a képezelő berendezés belső tápellátásából származó váltóáram is. Az 1. típusú digitális előfeldolgozó a képezelő berendezés rendszeresített részeként vagy kiegészítőjeként is értékesíthető.
- c) 2. típusú digitális előfeldolgozó: olyan digitális előfeldolgozó, amely az egyenáramú tápellátását ugyanarról a tápforrásról biztosítja, mint a vele együtt működő képezelő berendezés. A 2. típusú digitális előfeldolgozók előírás szerint önálló feldolgozóegységet tartalmazó pannellel vagy szerelvényel vannak ellátva, amely a hálózaton keresztül képes a feladat-végrehajtás kezdeményezésére, és általánosan használt műszaki eljárásokkal fizikailag eltávolítható, leválasztható vagy kiiktatható az energiamérések végrehajtásához.
- d) Kiegészítő feldolgozásgyorsító (APA): olyan számítógép-bővítőkártya, amelyet a digitális előfeldolgozó általános célú bővítőaljzatába építenek be (például PCI csatlakozóba beépített grafikai feldolgozóegységen általános célú feldolgozást végző eszköz [GPGPU]).
- 1.5.5. Hálózati csatlakozás: olyan csatlakozás, amely lehetővé teszi az információcserét a képezelő berendezés és legalább egy külső tápellátással rendelkező eszköz között.
- 1.5.6. Funkcionális kiegészítés: olyan adat- vagy hálózati interfész vagy egyéb alkotórész, amely funkciókat ad a képezelő berendezés nyomtatóműve részére, és teljesítménybónusz figyelembevételére ad lehetőséget, amikor a termékek minősítésére az üzemmódra vonatkozó (OM) módszer segítségével kerül sor.
- 1.5.7. Üzemmód (OM): a jelen előírások alkalmazásában az ENERGY STAR képezelő berendezések vizsgálati módszerének 9. pontjában meghatározott különböző üzemiállapotokban a (wattban mért) teljesítményfelvétel értékelésén keresztül a termékek energiateljesítményének összehasonlítására szolgáló módszer.

- 1.5.8. Szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC): a jelen előírások alkalmazásában az ENERGY STAR képkészítő berendezések vizsgálati módszerének 8. pontjában meghatározott üzemszerű működés során egy meghatározott időszakban (kilowattórában mért) szokásos villamosenergia-fogyasztás értékelésén keresztül a termékek energia-teljesítményének összehasonlítására szolgáló módszer.
- 1.5.9. Nyomatatómű: a képkészítő berendezés alapvető egysége, amely a kép előállítását irányítja. A nyomatatómű kommunikációs képességhez és a képfeldolgozáshoz funkcionális kiegészítőket igényel. A nyomatatómű funkcionális kiegészítők és egyéb alkatrészek nélkül nem képes képadatok feldolgozás céljára történő befogadására, és nem üzemképes.
- 1.5.10. Alaptermék: egy adott termékmodell legegyszerűbb konfigurációja, amely a legkisebb számú rendelkezésre álló funkcionális kiegészítőt tartalmazza. Az opcionális összetevőket és tartozékokat nem tekintjük az alaptermék részének.
- 1.5.11. Tartozék: olyan perifériás berendezés, amelyre az alaptermék működéséhez nincs szükség, de amellyel az a leszállítást megelőzően vagy azt követően a funkciók bővítése érdekében kiegészíthető. A tartozék külön, saját modellszám alatt, illetve a csomag vagy konfiguráció részeként, az alaptermékkel együtt is forgalmazható.
- 1.5.12. Termékmodell: olyan képkészítő berendezés, amelyet egyedi modellszám vagy forgalmazási név alatt értékesítenek vagy forgalmaznak. A termékmodell alaptermékéből vagy alaptermékéből és tartozékokból állhat.
- 1.5.13. Termékcsalád: olyan termékmodellek csoportja, amelyek (1) ugyanazon gyártó termékei, (2) azonos ENERGY STAR minősítési kritériumok hatálya alá tartoznak, és (3) alapkiépítésükben megegyeznek. A családon belüli termékmodellek legalább egy olyan jellemzőben vagy funkcióban különböznek egymástól, amely vagy (1) nincs hatással a termék teljesítményére az ENERGY STAR minősítési kritériumok tekintetében, vagy (2) a jelen előírásokban a termékcsaládon belüli elfogadható eltéréseként kerülnek meghatározásra. A képkészítő berendezéseket illetően a termékcsaládon belül az elfogadható eltérések magukban foglalják a következőket:
- szín;
 - készülékház;
 - bemeneti vagy kimeneti papírkészítő tartozékok;
 - a képkészítő berendezés nyomatatóművével kapcsolatban nem álló elektronikai alkatrészek, beleértve az 1. és a 2. típusú digitális előfeldolgozókat is.

2. Hatály

2.1. Az érintett termékkör

- 2.1.1. A 2.2. pontban felsorolt termékek kivételével ENERGY STAR minősítésre tarthatnak igényt mindazon, a képkészítő berendezések valamelyikének az 1.1. pontban található fogalommeghatározását kielégítő, a kereskedelemben kapható termékek, amelyek tápellátása (1) fali csatlakozóról, (2) adat- vagy hálózati kapcsolaton keresztül vagy (3) fali csatlakozóról és adat- vagy hálózati kapcsolaton keresztül egyaránt lehetséges.
- 2.1.2. A képkészítő berendezések vagy a „TEC (a szokásos villamosenergia-fogyasztás szerint vizsgált)”, vagy pedig az „OM (üzemmód szerint vizsgált)” osztályokba sorolhatók az alábbi 1. táblázatban az ENERGY STAR értékeléstől függően.

1. táblázat

A képkészítő berendezések értékelési módszerei

A berendezés típusa	Hordozóformátum	Nyomatási technológia	ENERGY STAR értékelési módszer
Fénymásoló berendezés	Szabványméretű	Közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	TEC
	Nagy	Közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	OM

A berendezés típusa	Hordozóformátum	Nyomatási technológia	ENERGY STAR értékelési módszer
Digitális sokszorosító	Szabványméretű	Stencil	TEC
Faxkészülék	Szabványméretű	Közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	TEC
		Tintasugaras nyomtatás	OM
Levélbélyegző gép	Valamennyi	Közvetlen hőnyomatás, elektrofotográfia, tintasugaras nyomtatás, közvetett hőnyomatás	OM
Többfunkciós eszköz	Szabványméretű	Nagyteljesítményű tintasugaras nyomtatás, közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	TEC
		Tintasugaras nyomtatás, mechanikus nyomtatás	OM
	Nagy	Közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, tintasugaras nyomtatás, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	OM
Nyomató	Szabványméretű	Nagyteljesítményű tintasugaras nyomtatás, közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	TEC
		Tintasugaras nyomtatás, mechanikus nyomtatás	OM
	Nagy vagy kicsi	Közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, mechanikus nyomtatás, tintasugaras nyomtatás, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	OM
	Kicsi	Nagyteljesítményű tintasugaras nyomtatás	TEC
Lapolvasó	Valamennyi	Nincs	OM

2.2. Kizárt termékek

2.2.1. A más termékekre vonatkozó ENERGY STAR előírások alá tartozó termékek nem jogosultak az ezen előírások szerinti minősítésre. Az előírások jelenleg érvényes, naprakész listája a www.eu-energystar.org weboldalon található.

2.2.2. A következő feltételek közül legalább egyet kielégítő termékek nem jogosultak az ezen előírások szerinti ENERGY STAR minősítésre:

azok a termékek, amelyeket közvetlenül háromfázisú tápellátásról való működésre terveztek.

3. A minősítés követelményei

3.1. Értékes számjegyek és kerekítés

3.1.1. Az összes számítást a közvetlenül mért (kerekítés nélküli) értékekkel kell elvégezni.

3.1.2. Eltérő rendelkezés hiányában a határértékek betartását a közvetlenül mért vagy számított értékek alapján kell megállapítani, kerekítés alkalmazása nélkül.

3.1.3. Az ENERGY STAR honlapon való adatszolgáltatás céljából megadott, közvetlenül mért vagy számított értékeket a vonatkozó határérték formátumának megfelelő legközelebbi értékes számjegyre kell kerekíteni.

3.2. Általános követelmények

3.2.1. Külső tápegység:

Ha a terméket egyfeszültségű külső tápegységgel szállítják, a külső tápegységnek meg kell felelnie a nemzetközi hatékonyságjelölési protokoll (International Efficiency Marking Protocol) V. szintű teljesítménykövetelményeinek, és szerepelnie kell rajta az V. szint jelzésének. A jelölési protokollal kapcsolatban bővebb információ a www.energystar.gov/powersupplies weboldalon olvasható.

- Az egykimenetű külső tápegységeknek meg kell felelniük az V. szintű követelményeknek, amikor a „Test Method for Calculating the Energy Efficiency of Single-Voltage External Ac-Dc and Ac-Ac Power Supplies (Egyfeszültségű váltakozó áramú-egyenáramú és váltakozó áramú-váltakozó áramú külső tápegységek energiahatékonyságának kiszámítására szolgáló vizsgálati módszer)” c., 2004. augusztus 11-i vizsgálati módszerrel vizsgálják őket.
 - A többkimenetű külső tápegységeknek meg kell felelniük az V. szintű követelményeknek, amikor az „EPRI 306 Generalized Internal Power Supply Efficiency Test Protocol, Rev. 6.6 (Az EPRI általános belső tápegység energiahatékonysági vizsgálati protokoll 6.6 felülvizsgált változata)” c. eljárás szerint vizsgálják őket. Az 1.2 változat szerint előírt 6.4.2 felülvizsgált változat használatával generált tápegységre vonatkozó adatok elfogadhatók, feltéve, hogy a vizsgálatot a 2.0. változat hatálybalépési időpontja előtt folytatták le.
- 3.2.2. Kiegészítő, vezeték nélküli kézibeszélő: a kiegészítő, vezeték nélküli kézibeszélővel értékesített faxberendezéseknek és faxolásra képes többfunkciós eszközöknek ENERGY STAR minősítésű kézibeszélőt vagy olyan kézibeszélőt kell használniuk, amely az ENERGY STAR vizsgálati módszerrel végzett vizsgálaton megfelel az ENERGY STAR telefonokra vonatkozó előírásainak azon a napon, amelyen a képezelő berendezés ENERGY STAR minősítést kap. A telefontermékekre vonatkozó ENERGY STAR előírások és vizsgálati módszer a www.energystar.gov/products honlapon található.
- 3.2.3. Funkcionálisan integrált többfunkciós eszköz: ha egy többfunkciós eszköz funkcionálisan integrált alkotórészek sorából áll (azaz a többfunkciós eszköz nem egyedülálló fizikai eszköz), valamennyi alkotórész mért energia- vagy villamosenergia-fogyasztásának kisebbnek kell lennie az ENERGY STAR minősítés többfunkciós eszközök energia- vagy villamosenergia-fogyasztására vonatkozó követelményeinél.
- 3.2.4. Digitális előfeldolgozóra vonatkozó követelmények: a képezelő berendezéssel együtt értékesített 1. vagy 2. típusú digitális előfeldolgozó szokásos villamosenergia-fogyasztását (TEC_{DFE}) az értékesítés időpontjában az alvó üzemmód nélküli digitális előfeldolgozókra vonatkozó 1. egyenlet, illetve az alvó üzemmóddal rendelkező előfeldolgozókra vonatkozó 2. egyenlet segítségével kell kiszámítani. Az eredményül kapott TEC_{DFE} érték nem haladhatja meg az adott digitális előfeldolgozó típusra a 2. táblázatban meghatározott megengedett legnagyobb TEC_{DFE} értékeket.
- a) A TEC értéket vagy a TEC_{DFE} -követelményeket teljesítő digitális előfeldolgozó üzemi állapotbeli teljesítményfelvételét értelemszerűen figyelmen kívül kell hagyni, vagy ki kell vonni a képezelő berendezés szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) és az üzemmódban (OM) felvett teljesítmény méréseiből.
 - b) A 3.3.2. pont további részleteket ad a TEC_{DFE} értékek levonhatóságára vonatkozóan a szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) szempontjából vizsgált termékek esetében.
 - c) A 3.4.2. pont további részleteket ad az üzemmód szerinti vizsgálat összefüggésében arra vonatkozóan, hogy a digitális előfeldolgozó teljesítménye milyen feltételekkel hagyható figyelmen kívül az alvó és a készenléti állapothoz tartozó teljesítményértékek meghatározása során.
- 1. egyenlet:** A TEC_{DFE} számítása alvó üzemmód nélküli digitális előfeldolgozók esetében

$$TEC_{DFE} = \frac{168 \times P_{DFE_READY}}{1\ 000}$$

ahol:

- TEC_{DFE} a digitális előfeldolgozók kilowattórában (kWh) kifejezett és a legközelebbi 0,1 kWh-ra kerekített szokásos heti energiafogyasztása,
- P_{DFE_READY} a vizsgálati eljárás során wattban mért üzemi állapotbeli teljesítményfelvétel.

2. egyenlet: A TEC_{DFE} számítása alvó üzemmóddal rendelkező digitális előfeldolgozók esetében

$$TEC_{DFE} = \frac{(45 \times P_{DFE_READY}) + (123 \times P_{DFE_SLEEP})}{1\ 000}$$

ahol:

- TEC_{DFE} a digitális előfeldolgozók kilowattórában (kWh) kifejezett és a legközelebbi 0,1 kWh-ra kerekített szokásos heti energiafogyasztása,

- P_{DFE_READY} a digitális előfeldolgozó vizsgálati eljárás során wattban mért üzembesz állapotbeli teljesítményfelvétele,
- P_{DFE_SLEEP} a digitális előfeldolgozó vizsgálati eljárás során wattban mért alvó üzemmódbeli teljesítményfelvétele.

2. táblázat

Megengedett legnagyobb TEC_{DFE} 1. és 2. típusú digitális előfeldolgozók esetében

Digitális előfeldolgozó kategória	A kategória leírása	Megengedett legnagyobb TEC_{DFE} (kWh/hét, a legközelebbi 0,1 kWh/hét értékre kerekítve adatszolgáltatás céljából)	
		1. típusú digitális előfeldolgozó	2. típusú digitális előfeldolgozó
A	Az ENERGY STAR minősítés keretében A kategóriájúnak kell tekinteni valamennyi olyan digitális előfeldolgozót, amely nem felel meg a B kategória meghatározásának.	10,9	8,7
B	A B kategória szerinti minősítés érdekében a digitális előfeldolgozóknak rendelkezniük kell az alábbiakkal: legalább 2 db fizikai központi feldolgozóegység (CPU) vagy 1 db CPU és legalább 1 db különálló kiegészítő feldolgozógyorsító	22,7	18,2

3.3. A szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) szempontjából vizsgált termékekkel szemben támasztott követelmények:

3.3.1. Automatikus kétoldalas nyomtatás:

- a) Valamennyi, a szokásos villamosenergia-fogyasztásra (TEC) vonatkozó vizsgálati módszerrel vizsgált fénymásoló, többfunkciós eszköz és nyomtató esetében az automatikus kétoldalas nyomtatás képességének a 3. és a 4. táblázatban meghatározottak szerint jelen kell lennie a vásárlás időpontjában. Nem vonatkozik ez a követelmény azokra a nyomtatókra, amelyek rendeltetése speciális egyoldalas hordozókra való nyomtatás egyoldalas nyomtatás céljából (például öntapadós felületű papírcímkék, hőnyomtatáshoz való hordozók stb.).

3. táblázat

A szokásos villamosenergia-fogyasztás szerint vizsgált (TEC) színes fénymásolók, többfunkciós eszközök és nyomtatók automatikus kétoldalas nyomtatási követelményei

A fekete-fehér termék vizsgálati módszer szerint számított előállítási sebessége, s (kép/perc)	Automatikus kétoldalas nyomtatási követelmény
$s \leq 19$	Nincs
$19 < s < 35$	Az alaptermékbe építve vagy választható tartozékként
$s \geq 35$	Az alaptermékbe építve

4. táblázat

A szokásos villamosenergia-fogyasztás szerint vizsgált (TEC) fekete-fehér fénymásolók, többfunkciós eszközök és nyomtatók automatikus kétoldalas nyomtatási követelményei

A fekete-fehér termék vizsgálati módszer szerint számított előállítási sebessége, s (kép/perc)	Automatikus kétoldalas nyomtatási követelmény
$s \leq 24$	Nincs
$24 < s < 37$	Az alaptermékbe építve vagy választható tartozékként
$s \geq 37$	Az alaptermékbe építve

- b) Amennyiben nem biztos, hogy egy adott termék automatikus kétoldalas tálcával kerül egy csomagban értékesítésre, a partnernek egyértelművé kell tennie a terméket kísérő dokumentumokban, a honlapján és az írásos intézményi értékesítési anyagokban, hogy a termék, noha teljesíti az ENERGY STAR energiahatékonysági követelményeket, csak akkor felel meg teljes mértékben azoknak, ha kétoldalas tálcával együtt kerül értékesítésre vagy használatra. Az EPA és az Európai Bizottság arra kéri a partnereket, hogy a következő szöveget használják ennek az üzenetnek a vevők felé történő eljuttatására: „Teljesíti az ENERGY STAR energiamegtakarítási követelményeket; a termék akkor teljes mértékben megfelelő, ha kétoldalas tálcával együtt kerül értékesítésre (vagy kétoldalas tálcával együtt használják).”

3.3.2. Szokásos villamosenergia-fogyasztás: a 3. vagy a 4. egyenlet szerint számított szokásos energiafogyasztás (TEC) nem lehet nagyobb a 6. egyenlet szerint meghatározott megengedett legnagyobb TEC-nél (TEC_{MAX}).

- a) A 2. típusú digitális előfeldolgozók TEC_{DFE} szokásos villamosenergia-fogyasztására vonatkozóan a 2. táblázatban megadott követelménynek megfelelő 2. típusú digitális előfeldolgozóval rendelkező képkezelő berendezések esetében a digitális előfeldolgozó mért energiafogyasztását a belső energiavesztés figyelembevétele érdekében el kell osztani 0,80-dal, majd az így kapott értéket a TEC_{MAX} -értékkel való összehasonlítás céljából le kell vonni a termék mért TEC értékéből. A digitális előfeldolgozó nem befolyásolhatja a képkezelő berendezés azon képességét, hogy kis energiaigényű üzemmódba lépjen, vagy abból kilépjen. A digitális előfeldolgozó energiafelhasználása csak akkor vonható le a szokásos villamosenergia-fogyasztásból, ha a digitális előfeldolgozó megfelel az 1. pontban foglalt fogalom meghatározásnak, és olyan önálló feldolgozóegységként működik, amely képes hálózaton keresztül feladat-végrehajtást indítani.

Példa: A nyomtató összes szokásos villamosenergia-fogyasztása (TEC) 24,50 kWh/hét, és a 3.2.4. pont szerint számított 2. típusú TEC_{DFE} értéke 9,0 kWh/hét. A TEC_{DFE} értéket ezután elosztjuk 0,80-dal a képkezelő berendezés belső, üzemkész állapotban bekövetkező energiavesztésének figyelembevétele érdekében, ami 11,25 kWh/hét értéket eredményez. A bemeneti teljesítmény kiigazított értékét levonjuk a TEC értékéből: 24,50 kWh/hét – 11,25 kWh/hét = 13,25 kWh/hét. Ezt követően a minősítési követelmény ellenőrzése érdekében a 13,25 kWh/hét értéket összehasonlítjuk a vonatkozó TEC_{MAX} értékkel.

- b) A nyomtatók, a faxkészülékek, a nyomtatási képességgel rendelkező digitális sokszorosítók és a nyomtatási képességgel rendelkező többfunkciós eszközök szokásos energiafogyasztását (TEC) a 3. egyenlet szerint kell számítani.

3. egyenlet: A nyomtatók, a faxkészülékek, a nyomtatási képességgel rendelkező digitális sokszorosítók és a nyomtatási képességgel rendelkező többfunkciós eszközök szokásos energiafogyasztásának (TEC) számítása

$$TEC = 5 \times \left[E_{JOB_DAILY} + (2 \times E_{FINAL}) + \left[24 - (N_{JOBS} \times 0.25) - (2 \times t_{FINAL}) \right] \times \frac{E_{SLEEP}}{t_{SLEEP}} \right] + 48 \times \frac{E_{SLEEP}}{t_{SLEEP}}$$

ahol:

— TEC a nyomtatók, a faxkészülékek, a nyomtatási képességgel rendelkező digitális sokszorosítók és a nyomtatási képességgel rendelkező többfunkciós eszközök kilowattórában (kWh) kifejezett és a legközelebbi 0,1 kWh-ra kerekített szokásos heti energiafogyasztása,

— E_{JOB_DAILY} a feladatok 5. egyenlet szerint számított és kWh-ban kifejezett napi energiaigénye,

— E_{FINAL} a vizsgálati eljárás során mért és kWh-ra átszámított végső energiafogyasztás,

— N_{JOBS} a feladatok vizsgálati eljárás során számított száma naponta,

— t_{FINAL} az alvó állapotba váltáshoz szükséges, a vizsgálati eljárás során mért és órára átszámított végső idő,

— E_{SLEEP} az alvó üzemmód vizsgálati eljárás során mért és kWh-ra átszámított energiafogyasztása, és

— t_{SLEEP} a vizsgálati eljárás során mért és órára átszámított alvóidő.

- c) A nyomtatók, a nyomtatási képességgel nem rendelkező digitális sokszorosítók és nyomtatási képességgel nem rendelkező többfunkciós eszközök szokásos villamosenergia-fogyasztását a 4. egyenlet szerint kell számítani.

4. egyenlet: A fénymásolók, a nyomtatási képességgel nem rendelkező digitális sokszorosítók és a nyomtatási képességgel nem rendelkező többfunkciós eszközök szokásos villamosenergia-fogyasztásának számítása

$$TEC = 5 \times \left[E_{JOB_DAILY} + (2 \times E_{FINAL}) + \left[24 - (N_{JOBS} \times 0.25) - (2 \times t_{FINAL}) \right] \times \frac{E_{AUTO}}{t_{AUTO}} \right] + 48 \times \frac{E_{AUTO}}{t_{AUTO}},$$

ahol:

- TEC a fénymásolók, a nyomtatási képességgel nem rendelkező digitális sokszorosítók és a nyomtatási képességgel nem rendelkező többfunkciós eszközök kilowattóraban (kWh) kifejezett és a legközelebbi 0,1 kWh-ra kerekített szokásos heti energiafogyasztása,
- E_{JOB_DAILY} a feladatok 5. egyenlet szerint számított és kWh-ban kifejezett napi energiaigénye,
- E_{FINAL} a vizsgálati eljárás során mért és kWh-ra átszámított végső energiafogyasztás,
- N_{JOBS} a feladatok vizsgálati eljárás során számított száma naponta,
- t_{FINAL} az alvó állapotba váltáshoz szükséges, a vizsgálati eljárás során mért és órára átszámított végső idő,
- E_{AUTO} az automatikus kikapcsolási üzemmód a vizsgálati eljárás során mért és kWh-ra átszámított energiafogyasztása, és
- t_{AUTO} az automatikus kikapcsolás vizsgálati eljárás során mért és órára átszámított ideje.

- d) A feladatok napi energiaigényét az 5. egyenlet szerint kell számítani.

5. egyenlet: A feladatok napi energiaigényének számítása a szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) szempontjából vizsgált termékekre,

$$E_{JOB_DAILY} = (2 \times E_{JOB1}) + \left((N_{JOBS} - 2) \times \frac{E_{JOB2} + E_{JOB3} + E_{JOB4}}{3} \right),$$

ahol:

- E_{JOB_DAILY} a feladatok kilowattóraban (kWh) kifejezett napi energiaigénye,
- E_{JOBi} az i-edik feladat vizsgálati eljárás során mért és kWh-ra átszámított energiaigénye, és
- N_{JOBS} a feladatok vizsgálati eljárás során számított száma naponta.

6. egyenlet: A megengedett legnagyobb szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) számítása,

$$TEC_{MAX} = TEC_{REQ} + Adder_{A3},$$

ahol:

- TEC_{MAX} a megengedett legnagyobb szokásos villamosenergia-fogyasztás kilowattóra per hét (kWh/hét) mértékegységben, adatszolgáltatás céljából a legközelebbi 0,1 kWh/hét értékre kerekítve,

- TEC_{REQ} az 5. táblázatban meghatározott megengedett legnagyobb szokásos villamosenergia-fogyasztás kWh-ban, és
- $Adder_{A3}$ az A3-as méret nyomtatására képes termékek esetében figyelembe vehető 0,3 kWh/hét energia-bónusz.

5. táblázat

Megengedett legnagyobb szokásos villamosenergia-fogyasztás az A3-energiabónusz figyelembevétele előtt (ha alkalmazandó)

Színkezelési képesség	A fekete-fehér termék vizsgálati módszer szerint számított előállítási sebessége, s (kép/perc)	TEC_{REQ} (kWh/hét, adatszolgáltatás céljából a legközelebbi 0,1 kWh/hét értékre kerekítve)
Fekete-fehér Nem többfunkciós eszköz	$s \leq 5$	0,3
	$5 < s \leq 20$	$(s \times 0,04) + 0,1$
	$20 < s \leq 30$	$(s \times 0,06) - 0,3$
	$30 < s \leq 40$	$(s \times 0,11) - 1,8$
	$40 < s \leq 65$	$(s \times 0,16) - 3,8$
	$65 < s \leq 90$	$(s \times 0,2) - 6,4$
	$s > 90$	$(s \times 0,55) - 37,9$
Fekete-fehér Többfunkciós eszköz	$s \leq 5$	0,4
	$5 < s \leq 30$	$(s \times 0,07) + 0,05$
	$30 < s \leq 50$	$(s \times 0,11) - 1,15$
	$50 < s \leq 80$	$(s \times 0,25) - 8,15$
	$s > 80$	$(s \times 0,6) - 36,15$
Színes Nem többfunkciós eszköz	$s \leq 10$	1,3
	$10 < s \leq 15$	$(s \times 0,06) + 0,7$
	$15 < s \leq 30$	$(s \times 0,15) - 0,65$
	$30 < s \leq 75$	$(s \times 0,2) - 2,15$
	$s > 75$	$(s \times 0,7) - 39,65$
Színes Többfunkciós eszköz	$s \leq 10$	1,5
	$10 < s \leq 15$	$(s \times 0,1) + 0,5$
	$15 < s \leq 30$	$(s \times 0,13) - 0,05$
	$30 < s \leq 70$	$(s \times 0,2) - 2,05$
	$70 < s \leq 80$	$(s \times 0,7) - 37,05$
	$s > 80$	$(s \times 0,75) - 41,05$

3.3.3. A kiegészítő vizsgálati eredmények jelentésére vonatkozó követelmények

- a) A szokásos villamosenergia-fogyasztásra (TEC) vonatkozó vizsgálati módszer segítségével vizsgált valamennyi termék vonatkozásában jelenteni kell a feléledési időket a különböző üzemmódokból (Aktív 0, Aktív 1, Aktív 2) és az alapértelmezett késleltetési időt.

- b) A képezelő berendezéssel értékesített 1. típusú digitális előfeldolgozók esetében jelteni kell a digitális előfeldolgozó modelljének megnevezését/számát, az üzembesz állapotbeli teljesítményfelvételt, az alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételt és a TEC_{DFE} értékét, abban az esetben is, ha a digitális előfeldolgozót a 4.2.1. c) pont szerinti legnagyobb energiafelvételű konfigurációban nem vizsgálták a képezelő berendezéssel együtt.

3.4. Az üzemmód (OM) szempontjából vizsgált termékekkel szemben támasztott követelmények

3.4.1. Több alvó üzemmód: ha egy termék képes automatikusan több egymást követő alvó üzemmódba is belépni, akkor a 3.4.3. pontban meghatározott, az alvó üzemmódba lépés alapértelmezett késleltetési idejére vonatkozó követelmények és a 3.4.4. pontban meghatározott, az alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételre vonatkozó követelmények szerinti minősítés céljából ugyanazt az alvó üzemmódot kell figyelembe venni.

3.4.2. A digitális előfeldolgozóra vonatkozó követelmények: azon képezelő berendezések esetében, amelyek digitális előfeldolgozója funkcionálisan integrált és a képezelő berendezésről kapja a tápellátást, és amely teljesíti a 2. táblázatban található megfelelő legnagyobb TEC_{DFE} követelményt, a digitális előfeldolgozó felvett teljesítményét figyelmen kívül kell hagyni, figyelemmel a következő feltételekre:

- a) A digitális előfeldolgozó vizsgálati módszer alkalmazása során mért üzembesz állapotbeli teljesítményfelvételt el kell osztani 0,60-al a belső felvett-teljesítményvesztések figyelembevételére érdekében.

1. Az alvó üzemmódra vonatkozó követelmények: ha fenti a) pontban az eredő teljesítmény kisebb vagy egyenlő a képezelő berendezés üzembesz állapotbeli vagy alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételével, akkor a teljesítményt ki kell hagyni a képezelő berendezés mért üzembesz állapotbeli vagy alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételéből, amikor azt az alábbi 3.4.4. pontbeli alvó üzemmódra vonatkozó követelményekhez hasonlítják. Egyébként a digitális előfeldolgozó vizsgálati módszer alkalmazása során mért alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételt el kell osztani 0,60-dal, és ki kell hagyni a képezelő berendezés üzembesz állapotbeli vagy alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételéből a követelményekkel való összevetés során.

2. A készenléti állapotra vonatkozó követelmények: ha a fenti a) pontban az eredő teljesítmény kisebb vagy egyenlő a képezelő berendezés üzembesz állapotbeli, alvó üzemmódbeli vagy kikapcsolt üzemmódbeli teljesítményfelvételével, akkor a teljesítményt ki kell hagyni a képezelő berendezés üzembesz állapotbeli, alvó üzemmódbeli vagy kikapcsolt üzemmódbeli teljesítményfelvételéből, amikor azt az alábbi 3.4.5. pontbeli készenléti állapotra vonatkozó követelményekhez hasonlítják. Egyébként a digitális előfeldolgozó vizsgálati módszer alkalmazása során mért alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételt el kell osztani 0,60-dal, és ki kell hagyni a képezelő berendezés üzembesz állapotbeli, alvó üzemmódbeli vagy kikapcsolt üzemmódbeli teljesítményfelvételéből a követelmények teljesülésének ellenőrzése során.

- b) A digitális előfeldolgozó nem befolyásolhatja a képezelő berendezés azon képességét, hogy kis energiaigényű üzemmódba lépjen, vagy abból kilépjen.

- c) E kizárás igénybevétele érdekében a digitális előfeldolgozónak meg kell felelnie az 1. pontban megadott fogalom meghatározásnak, és annak olyan különálló feldolgozóegységnek kell lennie, amely képes a hálózaton keresztül tevékenységet kezdeményezni.

Példák: Az 1. termék képezelő berendezés, amely 2. típusú digitális előfeldolgozójának nincs külön alvó üzemmódja. A 2. típusú digitális előfeldolgozó mért üzembesz állapotbeli és alvó üzemmódbeli teljesítményfelvétele egyaránt 30 watt. A termék mért alvó üzemmódbeli teljesítményfelvétele 53 watt. Amikor kivonunk 50 wattot (30 watt/0,60) a termék mért alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételéből, azaz 53-ból, az eredményként kapott 3 watt a termék alvó üzemmódbeli teljesítményfelvétele az alábbi kritérium-határértékekkel való összevetésben.

A 2. termék képezelő berendezés, amelynek 2. típusú digitális előfeldolgozója alvó üzemmódba lép, amikor a képezelő berendezés a vizsgálat során alvó üzemmódba lép. A 2. típusú digitális előfeldolgozó mért üzembesz állapotbeli és alvó üzemmódbeli teljesítményfelvétele 30 watt, illetve 5 watt volt. A termék mért alvó üzemmódbeli teljesítményfelvétele 12 watt. Amikor kivonunk 50 wattot (30 watt/0,60) a termék mért alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételéből, azaz 12-ből, az eredmény -38 watt. Ebben az esetben ehelyett vonjunk ki 8,33 wattot (5 watt/0,60) a termék mért alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételéből, azaz 12-ből, ami 3,67 wattot eredményez, amelyet az alábbi kritérium-határértékekkel való összevetésben használunk.

3.4.3. Alapértelmezett késleltetési idő: az alvó üzemmódba lépés mért alapértelmezett késleltetési ideje (t_{SLEEP}) kisebb az alvó üzemmódba lépés 6. táblázatban meghatározott megengedett legnagyobb alapértelmezett késleltetési idejénél (t_{SLEEP_REQ}) vagy egyenlő azzal, figyelemmel a következő feltételekre:

- a) A felhasználó nem módosíthatja az alvó üzemmódba lépés alapértelmezett késleltetési idejét úgy, hogy az meghaladja a legnagyobb készülékkésleltetési időt. Ezt a legnagyobb készülékkésleltetési időt a gyártónak kell beállítania 4 óra vagy annál kevesebb időtartamra.

- b) A többféle módon alvó üzemmódba lépni képes termékek adatainak jelentésekor és a termékek minősítésekor a partnereknek meg kell jelölniük azt az alvóüzemmód-szintet, amely automatikusan elérhető. Ha a termék képes automatikusan belépni az alvó üzemmód több, egymásra épülő szintjére is, akkor a gyártó határozhatja meg, hogy e szintek közül melyiket tekintsék minősítési alapnak; a megadott alapértelmezett késleltetési időnek azonban meg kell felelnie a használt szintnek.
- c) Az alapértelmezett késleltetési idő nem vonatkozik azokra az üzemmód (OM) szempontjából vizsgált termékekre, amelyek teljesíteni tudják az alvó üzemmódra vonatkozó követelményeket üzemenkész állapotban.

6. táblázat

Az üzemmód (OM) szempontjából vizsgált termékek alvó üzemmódba lépésének megkövetelt alapértelmezett késleltetési ideje

Terméktípus	Hordozóformátum	Fekete-fehér termék vizsgálati módszer szerint számított előállítási sebessége, s (kép/perc vagy postai küldemény/perc)	Az alvó üzemmódba lépés megkövetelt alapértelmezett késleltetési ideje, t_{SLEEP_REQ} (perc)
Fénymásoló berendezés	Nagy	$s \leq 30$	30
		$s > 30$	60
Faxkészülék	Kicsi és szabványméretű	Valamennyi	5
Többfunkciós eszköz	Kicsi és szabványméretű	$s \leq 10$	15
		$10 < s \leq 20$	30
		$s > 20$	60
	Nagy	$s \leq 30$	30
$s > 30$		60	
Nyomtató	Kicsi és szabványméretű	$s \leq 10$	5
		$10 < s \leq 20$	15
		$20 < s \leq 30$	30
		$s > 30$	60
	Nagy	$s \leq 30$	30
		$s > 30$	60
Lapolvasó	Valamennyi	Valamennyi	15
Levélbélyegző gép	Valamennyi	$s \leq 50$	20
		$50 < s \leq 100$	30
		$100 < s \leq 150$	40
		$s > 150$	60

3.4.4. Teljesítményfelvétel alvó üzemmódban: Az alvó üzemmód mért teljesítményfelvétele (P_{SLEEP}) nem lehet nagyobb a 7. egyenlettel meghatározott megengedett legnagyobb alvó üzemmódbeli energiafogyasztásnál (P_{SLEEP_MAX}), figyelemmel a következő feltételekre:

- a) Csak azok az interfészek tekinthetők funkcionális kiegészítőknél, amelyek jelen vannak, és amelyeket használnak a vizsgálat során, beleértve bármilyen faxinterfészeket is.
- b) A digitális előfeldolgozón keresztül kínált termékfunkciók nem tekinthetők funkcionális kiegészítőknél.

- c) A több funkciót is ellátó egyetlen interfész csak egyszer számolható.
- d) Bármely interfészt, amely több interfésztípus meghatározásának is megfelel, a vizsgálat során alkalmazott funkció szerint kell besorolni.
- e) Azon termékek esetében, amelyek üzembesz állapotban megfelelnek az alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételre vonatkozó követelményeknek, nincs szükség további automatikus fogyasztáscsökkentésre az alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételre vonatkozó követelmények teljesítéséhez.
7. **egyenlet:** Az üzemmód (OM) szempontjából vizsgált termékek megengedett legnagyobb alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételének számítása

$$P_{SLEEP_MAX} = P_{MAX_BASE} + \sum_1^n Adder_{INTERFACE} + \sum_1^m Adder_{OTHER}$$

ahol:

- P_{SLEEP_MAX} a wattban (W) kifejezett és a legközelebbi tizedwatra kerekített megengedett legnagyobb alvó üzemmódbeli teljesítményfelvétel,
- P_{MAX_BASE} az alapnyomtatómű 7. táblázat szerint meghatározott, wattban kifejezett megengedett legnagyobb alvó üzemmódbeli teljesítménye,
- $Adder_{INTERFACE}$ a vizsgálat során használt, a gyártó által a 8. táblázatból kiválasztott, a faxolási képességet is magában foglaló felületi funkcionális kiegészítők miatti wattban kifejezett teljesítménybónusz,
- n a vizsgálat során használt, a faxolási képességet is magában foglaló felületi funkcionális kiegészítők jelenléte miatt figyelembe vett teljesítménybónuszok darabszáma, amely legfeljebb 2 lehet,
- $Adder_{OTHER}$ a vizsgálat során használt, a gyártó által a 8. táblázatból kiválasztott, a nem felületi funkcionális kiegészítők miatti wattban kifejezett teljesítménybónusz,
- m a vizsgálat során használt, a nem felületi funkcionális kiegészítők jelenléte miatt figyelembe vett teljesítménybónuszok darabszáma, amelyre nem vonatkozik korlátozás.

7. táblázat

Az alapnyomtatómű legnagyobb megengedett alvó üzemmódbeli teljesítménye

Terméktípus	Hordozó-formátum	Nyomási technológia				P_{MAX_BASE} (watt)
		Mechanikus	Tintasugaras	Minden más	Nem értelmezhető	
Fénymásoló berendezés	Nagy			x		8,2
Faxkészülék	Szabvány-méretű		x			0,6
Levélbélyegző gép	Nincs		x	x		5,0
Többfunkciós eszköz	Szabvány-méretű	x	x			0,6
	Nagy		x			4,9
					x	

Terméktípus	Hordozó-formátum	Nyomási technológia				P _{MAX_BASE} (watt)
		Mechanikus	Tintasugaras	Minden más	Nem értelmezhető	
Nyomtató	Kicsi	x	x	x		4,0
	Szabvány-méretű	x	x			0,6
	Nagy	x		x		2,5
				x		4,9
Lapolvasó	Bármilyen				x	2,5

8. táblázat

A funkcionális kiegészítők miatti alvó üzemmódbeli teljesítménybónuszok

A kiegészítő típusa	A csatlakozás típusa	Legnagyobb adatsebesség, r (Mbit/másodperc)	Részletek	A funkcionális kiegészítő miatti teljesítménybónusz (watt)
Interfész	Vezetékes	$r < 20$	Ide tartozik: USB 1.x, IEEE 488, IEEE 1284/Parallel/Centronics, RS232	0,2
		$20 \leq r < 500$	Ide tartozik: USB 2.x, IEEE 1394/FireWire/i.LINK, 100Mb Ethernet	0,4
		$r \geq 500$	Ide tartozik: USB 3.x, 1G Ethernet	0,5
		Bármilyen	Ide tartozik: flashmemóriakártya-/intelligenskártya-olvasók, kamera-illesztőfelületek, PictBridge	0,2
	Fax-modem	Bármilyen	Csak faxkészülékekre és többfunkciós készülékekre vonatkozik.	0,2
	Vezeték nélküli, rádiófrekvenciás	Bármilyen	Ide tartozik: Bluetooth, 802.11	2,0
	Vezeték nélküli, infravörös	Bármilyen	Ide tartozik: IrDA	0,1
Vezeték nélküli kézi-beszélő	Nincs	Nincs	A képzelt berendezés vezeték nélküli kézibeszélő segítségével történő kommunikációra való képessége. Csak egyszer szerepelhet, függetlenül attól, hogy a termék kialakítása szerint hány vezeték nélküli kézibeszélő kezelésére alkalmas. Nem vonatkozik magának a vezeték nélküli kézibeszélőnek a teljesítményfelvételi követelményeire.	0,8
Memória	Nincs	Nincs	A képzelt berendezésben az adattárolásra rendelkezésre álló belső kapacitásra vonatkozik. Ez a bővítmény a belső memória összes mennyiségére vonatkozik, és a RAM-nak megfelelően arányosítani kell. Ez a kiegészítő nem vonatkozik a merevlemezre vagy a flashmemóriára.	0,5/GB

A kiegészítő típusa	A csatlakozás típusa	Legnagyobb adatsebesség, r (Mbit/másodperc)	Részletek	A funkcionális kiegészítő miatti teljesítménybővítés (watt)
Lap-olvasó	Nincs	Nincs	Csak a többfunkciós készülékekre és fénymásolókra vonatkozik. Ide tartoznak: hidegkatódos fénycsövet (CCFL) vagy egyéb technológiát, például fénykibocsátó diódát (LED), halogént, melegkatódos fénycsövet (HCFT), xenont vagy fénycsövet (TL) alkalmazó technológiák (Csak egyszer szerepelhet, tekintet nélkül a lámpa méretére vagy az alkalmazott lámpák/égők számára.)	0,5
Táp-egység	Nincs	Nincs	A tintasugaras és mechanikus nyomtatási technológiákat alkalmazó, az adattáblán szereplő, 10 wattnál nagyobb kimeneti teljesítménnyel (POUT) rendelkező levélbélyegző gépek és szabványméretű termékek belső és külső tápegységeire is vonatkozik.	$0,02 \times (POUT - 10,0)$
Érintőpanel-kijelző	Nincs	Nincs	A fekete-fehér és a színes érintőpanel-kijelzőkre is vonatkozik.	0,2
Belső lemez-meghajtók	Nincs	Nincs	Magában foglal bármilyen nagykapacitású tárolóterméket, beleértve a merevlemez- és szilárdtestmeghajtókat is. Nem tartalmazza a külső meghajtók csatlakozófelületeit.	0,15

- 3.4.5. Teljesítményfelvétel készenléti üzemmódban: a vizsgálati eljárás során mért készenléti üzemmódbeli teljesítményfelvétel, amely az üzembesz állapotbeli, az alvó üzemmódbeli és a kikapcsolt üzemmódbeli teljesítményfelvétel közül a legkisebb, legfeljebb a 9. táblázatban meghatározott legnagyobb készenléti teljesítményfelvétel lehet, figyelemmel a következő feltételre.

A képezelő berendezésnek bármely más, hozzá csatlakoztatott eszköz (például gazdagép) állapotától függetlenül teljesítenie kell a készenléti teljesítményfelvételre vonatkozó követelményt.

9. táblázat

Legnagyobb készenléti teljesítményfelvételre vonatkozó követelmény

Terméktípus	Megengedett legnagyobb készenléti teljesítményfelvétel (watt)
Valamennyi üzemmód (OM) szempontjából vizsgált termék	0,5

4. Vizsgálatok

4.1. Vizsgálati módszerek

A képezelő berendezések vizsgálatok az ENERGY STAR minősítés alkalmazhatóságát a 10. táblázatban meghatározott vizsgálati módszerek alapján kell megállapítani.

10. táblázat

Az ENERGY STAR minősítés vizsgálati módszerei

Terméktípus	Vizsgálati módszer
Valamennyi termék	ENERGY STAR Imaging Equipment Test Method, Rev. May-2012 (Képezelő berendezések ENERGY STAR vizsgálati módszere, 2012. májusi átdolgozás)

4.2. A bevizsgáláshoz szükséges készülékek száma

4.2.1. A vizsgálatra az alábbi követelmények szerint kell kiválasztani a reprezentatív modelleket:

- a) különálló termékmodell minősítésekor az a termék tekintendő reprezentatív modellnek, amelyet változatlan konfigurációval kívánnak forgalmazni és ENERGY STAR címkével ellátni;
- b) 1. típusú digitális előfeldolgozót nem tartalmazó termékcsalád minősítésekor a családon belül a legnagyobb energiafelvételi konfigurációt kell reprezentatív modellnek tekinteni. A családon belüli bármely modell bármilyen későbbi sikertelen vizsgálata (például ellenőrző vizsgálat részeként) kihatással van a családon belüli valamennyi modellre;
- c) 1. típusú digitális előfeldolgozót tartalmazó termékcsalád minősítésekor a családon belül a legnagyobb energiafelvételi konfigurációval rendelkező képkezelő berendezést és a legnagyobb energiafelvételi digitális előfeldolgozót kell vizsgálni minősítés céljából. A családon belüli bármely modell és a képkezelő berendezéssel értékesített valamennyi 1. típusú digitális előfeldolgozó, beleértve a képkezelő berendezéssel nem vizsgáltakat is, bármilyen későbbi sikertelen vizsgálata (például ellenőrző vizsgálat részeként) kihatással van a családon belüli valamennyi modellre. 1. típusú digitális előfeldolgozót nem tartalmazó képkezelő berendezések nem adhatók hozzá ehhez a termékcsaládhoz minősítés céljából, és azokat 1. típusú digitális előfeldolgozó nélküli, külön családként kell minősíteni.

4.2.2. A vizsgálatra az egyes reprezentatív modellek egy készülékét kell kiválasztani.

4.3. Nemzetközi piaci minősítés

A termékeket arra a bemeneti feszültség/frekvencia kombinációra kell bevizsgálni minősítés céljából, amelyen az adott piacon ENERGY STAR minősítettként értékesítik és hirdetik majd.

5. Felhasználói felület

A gyártók számára kifejezetten ajánlott, hogy termékeiket az „IEEE 1621: Standard for User Interface Elements in Power Control of Electronic Devices Employed in Office/Consumer Environments (IEEE 1621: Irodai és fogyasztói környezetben használt elektronikus eszközök teljesítményszabályozásához alkalmazott felhasználói felület elemei szabvány)” c. felhasználói interfész szabványnak megfelelően tervezzék. További részletek a <http://eetd.LBL.gov/Controls> címen találhatóak.

6. Időbeli hatály

Hatálybalépés napja: a képkezelő berendezésekre vonatkozó ENERGY STAR előírások 2.0. változata 2014. január 1-jén lép hatályba. Az ENERGY STAR minősítés megszerzéséhez egy adott termékmodellnek a modell gyártásakor érvényes ENERGY STAR előírásoknak kell megfelelnie. A gyártási dátum az egyes termékekre értendő, és az a dátum, amikor az adott termék teljes egészében összeszereltnek tekinthető.

6.1. Az előírások jövőbeli felülvizsgálata: az EPA és az Európai Bizottság fenntartja a jogot ezen előírások módosítására, amennyiben technológiai és/vagy piaci változások befolyásolják azok hasznosságát a fogyasztók, az ipar vagy a környezet számára. A jelenlegi stratégiának megfelelően ezen előírások felülvizsgálatára az érdekeltekkel lefolytatott konzultáció keretében kerül sor. Ezen előírások felülvizsgálatával összefüggésben felhívjuk a figyelmet arra, hogy az ENERGY STAR minősítést a termékmodell nem szerzi meg automatikusan teljes életciklusára.

6.2. A jövőbeli felülvizsgálat lehetséges tárgya

- a) A vizsgálati módszerek változásai: az EPA, a DOE és az Európai Bizottság folytatja a helyettesítő képesség képkezelő berendezések hardvereiben történő megvalósításának ellenőrzését, és mérlegeli egy vizsgálati módszer kidolgozását egy hálózati proxykiszolgáló jelenlétének meghatározásához (például az ECMA-393 ProxZzzy for Sleeping Hosts [ECMA-393 ProxZzzy alvó állapotú gazdaszámítógépek számára] c. szabványnak megfelelő hálózati proxy kiszolgáló). Az EPA, a DOE és az Európai Bizottság értékelni fogja az üzemmód (OM) szempontjából vizsgált termékek szállításkori állapot szerinti termék-előállítási sebessége, az alvó vagy kikapcsolt üzemmódból való feléledési ideje, valamint a megszokott hálózati események által okozott, alvó üzemmódból való felébredése mérésének és adatszolgáltatásának lehetőségét is.

- b) A szokásos villamosenergia-fogyasztásra (TEC) vonatkozó követelmények kilowattóra/év mértékegységben kifejezve: az EPA és az Európai Bizottság olyan oszlopokkal bővítette a szokásos villamosenergia-fogyasztásra (TEC) vonatkozó táblázatokat, amelyek a jelenleg használt kilowattóra/hét mellett kilowattóra/év mértékegységben is kifejezik a követelményeket. Noha ez csupán tájékoztatási célokat szolgál, az EPA és az Európai Bizottság mérlegelni fogja azt, hogy ezt a mértékegységet tegye a szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) egyetlen kifejezési módjává az előírások egy jövőbeli átdolgozásánál az adatszolgáltatási pontossággal és más ENERGY STAR termékekkel való összehasonlításokkal (amelyekre vonatkozó adatszolgáltatás jellemzően kilowattóra/évben történik) kapcsolatos problémák kezeléseként.
- c) A papírtól eltérő hordozók nyomtatására és beolvasására szolgáló berendezések: az EPA és az Európai Bizottság gyakran kap kérdést papírtól eltérő hordozókra nyomtató vagy azokat beolvasó termékek (például szövet, mikrofilm stb.) minősítését illetően, és szívesen fogad adatokat azok energiafogyasztására vonatkozóan. Ezek az adatok támogatnák az előírások jövőbeli változtatában az ezekre a termékekre vonatkozó követelmények kidolgozását.
- d) Szakmai felhasználású termékek (nagy sebességű, szokásos villamosenergia-fogyasztás [TEC] szempontjából vizsgált termékek a nehezebb, nagyobb papírra való nyomtatáshoz): az EPA és az Európai Bizottság értesült arról, hogy néhány nagy sebességű szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) szempontjából vizsgált termékkel szemben további követelmények állnak fenn a nagyobb és nehezebb papír kezelése érdekében. Az EPA és az Európai Bizottság mérlegelni fogja ezek elkülönítését külön kategóriába az előírások jövőbeli változtatában.
- e) A követelmények szétválasztása a szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) alapú kategóriákban: az EPA és az Európai Bizottság a képezelő berendezésekre vonatkozó előírások 1. és 2. változatában feltételezte, hogy a színes termékek fokozottabb összetettségük miatt magasabb szokásos villamosenergia-fogyasztásúak, mint a fekete-fehér termékek, és hogy a többfunkciós berendezések magasabb szokásos villamosenergia-fogyasztásúak, mint az egyfunkciósak. A szokásos villamosenergia-fogyasztással (TEC) kapcsolatos követelmények szerkezete ezen összefüggés megvilágítása érdekében került kialakításra. Az EPA és az Európai Bizottság azonban nemrég megtudta, hogy a színes többfunkciós eszközök – prémium termékek – olyan energiamegtakarítási funkciókat tartalmazhatnak, amelyek a fekete-fehér nem többfunkciós eszközökénél kisebbre csökkentik az energiafogyasztásukat. Az EPA és az Európai Bizottság ezért mérlegelni fogja a szokásos villamosenergia-fogyasztással (TEC) kapcsolatos követelmények leválasztását a jövőben, hogy elismerje a legjobban teljesítőket a szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) alapú kategóriák között.
- f) A hatály újraértékelése: az EPA és az Európai Bizottság újra felmérheti a képezelő berendezések jelenlegi piacát annak meghatározására, hogy az előírásokban szereplő termékek jelenlegi köre még releváns-e, és az ENERGY STAR címke továbbra is differenciálja-e a piacot valamennyi termékosztályban, amelyre kiterjed.
- g) A kétoldalas nyomtatás követelményeinek kiterjesztése: az EPA és az Európai Bizottság újra felmérheti az alaptermékbe épített kétoldalas nyomtatásra vonatkozó követelményeket, és mérlegelheti, hogy hogyan tehető az opcionális követelmények szigorúbbá. A követelmények olyan megváltoztatása, amely az alapnyomtatóműbe épített kétoldalas nyomtatásra képes termékek nagyobb lefedését eredményezi, csökkentheti a papírfelhasználást.

D. Függelék

Vizsgálati módszer a képezelő berendezések energiafelhasználásának meghatározására

1. Áttekintés

A következő vizsgálati módszert kell alkalmazni annak meghatározására, hogy a termék megfelel-e az ENERGY STAR képezelő berendezésekre vonatkozó alkalmassági követelményeknek.

2. Alkalmazási kör

Az ENERGY STAR vizsgálati követelmények az értékelt termékek funkcióinak körétől függenek. A 11. táblázat a jelen dokumentum egyes pontjai alkalmazhatóságának meghatározására szolgál.

11. táblázat

A vizsgálati eljárás alkalmazhatósága

Terméktípus	Hordozóformátum	Nyomtatási technológia	ENERGY STAR értékelési módszer
Fénymásoló	Szabványméretű	Közvetlen hőnyomtatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomtatás	Szokásos energiafogyasztás (TEC)
	Nagy	Közvetlen hőnyomtatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomtatás	Üzem mód (OM)

Terméktípus	Hordozóformátum	Nyomatási technológia	ENERGY STAR értékelési módszer
Digitális sokszorosító	Szabvány méretű	Stencil	TEC
Faxkészülék	Szabvány méretű	Közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	TEC
		Tintasugaras nyomtatás	OM
Levélbélyegző gép	Valamennyi	Közvetlen hőnyomatás, elektrofotográfia, tintasugaras nyomtatás, közvetett hőnyomatás	OM
Többfunkciós eszköz	Szabvány méretű	Nagyteljesítményű tintasugaras nyomtatás, közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	TEC
		Tintasugaras nyomtatás, mechanikus nyomtatás	OM
	Nagy	Közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, tintasugaras nyomtatás, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	OM
Nyomtató	Szabvány méretű	Nagyteljesítményű tintasugaras nyomtatás, közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	TEC
		Tintasugaras nyomtatás, mechanikus nyomtatás	OM
	Nagy vagy kicsi	Közvetlen hőnyomatás, festékszublimációs nyomtatás, elektrofotográfia, mechanikus nyomtatás, tintasugaras nyomtatás, szilárd tintás nyomtatás, közvetett hőnyomatás	OM
	Kicsi	Nagyteljesítményű tintasugaras nyomtatás	TEC
Lapolvasó	Valamennyi	Nincs	OM

3. Fogalommeghatározások

Eltérő rendelkezés hiányában az e dokumentumban használt összes kifejezés az ENERGY STAR képezelő berendezésekre vonatkozó alkalmassági kritériumokban szereplő fogalommeghatározásokkal van összhangban.

4. A vizsgálat összeállítása

A vizsgálat általános összeállítása

- 4.1. A vizsgálat összeállítása és műszerek: a vizsgálat összeállításának és a műszereknek a jelen eljárás minden részében meg kell felelniük az International Electrotechnical Commission (IEC) Standard 62301, Ed. 2.0, „Measurement of Household Appliance Standby Power”, Section 4, „General Conditions for Measurements.” (Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság [IEC] 62301 sz. szabvány, 2.0 kiadás, „Háztartási készülékek készenléti teljesítményfelvételének mérése”) c. szabvány 4. pontjának („Általános mérési követelmények”). Ellentmondó követelmények esetén az ENERGY STAR vizsgálati módszer elsőbbséget élvez.
- 4.2. Váltakozó áramú feszültségforrás: azokat a termékeket, amelyeket váltakozó áramú tápforrásról szeretnének működtetni, az adott piacnak megfelelő feszültségforrásra kell csatlakoztatni, a 12. és a 13. táblázat szerint.
- a) A külső tápegységekkel szállított termékeket először a külső tápegységhez, majd pedig a 12. vagy a 13. táblázatban meghatározott feszültségforráshoz kell csatlakoztatni.
- b) Ha egy termék minősítése szerint olyan feszültség/frekvencia kombinációban működik egy meghatározott piacon, amely különbözik annak a piacnak a feszültség/frekvencia kombinációjától (például 230 volt [V], 60 hertz [Hz] Észak-Amerikában), a készüléket a gyártó által arra a készülékre megállapított feszültség/frekvencia kombinációban kell vizsgálni. Az alkalmazott feszültség/frekvencia kombinációt jelteni kell.

12. táblázat

Az adattáblán szereplő legfeljebb 1 500 watt névleges teljesítményű termékek felvett teljesítményére vonatkozó követelmények

Piac	Feszültség	Feszültség-tűrés	Legnagyobb teljes harmonikus torzítás	Frekvencia	Frekvenciátűrés
Észak-Amerika, Tajvan	115 V váltakozó áram	+/- 1,0 %	2,0 %	60 Hz	+/- 1,0 %
Európa, Ausztrália, Új-Zéland	230 V váltakozó áram	+/- 1,0 %	2,0 %	50 Hz	+/- 1,0 %
Japán	100 V váltakozó áram	+/- 1,0 %	2,0 %	50 Hz/60 Hz	+/- 1,0 %

13. táblázat

Az adattáblán szereplő több mint 1 500 W névleges teljesítményű termékek felvett teljesítményére vonatkozó követelmények

Piac	Feszültség	Feszültség-tűrés	Legnagyobb teljes harmonikus torzítás	Frekvencia	Frekvenciatűrés
Észak-Amerika, Tajvan	115 V váltakozó áram	+/- 4,0 %	5,0 %	60 Hz	+/- 1,0 %
Európa, Ausztrália, Új-Zéland	230 V váltakozó áram	+/- 4,0 %	5,0 %	50 Hz	+/- 1,0 %
Japán	100 V váltakozó áram	+/- 4,0 %	5,0 %	50 Hz/60 Hz	+/- 1,0 %

4.3. Alacsony feszültségű egyenáramú bemeneti teljesítmény:

- a) A termékek csak akkor táplálhatók alacsony feszültségű egyenáramú áramforrásból (például hálózati vagy adatkapcsolaton keresztül), ha az egyenáramú áramforrás a termék egyetlen elfogadható áramforrása (azaz nem áll rendelkezésre váltakozó áramú dugasz vagy külső tápegység).
- b) Az alacsony feszültségű egyenárammal táplált terméket a vizsgálathoz az egyenáramú tápellátás váltakozó áramú áramforrásával kell konfigurálni (például váltakozó árammal táplált univerzális soros sín [USB] elosztóhely).

A vizsgálat célját szolgáló egyenáramú tápellátás váltakozó áramú áramforrását rögzíteni és jelenteni kell valamennyi vizsgálat esetén.

- c) A vizsgált termék teljesítménye a jelen módszer 5. pontja szerint mért következő elemeket tartalmazza:

1. az alacsony feszültségű egyenáramú áramforrás váltakozó áramú teljesítményfelvétele wattban, ha a vizsgált termék fogyasztóként (P_L) rá van kapcsolva; és
2. az alacsony feszültségű egyenáramú áramforrás váltakozó áramú teljesítményfelvétele wattban fogyasztó nélkül (P_S).

4.4. Környezeti hőmérséklet: a környezeti hőmérsékletnek 23 ± 5 °C-nak kell lennie.

4.5. Relatív páratartalom: a relatív páratartalomnak 10 % és 80 % között kell lennie.

4.6. Wattmérő: a wattmérőknek a következő tulajdonságokkal kell rendelkezniük:

- a) Minimális frekvenciaátvitel: 3,0 kHz

- b) Minimális tizedesjegy-pontosság:

1. 0,01 W a 10 W-nál kisebb mérési értékeknél;
2. 0,1 W a 10–100 W mérési értékeknél;
3. 1 W a 100 W–1,5 kW mérési értékeknél; és
4. 10 W az 1,5 kW-nál nagyobb mérési értékeknél.

5. Az összesített-teljesítmény-méréseknek olyan tizedesjegy-pontosságúnak kell lenniük, amely megfelel az átlagos teljesítményre átváltott ezen értékeknek. Összesítettenergiafogyasztás-méréseknél a szükséges pontosságot meghatározó érdemi érték a mérési időszak alatti legnagyobb teljesítmény értéke, nem pedig az átlag, mivel ez az a maximum, ami meghatározza a mérőberendezést és annak összeállítását.

- 4.7. Mérési bizonytalanság ⁽¹⁾:
- a) A legalább 0,5 W-os mérések bizonytalansága 2 % vagy kisebb a 95 %-os konfidenciaszinten.
- b) Az 0,5 W-nál kisebb mérések bizonytalansága 0,02 W vagy kisebb a 95 %-os konfidenciaszinten.
- 4.8. Időmérés: az időmérések szabványos stopperórával vagy más, legalább 1 másodperc bontású időmérő eszközzel végezhetők el.
- 4.9. Papírra vonatkozó előírások:
- a) A szabványformátumú termékeket a 14. táblázat szerint kell vizsgálni.
- b) A nagy, a kicsi és a leporelló formátumú termékeket bármely kompatibilis papírméret használatával kell vizsgálni.

14. táblázat

A papírméretre és a súlyra vonatkozó követelmények

Piac	Papírméret	Alapsúly (g/m ²)
Észak-Amerika/Tajvan	8,5" × 11"	75
Európa/Ausztrália/Új-Zéland	A4	80
Japán	A4	64

5. **Alacsony feszültségű egyenáramú áramforrás mérése valamennyi termék esetében**
- 5.1. Csatlakoztassa az egyenáramú áramforrást a wattmérőhöz és a releváns váltakozó áramú tápfeszültséghez a 12. táblázatban meghatározottak szerint.
- 5.2. Ellenőrizze, hogy az egyenáramú áramforrás terheletlen.
- 5.3. Hagyja, hogy az egyenáramú áramforrás legalább 30 percen keresztül stabilizálódjon.
- 5.4. Az IEC 62301 Ed. 1.0 szerint mérje meg és jegyezze fel a terheletlen egyenáramú felvett teljesítményt.
6. **A vizsgált eszköz vizsgálat előtti konfigurációja valamennyi termék esetében**
- 6.1. Általános konfiguráció
- 6.1.1. A termék előállítási sebessége a számításokhoz és adatszolgáltatáshoz: a termék előállítási sebességének valamennyi számításához és az adatszolgáltatáshoz a gyártó által feltüntetett legnagyobb sebesség az alábbi kritériumok szerinti, kép/percben kifejezve, és a legközelebbi egész számra kerekítve.
- a) Szabványméretű termékek esetében általában az egy A4-es vagy 8,5" × 11"-es (21,59 × 27,94 cm) méretű, egy oldalán egy perc alatt nyomtatott/másolt/beolvasott lap 1-gyel (kép/perc) egyenlő.
- Kétoldalas üzemmódban az egy A4-es vagy 8,5" × 11"-es (21,59 × 27,94 cm) méretű, mindkét oldalán egy perc alatt nyomtatott/másolt/beolvasott lap 2-vel (kép/perc) egyenlő.
- b) Valamennyi termék esetében a termék előállítási sebessége a következőkön alapul:
1. a gyártó által feltüntetett nyomtatási sebesség, kivéve, ha a termék nem tud nyomtatni, amely esetben

⁽¹⁾ A mérési bizonytalanságra vonatkozó számításokat az IEC 62301 szabvány 2.0 kiadásának D. függeléke szerint kell elvégezni. Csak a mérőműszer miatti bizonytalanságot kell kiszámítani.

2. a gyártó által feltüntetett másolási sebesség, kivéve, ha a termék nem tud nyomtatni vagy másolni, amely esetben
3. a gyártó által feltüntetett beolvasási sebesség.
4. Amikor a gyártó szándékában áll a termék minősítése egy bizonyos piacon olyan vizsgálati eredmények felhasználásával, amelyek a terméket más papírméretekkkel minősítették egy másik piacon (például A4-es a 8,5" × 11"-es mérettel szemben), és ha annak a 15. táblázat szerint meghatározott legnagyobb feltüntetett sebességei eltérnek, amikor más papírméreteken állít elő képeket, a legnagyobb sebességet kell használni.

15. táblázat

A termék előállítási sebességének kiszámítása szabvány-, kicsi és nagy formátumú termékek esetén a levélbélyegző gép kivételével

Hordozóformátum	Hordozóméret	Termék előállítási sebessége, s (kép/perc)
		Ahol: — s_p a legnagyobb feltüntetett fekete-fehér előállítási sebesség kép/percben kifejezve az adott hordozó feldolgozásakor, — w a hordozó szélessége méterben kifejezve (m), — ℓ a hordozó hossza méterben kifejezve (m).
Szabvány-méretű	8,5" × 11"	s_p
	A4	s_p
Kicsi	4" × 6"	$0,25 \times s_p$
	A6	$0,25 \times s_p$
	Kisebb, mint A6 vagy 4" × 6"	$16 \times w \times \ell \times s_p$
Nagy	A2	$4 \times s_p$
	A0	$16 \times s_p$

c) Leporelló termékek esetén a termék előállítás sebességét a 8. egyenlet szerint kell kiszámítani.

8. egyenlet: A termék előállítási sebességének számítása

$$s = 16 \times w \times s_L$$

ahol:

- s a termék előállítási sebessége kép/percben kifejezve,
- w a hordozó szélessége méterben kifejezve (m),
- s_L a legnagyobb feltüntetett fekete-fehér előállítási sebesség méter/percben kifejezve.

d) Levélbélyegző gépek esetén a termék előállítási sebességét postai küldemény/perc mértékegységben kell jeleníteni.

e) Valamennyi számításhoz és a minősítéshez alkalmazott, fent számított termék-előállítási sebesség nem lehet ugyanaz, mint a vizsgálatához alkalmazott termék-előállítási sebesség.

6.1.2. Szín: a színes képkezelésre képes termékeket fekete-fehér (fekete) képek készítésével kell vizsgálni.

a) A fekete tintát nem tartalmazó termékeknel kikevert feketét kell használni.

Hálózati csatlakozások: a leszállításkor hálózati csatlakoztatásra képes termékeket hálózathoz kell csatlakoztatni.

- b) A termékeket csak egy hálózati vagy adatkapcsolathoz kell csatlakoztatni a vizsgálat időtartamára.

Csak egy számítógép csatlakoztatható a vizsgált termékhez, akár közvetlenül, akár hálózaton keresztül.

- c) A hálózati csatlakozás típusa a vizsgált termék jellemzőitől függ, és a 16. táblázatban felsorolt legfelső, a készüléken leszállításkor megtalálható csatlakozásnak kell lennie.

16. táblázat

A vizsgálatban használandó hálózati vagy adatkapcsolatok

A vizsgálatban való használat elsőbbségi sorrendje (ha tartalmazza a vizsgált termék)	Kapcsolatok valamennyi termék számára
1	Ethernet – 1 Gb/s
2	Ethernet – 100/10 Mb/s
3	USB 3.x
4	USB 2.x
5	USB 1.x
6	RS232
7	IEEE 1284 ⁽¹⁾
8	Wi-Fi
9	Egyéb vezetékes – a leggyorsabbtól a leglassabbig terjedő elsőbbségi sorrendben
10	Egyéb vezeték nélküli – a leggyorsabbtól a leglassabbig terjedő elsőbbségi sorrendben
11	Ha semelyik sem a fentiek közül, végezze a vizsgálatot azzal a csatlakozással, amelyet az eszköz biztosít (vagy semmivel)

⁽¹⁾ Párhuzamos vagy Centronics interfésznek is nevezik.

- d) A fenti 6.1.2. c) pont szerint az Ethernethez csatlakoztatott és az Energiahatékony Ethernetet (IEEE Standard 802.3az) ⁽¹⁾ támogatni képes termékeket olyan hálózati kapcsolóhoz vagy routerhez kell csatlakoztatni a vizsgálat időtartamára, amely szintén támogatja az Energiahatékony Ethernetet.

- e) Valamennyi esetben jelteni kell a vizsgálat során használt csatlakozás típusát.

Szerviz/karbantartási üzemmódok: a vizsgált termékeknek a vizsgálat során soha nem szabad szerviz/karbantartási üzemmódokban lenniük, beleértve a színbeállítást is.

- f) A szerviz/karbantartási üzemmódokat le kell tiltani a vizsgálat előtt.

⁽¹⁾ Az Institute of Electrical and Electronics Engineers (Villamos és Elektronikai Mérnökök Intézete, IEEE) 802.3az-2010 sz. szabványa. „IEEE számítástechnikai szabvány – Távközlési központ és információcsere rendszerek között – Helyi és nagyvárosi területi hálózatok – Eseti követelmények – 3. rész: A vivőérzékelős többszörös hozzáférés ütközésérzékeléssel (CSMA/CD) hozzáférési módszere és a fizikai rétegre vonatkozó előírások.” 2010.

- g) A gyártóknak részletes utasításokat kell adniuk arra vonatkozóan, hogy hogyan kell a szerviz/karbantartási üzemmódokat letiltani, ha ezt az információt nem tartalmazza a vizsgált termékkel csomagolt termékdokumentáció, vagy az nem könnyen hozzáférhető online.
- h) Ha a szerviz/karbantartási üzemmódok nem tilthatók le, és a szerviz/karbantartási üzemmód egy olyan feladat során aktiválódik, amely nem az első feladat, a feladatnak a szerviz/karbantartási üzemmódban kapott eredményei egy helyettesítő feladat eredményeivel cserélhetők le. Ebben az esetben a helyettesítő feladatot közvetlenül a 4. feladatot követően kell beilleszteni a vizsgálati eljárásba, és jelenteni kell a helyettesítő feladat felvételét. Mindegyik feladat 15 percig tart.

6.2. A faxkészülékek konfigurációja

Valamennyi olyan faxolásra képes faxkészüléket és többfunkciós eszközt, amely telefonvonalhoz csatlakozik, telefonvonalhoz kell csatlakoztatni a vizsgálat során a 16. táblázatban meghatározott hálózati csatlakozáson kívül, ha a vizsgált termék hálózatba csatlakoztatható.

- a) Abban az esetben, ha nem áll rendelkezésre üzemi telefonvonal, vonalszimulátor használható helyettesítőként.
- b) Csak faxkészülékeket kell vizsgálni a faxolási képesség használatával.

A faxkészülékeket mindig feladatonként egy képpel kell vizsgálni.

6.3. Digitális sokszorosítók konfigurálása

A digitális sokszorosítókat a lentebb jelzettek kivételével a leszállításkori képességeiktől függően nyomtatóként, fénymásolóként vagy többfunkciós eszközként kell konfigurálni és vizsgálni.

- a) A digitális sokszorosítókat a legnagyobb feltüntetett sebességen kell vizsgálni, ugyanezt a sebességet kell használni a vizsgálat elvégzése céljából a feladat méretének meghatározásához, nem pedig a leszállításkori alapértelmezett sebességet, ha ez attól különbözik.
- b) A digitális sokszorosítók esetén csak egy eredeti kép lehet.

7. A vizsgált eszköz vizsgálat előtti inicializálása valamennyi termék esetében

Általános inicializálás

A vizsgálat megkezdése előtt a vizsgált eszközt a következők szerint kell inicializálni:

- a) Állítsa össze a vizsgált eszközt a gyártó használati utasításának vagy dokumentációjának utasításai szerint.
 - 1. Az alaptermékkel szállított és a végfelhasználó által felszerelendő vagy felerősítendő tartozékokat, mint például a papírforrást a termékmodell rendeltetése szerint kell felszerelni. Papírt kell behelyezni valamennyi, a vizsgálatához meghatározott papír tárolására kijelölt papírforrásba, és a vizsgált terméknek az alapértelmezett papírforrásból kell papírt vennie a papírforrás szállításkori beállításával.
 - 2. Ha a termék – akár közvetlenül, akár hálózaton keresztül – számítógéphez van csatlakoztatva a vizsgálat során, a jelen vizsgálati módszer eltérő meghatározása hiányában a számítógépnek a gyártó vizsgálat időpontjában rendelkezésre álló alapértelmezett meghajtóprogramja legújabb verzióját kell futtatnia, olyan beállítások alkalmazásával, amelyek megfelelnek a szállításkori alapértelmezett beállításoknak. Rögzíteni kell a nyomtatómeghajtó vizsgálatához használt verzióját.
 - i. Abban az esetben, ha a beállításnak nincs alapértelmezett értéke, és nincs meghatározva a vizsgálati módszerben, a beállítást a vizsgálatot végző szakember belátása szerint kell megválasztani, és rögzíteni kell.
 - ii. Amikor hálózaton keresztül történik a csatlakozás, és több számítógép csatlakozik a hálózathoz, a nyomtatómeghajtó beállításai csak arra a számítógépre vonatkoznak, amely nyomtatási feladatokat küld a vizsgált terméknek.

3. A hálózati tápellátást akkumulátoros áramforrásról való működéssel helyettesíteni képes termékek esetében az akkumulátort el kell távolítani valamennyi vizsgálatához. Azon vizsgált termékek esetében, amelyeknél az akkumulátorcsomag nélküli működés nem támogatott konfiguráció, a tesztelés teljesen feltöltött és behelyezett akkumulátorcsomaggal/-csomagokkal is elvégezendő, feltéve, hogy a vizsgálati eredményekben ez a konfiguráció jelentésre kerül. Az akkumulátor teljesen feltöltött állapotának biztosításához végezze el a következő lépéseket:

- i. Olyan vizsgált termékek esetén, amelyek mutatóval rendelkeznek az akkumulátor teljesen feltöltött állapotának mutatására, még további 5 órán keresztül folytassa a töltést a jelzés megjelenése után.
- ii. Ha nincs feszültségjelző, de a gyártó utasításai időbecslést adnak arra nézve, hogy mikor ér véget ennek az akkumulátornak vagy ennek az akkumulátorkapacitásnak a töltése, még további 5 órán keresztül folytassa a töltést a gyártó által jelzett időpont után.
- iii. Ha nincs kijelző, és nincs időbecslés az utasításokban, az időtartam 24 óra.

b) Csatlakoztassa a vizsgált terméket az áramforrásához.

c) Kapcsolja be a vizsgált terméket, és értelemszerűen végezze el a kezdeti rendszerkonfigurációt. Ellenőrizze, hogy az alapértelmezett késleltetési idők a termékleírások és/vagy a gyártó ajánlásai szerint kerültek-e konfigurálásra.

1. A termék előállítási sebessége a vizsgálat során: a terméket az alapértelmezett szállításkori konfigurációja sebességbeállításával kell vizsgálni.
2. A szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) szempontjából vizsgált termékek automatikus kikapcsolása: ha egy nyomtató, digitális sokszorosító, faxkészülék vagy nyomtatási képességgel rendelkező többfunkciós eszköz automatikus kikapcsolási képességgel rendelkezik, és az leszállításkor aktíválva van, azt a vizsgálat előtt le kell tiltani.
3. Az üzemmód (OM) szempontjából vizsgált termékek automatikus kikapcsolása: ha egy termék leszállításkor aktivált automatikus kikapcsolási üzemmóddal rendelkezik, annak aktiválva kell maradnia a vizsgálatához.

d) A felhasználó által szabályozható páramentesítő funkciókat ki kell kikapcsolni, vagy ki kell iktatni a vizsgálat időtartamára.

e) Előkondicionálás: helyezze a vizsgált terméket kikapcsolt üzemmódba, majd hagyja azt tétlen állapotban 15 percig.

1. A szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) szempontjából vizsgált elektrofotografikus termékek esetén hagyja a vizsgált terméket kikapcsolt üzemmódban további 105 percig, összesen legalább 120 percig (2 óráig).
2. Az előkondicionálásra mindegyik vizsgált terméknél csak az első vizsgálat megkezdése előtt van szükség.

8. A szokásos energiafogyasztásra (TEC) vonatkozó vizsgálati eljárás

8.1. A feladat felépítése

8.1.1. A feladatok száma naponta: afeladatok száma naponta (N_{JOBS}) a 17. táblázatban kerül meghatározásra.

17. táblázat

A feladatok száma naponta (N_{JOBS})

Fekete-fehér termék előállítási sebessége, s (kép/perc)	A feladatok száma naponta (N_{JOBS})
$s \leq 8$	8
$8 < s < 32$	s
$s \geq 32$	32

- 8.1.2. A képek száma feladatonként: a képek számát – a faxkészülékek kivételével – az alábbi 9. egyenlet szerint kell kiszámítani. A jelen dokumentum végén található 21. táblázat tartalmazza segítségképpen a feladatonkénti képek kiszámított számát, a termék-előállítási sebesség minden egész értékre, egészen a percenkénti 100 képig.

9. egyenlet: A feladatonkénti képek számának kiszámítása

$$N_{IMAGES} = \begin{cases} 1 & s < 4 \\ \mathit{int} \left[\frac{(0,5 \times s^2)}{N_{JOBS}} \right] & s \geq 4 \end{cases}$$

ahol:

- N_{IMAGES} a képek száma feladatonként, lefelé kerekítve (csonkolva) a legközelebbi egész számra,
- s a jelen vizsgálati eljárás 6.1.1. pontjában kiszámított (fekete-fehér) legnagyobb jelentett előállítási sebesség kép/perc mértékegységben, és
- N_{JOBS} a feladatok 17. táblázat szerint kiszámított száma naponta.

Vizsgálati kép: az International Organization for Standardization (ISO)/IEC 10561:1999 szabvány „A” vizsgálati mintáját kell használni eredeti képként valamennyi vizsgálatához.

- a) A vizsgálati képeket 10-es méretű, rögzített szélességű Courier betűtípussal (vagy ennek legközelebbi megfelelőjével) kell reprodukálni.
- b) A német nyelv egyedi karaktereit nem kell reprodukálni, ha a termék erre nem képes.

Nyomatási feladatok: nyomtatási feladatokat a vizsgálatához a 16. táblázatban megjelölt hálózati csatlakozáson keresztül kell elküldeni közvetlenül az egyes feladatok nyomtatása előtt.

- c) A nyomtatási feladat során minden képet külön kell elküldeni (azaz valamennyi kép lehet ugyanazon dokumentum része), de a dokumentumon belül nem lehetnek egyetlen eredeti kép másolataiként meghatározva (kivéve, ha a termék digitális sokszorosító).
- d) Az oldalleíró nyelv (PDL) értelmezésére (például PCL nyomtató parancsnyelv, Postscript) képes nyomtatók és többfunkciós eszközök esetében a képeket PDL formátumban kell a termékre elküldeni.

Másolási feladatok:

- e) A legfeljebb 20 kép/perc sebességű fénymásolók esetében egy eredeti szükséges minden elkészíteni kívánt képhez.
- f) A 20 kép/percnél nagyobb sebességű fénymásolók esetében esetleg nem lehetséges, hogy a kész képek száma megegyezzen a szükséges eredeti képek számával (a dokumentum adagolókapacitásának a korlátai miatt). Ebben az esetben megengedett több másolatot készíteni mindegyik eredetiről, és az eredeti számának legalább tíznek kell lennie.

Példa: Például egy olyan 50 kép/perc teljesítményű egység esetében, amelynél feladatonként 39 kép szükséges, a vizsgálat elvégezhető tíz eredetiről négy másolat vagy tizenhárom eredetiről három másolat elkészítésével.

- g) Az eredeti példányokat a vizsgálat megkezdése előtt is be lehet helyezni a dokumentumadagolóba.

A dokumentumadagolóval nem rendelkező termékek valamennyi képet az üveglapra helyezett egyetlen eredeti példányról is elkészíthetik.

Faxolási feladatok: A faxolási feladatokat a csatlakoztatott telefonvonalon vagy vonalszimulátoron keresztül kell elküldeni közvetlenül az egyes feladatok elvégzése előtt.

8.2. Mérési eljárások

A szokásos villamosenergia-fogyasztás (TEC) mérését a 18. táblázat szerint kell elvégezni nyomtatókra, faxkészülékekre, nyomtatási képességgel rendelkező digitális sokszorosítókra és nyomtatási képességgel rendelkező többfunkciós eszközökre, illetve a 19. táblázat szerint a fénymásolókra, nyomtatási képességgel nem rendelkező digitális sokszorosítókra és nyomtatási képességgel nem rendelkező többfunkciós eszközökre, a következő előírások figyelembevételével:

- Papír: elegendő papírnak kell lennie a vizsgált termékben ahhoz, hogy elvégezze a meghatározott nyomtatási vagy másolási feladatokat.
- Kétoldalas nyomtatás: e termékeket egyoldalas üzemmódban kell vizsgálni, kivéve, ha a kétoldalas üzemmód kimeneti sebessége nagyobb, mint az egyoldalas üzemmód kimeneti sebessége, amely esetben azok vizsgálatára kétoldalas üzemmódban kerül sor. Valamennyi esetben dokumentálni kell azt az üzemmódot, amelyben a készüléket vizsgálták és a használt nyomtatási sebességet. A fénymásolásra szolgáló eredetinek egyoldalas képnek kell lennie.
- Energiamérési módszer: valamennyi mérést idő alatt felhalmozott energiaként kell rögzíteni wattóraban; minden időtartamot percben kell rögzíteni.

A „nulla mérőállás” hivatkozások úgy is teljesíthetők, hogy a mérő tényleges lenullázása helyett feljegyezzük az adott időpontban az addigi összesített energiafogyasztást.

18. táblázat

Szokásos villamosenergia-fogyasztásra (TEC) vonatkozó vizsgálati eljárás nyomtatókra, faxkészülékekre, nyomtatási képességgel rendelkező digitális sokszorosítókra és nyomtatási képességgel rendelkező többfunkciós eszközökre

Lépés	Kiindulási állapot	Teendő	Rögzítendő (a lépés végén)	Mérték-egység	Lehetséges mért állapotok
1	Kikapcsolt	Csatlakoztassa a vizsgált terméket a wattmérőhöz. Biztosítsa, hogy a készülék tápellátást kapjon, és kikapcsolt üzemmódban legyen. Nullázza le a mérőt; mérje az energiát legalább 5 percig. Jegyezze fel az energiát és az időt egyaránt.	Energiafogyasztás kikapcsolt állapotban	Wattóra (Wh)	Kikapcsolt
			Vizsgálati időköz	Perc	
2	Kikapcsolt	Kapcsolja be a készüléket. Várja meg, amíg a készülék jelzi, hogy készenléti üzemmódba került.	—	—	—
3	Üzemkész	Nyomtasson egy legalább egy kimeneti képből álló feladatot, de legfeljebb egy feladatot a 21. táblázat szerint. Mérje meg és jegyezze fel azt az időt, amely alatt az első lap elhagyja a készüléket.	Az aktív 0. idő	Perc	—
4	Üzemkész (vagy más)	Várja meg, amíg a mérő jelzi, hogy a készülék a végső alvó üzemmódra váltott, vagy várjon annyi időt, amelyet a gyártó meghatározott.	—	—	—
5	Alvó	Nullázza le a mérőt; mérje az energiát és az időt 1 órán keresztül. Jegyezze fel az energiát és az időt.	Alvó üzemmód energiaigénye, E_{SLEEP}	Wattóra (Wh)	Alvó
			Alvóidő, t_{SLEEP} (≤ 1 óra)	Perc	

Lépés	Kiindulási állapot	Teendő	Rögzítendő (a lépés végén)	Mérték-egység	Lehetséges mért állapotok
6	Alvó	Nullázza le a wattmérőt és az időmérőt. Nyomtasson ki egy feladatot (a fent számítottak szerint). Mérje meg az energiát és az időt. Jegyezze fel azt az időt, amely alatt az első lap elhagyja a készüléket. Mérje az energiát a feladat megkezdésétől számított 15 percen keresztül. A feladatnak be kell fejeződnie 15 percen belül.	Az 1. feladat energiaigénye, E_{JOB1}	Wattóra (Wh)	Helyreállási, aktív, üzemi, alvó
			Az aktív 1. idő	Perc	
7	Üzemkész (vagy más)	Ismételje meg a 6. lépést.	A 2. feladat energiaigénye, E_{JOB2}	Wattóra (Wh)	A fentivel megegyező
			Az aktív 2. idő	Perc	
8	Üzemkész (vagy más)	Ismételje meg a 6. lépést (az aktív idő mérése nélkül).	A 3. feladat energiaigénye, E_{JOB3}	Wattóra (Wh)	A fentivel megegyező
9	Üzemkész (vagy más)	Ismételje meg a 6. lépést (az aktív idő mérése nélkül).	A 4. feladat energiaigénye, E_{JOB4}	Wattóra (Wh)	A fentivel megegyező
10	Üzemkész (vagy más)	Nullázza le a wattmérőt és az időmérőt. Addig mérje az energiát és az időt, amíg a wattmérő és/vagy a készülék azt nem mutatja, hogy a készülék alvó üzemmódba vagy – több alvó üzemmóddal rendelkező egység – esetén végső alvó üzemmódba lépett, illetve amíg el nem éri a gyártó által meghatározott időt, ha megadtak ilyet. Jegyezze fel az energiát és az időt.	Végső energiafogyasztás, E_{FINAL}	Wattóra (Wh)	Üzemkész, alvó állapot
			Végső idő, t_{FINAL}	Perc	

Megjegyzések: 4. és 10. lépés: azon készülékek esetén, amelyek nem jelzik azt, hogy mikor léptek végső alvó üzemmódba, a gyártóknak meg kell határozniuk a végső alvó üzemmódba váltás idejét a bevizsgálás céljából.

19. táblázat

Szokásos villamosenergia-fogyasztásra (TEC) vonatkozó vizsgálati eljárás nyomtatókra, nyomtatási funkcióval nem rendelkező digitális sokszorosítókra és nyomtatási funkcióval nem rendelkező többfunkciós eszközökre

Lépés	Kiindulási állapot	Teendő	Rögzítendő adat	Mértékegység	Lehetséges mért állapotok
1	Kikapcsolt	Csatlakoztassa a vizsgált terméket a wattmérőhöz. Biztosítsa, hogy a készülék tápellátást kapjon, és kikapcsolt üzemmódban legyen. Nullázza le a mérőt; mérje az energiát legalább 5 percig. Jegyezze fel az energiát és az időt egyaránt.	Energiafogyasztás kikapcsolt állapotban	Wattóra (Wh)	Kikapcsolt
			Vizsgálati időköz	Perc	
2	Kikapcsolt	Kapcsolja be a készüléket. Várjon, amíg a készülék készenléti üzemmódba nem lépett.	—	—	—
3	Üzemkész	Másoljon egy legalább egy képből álló feladatot, de feladattáblázonként legfeljebb egy feladatot. Mérje meg és jegyezze fel azt az időt, amely alatt az első lap elhagyja a készüléket.	Az aktív 0. idő	Perc	—

Lépés	Kiindulási állapot	Teendő	Rögzítendő adat	Mértékegység	Lehetséges mért állapotok
4	Üzemkész (vagy más)	Várja meg, amíg a mérő jelzi, hogy a készülék a végső alvó üzemmódra váltott, vagy várjon annyi időt, amelyet a gyártó meghatározott.	—	—	—
5	Alvó	Nullázza le a mérőt; mérje az energiát és az időt 1 órán keresztül vagy amíg a készülék az automatikus kikapcsolási üzemmódba nem lép. Jegyezze fel az energiát és az időt.	Alvó üzemmód energiaigénye	Wattóra (Wh)	Alvó
			Alvó idő (≤ 1 óra)	Perc	
6	Alvó	Nullázza le a wattmérőt és az időmérőt. Másoljon egy feladatot (a fent számítottak szerint). Mérje meg és jegyezze fel azt az időt, amely alatt az első lap elhagyja a készüléket, és az ezalatt elfogyasztott energiát. Mérje az energiát a feladat megkezdésétől számított 15 percen keresztül. A feladatnak be kell fejeződnie 15 percen belül.	Az 1. feladat energiaigénye, E_{JOB1}	Wattóra (Wh)	Helyreállási, aktív, üzemkész, alvó, automatikusan kikapcsolt
			Az aktív 1. idő	Perc	
7	Üzemkész (vagy más)	Ismételje meg a 6. lépést.	A 2. feladat energiaigénye, E_{JOB2}	Wattóra (Wh)	A fentivel megegyező
			Az aktív 2. idő	Perc	
8	Üzemkész (vagy más)	Ismételje meg a 6. lépést (az aktív idő mérése nélkül).	A 3. feladat energiaigénye, E_{JOB3}	Wattóra (Wh)	A fentivel megegyező
9	Üzemkész (vagy más)	Ismételje meg a 6. lépést (az aktív idő mérése nélkül).	A 4. feladat energiaigénye, E_{JOB4}	Wattóra (Wh)	A fentivel megegyező
10	Üzemkész (vagy más)	Nullázza le a wattmérőt és az időmérőt. Addig mérje az energiát és az időt, amíg a wattmérő és/vagy a készülék azt nem mutatja, hogy a készülék automatikus kikapcsolási üzemmódba lépett, illetve amíg el nem éri a gyártó által meghatározott időt. Jegyezze fel az energiát és az időt; ha a készülék automatikus kikapcsolási üzemmódban kezdte ezt a lépést, jelentsen 0 energia- és időértékeket.	Végső energiafogyasztás, E_{FINAL}	Wattóra (Wh)	Üzemkész, alvó
			Végső idő, t_{FINAL}	Perc	
11	Automatikusan kikapcsolt	Nullázza le a mérőt; mérje az energiát és az időt legalább 5 percig. Jegyezze fel az energiát és az időt egyaránt.	Az automatikus kikapcsolási üzemmód energiaigénye E_{AUTO}	Wattóra (Wh)	Alvó üzemmód, automatikusan kikapcsolt
			Az automatikus kikapcsolás ideje t_{AUTO}	Perc	

Megjegyzések: 4. és 10. lépés: azon készülékek esetén, amelyek nem jelzik azt, hogy mikor léptek végső alvó üzemmódba, a gyártóknak meg kell határozniuk a végső alvó üzemmódra váltás idejét a vizsgálat céljából.

9. Üzemmódra vonatkozó (OM) vizsgálati eljárás

Mérési eljárások

Az üzemmódban felvett teljesítmény és késleltetési idők méréseit a 20. táblázat szerint kell végezni, figyelemmel a következő rendelkezésekre:

Teljesítménymérések: valamennyi felvett-teljesítmény-mérést a következőkben leírt átlagteljesítmény- vagy összetettenergia-módszerek szerint kell elvégezni:

1. Átlagteljesítmény-módszer: az átlagos hasznos teljesítményt kell mérni a felhasználó által megválasztott idő alatt, amely nem lehet 5 percnél rövidebb.

Azon üzemmódok esetében, amelyek nem tartanak 5 percig, az átlagos hasznos teljesítményt az üzemmód teljes időtartamán keresztül kell mérni.

2. Összesítettenergia-módszer: ha a mérőműszer nem képes mérni az átlagos hasznos teljesítményt, az összesített energiafelhasználást kell mérni a felhasználó által megválasztott idő alatt. A vizsgálati idő legalább 5 perc. Az átlagteljesítményt úgy kell meghatározni, hogy elosztjuk az összesített energiafogyasztást a vizsgálati idővel.
3. Ha a vizsgált üzemmódban a teljesítményfelvétel periodikus, akkor a vizsgálat időtartamának legalább egy teljes periódust kell magában foglalnia.

20. táblázat

Üzemmódra vonatkozó (OM) vizsgálati eljárás

Lépés	Kiindulási állapot	Teendő(k)	Rögzítendő adat	Mértékegység
1	Kikapcsolt állapot	Csatlakoztassa a vizsgált terméket a mérőhöz. Kapcsolja be a készüléket. Várja meg, amíg a készülék jelzi, hogy készenléti üzemmódba került.	—	
2	Üzemkész	Nyomtasson, másoljon vagy olvasson be egyetlen képet.	—	
3	Üzemkész	Mérje meg a teljesítményfelvételt üzemből állapotban.	Teljesítményfelvétel üzemből állapotban, P_{READY}	Watt (W)
4	Üzemkész	Várjon, és mérje meg az alvó üzemmódba lépés alapértelmezett késleltetési idejét	Az alvó üzemmódba lépés alapértelmezett késleltetési ideje t_{SLEEP}	Perc
5	Alvó	Mérje meg a teljesítményfelvételt alvó állapotban.	Teljesítményfelvétel alvó állapotban, P_{SLEEP}	Watt (W)
6	Alvó	Várjon, és mérje meg az automatikus kikapcsolás alapértelmezett késleltetési idejét. (Ne vegye figyelembe, ha nincs automatikus kikapcsolási üzemmód.)	Az automatikus kikapcsolás alapértelmezett késleltetési ideje	Perc
7	Automatikusan kikapcsolt	Mérje meg a teljesítményfelvételt automatikusan kikapcsolt állapotban. (Ne vegye figyelembe, ha nincs automatikus kikapcsolási üzemmód.)	Teljesítményfelvétel automatikusan kikapcsolt állapotban $P_{AUTO-OFF}$	Watt (W)
8	Automatikusan kikapcsolt	Manuálisan kapcsolja ki a készüléket, és várja meg, amíg a készülék kikapcsol. (Ha nincs manuális be-ki kapcsoló, jegyezze fel, és várjon a legkisebb teljesítményfelvételi alvó üzemmódra.)	—	—
9	Kikapcsolt	Mérje meg a teljesítményfelvételt kikapcsolt állapotban. (Ha nincs manuális be-ki kapcsoló, jegyezze fel, és mérje meg a legkisebb teljesítményfelvételt alvó üzemmódban.)	Teljesítményfelvétel kikapcsolt állapotban P_{OFF}	Watt (W)

Megjegyzések:

- 1. lépés – Ha a készülék nem képes az üzemből állapot kijelzésére, alkalmazzon olyan időtartamot, amely alatt a teljesítményfelvételi szint az üzemből szinten állandósul, és a termék vizsgálati adatainak jelentésekor ezt az adatot tüntesse fel.
- 4. lépés – Az alapértelmezett késleltetési időt a feladat befejezéséig addig kell mérni, amíg a készülék alvó üzemmódba nem lép.
- 4. és 5. lépés – Több alvó üzemmóddal is rendelkező termékeknel ismételje meg ezeket a lépéseket annyszor, ahányszor az az egymást követő összes alvó üzemmód méréséhez szükséges, és jelentse ezeket az adatokat is. A nagy hőhatáson alapuló nyomtatási technológiákat használó nagy formátumú fénymásolóknál és többfunkciós eszközöknél rendszerint két alvó üzemmódot alkalmaznak. Az ilyen üzemmóddal nem rendelkező termékek esetében hagyja ki a 4. és az 5. lépést.
- 4. és 5. lépés – Alvó üzemmód nélküli termékeknel végezze el és rögzítse a méréseket a készenléti üzemből.
- 4. és 6. lépés – Az alapértelmezett késleltetési idő mérése hasonló módon történik, a 4. lépés kezdetétől. Például egy olyan termék esetében, amely 15 percre van beállítva az alvó üzemmódba való átlépéshez, majd pedig ezt követően a második alvó üzemmódba való átlépéshez 30 percre, az első szintre 15 perces, a második szintre 45 perces alapértelmezett késleltetési idővel rendelkezik.

10. A digitális előfeldolgozóval rendelkező termékek mérési eljárása

Ez a lépés csak azokra a termékekre vonatkozik, amelyek az ENERGY STAR képkezelő berendezésekre vonatkozó programkövetelményei 1. pontjában meghatározott digitális előfeldolgozóval rendelkeznek.

10.1. Digitális előfeldolgozók készenléti üzemmódjának vizsgálata

10.1.1. A leszállításkor hálózati csatlakoztatásra képes termékeket a hálózathoz kell csatlakoztatni a vizsgálat során. A használt hálózati csatlakoztatást a 16. táblázat segítségével kell meghatározni.

10.1.2. Ha a digitális előfeldolgozó külön elektromos vezetékkel rendelkezik – tekintet nélkül arra, hogy a vezeték és a vezérlő a képkezelő terméken belül vagy kívül helyezkedik el –, a digitális előfeldolgozó önálló 10 perces teljesítményfelvételének mérését akkor kell elvégezni, és az átlagos teljesítményfelvételt akkor kell rögzíteni, amikor a fő termék készenléti üzemmódban van.

10.1.3. Ha a digitális előfeldolgozó nem rendelkezik külön elektromos vezetékkel, a vizsgálatot végző szakembernek a digitális előfeldolgozó egyenáramú teljesítményfelvételét a teljes készülék készenléti üzemmódjában kell mérnie. A digitális előfeldolgozó 10 perces egyenáramú teljesítményfelvételének mérését akkor kell elvégezni, és az átlagos teljesítményfelvételt akkor kell rögzíteni, amikor a fő termék készenléti üzemmódban van. Ehhez általában a digitális előfeldolgozó pillanatnyi egyenáramú teljesítményfelvételét kell megmérni.

10.2. Digitális előfeldolgozók alvó üzemmódjának vizsgálata

Ezt a vizsgálatot a digitális előfeldolgozó készülék alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételének megismerése céljából 1 órán keresztül kell végezni. Az eredményül kapott érték segítségével kerülnek a hálózati csatlakoztatásra képes alvó üzemmóddal rendelkező digitális előfeldolgozót magukban foglaló képkezelő berendezések minősítésre.

10.2.1. A leszállításkor hálózati csatlakoztatásra képes termékeket a hálózathoz kell csatlakoztatni a vizsgálat során. A hálózati csatlakoztatást a 16. táblázat segítségével kell meghatározni.

10.2.2. Ha a digitális előfeldolgozó külön elektromos vezetékkel rendelkezik – tekintet nélkül arra, hogy a vezeték és a vezérlő a képkezelő berendezésen belül vagy kívül helyezkedik el –, a digitális előfeldolgozó önálló 1 órás teljesítményfelvételének mérését akkor kell elvégezni, és az átlagos teljesítményfelvételt akkor kell rögzíteni, amikor a fő termék alvó üzemmódban van. Az 1 órás teljesítménymérés végén a nyomtatási feladatot a fő termékhez kell továbbítani annak ellenőrzésére, hogy a digitális előfeldolgozó reakcióképes-e.

10.2.3. Ha a digitális előfeldolgozó nem rendelkezik külön elektromos vezetékkel, a vizsgálatot végző szakembernek a digitális előfeldolgozó egyenáramú teljesítményfelvételét a teljes készülék alvó üzemmódjában kell mérnie. A digitális előfeldolgozó 1 órás egyenáramú teljesítményfelvételének mérését akkor kell elvégezni, és az átlagos teljesítményfelvételt akkor kell rögzíteni, amikor a fő termék alvó üzemmódban van. Az 1 órás teljesítménymérés végén a nyomtatási feladatot a fő termékhez kell továbbítani annak ellenőrzésére, hogy a digitális előfeldolgozó reakcióképes-e.

10.2.4. A 10.2.2. és a 10.2.3. pont szerinti esetben a következő követelmények érvényesek:

a) A gyártóknak információkat kell adniuk

1. arról, hogy a digitális előfeldolgozó alvó üzemmódja leszállításkor bekapcsolt állapotban van-e; és

2. a digitális előfeldolgozó alvó üzemmódba való lépésének várt időtartamáról.

b) Ha a digitális előfeldolgozó nem reagál az 1 órás idő végén a nyomtatási kérésre, a készenléti üzemmód vizsgálati módszerben mért teljesítményfelvételi szintjét kell jelenteni alvó üzemmódbeli teljesítményfelvételtként.

Megjegyzés: A gyártók által a termék bevizsgálásához meghatározott vagy adott valamennyi információnak nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lennie.

11. Hivatkozások

11.1. ISO/IEC 10561:1999. Információtechnológia – Irodai berendezések – Nyomtatóeszközök – Átmenő teljesítmény mérési módszere – 1. osztályú és 2. osztályú nyomtatók.

11.2. IEC 62301 (2011). Háztartási elektromos készülékek – A teljesítményfelvétel mérése készenléti állapotban. 2.0 kiadás

21. táblázat

Az 1-től 100 kép/percig terjedő termék-előállítási sebességekre kiszámított képek száma naponta

Sebesség (kép/ perc)	Feladat/ nap	A képek kerekítés nélküli száma/ feladat	Kép/feladat	Kép/nap	Sebesség (kép/ perc)	Feladat/ nap	A képek kerekítés nélküli száma/ feladat	Kép/feladat	Kép/nap
1	8	0,06	1	8	36	32	20,25	20	640
2	8	0,25	1	8	37	32	21,39	21	672
3	8	0,56	1	8	38	32	22,56	22	704
4	8	1,00	1	8	39	32	23,77	23	736
5	8	1,56	1	8	40	32	25,00	25	800
6	8	2,25	2	16	41	32	26,27	26	832
7	8	3,06	3	24	42	32	27,56	27	864
8	8	4,00	4	32	43	32	28,89	28	896
9	9	4,50	4	36	44	32	30,25	30	960
10	10	5,00	5	50	45	32	31,64	31	992
11	11	5,50	5	55	46	32	33,06	33	1 056
12	12	6,00	6	72	47	32	34,52	34	1 088
13	13	6,50	6	78	48	32	36,00	36	1 152
14	14	7,00	7	98	49	32	37,52	37	1 184
15	15	7,50	7	105	50	32	39,06	39	1 248
16	16	8,00	8	128	51	32	40,64	40	1 280
17	17	8,50	8	136	52	32	42,25	42	1 344
18	18	9,00	9	162	53	32	43,89	43	1 376
19	19	9,50	9	171	54	32	45,56	45	1 440
20	20	10,00	10	200	55	32	47,27	47	1 504
21	21	10,50	10	210	56	32	49,00	49	1 568
22	22	11,00	11	242	57	32	50,77	50	1 600
23	23	11,50	11	253	58	32	52,56	52	1 664
24	24	12,00	12	288	59	32	54,39	54	1 728
25	25	12,50	12	300	60	32	56,25	56	1 792
26	26	13,00	13	338	61	32	58,14	58	1 856
27	27	13,50	13	351	62	32	60,06	60	1 920
28	28	14,00	14	392	63	32	62,02	62	1 984
29	29	14,50	14	406	64	32	64,00	64	2 048
30	30	15,00	15	450	65	32	66,02	66	2 112
31	31	15,50	15	465	66	32	68,06	68	2 176
32	32	16,00	16	512	67	32	70,14	70	2 240
33	32	17,02	17	544	68	32	72,25	72	2 304
34	32	18,06	18	576	69	32	74,39	74	2 368
35	32	19,14	19	608	70	32	76,56	76	2 432

Sebesség (kép/ perc)	Feladat/ nap	A képek kerekítés nélküli száma/ feladat	Kép/feladat	Kép/nap	Sebesség (kép/ perc)	Feladat/ nap	A képek kerekítés nélküli száma/ feladat	Kép/feladat	Kép/nap
71	32	78,77	78	2 496	86	32	115,56	115	3 680
72	32	81,00	81	2 592	87	32	118,27	118	3 776
73	32	83,27	83	2 656	88	32	121,00	121	3 872
74	32	85,56	85	2 720	89	32	123,77	123	3 936
75	32	87,89	87	2 784	90	32	126,56	126	4 032
76	32	90,25	90	2 880	91	32	129,39	129	4 128
77	32	92,64	92	2 944	92	32	132,25	132	4 224
78	32	95,06	95	3 040	93	32	135,14	135	4 320
79	32	97,52	97	3 104	94	32	138,06	138	4 416
80	32	100,00	100	3 200	95	32	141,02	141	4 512
81	32	102,52	102	3 264	96	32	144,00	144	4 608
82	32	105,06	105	3 360	97	32	147,02	147	4 704
83	32	107,64	107	3 424	98	32	150,06	150	4 800
84	32	110,25	110	3 520	99	32	153,14	153	4 896
85	32	112,89	112	3 584	100	32	156,25	156	4 992"

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU